

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gúr Nándor, Ikotity István,
Móring József Attila, dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	37235
Megemlékezés a londoni terrortámadásról	37235
Napirend előtti felszólalók:	
Korózs Lajos (MSZP)	37235
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	37237
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP)	37239
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	37241
Szávay István (Jobbik)	37243
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	37245
Dr. Hadházy Ákos (LMP)	37246
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	37248
Németh Szilárd István (Fidesz)	37250
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	37251

Kérdések

Bejelentés interpelláció visszautasításáról	37253
Harangozó Gábor István (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Kiirtják végre, vagy mi füstöljük ki őket?” címmel	37253
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	37254
Ander Balázs (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Költői kérdés, avagy miért nem akar a kormány erős munkavállalói érdekvédelmet?” címmel	37255
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	37256
Schmuck Erzsébet és Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hogyan kompenzálja a kormány a jogsértő érettségien lehetetlen helyzetbe hozott diákokat?” címmel	37257
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	37258
Horváth László (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „A kárt szenvedett mezőgazdasági termelők számíthatnak a kormány segítségére!” címmel	37258
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	37259
Tukacs István (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mit tesz a kormány a Szamos folyó szennyezésének megakadályozására?” címmel	37260
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	37261
Hegedűs Lorántné (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszteréhez - „Budavárat elfoglalta a korrupció?” címmel	37262
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	37262
Schmuck Erzsébet és Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Bezárják a Szolnoki Főiskolát?” címmel	37263
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	37264
László Tamás (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mik az első tapasztalatok a most először használt elektronikus adóbevallással kapcsolatban?” címmel	37265
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	37266
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Egymásra mutogatás helyett végre döntsenek a pártfogó felügyelők illetményemeléséről!” címmel	37267
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	37268
Farkas Gergely (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Miért nem halad érdemben az M9-es építése Bács-Kiskun megyében?” címmel	37268

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	37269
Schmuck Erzsébet és Ikotity István (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mennyibe kerül valójában a paksi bővítés?” címmel	37270
Süli János tárca nélküli miniszter válasza	37271
Dr. Tilki Attila (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Milyen eszközöket lát a kormány az egyes régiók közötti munkaerő piaci különbségek megszüntetésére?” címmel.....	37271
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	37272
Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért csökkentették a fogyatékos-sággal élők munkavégzésének díjazását? Ön szerint elfogadható, hogy egy törvénymódosítás miatt valakinek 60%-kal csökkenjen a fizetése?” címmel.....	37273
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	37274
Lukács László György (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Miért hagyta magára a Kormány a Nagykunságot, avagy mi lesz veled M4?” címmel	37275
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	37276
Dr. Hadházy Ákos (LMP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Sportberuházásnak álcázott állami ingatlan-mutyi?” címmel	37276
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	37277
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Ez most komoly, hogy a szülőket kérik, hogy jelentsenek az iskolai büfékben kapható dolgokról?” címmel	37278
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	37279
Egyed Zsolt (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Mészáros Lőrinc embere miskolci kosztra éhezik?” címmel... ..	37280
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	37281
Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért nyírja ki a kormány a kisvállalkozásokat a minimálbér emeléssel, és miért a multikat támogatja helyettük?” címmel	37282
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	37282
Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „A növekvő elégedetlenségtől egyre hangosabb a munka-világa!” címmel	37283
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	37284

Azonnali kérdések és válaszok órája

Dr. Szakács László (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Kinek a haszna?” címmel	37285
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	37286
Viszonzás:	
Dr. Szakács László (MSZP)	37286
Orbán Viktor miniszterelnök.....	37286
Vona Gábor (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Ne háborúzz, cselekedj!” címmel	37287
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	37288
Viszonzás:	
Vona Gábor (Jobbik)	37288
Orbán Viktor miniszterelnök.....	37289
Ikotity István (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Pénz nélkül lehet-e kormányozni?” címmel.....	37289
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	37290
Viszonzás:	
Ikotity István (LMP).....	37291
Orbán Viktor miniszterelnök.....	37291
Csizi Péter (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Mit rejthet még Botka-vagyona?” címmel	37292

Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	37293
Viszonzválasz:	
Csizi Péter (Fidesz).....	37294
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár.....	37294
Mesterházy Attila (MSZP) - a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez - „Új kihívás?” címmel	37294
Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnökének válasza.....	37295
Viszonzválasz:	
Mesterházy Attila (MSZP).....	37296
Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnöke	37297
Dr. Apáti István (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Ezt talán már Ön sem hiszi el...” címmel.....	37297
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	37298
Viszonzválasz:	
Dr. Apáti István (Jobbik).....	37298
Orbán Viktor miniszterelnök.....	37299
Hollik István (KDNP) - a belügyminiszterhez - „Kockázatelemzés a korrupció új neve a Jobbiknál?” címmel.....	37300
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	37300
Viszonzválasz:	
Hollik István (KDNP).....	37301
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	37301
Dr. Hadházy Ákos (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Miért jó a gödörben?” címmel.....	37302
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	37303
Viszonzválasz:	
Dr. Hadházy Ákos (LMP)	37303
Orbán Viktor miniszterelnök.....	37304
Dr. Salacz László (Fidesz) - az igazságügyi miniszterhez - „Mit jelent Kovács Béla mentelmi jogának felfüggesztése?” címmel	37305
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	37305
Viszonzválasz:	
Dr. Salacz László (Fidesz)	37306
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	37306
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	37307
Harangozó Gábor István (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Önöknek mindent, a dolgozók- nak semmit?” címmel.....	37307
Dr. Semjén Zsolt , a nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszter válasza	37308
Viszonzválasz:	
Harangozó Gábor István (MSZP).....	37309
Dr. Semjén Zsolt , a nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszter.....	37309
Az igazságos és méltányos nyugdíjrendszer kialakításához szükséges intézkedésekről szóló politikai vita.....	37310
A vita menetének ismertetése:	
Ikotity István jegyző	37310
A vita időkeretének ismertetése:	
Móring József Attila jegyző	37310
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	37311
Dr. Selmezi Gabriella , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	37322
Korózs Lajos , az MSZP képviselőcsoportja részéről	37327
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	37332
Sneider Tamás , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	37336
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	37341
Gúr Nándor (MSZP)	37346
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	37346

Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)	37347
Csőbör Katalin (Fidesz).....	37348
Dr. Varga László (MSZP).....	37350
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	37353
Firtl Mátyás (KDNP).....	37355
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	37358
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	37361
Csizi Péter (Fidesz).....	37362
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	37366
Schmuck Erzsébet (LMP)	37367
Gúr Nándor (MSZP)	37370
Boldog István (Fidesz).....	37371
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	37374
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	37376
Dr. Tilki Attila (Fidesz).....	37378
Pintér Tamás (Jobbik)	37381
Gúr Nándor (MSZP)	37384
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	37385
Dr. Bene Ildikó (Fidesz).....	37386
Heringes Anita (MSZP)	37388
Kovács Sándor (Fidesz).....	37391
Ander Balázs (Jobbik).....	37393
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)	37395
Dr. Szakács László (MSZP)	37395
Dunai Mónika (Fidesz)	37396
Gúr Nándor (MSZP)	37399
Vágó Sebestyén (Jobbik).....	37401
Horváth Imre (MSZP).....	37403
Szabó Sándor (MSZP).....	37405
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	37407
Dr. Szakács László (MSZP)	37408
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	37410
Teleki László (MSZP)	37411
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)	37413
Korózs Lajos (MSZP)	37414
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)	37415

Ügyrendi kérdésben felszólaló:

Vágó Sebestyén (Jobbik).....	37417
-------------------------------------	-------

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	37418
---	-------

Napirend utáni felszólaló:

Ander Balázs (Jobbik).....	37419
-----------------------------------	-------

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	37422
--	-------

Az ülés bezárása	37422
-------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, CZIBERE KÁROLY emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
33. ülésnapja
2017. június 6-án, kedden
(11.03 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: dr. Tiba István és Ikotity István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 33. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Ikotity István jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Egy hét is alig telt el az utolsó támadás óta, és **a terror újra lecsapott** Európára: szombaton heten haltak meg, és több mint negyvenen sérültek meg Londonban. Ha a terror hétről hétre újra lesújt, mi hétről hétre újra itt állunk rendületlenül, hogy hitet tegyünk közös európai értékeink mellett, hitet tegyünk a terrorizmus felszámolása mellett. Hitünk megingathatatlan, célunk pedig közös: egy békés, biztonságos Európa megteremtése. Az egész ország együttérez a hozzátartozókkal és az Egyesült Királyság népével.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy néma felállással adózzunk az áldozatok emléke előtt. *(A jelenlévők néma felállással adóznak az áldozatok emlékének.)* Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend előtti felszólalásokkal kezdjük munkánkat, ezt követően, 11 óra 50 perctől 13 óra 20 percig a kérdésekre, majd körülbelül 13 óra 20 perctől 14 óra 20 percig az azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor. Ezután, körülbelül 14 óra 20 perctől politikai vitával folytatjuk munkánkat, végül a napirend utáni felszólalással fejezzük be az Országgyűlés ülését.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Korózs Lajos képviselő úr, a Magyar Szocialista Párt képviselője: „A társadalom helyzete 2017 nyarán” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen a lehetőséget. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! A napirend előtti öt perc nem alkalmas arra, hogy az állam feladatáról hosszabban értekezzen az ember, de egy biztos: az állam feladatai közé tartozik, hogy olyan kereteket és létet biztosítson állampolgárainak, amelyek megnyugvással töltik el az embereket. Ne attól függjön senkinek sem a sorsa, hogy eléri-e az egészségügyi szolgáltatásokat, vagy szegénységben él-e, vagy éhen marad-e estére a gyerek, esetleg elveszíti a munkáját, hogy ki hova született; esetleg attól függjön az élete vagy a sorsa, hogy életében jó vagy rossz döntéseket hozott, vagy jól választotta-e meg a lakhelyét vagy éppen a pályáját.

Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Ez év tavaszán egy felmenő rendszerű nyugdíjasparlament

megszervezésére és lebonyolítására került sor, és számtalan alkalommal megkértük az ott részt vevőket, hogy mondják el a véleményüket, és azt tolmácsolják is az országos nyugdíjasparlamenten május 17-én. Megkérdeztük tőlük, jól van-e az, hogy ma Magyarországon már nincs társadalombiztosítás, és az élet fintora, hogy éppen a tavaszi ülészak utolsó hetében fogjuk tárgyalni a Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság teljes felszámolását és integrálását az Államkinctárba. Megkérdeztük azt is a résztvevőktől, jól van-e az, hogy az eddig megszerzett ellátásokra már nincsenek alkotmányos garanciák, hiszen az Alaptörvény csak és kizárólag az öregségi nyugdíjat tekintti ma már nyugdíjnak.

Megkérdeztük azt is, rendjén van-e az, hogy az önkormányzatokat teljesen ellehetetlenítették, nem biztosít az állam számukra elegendő forrást, és nem tudják megoldani azokat a szociális problémákat, amelyek nap mint nap érintik az ott élő embereket, többek között az idős embereket. Nincs az rendjén, elmondták, hogy megszüntették a lakhatási támogatást, mert közel félmillió család kapott anyagi támogatást az önkormányzatoktól, és nincs rendjén az sem, hogy megszüntették az adósságkezelési szolgáltatást, mert nagyon sok ember, több tízezer ember kerül olyan helyzetbe, hogy néhány ezer forinton múlik az, hogy kikötik-e a gázt vagy kikötik-e az áramot, és persze nagyságrendekkel többbe kerül, ha a szolgáltatót arra kéri, hogy kösse vissza akár az áramot, akár a gázt. Megkérdeztük azt is, rendjén van-e, hogy nincs rendszeres szociális segély, idősek által igénybe vett méltányossági közgyógyellátás, illetve méltányossági ápolási díj.

Meggyőződésünk nekünk, szocialistáknak, hogy ezekre a támogatási formákra szükség van, és ezeket a támogatási formákat az önkormányzatok számára kell biztosítani azért, hogy rugalmasan tudjanak alkalmazkodni a helyben kialakult helyzethez. Most ezzel szemben azt láttuk az elmúlt hónapokban, hogy van a szülőtartás intézménye, ahol egy gyereknek bíróság előtt kell bizonyítania azt, hogy a szülő méltatlan a támogatásra, és a szülőnek bíróság előtt kell bizonyítania azt, hogy a gyermeknek feltétlenül anyagilag is hozzá kell járulnia az ő, mondjuk, bentlakásos idősothonban való elhelyezéséhez és a szolgáltatások megfizetéséhez.

Nincs rendjén az, mert ilyen döntést is hozott a kormánypárti többség, hogy ma már az állam által fenntartott idősothonokban is lehet egyszeri nyolcmillió forintos beugrót kérni, és szigorították olyannyira a házi segítségnyújtás intézményét, hogy gyakorlatilag abba bekerülni már nem lehet, illetve ha valaki bekerül, ott azok élveznek előnyt, akik több pénzt tudnak fizetni a szolgáltatásért.

Nincs rendjén az sem, hogy három-négy évvel ezelőtt eltörölték a járulékplafont, és ezzel megte-remtették a milliós nyugdíjak lehetőségét. Bizony ma Magyarországon olyan állapotok vannak, hogy a legalacsonyabb öregségi nyugdíj - amely 28 500 forint most már kilencedik éve változatlan összeg-

ben - és a legmagasabb nyugdíj között több mint 150-szeres a különbség. Nincs rendjén az sem, hogy ma Magyarországon közel 70 ezer olyan ember van, akinek az öregségi nyugdíja nem éri el az 50 ezer forintot, és 330 ezer olyan idős ember van, akinek a nyugdíjszerű ellátása nem éri el az 50 ezer forintot.

Kedves Képviselőtársaim! Itt is el kell mondani: két héttel ezelőtt hozták nyilvánosságra a létminimum-számításokat, amelyeket, köztudomású, a kormányzati Statisztikai Hivatal már nem végez el, és ebből kiderül, hogy egy idős, nyugdíjas ember egy személyes háztartásának létminimuma 79 757 forint. Kérem szépen, kapaszkodjanak meg: 1 millió 30 ezer idős ember ennél kevesebb pénzből kell hogy éljen.

Azt gondolom, van feladat bőven, de már csak egy hét van a tavaszi ülészakából, majd ősszel folytatjuk. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraitban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Korózs Lajos képviselő úr. A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra.

(11.10)

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm felszólalását, és azt is tudomásul vesszük, hogy ön bizonyos egyeztetéseken vett részt a nyugdíjasszervezetek képviselőivel is, ha jól idézem fel. Azt azért remélem, elmondta nekik, hogy ön szociális államtitkárként többek között levezényelte a nyugdíjak csökkentését *(Korózs Lajos: Ilyen nem volt sosem!)*, emellett emelték a rezsiköltségeket és az élelmiszerek áfáját is. Ön korábban úgy nyilatkozott, hogy a nyugdíjasok számára két aranykor volt, az egyik Horn Gyula alatt, a másik pedig Gyurcsány Ferenc ideje alatt. Na most, a baloldali kormányzás idejében 4, azaz négy százalékkal csökkent a nyugdíjak reálértéke. *(Korózs Lajos: Nem igaz!)* A Gyurcsány-kormány 8 százalékkal csökkentette az induló nyugdíjakat, a Bajnai-kormány pedig egyhavi nyugdíjat vett el az idősektől. Úgyhogy, ha ön ilyen egyeztetéseken vesz részt, akkor arra kérném, hogy ezekre az előzményekre is hívja fel a figyelmet.

Ön a felszólalásában a társadalom helyzetéről szólt, de valószínűleg pártpolitikai megfontolások miatt alapvető tényeket elhallgatott. Például elhallgatta azt, hogy több mint 700 ezerrel több új munkahely van ma Magyarországon. *(Korózs Lajos: Ez sem igaz!)* Ezt azért mondom el most is, mert a leg-rövidebb út, a kiút a szegénységből az, ha mindenkinek van munkája. Az önök idejében, a baloldali kormányzás alatt a munkanélküliség megduplázódott, és sokkal jobban megérte dolgozni. *(Sic!)* Ezt azért is mondom el, mert nem mindegy az, hogy mennyien dolgoznak Magyarországon, a nyugdíjasok szempontjából sem, mert ki kell gazdálkodni a nyugdíjakat. *(Dr. Szakács László: Menjél el Londonba!)* Amikor az MSZP letette a lantot, még 500 ezer, azaz

ötszáz ezer ember jelentkezett be valamilyen fajtájú segélyért Magyarországon. *(Dr. Szakács László: Ezt írták a papírra?)* Ezt sikerült a mai napra 200 ezer alá csökkenteni. *(Gúr Nándor: Lövésed sincs!)*

Azt is szeretném önnek elmondani, hogy a munkahelyteremtéssel párhuzamosan a bérek is emelkednek, tehát jobban meg is éri dolgozni. Tavalyhoz képest több mint 10 százalékkal emelkedtek a bérek Magyarországon, a minimálbér 15, illetve 25 százalékkal emelkedett, már amennyiben szakmunkás-minimálbérről volt szó, és jövőre újabb emelések jönnek. *(Gúr Nándor: Hat éven keresztül kevesebb vásárlóértékű pénzt adtak ezeknek az embereknek!)* Ha többet keresnek a magyar állampolgárok, akkor az a nyugdíjkifizetésekre is hatással lehet.

Azt is szeretném önnek elmondani, hogy folyamatban vannak az ágazati béremelések is. Ebben az időszakban béremelést kapnak a pedagógusok, az egyetemi oktatók, a szakorvosok, az ápolók *(Bangóné Borbély Ildikó: És mi van a nyugdíjasokkal?)*, a kulturális ágazatban dolgozók, a kormányhivatalokban és az igazságszolgáltatásban dolgozók, a tűzoltók, a katonák, a rendőrök *(Bangóné Borbély Ildikó: És mindenki el akar menni az országból!)*, valamint többek között az állami vállalatok dolgozói. Ez is hozzátartozik a teljes képhez.

Az egészségügygel kapcsolatban, ami szintén érinti az idősebbek életét, fontos tény, hogy ez a kormány jövőre már 430 milliárd forinttal többet szán egészségügyre, mint önök a kormányzásuk utolsó évében. *(Bangóné Borbély Ildikó: Ezért zárnak be osztályokat!)* Ha egyébként képviselő úrnak marad ideje arra, hogy figyelje a választ, akkor azt is elmondanám neki, hogy az oktatás területén 416 milliárd forint a többletforrás az önök kormányzásához képest. Ez csak pár tény annak alátámasztására, hogy amit mond, az ezer sebből vérzik, és ez még akkor is így van, ha tudjuk, hogy rengeteg még a teendő.

Amikor önök a magyar társadalom állapotáról beszélnek, akkor ezt rendre osztályharcos tempóban teszik, például az úgynevezett gazdagok ellen szóokolnak, ami különösen érdekes dolog, tudva, hogy Botka László nem kevesebbet, mint milliós órát és ingatlanrészt is kifejezett a vagyonyilatkozatából, miközben a család egy méretes luxusautót hajt. Az a helyzet, hogy az MSZP Rákosi Mátyástól lízingel szlogent, mondván, fizessenek a gazdagok. Ha volna olyan ezek után, hogy képmutatómérter, az már minden bizonnyal kiakadt volna *(Dr. Szakács László: Jaj, de komoly fordulat volt ez!)*, mert jól tudjuk, hogy amikor az MSZP az úgynevezett gazdagokról beszél, akkor végső soron a munkából élő, gyermeket nevelő középosztálybeli családokon csattan majd az ostor.

Ez abból is látszik egyébként, hogy az MSZP folyamatosan lebegteti, hogy eltörli a családi otthonteremtési kedvezményt, a családi adókedvezményt, és az szja-kulcsok emeléséről is folyamatosan beszélnek, utalnak rá. Csak a tény kedvéért mondom el

önnek, hogy amikor az MSZP volt kormányzati pozícióban, 36 százalék volt a felső szja-kulcs, bevezették a vizitdíjat - ez szintén érintette volna az időseket -, a kórházi napidíjat, a felsőoktatásban pedig a tandíjról beszéltek. Elvették, még egyszer mondom, a 13. havi nyugdíjakat is, és ezeket a nadrágszorító intézkedéseket az önök miniszterelnök-jelöltje, Botka László az Országgyűlésben egytől egyig megszavazta.

Ez is jól mutatja, hogy Botka László egy picike mákszemnyit sem különbözik azoktól a szocialistáktól, akik egyébként a szakadék szélére tolták az országot. Arra kérném önt, ne higgyék azt, hogy újra át lehet ejteni a magyarokat, mert az önök jelöltje nem egy ártatlan, újszülött politikai bárány, hanem egy olyan ember, aki háromszor szavazta meg Gyurcsány Ferenc miniszterelnökségét.

Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Dr. Józsa István: Nagyom gyenge! - Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Dömötör Csaba államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hoffmann Rózsa képviselő asszony, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportjából: „Pedagógusnapra” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Jól elrendezte az élet, hogy a természet újraéledésével egy időben, a késő tavaszi hónapokban az emberek megújulásának is három jeles napot szentelünk, május első vasárnapján az édesanyákat, a hónap végén a gyermekeket, majd június első vasárnapján a pedagógusokat ünnepehetjük. Ez utóbbi, a pedagógusnap az idén a kereszténység nagy ünnepével, a pünkösddel és a nemzeti összetartozás napjával is egybeesett, és bizonyára ez sem véletlen. Mind a három említett jeles nap a megújult életért, a gyermekekért viselt felelősségünket helyezi a közfigyelem középpontjába.

Ma, június elején itt, az ország Házában a fiatalokat nevelő szakemberekről, tanítókról, nevelőkről, tanárokról és hozzájuk kívánunk szólni, mivel tegnap őket ünnepeztük. Úgyszólván nincsen olyan alkotója az egyetemes szellemi életnek, legyen az filozófus, író, művész, tudós, meghatározó politikus vagy természetesen tanár, aki ne írt vagy mondott volna megfontolásra érdemes, veretes allegóriákat vagy gondolatokat a pedagógusok munkájának lényegéről, hasznáról és fontosságáról. Engedjék meg, hogy ezúttal saját szavaimmal köszöntsem gyémántcsiszoló kollégáimat.

A rendszerváltoztatás előtt sokan voltunk, akik nem kedveltük a pedagógusnapot, mivel tudtuk, hogy a magyar állam 1952-ben vezette be, mintegy kárpótlásul a méltatlan meghurcolásokért és a nevelőmunka megalázó bérezéséért. Ma már szerencsére büszkén vállalhatjuk e hivatás megünneplését, mert helyrebillent a rend. 2011 óta minden magyar ember tudhatja és érezheti, hogy a politika Magyarorszá-

gon magasra értékeli a nevelést, az oktatást és a pedagógusok tevékenységét.

Országgyűlésünk elsőnek iktatta törvénybe a pedagógus-életpálya kiszámíthatóságot és biztonságot teremtő állomásait, és emelte meg ezzel együtt a díjazását. Reméljük, hogy rövidesen visszatérhetünk a fizetések minimál- vagy átlagbérhez történő állandó viszonyításához is, mert a bérszínvonalukat hosszú távon magasán kell tartanunk. Az oktatási költségvetés jövő évi közel százmilliárd forintos növelése ehhez jó kiindulási alapnak tekinthető, mert pedagógusok nélkül nincs gyermeknevelés, és gyermekek nélkül nincs jövőnk. Ezt jól tudjuk mindannyian.

(11.20)

Köszöntsük hát tisztelettel a pedagógusainkat! Köszöntöm óvónőinket és -bácsiainkat, akiknek arca, mosolya és biztatása végigkíséri a ma még apró emberkéket a rájuk váró úton. Köszöntöm tanítóinkat, akik miközben az alapkészségeket fejlesztik fáradhatatlanul, életre szóló támaszt nyújtanak a ma még kicsiknek. Évek teltek-múltak, de még most is érzem olykor-olykor jó tanítóm meleg kezét, ahogy Kányádi Sándor költőnk mondja. Köszöntöm a fogatékkal élő és a különböző hátrányokkal küszködő fiatalok fejlődését hozzáértéssel, empátiával egyengető pedagógusainkat, akikre méltatlanul ritkán irányul reflektorfény. Köszöntöm a kimagasló tehetséggel megáldott ifjaink alázatos, önmagukat nem kímélő nevelőit, és kiváló sportolóink, világhírt szerző virtuózaink, diákolimpikonjaink nevelőit. Köszöntöm a szakember-utánpótlás biztosításában elkötelezett mestereinket, akik szakmára és emberségre tanítanak. Köszöntöm a jövő értelmiségének felkészítésében fáradhatatlan egyetemi, főiskolai kollégákat, a doktori iskolákban közreműködő gyakorlati szakembereinket.

Külön is köszöntöm azokat a pedagógusokat, akik együttműködő közösségek teremtésében járnak elől szolgálatukkal. Csak egyetlen példát idézek ide, mivel éppen személyesen élhettem át rendkívüli élményként pünkösdvasárnap estéjén a Magyarpolány és környéki tanárokat, akiknek önkéntes kórusa nagyban hozzájárult a pünkösdi passiójátékok országsszerte növekvő híréhez.

Köszöntöm mindazokat a kollégákat, akik a napokban pedagógusnapi kitüntetésüket veszik át megérdemelten, akárcsak azt a közel 200 hivatását gyakorló pedagógust, akikre a jövőnk formálását bíztuk. És fejet hajtok sok-sok híres-neves volt tanárunk alkotó és nevelő életműve előtt, közöttük is most elsősorban a tegnap fájdalunkra eltávozott Jókai Anna előtt. Isten nyugosztalja őket, tanításukat megszívleljük. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Kedves Kollégák! Nagy László szavaival: „...élen állsz, és messze látszol, Sose feledd: példa vagy!” Isten éltesen becsületben, boldogságban minden nevelőt! *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Emlékeztetem képviselőtársaimat az időkeret betartására. Ne hozzanak kellemetlen helyzetbe!

Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy mind a pedagógusnapon, mind az év végéhez közeledve nagyon sokan köszönik meg tanítóknak, tanároknak, óvodai dolgozóknak, egyetemi oktatóknak azt, amit egész évben tettek a gyermekükért. A pedagógusokra, a tanárookra, az óvónőkre az emberek a legféltebb kincsüket, a gyermeküket bízják, éppen ezért nem mindegy, hogy milyen körülmények között, kik és hogyan nevelik ezeket a gyermekeket reggeltől egészen délig, délutánig vagy akár késő estig is.

S nagyon nem mindegy, hogy a kormányzat is hogyan igyekszik segíteni azoknak, akik a gyermekekkel foglalkoznak. Mi az elmúlt időszakban igyekeztünk anyagi megbecsülésben és emberi megbecsülésben is minél többet nyújtani, adni, bizonyítani a pedagógusok felé. Ennek egyik része, a szimbolikus része az, amikor megköszönjük az ő munkájukat. Sokan talán nem is gondolják, hogy ennek mekkora értéke van, mekkora súlya van, mekkora nyomatéka van, mekkora ösztönző hatása van, de bizony-bizony amikor az ember egy-egy iskolában ezt megteszi, megköszöni, akkor látja, hogy elfér az a köszönet, elfér az a dicséret a pedagógusok számára, úgyhogy fontos ezt megtennünk minden esetben.

De egy költségvetést elfogadó testület, a parlament számára ugyanilyen fontos, hogy a költségvetési számokban is megnyilvánuljon az, hogy a pedagógusok felé is van megbecsülése, illetőleg a diákok számára is igyekszik a legjobb körülményeket biztosítani a fejlődéshez. Ha megnézzük a költségvetés számait, a jövő évi, hamarosan szavazás alá kerülő költségvetés számait, azt láthatjuk, hogy 97 milliárd forinttal jut több a jövő évben a diákokra, az általános iskolai diákokra, a középiskolai diákokra, az egyetemi hallgatókra, mint amennyi az idei költségvetésből számukra biztosítva van. Ez egy jelentős, majdnem 100 milliárdos nagyságrendű lépés, de nem is egy lépés, hanem szinte már egy ugrás, amennyivel többől tudnak gazdálkodni az iskolák és az egyetemek.

Ha megnézzük a teljes összeget, ami már 2 ezer milliárd forint fölött lesz a következő esztendőben, és összehasonlítjuk az utolsó szocialista kormányzás idején elfogadott költségvetéssel, akkor bizony több mint 550 milliárd forint többletet látunk, ennyivel költünk ma már többet oktatásra, ennyivel költünk többet a diákokra, ennyivel költünk többet a tanárok bérére, mint azt tették korábban. Emlékezhetünk, hogy sokféle megszorítás volt, egymás után volt iskolák telephelyének a bezárása, száznyolcvannál is több

helyen volt tömeges elbocsátás, 15 ezer pedagógus elbocsátásával, és volt fizetéscsökkenés is egyhavi bér elvételével. Volt tehát mit behozni. De nemcsak a hátrányt sikerült behoznunk, hanem jelentős mértékben előre is sikerült jutnunk.

Fontos feladatunk, hogy vidéken és a fővárosban is minél több iskolabővítés, iskola-korszerűsítés valósuljon meg. Azt hiszem, hogy az év második fele vagy a jövő év mindenki számára egy felpörgött időszakot fog mutatni, hisz mind iskolabővítésekben, tanteremépítésekben, mind új iskolák létrehozatalában, mind uszodák, tornacsarnokok átadásában, elkészültében a következő évek már meghozzák a látványos eredményüket, hiszen a költségvetés évek óta háromszor 3 milliárd forintot szán erre a célra, hogy a diákok számára minél jobb körülményeket tudjon garantálni.

Az idén szeptember 1-je egy nagyon fontos változás lesz az általános iskolák egészében és a középiskolák első évfolyamában, hiszen felgyorsította a kormány pár héttel ezelőtti döntésével azt a családtámogatási rendszert, amelyben ingyenesen kapják meg a tankönyvsomagot az iskolások, így nem a következő négy évben fut föl a felső tagozaton az ingyenes tankönyvellátási rendszer, hanem szeptember 1-jétől már nemcsak az alsó tagozatosok, mint eddig, hanem a felső tagozatosok, illetőleg a középiskolák első évfolyamai is ingyenesen kapják a tankönyveket.

Ezáltal a családok válláról nagy terhet tud levenni a kormányzat, ugyanúgy, mint az ingyenes gyermekétkeztetés kiterjesztésével, amelyet, ha elfogadja a költségvetést a parlament, most már 79 milliárd forinttal tudunk támogatni, szemben azzal a 29 milliárd forinttal, amihez képest azért eléggé kicsi, körülbelül harmada összeg vagy kevesebb mint fele összeg az, amit a szocialisták szántak erre 2010-ben.

A pedagógusok számára biztosított és az idén is folytatódó 50 százalékos többlépcsős béremelés meghozta az eredményét, ahogy a Klebelsberg képzési ösztöndíj is, hiszen másfélszeresére nőtt a pedagóguspályára jelentkezők száma. Ez azt jelenti, hogy a jövő generáció pedagógusait egy sokkal szélesebb körből tudják meríteni az egyetemek, bízunk benne, hogy egy sokkal minőségibb oktatást tudnak vinni, hiszen nagyobb jelentkezés mellett jobb képességű diákok kerülnek be az oktatásba, mármint a felsőoktatásba, és jobb képességű pedagógusok kerülnek onnan ki.

Az is fontos, és azt is köszönjük a pedagógusok felkészítő munkájának, hogy a legutóbbi érettségi időszakban már 2,5 százalékkal többen érettségizettek csökkenő népesség mellett, 2,5 százalékkal többen szereztek meg az érettségit, mint korábban. (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) És a fejlesztések folytatódnak, digitális téren 35 milliárd forint értékben, európai uniós forrásból pedig 200 milliárd forint értékben.

Köszönöm szépen. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, Rétvári Bence államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szávay István, a Jobbik képviselője: „A Nagy Egyesülés árnyékában” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Nagy Egyesülés, 1918. december 1-je, és mindaz, ami azután következik, egyre nehezebb, egyre súlyosabb árnyékot és terhet ró ránk, és szomorúan látom, hogy egyelőre a magyar parlament, a magyar kormány ezzel a kérdéssel nem szeretne komolyan foglalkozni. 1918. december 1-jén Gyulafehérváron az erdélyi románok kimondták Kelet-Magyarország és Erdély elszakítását Magyarországtól, és a gyulafehérvári nyilatkozatban teljes nemzeti szabadságot ígértek az együtt lakó népek számára, amely teljes nemzeti szabadság a mai napig nem valósult meg.

Románia gőzerővel készül erre az ünnepre, gőzerővel készül arra, hogy egész Európát telekürtölje azzal, hogy ez egy milyen igazságos döntés volt, és hogy a nemzeti közösségeknek milyen jó helye, milyen jó helyzete van ma Romániában. Ezzel kapcsolatos, nem is olyan túl régi hír, hogy a TAROM román légitársaság a legújabb repülőgépét is „Nagy Egyesülés” névre keresztelte. Fel kell tehát készülnünk ezekre az évfordulókra, fel kell készülnünk arra a propagandára, amit a környező országok, a környező népek fognak folytatni, és fel kell készülnünk 1920. június 4-e százéves évfordulójára is.

Államtitkár úr, én most nem olyan felszólalást szeretnék tartani, amelyben, kicsit hasonlóan az eddigi vitáinkhoz, sérelmeket szeretnék sorolni, vagy éppen számonkérni önöktől jó vagy rossz intézkedéseket; nem kívánok most ezen az évfordulón különösebben arról beszélni, bár megtehetném, hogy Csík-somlyó kapcsán melyik magyar miniszterelnök, -jelölt mit tartott fontosnak; Orbán Viktor BL-mecscset nézett, Vona Gábor pedig Csík-somlyóra látogatott.

(11.30)

Mint ahogy arról sem kívánok most különösebben beszélni, és kérem, ön se tegye, hogy a korábbi években ki mit szavazott meg a parlamentben és mit nem. Én nem feltételezem például Simicskó miniszter úrról, hogy nem azért ne szavazta volna meg a kettős állampolgárságot, mert nem értett volna vele egyet. Lehet, hogy más dolga volt, lehet, hogy más programja volt; az is lehet, hogy mások szervezték rosszul a programját, mint ahogy Vona Gábor esetében is történt.

Inkább arról szeretnék beszélni, és arra kívánom felhívni az önök figyelmét, hogy mi a közös felelősségünk ezen az évfordulón. Azt szeretném önöktől megkérdezni, van-e hajlandóság a kormánytöbbségben arra, hogy megpróbáljunk megkeresni egyfajta, kicsit elcsépejt szóval mondva, nemzeti minimumot, amelyben mindnyájan meg tudunk egyezni Trianon

évfordulója és a külhoni magyarság kapcsán. Minden cinizmus nélkül és őszintén mondom, hogy értékelem, értékeljük azt, ahová a Fidesz is 27 év alatt ezzel kapcsolatban eljutott, kezdve a '90-es trianoni, parlamentből való kivonulástól egészen odáig, hogy az elmúlt években önök nagyon fontos, a magyar nemzet számára meghatározó jelentőségű nemzetpolitikai intézkedéseket hoztak.

Az ezek mögött meghúzódó jó szándékot mi soha nem vontuk kétségbe, még akkor sem, ha bizonyos döntésekkel adott esetben nem értettünk egyet, mint például azzal sem, hogy Trianon évfordulóját önök egyfajta ünnepként kezelik, miközben mi inkább gyászként tekintünk erre az évfordulóra. Mert körbe kell néznünk, mert látnunk kell, hogy a Kárpát-medence magyar közösségeinek helyzete a mai napig is rendezetlen, az Unióból készülő Szerbia oktatási minisztériuma 2017. május végén 13 magyar nyelven oktató középiskolai szakot szüntetett meg, Kárpátalján éppen a magyarokat provokálják autonómiát követelő, rossz nyelvhelyességű táblákkal, Felvidéken továbbra sem halad a vasúti kétnyelvűség, nincs előrelépés az állampolgárság ügyében, Erdélyben éppen most szedik le a kétnyelvű utca névtáblákat Marosvásárhelyen. Tehát vannak olyan témák, amelyekkel lehetne mit kezdeni, amelyekre a magyar diplomácia fel tudná hívni a figyelmet. Nagyon fontos és általunk is támogatott dolog a gazdaságfejlesztés, csak ne terelje el a figyelmet a magyar közösség egyéb problémáiról! Mi azt szeretnénk, hogy próbáljunk ebben az ügyben valahogy közösen fellépni.

Önök sokat változtak ebben a kérdésben az elmúlt évtizedekben. Nagyon örülök, hogy van egy olyan párt a parlamentben, az LMP, amely, nem tudom, hogy határozza meg magát, baloldali, balliberális vagy zöldpárt, de mindig következetes volt a külhoni magyar közösségek támogatásában. Mi örömmel látjuk azt, hogy a baloldal is képes volt, legalábbis annak egy része valamilyen jellemfejlődésre az elmúlt években, és mondjuk, az MSZP képviselőinek többsége is annak idején megszavazta a kettős állampolgárságot. Gyurcsány Ferencsel nem nagyon lehet mit kezdeni, ő és pártja továbbra is következetesen magyarellenes álláspontra helyezkedik.

Mi azért adtuk be a Trianonra vonatkozó határozati javaslatunkat 2020 tekintetében, hogy az legyen egy közös előterjesztés, legyen egy közös javaslat. Ismét arra kérem önöket, államtitkár úr, fontolják meg a korábbi véleményüket, ne kezdjünk emlékezetpolitikai háborúskodásba. Tegyük most félre azt, hogy mi vezetett Trianonhoz, kinek a felelőssége volt, kit lehetne történelmi szempontból emiatt okolni. *(Az elnök a csendő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Nézzük azt, amiben egyet tudunk érteni, legyen egy közös javaslatunk, legyen egy közös emlékezetpolitikánk *(Az elnök ismét csendget.)*, és határozzuk meg együtt közösen a felelősségünket a külhoni magyarság kapcsán. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szávay István képviselő úr. A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy azzal kezdjem, a csíksomlyói búcsú számunkra nem kampányesemény. Számos fideszes politikus részt szokott rajta venni, de ez nem jelenti azt, hogy ezzel kérkednének. Egész egyszerűen az más lapra tartozik.

Azt is szeretném önnek elmondani, hogy a nemzet határokön átívelő egyesítése a kormány egyik kiemelt célja, és szeretném önt arról is biztosítani, hogy ha bármilyen atrocitás éri a külhoni magyar közösségeket, akkor a magyar kormány, mint eddig is, ki fog állni mellettük. Azt hiszem, ezekben egyetértünk.

Ön is jól tudhatja, hogy a nemzet határokön átívelő egyesítését számos kormányzati döntés és intézkedés támasztja alá az elmúlt évekből. 2011-től, csak hogy a sort elkezdjem, az Alaptörvény is rögzíti, hogy kötelezettséget kell vállalnunk a határon túl élő magyarokért. A nemzeti összetartozás napját 2010-ben iktatta törvénybe az Országgyűlés, ez a nap az 1920-as trianoni békeszerződés aláírásának állít emléket. Már hét éve annak, tisztelt képviselő úr, hogy az Országgyűlés elfogadta a kettős állampolgárságról szóló törvényt, és ennek alapján már 950 ezer nemzettársunk igényelt magyar állampolgárságot a Kárpát-medencéből és szerte a világból. Nem túlzó remény ennek alapján az, hogy 1 millió külhoni magyar kapja meg a kettős állampolgárságot. Azért ez komoly gyógyír a 2004. december 5-ei trauma után.

A nemzetegyesítés szándéka a köznevelésben is megjelenik. Ezért indult el a „Határtalanul!” program, amelynek segítségével a magyarországi iskolák tanulói határon túli fiatalokkal találkozhatnak, szomszédos országok magyarulterületeire mehetnek osztálykirándulásra, és mindezt állami támogatással. Az a célunk, hogy a diákok tanulmányaik alatt legalább egyszer találkozzanak határon túli nemzettársaikkal.

Említhetném a gazdaság kérdését is. Soha nem látott gazdaságfejlesztési program indult mind a Vajdaságban, mind pedig a Felvidéken.

Ha jól értem azt, amire ön utal, akkor a Jobbik elnöke most éppen a nemzeti kalapját veszi magára, de amikor cselekedni kellett volna, tisztelt képviselő úr, akkor ő nem egy esetben hátat fordított a külhoni magyarságnak, a határon túli magyaroknak. Az ön pártelnöke, csak hogy a sort elkezdjem, decemberben nem vett részt a MÁÉRT, a Magyar Állandó Értekezlet ülésén, pedig azon más pártok elnöki szinten képviseltették magukat. Még a baloldali pártok is vették a fáradságot, hogy az elnöküket delegálják. Csak reméljük, hogy az ön pártelnöke nem wellnessezni volt.

És ön is nagyon jól tudja, talán ez a legsúlyosabb, hogy az ön pártelnöke nem szavazta meg a

kettős állampolgárságot, az arról szóló törvényt itt a parlamentben. *(Zaj, közbeszólások.)* Ha jól idézem fel, akkor egy rádiómeghívásnak tett eleget, ami ezek szerint fontosabb volt. Ha az okokat keressük erre a furcsa távolmaradásra, akkor, azt gondolom, a Jobbik szolnoki elnökének szavai lehetnek irányadók, aki szerint *(Erősödő zaj a Jobbik soraiban.)*, idézem önnek: „Az erdélyi magyarság nagyobb része az észak-amerikai indiánokhoz hasonlóan megvehető egy marék üvegyönggyel. Ez a marék üvegyöngy a kettős állampolgárság volt.” *(Szávay István: Sikerült megérteni, amit mondtam!)* „Kezdem azt hinni,” mondta ő, „bármennyire is keserű ezt kimondani, hogy nem érdemelték meg a kettős állampolgárságot.” Azt mondja még, hogy „köreikben ugyanis még a magyarországinál is nagyobb mértékű az elhülyülésre való hajlamosság”. Így szól a Jobbik egyik vezetőjének állásfoglalása a határon túli magyarokról.

Nem ez az egyetlen eset, tisztelt képviselő úr, amikor önök semmibe vették és semmibe veszik a nemzeti érdekeket. Korábban földosztást követeltek, majd most megadóztatnák a gazdákat. Korábban az uniós tagság ellen kampányoltak, most jogköröket adnának át Brüsszelnek. Manapság gyakran hivatkoznak a biztonságra, de korábban nem szavazták meg a kvótaellenes alkotmánymódosítást.

Látjuk, tisztelt képviselő úr, azt, hogy a Jobbik kétségbeesetten próbálja visszaszerezni elvesztett nemzeti imázsát, de a helyzet az, hogy túl sok illúziónk már nincsen ezzel kapcsolatban. *(Mirkóczki Ádám: Nem ég a bőr az arcodon?)* Mert nem lehet egyszerre nemzeti pártnak és taktikai okokból kicsit baloldali pártnak is lenni. Értse meg, tisztelt képviselő úr, hogy nem lehet egyszerre Heller Ágnessel és a Nemzeti Gárdával együtt, egyszerre menetelni. Ezt önöknek is meg kell érteniük.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Dömötör Csaba államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hadrázy Ákos, az LMP képviselője: „Új kárpótlási törvényt a devizahiteleseknek!” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. HADRÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Megint volt egy terror-esemény Angliában. Megdöbbenéssel nézzük ezeket az eseményeket, azonban megint el kell mondanunk, hogy nemcsak terrorcselekményekben lehet meghalni, és nemcsak a terroristák gáztettei miatt lehet meghalni; a kormányzás miatt is meg lehet halni, a kormány cselekedni képtelensége vagy cselekedni nem akarása miatt is meg lehet halni. Gondoljunk bele, amikor Sopronban ott hagynak egy rezidens orvost, egy nem megfelelően képzett rezidens orvost a sürgősségi ellátásra, vagy akkor, amikor nincs elég mentős, amikor mennek ki úgy mentőautók, hogy csak a sofőrök mennek ki. Meg lehet mondani, hogy bizony ezekben is meg lehet halni.

Ezeket számszerűsíteni is lehet, a magyar egészségügy helyzete miatt Magyarországon 2,5-szer annyian halnak meg gyógyítható betegségben, mint Európa legfejlettebb 14 országának átlaga. De van egy másik haláleset, amiről nagyon nehéz statisztikákat mondani, de mindannyian tudjuk, hogy vannak ilyenek. Azok pedig azok az öngyilkosságok, amelyeket devizahitelesek kénytelenek elkövetni. Voltak ilyenek, vannak ilyenek, mindannyian tudjuk. Nem tudjuk, hányan vannak, nem lehet összeszámolni őket, mint egy terrorcselekmény után, de vannak. És egyértelműen a kormány tehetetlensége, a kormány tétlensége hozzájárul ezekhez a halálesetekhez.

(11.40)

Szinte elfelejtettük ezeket az embereket, a kormány egészen biztos, hogy elfelejtette, mert nagyon sokszor azt mondja, hogy ez a probléma már nem létezik, ezt a problémát már megoldotta, ez a probléma már le van zárva. Egyáltalán nincsen lezárva, sőt ezekben a hetekben, hónapokban nagyon sokan, mintegy 170 ezer devizahiteles - és ez bizony legalább félmillió embert jelent - fog azzal szembesülni, hogy az árfolyamgát lejárt, az árfolyamgát megszűnt, és emiatt mintegy 15 százalékkal emelkedni fog a törlesztőrészelete. 15 százalék azoknak, akik milliárdokat, százmilliókat lopnak itt az Országgyűlésben, nem számít, de azoknak, akiknek a keresete, mondjuk, 150 ezer vagy 100 ezer forint, nekik igenis számít a 15 százalékos emelkedés.

Azt mondják sokan, hogy minek őket megmenteni, ők tehetnek róla. Azt kell mondanom, hogy viszont itt valóban történtek megmentések, önök megmentették az önkormányzatokat, amelyek szintén a devizahitelek miatt kerültek nagyon nehéz helyzetbe, megmentettek bankokat - most éppen meg is vásárolta a Mészáros Lőrinchez közeli kör egy ilyen kimentett, megmentett bankot -, és bizony az előtörlesztéssel megmentették azokat az embereket, akiknek legkevésbé volt rá szükségük, de nem mentették meg azokat az embereket, akiknek a leginkább szükségük van rá.

Az LMP mindezek miatt elkezdte kidolgozni egy devizahitel-kárpótlás feltételeit. Mindenképpen meg kell nézni és meg fogjuk találni azokat a segítségeket, amikkel ezeknek az embereknek segíteni lehet, azoknak is, akik még ezt a terhet nyögik, és bizony azoknak is meg kell nézni a kárpótlási lehetőségét, akik családi segítséggel vagy valamilyen módon ki tudtak menekülni ebből a problémából, de nekik is jár a kárpótlás.

Első körben, amit biztosan tudunk ígérni, hogy a Magyar Nemzeti Banknál felhalmozott alapítványi pénzek - amelyek mintegy 265 milliárd forintra rúgnak most, ebből az adatok szerint körülbelül 70 milliárd ingatlan vagyonban van, de el lehet azt adni, illetve a maradék pedig jól mobilizálható pénzben van -, ez a vagyon lesz az alapja a devizahiteles kár-

pótlásnak. Ez egy teljesen törvénytelenül összeharácsoltsolt pénz, törvénytelenül elköltött pénz. A Magyar Nemzeti Bank ezt a törvényteleniséget, amit az alapítványokban történő pénzelköltés jelent, nyilvánvalóan azért meri megtenni, mert Matolcsy Pólt Pétert a felesége meg a lánya révén gyakorlatilag kilóra megvásárolta, de ehhez a pénzhez hozzá lehet majd nyúlni törvényesen, és ez a pénz igenis egy komoly segítséget nyújthat majd a devizahiteleseknek.

Ezenfelül is foglalkozni kell vele, mindenképpen jeleznünk kell, hogy nem felejtettük el ezeket az embereket, és elkezdünk egy nagyon komoly munkát azért, hogy ezeket az embereket megmenthessük. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Hadházy képviselő úr. A kormány nevében Völner Pál államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ha végighallgattuk képviselő úr beszédét, akkor tapasztalhattuk, hogy sok mindenről beszélt, de a devizahitelesekről, azoknak a folyamatoknak a kialakulásáról és a devizahitel-probléma kezeléséről vajmi kevés szót ejtett, ehelyett belebonyolódott egy olyan levezetésbe, hogy el kell adni azt a közvagyon; bebizonyította az ellenzék - és elismerten közpénznek minősül a Nemzeti Banknál és az alapítványainál lévő vagyon -, hogy tehát önök megint ott folytatnák, ahol 2002-ben az elődeik elkezdték, illetve az MSZP, hogy mindazokat a gazdasági eredményeket, amelyeket elért az ország az elmúlt hét évben, pillanatok alatt elherdálnák, és ugyanarra a lejtőre tennék Magyarországot, amelyen volt.

De azért, hogy a tényekről is essék szó, én fölemlítenék néhány dolgot, ami 2010 óta devizaügyben történt, és ami ennek a kormánynak és ennek a parlamenti többségnek a tevékenységét mutatja be. Tudható, hogy 2010-ben családok százezrei voltak kiszolgáltatva a devizahiteleknek, gyakorlatilag a lakhatásuk került veszélybe, kilakoltatások fenyegették őket, és egy teljesen megoldhatatlan spirálba kerültek bele: emelkedő devizaárfolyamok mellett egy stagnáló gazdaságnál sok százezres munkanélküliséggel sújtva, több mint 11 százalék volt az országban a munkanélküliségi arány. S egy komplett gazdasági átalakítást kellett végrehajtani ahhoz, hogy az ország is stabilizálódjon, és a devizahitelesek helyzete is rendeződjön, betartva a jog kereteit, mert azért ne feledkezzünk el arról, hogy van Alaptörvény, vannak európai uniós normák, vannak nemzetközi szabályok, s a tulajdont védő jogszabályok, amelyek a bankokat is védik. Mindig olyan megoldást kellett találni, ahol a végén majd nem a köz fog fizetni, hanem valóban a bankokkal történő egyezkedések, korrekt jogszabályalkotás mentén kell megosztani azokat a károkat, amelyek az előző kormányzat átkos gazdaságpolitikájából, a devizahitelek elszabadításából eredtek.

Hogy néhányat felidézzek ezek közül: tudjuk, 2010-ben a végrehajtásokat ez a parlament felfüggesztette, tehát senki nem veszítette el az otthonát, nem került fedél nélküli helyzetbe amiatt, merthogy ezeknek a hiteleknek a következtében azonnal kitéhették volna az utcára. Utána megalkotásra került a középárfolyamról szóló törvény, a 2010. évi XCVI. törvény, amely a bankokat kötelezte arra, hogy csak középárfolyamon alkalmazhatnak átváltásokat. Maximáltuk az előtörlesztési díjak mértékét, a futamidő-meghosszabbítási díjakat töröltük, és ilyen-olyan költségeket nem számolhattak el a bankok, amelyek sokszor a kamatterhekkkel vetélkedve sújtották az adósokat. Utána sikerült a Bankszövetséggel megállapodni az árfolyamgát bevezetéséről, a Nemzeti Eszközkezelő létrehozásáról, amely azoknak az adósoknak nyújtott segítséget, akik eleve talán nem is vehettek volna föl hitelt, mert nem voltak hitelképes állapotban, de ugyanúgy elveszítették volna a lakásukat, és nem juthattak volna olyan helyzetbe, hogy meneküljenek ezek alól a terhek alól.

Képviselő úr megvetően említette a végtörlesztés lehetőségét, amely több mint 130 ezer családot mentett meg attól, hogy a továbbiakban is hurcolnia kelljen a devizahitel-örökséget. Más kérdés, hogy a bankok nem adtak kiváltó hiteleket, hogy ehhez még többen hozzáférhettek volna. Tehát nem a konstrukció volt a hibás, hanem gyakorlatilag a piaci fogadtatása nem volt elég kedvező. De azt mondani, hogy 130 ezer család kimentése egy ilyen csapdahelyzetből gyakorlatilag negligálható és nem értékes tevékenység, egyszerűen rágalom.

Sikerült a törlesztési árfolyamokat rögzíteni, és gyakorlatilag sikerült utána elszámoltatnunk a bankokat a Kúria jogegységi döntése alapján, amely azt tartalmazta, hogy gyakorlatilag a bankok az indokolatlanul felszámolt kamatokat, költségeket vissza kellett hogy térítsék az adósoknak. Erre a korábbi gazdaságtörténetben nem nagyon volt példa Magyarországon, azt hiszem. Ez is egy jelentős vívmány volt, s kellő jogi keretek, jogi garanciák mellett történt, anélkül, hogy nemzetközi pereskedéseknek tettük volna ki magunkat. S legvégül sikerült forintosítani a devizahiteleket, megjegyzem, pontosan egy olyan rögzített árfolyamon, amikor jóval magasabbak voltak éppen a piaci árfolyamok, tehát abban a pillanatban, amikor Horvátországban, Romániában és a többi környező államban a devizahitelesek kétségbeesztő helyzetbe kerültek, nekünk pont akkor sikerült stabilizálnunk a helyzetüket.

Tehát minden olyan lehetőséget, amire a magyar jogrendszer kereteket ad, a múltban is megtettünk és a jövőben is meg fogunk tenni a devizahitelesek érdekében. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Völner Pál államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Németh Szilárd képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjából: „Soros megtámadta

Magyarországot!” címmel. *(Derűtség és közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.)* Öné a szó, képviselő úr.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kár így mosolyogni, mert azt gondolom, hogy már a címben is óriási igazság van. Jól látható az elmúlt hetek eseményei alapján, ha csak Angliára figyelünk, hogy a terrorizmus és a bevándorlás kéz a kézben jár. Ezt nem először tudjuk megállapítani. 2015 óta olyan eseményeknek vagyunk tanúi Európában, amelyek egyre súlyosabbnak számítanak, egyre súlyosabbak azért, mert most már gyerekeket nyíltan támadnak meg, másrészt pedig gyakorlatilag a keresztény Európát éri egy nyílt, provokatív támadás, amelyben nagyon sokan az életüket veszítik, amelyben nagyon sokan megsebesülnek.

S az is jól látható, hogy nemcsak az elmúlt két év bevándorláspolitikájával áll szemben mindaz, amit ma Soros György nyomására Brüsszel képvisel, és a hazai szószólóik szélsőbaltól szélsőjobbáig itt a patkóban is meg kint az utcán, hanem az a politika, amit az elmúlt 15-20 évben, sőt, ha még visszább megyünk, akár az elmúlt fél évszázadban a nagy gyarmattartó birodalmak képviseltek, hogy megpróbálták integrálni a bevándorlókat. Ez az integráció - jól látható azokból a terrorcselekményekből, azon enklávék kialakulásából, azon no-go zónák kialakulásából, amelybe már gyakorlatilag egy francia, angol, egy svéd vagy egy német ember nem meri betenni a lábát - csődöt mondott.

(11.50)

A magyar bevándorláspolitikát pont ezekkel szemben lépett föl. A magyar bevándorláspolitikát nem áll a levegőben, hanem nagyon fontos alapjai vannak. Két alapja van a magyar kormány illegális bevándorlást megállító politikájának; az egyik azok a nemzetközi szerződések, amelyeket megkötöttünk. Nekünk Schengent végre kell hajtánunk, a schengeni szerződésben foglaltakat, amely egyértelműen kimondja, hogy mi felelősek vagyunk az európai külső határok egy részéért, és ezeket az európai külső határokat biztonságosan meg kell tudunk őrizni.

A másik ilyen nagyon fontos alap, az pedig az emberek döntése, a magyar emberek döntése. Túl vagyunk két nemzeti konzultáción, és túl vagyunk egy népszavazáson. A népszavazás világosan kimondta október 2-án, ugye, 3 362 224 ember szavazott egy irányba, világosan elmondták az emberek, hogy nem akarják, hogy Brüsszel ránk erőltesse a betelepítési kvótát. Ez alapján gyakorlatilag a már bent lévő illegális migránsokat, természetesen azokat is, akik nagyon gonosz szándékkal érkeztek... - nemcsak hogy megcsapolják esetleg az európai szociális ellátásokat, hanem gyakorlatilag küldték, fegyveresként átküldték őket, hogy Európát el kell foglalni, az európai kultúrát meg kell változtatni,

és ezért nagyon komoly terrorcselekményeket és kiszámíthatatlan, egyre kiszámíthatatlanabb terrorcselekményeket végre kell hajtaniuk. Mi ebből nem kértünk, világosan nemet mondtunk.

A kerítés megépítése, a tranzitónák alkalmazása, a bevándorlási jogszabályok megszigorítása, ez mind-mind az emberek döntésén alapult, hiszen 2015-ben a nemzeti konzultációnál megkérdeztük az embereket, és ők gyakorlatilag elmondták, hogy ezt kéri a kormánytól. Ennek ellenére Soros György nem fér a bőrébe, és megvannak a hazai kiszolgálói is, gyakorlatilag a múlt héten Botka Lászlóval együtt kilincseltek Brüsszelben, hogy brutális nyomást tudjanak gyakorolni Brüsszel által is Magyarországra. Soros gyakorlatilag egy nyílt hadüzenetet küldött az országnak, amiben benne volt a hagyományos szajkózás, amit hallottunk az előbb Hadházy Ákostól is, a maffiaállam, nincs demokrácia és a többi, de ennek mindig a végén kiderül, hogy gyakorlatilag az a baj velünk, hogy Magyarország, a magyar emberek - a magyar embereket szeretném hangsúlyozni - ellenállnak az ő kívánalmainak. Ő pedig elhatározta, hogy tűzön-vízen mindenáron átviszi azt az elképzelését, hogy lebontja a nemzeti határokat, elveszik egyébként az Európai Unióban a nemzetektől az önálló döntés jogát, és akkor gyakorlatilag egy év alatt egy-másfél millió migránst be lehet nyomni Európába.

Mi pedig, azt gondolom, hogy azon az alapon, ami a legutóbbi és a legsikeresebb népszavazás volt, ugye, 1 millió 700 ezer ember küldte vissza a kitöltött ívet, nyugodtan mondhatjuk azt, hogy Magyarországon a kormány és a Fidesz-KDNP többsége továbbra is legfontosabb feladatának és legfontosabb értékének a magyar emberek biztonságát és Magyarország szuverenitását tartja, és ebből egy tapodtat sem fogunk engedni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Németh Szilárd képviselő úr. A kormány nevében az elhangzottakra Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Elnök Úr! Felszólalásában olyan kérdésekről beszélt, amelyek alapjaiban határozzák meg Magyarország biztonságát, és ezzel kapcsolatban az elmúlt napok egyik súlyos fejleménye, hogy a Szocialista Párt belengette, hogy kormányra kerülése esetén lebontaná a déli határzárát. *(Dr. Józsa István: Nem mondta, nem ezt mondta!)* Ezt maga Botka László jelentette be. Úgy látszik, tisztelt MSZP-s képviselő, hogy nincs annyi terrortámadás Európában, ami ráébresztené az MSZP-t arra, hogy a bevándorlásnak súlyos biztonsági kockázatai vannak, amit nem szabad felvállalnunk. Lehet összevissza magyarázgatni, kontextus hiányára hivatkozni, utólag kozmetikázni, de a Reutersnek adott interjú felvételei egyértelműek: Botka László világosan kijelentette, idézem: termé-

szetesen azon lesznek, hogy a kerítés minél előbb lebontható legyen. Ezt mondta ő, ezek a szavak magukért beszélnek, ott állnak vádlóan az egész szocialista frakció feje fölött.

Szeretném önöknek elmondani, hogy a határzár jelentősen hozzájárult az elmúlt időszakban Magyarország biztonságához, a megépítése ugyanis jelentősen csökkentette a déli határra nehezedő nyomást. Nem az a baj, tisztelt baloldali képviselők, hogy Magyarország megvédi a határait, hanem az a baj, hogy az Európai Unió erre nem helyez elég hangsúlyt.

Botka László nyilatkozata, kijelentése egyébként nem egyedül áll a pusztában, mert súlyos előzményei vannak, mert mindannyian emlékszünk arra, amikor azt mondta, hogy Szeged lakosságát egyáltalán nem zavarták a bevándorlók, és egy 2015-ös interjújában azt is mondta, hogy fölösleges pénzkidobás a déli határzár megépítése. *(Kunhalmi Ágnes: Az is!)*

Tisztelt Ház! Jól tudjuk, hogy az uniós vezetők egy része a határvédelem helyett a betelepítési programokban látja a megoldást. Ezeket erőltetik, és a Magyar Szocialista Párt nagyon is partner ebben. Ez azt is jelenti, hogy Botka László nyilatkozata nem egy véletlen elszólás, hanem tudatos politikai cselekvés. *(Tukacs István: Ez hazugság. Miért kell hazudni?)* Mert mindannyian jól emlékszünk arra, hogy az MSZP hogyan próbálta gátolni a kvótanépszavazást. Arra is emlékszünk, hogy hogyan ellenezték a kvótellenes alkotmánymódosítást.

De hogy egy frissebb példát mondjak, Korózs képviselő úr, egy olyan határozatot támogattak önök az Európai Parlamentben, amely felgyorsítaná a betelepítési programokat, amely megkönnyítené a családegyesítéseket, és egyébként a menekültek fogalmát nagyon széles körre kiterjesztené. Egyszóval: olyan intézkedéseket támogatnak önök, amelyek teljesen kiszolgáltatottá tennék Magyarországot. És erre az önök pártelnöke, Molnár Gyula az ATV-ben a minap még rá is erősített, amikor a betelepítési programokkal kapcsolatban azt mondta, hogy az uniós együttműködésben, ha vannak olyan elemek, amik nem annyira kedvezőek Magyarország számára, azokat bizony néha el kell fogadni. Tehát az MSZP szerint néha el kell fogadni, hogy a fejünk fölött hozzanak döntéseket rólunk. Márpedig szerintünk ezeket nem szabad elfogadni.

Lassan azért, hadd mondjam el önöknek, összeáll a kép: Botka László arra tesz ígéretet, hogy lebontja a határzárát, a párt elnöke, Molnár Gyula megjelzi az Európai Uniónak, hogy a részéről elfogadhatóak a betelepítési programok. Ez a baloldal bevándorlási csomagja. Nem más ez, mint egy előre kitervelt összeesküvés az ország biztonsága ellen. *(Tukacs István: Hazugsággyár, amit csinálsz!)* Nemcsak mi, nemcsak mi *(Közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.)*, hanem minden magyar állampolgár joggal várja el az MSZP-től, a párttól is és a frakciótól is, hogy most tisztázza a Botka-nyilatkozat nyomán kialakult helyzetet. *(Tukacs István: Fasisztoid! Fasiszták szövegelnek így, öreg!)* Nyilatkozzanak - arra

kérem önöket - arról, hogy kormányra kerülve tényleg lebontanák-e a kerítést, nyilatkozzanak arról, hogy Molnár Gyulával együtt tényleg bevezetnék-e a betelepítési programokat (*Kunhalmi Ágnes: Varga Mihályt kérdezd! - Korózs Lajos: Jászfényszarun az Audiban dolgoznak!*), és nyilatkozzanak arról, arra kérném önt is, Kunhalmi képviselő asszony, hogy valójában miről tárgyalt Botka László Brüsszelben. (*Az elnök csenget. - Korózs Lajos: Nem szégyelled magad?!*)

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Mivel a migrációs válság tartósan velünk marad (*Kunhalmi Ágnes: Szeretné!*), és ahogy elnézem az elmúlt napok eseményeit, a következményei is velünk maradnak, az MSZP, a Magyar Szocialista Párt nem teheti meg, hogy ne adjon választ ezekre a kérdésekre. (*Korózs Lajos: Süket vagy? - Tukacs István: „Audista” vagy?*) Hogyha mégsem ad választ ezekre a kérdésekre, akkor az felér egy beismerő vallomással. Legalább ebben is tisztább a kép egy évvel a választás előtt. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiból. - Dr. Józsa István: Színiszta hazugság volt, amit szóltál!*)

ELNÖK: Köszönöm, Dömötör Csaba államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP háborgásának és a napirend előtti felszólalások végére értünk.

A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs jobbikos képviselő úr.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 11 óra 56 perckor elkezdjük a **kérdések** és azonnali kérdések tárgyalását. Elsőként tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy az Országgyűlés elnöke a határozati hárszabályi rendelkezések 121. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt jogkörével élve Gúr Nándor képviselő úr I/15787. számú interpellációját **visszautasította**, mivel az indítvány nem tartozik a kormány feladat-körébe.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként Harangozó Gábornak, az MSZP képviselőjének adom meg a szót, aki kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrhoz: **„Kiirtják végre, vagy mi füstöljük ki őket?”** címmel. Harangozó Gábor képviselő urat illeti a szó.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Hát, Dömötör Csaba iménti goebbelsi, gyűlöletkeltő hazudozása után kicsit félve teszek fel bármilyen kérdést, mert sokkoltak az imént elhangzottak, és hogy ilyen mélységbe hogyan kerülhet valaki, és egyáltalán a kormány hogyan adhatja ehhez a nevét.

(12.00)

De tegyünk egy kísérletet, hátha a szúnyogok kérdésében nem Soros és a Sorossal szövetkező bal-liberális ármánykodás határozza meg, hogy mi történik az országban.

Államtitkár Úr! Többször tettem föl önnek kérdést az ügyben, hogy mi lesz Magyarországon a szúnyoggyérítéssel kapcsolatban. Teszem ezt azért, hiszen évek óta minden évben időben rendelkezésre áll a pénz a szúnyoggyérítésre, mégis azt tapasztaljuk, hogy valahogy sikerül minden évben ezt elszerecsétlenkedni, és olyan iszonyatos szúnyoginvázió van, hogy komoly károkat okoz a turizmusban is.

Ez a helyzet a Balatonon is, ahol már áprilisban a Balaton Szövetség saját költségéből el kellett hogy végezzen egy szúnyoggyérítést, és most a háromnapos pünkösdi hétvégére Siófok önkormányzatának kellett saját költségen szúnyoggyérítést elvégeznie, miközben - mint ahogy ennek utánanéztam, a múltkor ön erről nem jól tájékoztatott - 4 milliárd forintos keretköltséggel egy közbeszerzés során kiválasztották azt a konzorciumot, akinek a szúnyoggyérítést el kéne végeznie.

Államtitkár Úr! Próbáltam kicsit utánanézni. Az a helyzet, hogy azt mondják, hogy ez a konzorcium alkalmas rá, hogy e feladatot elvégezze. Januárban döntöttek a közbeszerzésről. A pénz rendelkezésre áll, 4 milliárd forint, hatalmas összeg, és mindenki azt mondja, hogy a minisztérium, illetve a katasztrófavédelem bürokráciája és szerecsétlenkedése miatt nem tud soha időben elindulni a szúnyoggyérítés.

Államtitkár Úr! Megoldják-e ezeket a feladatokat? Elindulnak-e a Balatonon a szúnyoggyérítési programok, és ami a keretszerződésben van, hogy évi egy-hat alkalommal kell szúnyoggyérítést végezni, nyugtasson meg, hogy ez nem azt jelenti, hogy majd egy alkalommal próbálnak a Balatonon bármiféle szúnyoggyérítést elvégezni. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) Várom válaszát. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Emlékeztetem a képviselő urakat a kettő perc időtartamra. (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból.*) A választ Pogácsás Tibor államtitkár úr fogja megadni. Öné a szó.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nyilván nem fogom tudni önt megnyugtatni, ahhoz az én szakértelmem vagy képességem bizonyára kevés. A szúnyoggyérítéssel kapcsolatban ön több alkalommal tett föl kérdést, és ezekre rendszeresen választ is kapott. Csak ismételnem tudom, hogy a szúnyoggyérítési program végrehajtását a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóságának Gazdasági Ellátó Központja koordinálja.

A szúnyoggyérítés megrendelése a Balaton térségében a szúnyogfertőzöttséget folyamatosan mérő szakértők javaslata alapján történik. A szakértői javaslatok alapján a következő napokban a Balaton nádasában és a határterületeken kerül sor biológiai lárvagyérítésre. A szakértők javaslata alapján tehát várhatóan június 12-17 között történik meg az első szúnyoggyérítés. Az egyes térségekben eltérő mértékekben

lehet szükség a szúnyoggyérítés végrehajtására, a tényleges szúnyogirtalom mértékétől függően.

Gyakorlati tapasztalatok alapján egyébként teljesen kizárt, hogy a Balatonnál egyetlen kezelés elegendő lenne. A várhatóan mintegy 30-40 ezer hektáros terület kezelésénél több alkalomra lesz szükség abban a megoszlásban és abban az ütemben, ahogy ezt a mérések alapján szükségesnek tartják.

Siófokon egyébként egy hétvégi rendezvény miatt döntött úgy az önkormányzat, hogy egy megelőző szúnyoggyérítést végez, egy ULV-eljárással, amely kis mennyiségű irtószer felhasználásával történt. Ezt a módszert egyébként az országos szúnyoggyérítési programban is használják. Ma a szúnyoggyérítési programban 1 hektárra átlagosan 0,5-0,8 liter vegyszert használnak fel, így ezek meglehetősen kis veszélyt jelentenek az egyéb élő szervezetekre.

A Balaton Szövetséggel egyébként jó az együttműködésük, másképp értékeli ezt az együttműködést, mint ön; talán hozzájuk kellene fordulnia, és akkor megnyugodna ön is.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Pogácsás államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Költői kérdés, avagy miért nem akar a kormány erős munkavállalói érdekvédelmet?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt hetek kormánypárti propagandája attól volt hangos, hogy a 2018-as a munkából élők költségvetése lesz. Amennyiben ez igaz, fel kell tenni a kérdést: miért nem támogatták az érdekképviselők megerősítése érdekében tett jobbikos módosító javaslatokat? A tények ugyanis makacs dolgok, ezek pedig azt mutatják, hogy a hazai szakszervezeti lefedettség a 2001-es szintről mostanra 9 százalékra zuhant, szemben egyes valóban jóléti skandináv államokban megfigyelhető 80 százalékkal.

A kollektív szerződéssel lefedett dolgozók aránya egynegyed, szemben a szerencsésebb országok kétharmadával. A munkafelügyeletet leépítették, így nem csoda, hogy a bejelentett munkahelyi balesetek száma az önkormányzata alatt bő egyharmadával, évi 17 ezerről 23 ezer fölé nőtt. *(Németh Szilárd István: Gyere el Csepelre, megmutatom, hol van!)*

A munkaerőpiaci rugalmasság szlogenjét bunkóként forgatva szétesaptak a szakszervezeti jogosítványok között; a munkavállalói érdekvédelem végső fegyverét, a sztrájkot pedig csaknem lehetlenné tették. Mindez szükséges volt ahhoz, hogy a Magyarországot csak gyarmatként kezelő multik globális értékláncainak alján az alacsony hozzáadott értékű munkahelyeknek vagy a valamelyik hazai oligarchának robotoló bennszülötkeket jobban féken tudják tartani.

Miért nem hajlandó a kormány azért tenni, hogy ez a kiszolgáltatottság csökkenjen? Mikor lehelnek végre életet a leépült ágazati párbeszédbizottságokba? Miért nem kapnak a szakszervezetek költségvetési forrásokkal megtámogatott jogkört ahhoz, hogy munkaügyi ellenőrzési szerepet tölthessenek be? Miért nem hajlandóak finanszírozni a párbeszédi intézményrendszert, magát az ehhez szükséges infrastruktúrát és szakértőket, akik például a KSH helyett kiszámolják, hogy mégis mekkora a létminimum Magyarországon? Miért nem támogatják, hogy az érdekképviselők állami feladatokat vállaljanak fel a dolgozói átképzések, egyéni fejlesztések területén? Mikor kapnak végre hathatós jogi védeltséget a munkáltatói önkény támadásainak kitett szakszervezeti vezetők?

Várom mellébeszélés-mentes megtisztelő választ. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Magyarországon a jogszabályi környezet megfelelően biztosítja a szakszervezetek jogi védelmét. Az Alaptörvény szerint a szakszervezetek és más érdekképviselői szervezetek szabadon alakulhatnak és tevékenykedhetnek.

A munka törvénykönyve ezzel összhangban a munkajogon belül szabályozza a szervezkedési jogra vonatkozó garanciákat. *(Harangozó Gábor István: Legfeljebb kirúgják a vezetőjét!)* A munkavállalóknak tehát joguk van az érdekeik előmozdítása érdekében szakszervezetet alakítani és ilyen szervezetbe szabadon belépni. A munkáltatók pedig kötelesek a szakszervezetek számára a működés alapfeltételeit biztosítani, és a munkáltató nem utasíthatja vissza a kollektív tárgyalási ajánlatot sem, amely a szakszervezetek részéről érkezik. *(Ander Balázs: Azért rúgtatók ki a TMRSZ elnökét?)* Mindezzel a törvény biztosítja a kollektív szerződéssel történő munkajogi szabályozást.

Mindezen túl a kormány a támogatások szintjén is megjelenik a szakszervezeti mozgalom működését biztosítva; így például az ágazati párbeszédbizottságokban - jelenleg 23 ágazati párbeszéd létezik - 60 érdekképviselő képviselteti magát. Az ágazati párbeszédbizottságok tekintetében a kormány 2016-ban 73,5 millió forint keretösszegig adott támogatást, amely elsősorban a nemzetközi tagdíjakat, a nemzetközi feladatokkal kapcsolatos kiadásokat finanszírozza.

Ezentúl több projekt került kialakításra, kimondottan az érdekvédelmi szervezetek számára: jogszabályi foglalkoztatást célzó szolgáltatásnyújtás támogatása, GINOP 5.3.3. 3,5 milliárd, és még jó néhány ilyen programot lehet felsorolni, összesen több mint 10 milliárd forint értékben. Az ön állításával szem-

ben (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) a kormány éppen jelentős forrásokat biztosít a szociális partnerek számára kapacitásfejlesztésük elősegítésére és a működésük biztosítására. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tállai András államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet és Ikotity István az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez. A kérdés így hangzik, utólagos, az ülést vezető elnök jóváhagyásával módosított címmel: **„Hogyan kompenzálja a kormány a jogsértő érettségien lehetetlen helyzetbe hozott diákokat?”** Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az LMP néhány héttel ezelőtt itt a parlamentben kérte számon a kormányt a szakképzésben részt vevő fiatalok jogsértő érettségijével kapcsolatban.

(12.10)

Arról van szó, hogy az oktatásügyi ombudsman is jogsértőnek találta, hogy csupán négy hónappal az érettségi előtt derültek ki a kötelezővé tett összevont szakmai érettségi tárgy követelményei. A felkészülést a segédanyagok és próbafeladatok hiánya is megnehezítette, a szaktanári hiányról és a helyettesítések elmaradásáról nem is beszélve. Ráadásul ez óriási tananyagmennyiséget is jelentett egyben, több tárgy összevonásából származó tárgyat számonkérni a fiatalokon, ez nem középiskolai szint, hanem egyetemi szigorlatok követelményével ér fel.

Amikor a kormányt szembesítettük ezekkel a problémákkal, Rétvári Bence államtitkár szóra sem méltatta a konkrét felvetéseket, a jogsértésre sem adott semmilyen magyarázatot, egész másról beszélt. A visszajelzésekből azonban, úgy tűnik, komoly következménye lett a jogsértésnek, a felkészületlenségnek. Sorozatosan jönnek a hírek, hogy komplett osztályok hasaltak el az érettségien. Alig volt, aki átment a vizsgán, hiába tanultak a diákok, sokszor nem is azt kérték számon rajtuk az új érettségi során, amire korábban tanáraik számítottak, amire felkészítették őket. Ez most rengeteg diák számára jelent sikertelen egyetemi felvételt, továbbtanulási álmaik szertefoszlását.

Az LMP véleménye szerint ez nem a diákok és a pedagógusok hibája, ennek egyértelműen az előkészítetlenül és felelőtlenül bevezetett érettségi az oka, amiért az oktatáspolitikai kormányzat a felelős. Ááry-Tamás Lajos még az utolsó pillanatban is javasolt megoldást az előre látható problémára, a kormány nem vette figyelembe a javaslatát. Államtitkár úr, megtörtént a baj, de még mindig van lehetőség. Hogyan kompenzálják a kárt szenvedett fiatalokat? Várom válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! 25 ezren érettségiznek középszinten, 2 ezren emelt szinten, és még június 30-ig kerül sor az érettségi lebonyolítására, tehát abszolút nem lehet végső következtetésekre jutni, hogy mi történt az érettségizés során, vagy mi történt az érettségizés rendszerében. De azért furcsa kicsit, képviselő úr, ahogy ön kezdte is a felszólalását, hogy egyrészt elmondta, hogy mennyire leterheltek a diákok, mint ahogy másfél évvel ezelőtt erről nagyon sokat beszéltek, elmondták, hogy mennyire elavult a tananyag, magyarul, kevesebb tananyagot követeltek, és korszerűbb tananyagot követeltek.

Itt létrejött egy ilyen rendszer. Ennek az alapját 2013-ban a szakképzési kerettantervekben már nyilvánosságra hoztuk, bevezettük. A 2013 óta hozzáférhető szakképzési kerettantervek azt az anyagot tartalmazzák tartalmilag, amit most számonkértek a fiatalokon. Ősz óta igyekeztünk középszintű mintáteleknek, mintafeladatoknak a nyilvánosságra hozatalával segíteni a felkészülést. Különórák kerültek megszervezésre pontosan azért, hogy a diákok számára a '13-as kerettantervet minél jobban be tudják mutatni. Úgyhogy az érettségi rendszerről úgy gondoljuk, hogy kiszámítható, mindenki számára egyenlő feltételeket állító és teljesíthető volt az idei esztendőben is, de ahogy mondom, ennek a teljes kiértékelésére még a későbbiekben fog sor kerülni.

Arra mindenképpen felhívnám a figyelmét önnök, képviselő úr, hogy pontosan annak az ellenkezőjét mondja most, mint amit másfél évvel ezelőtt mondott, mert miután megtörtént az anyagok csökkentése, miután megtörtént egy korszerűbb szemléletmód bevezetése, ön pont azt hiányolja, hogy miért nem a régi rend szerint és miért az új rend szerinti követelményeket állítottuk. Mi maximális figyelemmel és körültekintéssel voltunk a korábbiakban, és a későbbiekben is így leszünk, és június 30-a után tudjuk értékelni, hogy az ön által felvetett problémák egy része valóságos, nem valóságos, és ez befolyásolt-e bármit is. Úgy gondoljuk, '13 óta volt felkészülési idő sokak számára. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Rétvári államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Horváth László, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„A kárt szenvedett mezőgazdasági termelők számíthatnak a kormány segítségére!”** címmel. Horváth László képviselő urat illeti a szó.

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Május közepén rendkívül szélsőséges időjárás tarolt a Mát-

rában, ami súlyos károkat okozott a mezőgazdasági termelőknek, kiváltképpen Gyöngyösön, a Mátraalján és a Mátra térségében élők számára. Hozzávetőlegesen 1000-1500 hektár ültetvény károsodott, és a termés kiesés 30-90 százalék közé tehető. Egyaránt károsodtak szántó, gyümölcs- és szőlőültetvények. Sajnálatos módon a vidékünket ért természetcsapás-sorozat már megkezdődött a januári kemény téli fagyokkal, folytatódott a húsvét körüli zöld faggal, majd május elején és május 13-án régóta nem tapasztalt hevességgel jégverés pusztított.

A kormány eddig is oroszlánrészt vállalt a károk enyhítéséből a Kárenyhítési Alapon keresztül, amely Kárenyhítési Alap az elszennvedett veszteségek, hozamérték-csökkenésnek akár a 80 százalékát is megteríti a gazdálkodók számára, és hozzáférhető a kicsik, az 1 hektár alatti ültetvényesek számára, illetve azok számára is, akiknek az ültetvénye az idén fordult volna termőre. Hozzá kell tenni azt is, hogy a Kárenyhítési Alap 2012 óta nem volt forráshiányos, tehát minden jogos igény maradék nélkül ki lett elégítve.

Azt is fontos megemlíteni, hogy a személyes felelősségvállalás nem elhanyagolható a gazdálkodók részéről, de azért, hogy a mezőgazdasági biztosítási díjait ki tudják fizetni, szintén számíthatnak támogatásra. Van egy szintén nagyon fontos eszköz, ez egy száz százalékban támogatott kedvezményes hitelkonstrukció, amely hitelkonstrukció május 31-ig elérhető volt a gazdák számára, amely mindenféle díjkötelezettség nélkül volt hozzáférhető. Úgy tudom, a tárca tervezi, hogy ez a hitelkeret a továbbiakban is hozzáférhető lesz.

De ami nagyon fontos, az a megelőzés. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Kérdezem államtitkár urat, hogy hosszabb távon hogyan valósulhat meg a jégkárok elleni védekezés. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Fidesz sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm, Horváth László képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársam! Először is köszönöm szépen elismerő szavait az agrárkormányzatnak a kockázatkezelési képesség növelése érdekében tett erőfeszítéseivel kapcsolatosan, hiszen mindent elkövetünk azért, hogy a termelői biztonság minél erősebb legyen. Kiemelt figyelmet fordítunk a kedvezőtlen időjárási tényezők és kockázatok kezelésére, a mezőgazdasági termelők megsegítésére, hiszen a mezőgazdasági termelés nagyon időjárásfüggő, nagyon időjárásnak kitett, és a klímaváltozással állandóan a szélsőségesebb időjárási körülményekkel kell megküzdenünk.

Azt szeretném jelezni ön felé, hogy május 31-ét követően egy újabb, kamatköltségtől és kezességi

díjtól mentes finanszírozási konstrukció lesz elérhető az idei év fagy- és jégcsapásokkal leginkább sújtott ültetvényes gazdálkodói részére.

Másrészt a legjobb védekezés mindig a megelőzés, hogy ne állandóan kártalanítást kelljen fizetni, hiszen ez rossz esetben egy évben többször, rosszabb esetben szinte minden évben előfordulhat kockázati tényezőknek kitett helyeken. Ezért szeretnénk egy olyan rendszert felállítani, amelyben a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara vállalja az országos talajgenerátoros jégkármelegelőző rendszer kialakítását, valamint annak működtetését, amelyhez természetesen a Földművelésügyi Minisztérium szakmai segítséget is nyújt.

A termelők számára ingyenes országos rendszer a tervek szerint 2018. május 1-jéig épülhet ki, amelynek megvalósulásával közel ezer darab talajgenerátor működtetésével jelentős érték kerülhet megővésre országszerte. A fentiekén túl a termelői öngondoskodást és tudatosságot erősítő egyéb ösztönzők is elérhetők az ágazat szereplői számára. A mezőgazdasági biztosításokat 2012 óta jelentős összeggel támogatja az állam *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, 2016-tól a vidékfejlesztési program forrásaival évente mintegy 4 milliárd forinttal. Köszönöm szépen a kérdését, képviselő úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Nagy István államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Mit tesz a kormány a Szamos folyó szennyezésének megakadályozására?”** címmel. A kérdés megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pintér Sándor belügyminiszter urat bízta meg. A kérdésre a miniszter úr felkérésére Pogácsás Tibor államtitkár úr fog majd válaszolni. Tukacs István képviselő urat illeti a szó.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Nem akarnék közhelyeket pufogatni a környezetvédelemről, a táj szeretetéről, az otthonról, de mégis azt kell hogy mondjam önöknek, hogy a Szamos folyó a szatmári embernek az otthont jelenti, kötődést; szereti, tiszteli, néha féli is, de mindenképpen az ő hazája. A folyó a jelkép. Ezt a folyót azonban az utóbbi hetekben egy, a határ másik oldalon lévő baromfi-feldolgozó szennyezi.

(12.20)

És ezzel a szóval még nem is írtam rendesen körül, hogy mi történik ott. Fekáliát, vért, állati hulladékot folyat a folyóba, amelynek az élővilága folyamatosan pusztul. Nem lebecsülendő az a tény sem, hogy a Szamos folyó a Tiszába torkollik, és a Tiszát is elérte ez a szennyeződés. Amikor azt kérdezem a kormány képviselőjétől, hogy mit tesznek ez ellen,

azt szeretném, ha a szatmári embernek megmaradna a folyója, vagyis hogy az otthona, meg a hazája.

Amikor ez a gátlástalan környezetszennyező cég mindenféle kommentár nélkül hagyja az erről szóló híreket, akkor azt kell mondanom, hogy ez cinizmus. De hogy a cinizmusnak nincs határa, azt még két dologgal szeretném kommentálni, illetve lefesteni. Egyrészt a megyei közgyűlés elnöke azt kéri a helyi politikusoktól, hogy ne beszéljenek erről a gondról. Mint ha nem beszélnének róla, akkor ez nem létezne. Ne keltsük rossz hírét a megyénknek. Tisztelt képviselőtársaim, én nem akarom rossz hírét kelteni a megyémnek, csak félttem. Ezért tehát azt kérdezem a kormány képviselőjétől, és nem mellékesen természetesen a térség kormánypárti országgyűlési képviselőitől, hogy mit akarnak tenni a folyó védelmében. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Tukacs István képviselő úr. A válaszára megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Egyetértünk abban, hogy az élővizeink fontosak, egyetértünk abban, hogy az élővizeink hozzátartoznak a hazánkhoz, így a Szamos is az abban a térségben élőkhez.

A romániai Vetés településén működő Unicarm Húsfeldolgozó Üzem esetében több alkalommal jelent meg és az elmúlt időszakban már nyilvánvalóvá vált, hogy ez a húsfeldolgozó üzem felelős azért, hogy a folyó szennyeződik. Ennek hatására a vízvédelmi hatóság több alkalommal bejárást tett a magyar oldalon, valamint a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivataltól bekérték az adatokat, öt évre visszamenőleg a vízmintákat. Ennek alapján megállapítható, hogy '14-től '16-ig folyamatosan növekedik a szennyeződés koncentrációja a folyóban. A húsfeldolgozó a határ túloldalán van, így a kétoldalú, illetve nemzetközi egyezmények alapján tud Magyarország az ügyben eljárni. Ennek megfelelően a határvizek védelmére aláírt egyezmény alapján megkértük a hivatalos tájékoztatást a román kormányzattól, valamint a KKM vízdiplomáciáért is felelős miniszteri biztosa a térségben járt, és szintén tájékoztatást kért.

A román fél egyébként tájékoztatott bennünket arról, hogy a Unicarm tisztított szennyvizéből végzett mintavétel alapján több paraméter koncentrációja meghaladja a határértéket, tehát ők is elismerik ezt. Ennek megfelelően ők a kibocsátott szennyvíz gyakoribb ellenőrzését, valamint önellenőrzést rendelték el, a szennyvízkezelési rendszer felülvizsgálatára kötelezték a céget, valamint újabb vizsgálatokat végeztetnek el.

Ezen kívül a magyar-román vízügyi bizottság soron következő ülésén, a június 20-ai héten napirendre kerül ez az ügy, valamint a magyar-román egyezmény alapján működő környezetvédelmi bizottság

keretében is napirendre tűzzük ezt az ügyet. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Pogácsás Tibor államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Hegedűs Lorántné, a Jobbik képviselője, jegyző asszony kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Budavárat elfoglalta a korrupció?**” címmel. Hegedűs Lorántné képviselő asszonyt, jegyző asszonyt illeti a szó.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Budavári Ingatlanfejlesztő és a Várgondnokság társaságoknál valakik nagyon lopnak.

Erről értesülhetett ország-világ az elmúlt napokban. A témával foglalkozó újságcikkek egy, a Miniszterelnökség által készített átvilágításra hivatkoznak, amely szerint szabálytalanságok, törvénytelenségek, előnytelen szerződések és visszaélések jellemzik a két cég életét. Így például szóbeli szerződés alapján vagy tényleges teljesítés nélkül több száz milliós kifizetések történhettek. De napi gyakorlat volt az is, hogy a szerződéskötésekkel nem az állami tulajdonú cégek, hanem csak azok vezetői, illetve a rokonok járhattak jól. Egyes budavári ingatlanok bérbeadásáért nem vagy csak alig kértek díjat. Persze az I. kerületben egyébként is jellemző ez a vagyongazdálkodásra.

De eddig úgy tudtuk, hogy csak az önkormányzati vezetés sáfárkodik rosszul a rábizott vagyonnal. Akkor, azzal kapcsolatban a birtokunkba jutott bizonyítékok alapján tettünk büntető feljelentést, a nyomozás azóta is tart, és most már reméljük, hogy mihamarabb érdemben le is fog zárulni.

Államtitkár úr, rendkívül sajnálatosnak tartjuk, hogy a mostani, az állami társaságokat érintő korrupciós ügyben a vizsgálati anyag tartalmáról a sajtótól kell értesülnünk, és nem maga a Miniszterelnökség adott hivatalos tájékoztatást. Tisztelettel arra szeretném kérni, hogy tegye lehetővé ön, illetve a miniszter úr, hogy ezen dokumentumokat megismerhessük, illetve abba én magam is szeretnék betekinteni. Egyúttal azt is szeretném kérni, mivel nyilván ismeri ennek a dokumentumnak a tartalmát, hogy most adjon összefoglaló tájékoztatást erről, és legelsősorban arról, hogy ki a felelőse annak, hogy éveken át nem lettek számonkérve ezek a társaságok. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony, jegyző asszony. Válaszára megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Engedje meg, hogy megpróbáljak teljeskörűen válaszolni annak tudatában, hogy még lezárt átvilágításról nem beszélhetünk.

Nézzük a tényeket! Valóban van egy átvilágítás, amely konkrétan két céget érint, az ön által is említett Várgondnokságot, illetve a Budavári Ingatlanfejlesztőt. Ennek az a célja, ahogy azt a képviselő aszszony tudja, hogy az örökségvédelem területén számtalan projekt fut párhuzamosan a Miniszterelnökség gondozásában, és további feladatokat szeretne a Miniszterelnökség idetelepíteni. Az átvilágítást a Big Four egyike, a PwC végzi, június 30-ig van lehetőségük befejezni ezt a vizsgálatot és a teljes vizsgálati dokumentációt átadni a Miniszterelnökség mint megrendelő részére.

A sajtóban eddig megjelent információk valóban ezekből a részjelentésekből táplálkoznak, ezért engedje meg, hogy a kormány nevében arra kérjem önt, hogy június 30-ig függesse fel az érdeklődését, és június 30-át követően a miniszter úr vagy adott esetben én személy szerint fogunk ideállni és beszámolni a vizsgálat teljes körű jelentéséről.

Engedje meg azonban, hogy arra mindenképpen felhívjam a figyelmét, hogy számtalan olyan alkalmazási körülmény létezik az államigazgatáson belül is, amikor vidékről származó munkavállalók szerződésük keretében kaphatnak vagy kapnak szolgálati lakást. Nem tisztázott még jelen pillanatban, hogy itt konkrétan miről van szó. Június 30-áig ennek az ügynek is pont kerül a végére, és azt tudom önnek ígérni a miniszter úr nevében, hogy amint a többi ilyen hasonló vizsgálat esetében minden esetben, úgy most is a teljes nyilvánosságot támogatjuk, és azt szeretnénk, ha két olyan cég működne az örökségvédelem területén, amely nemcsak közmegelegedésnek örvendhet, hanem teljeskörűen el tud számolni a rábízott közvagyonnal.

Arra kérem önöket és a parlament ellenzéki pártjait, hogy várják meg június 30-át, a vizsgálat végét, és azt megelőzően ne hirdessenek ítéletet, hogy ez a vizsgálat nem fejeződött be, mert azt gondolom, ez szakmailag alaptalan, és alapvetően a politikai vádaskodás kategóriájába tartozik. Köszönöm szépen a figyelmét. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Csepreghy Nándor államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet és Ikotity István, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Bezárják a Szolnoki Főiskolát?**” címmel. Ikotity István képviselő urat, jegyző urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Felsőoktatási körökből értesültünk úgy, hogy a kormány ismét be akarja zárni a Szolnoki Főiskolát. Az LMP a leghatározottabban tiltakozik az ilyen szándékok ellen. Nem ez lenne az első nekifutás a szolnoki felsőoktatási intézmény ellehetetlenítésére. Amikor 2010 után Orbán Viktor folytatta Gyurcsány Ferenc és Bajnai Gordon megszorító politikáját, és a 200 milliárdról 120 milliárd közelébe csökkentette a felsőoktatás

állami finanszírozását, a vidéki intézmények majdhogynem csődbe mentek, működésük egy hajszálon múltott. Azóta is csak néhány vidéki intézmény kapott kiemelt beruházásra forrást, a működési támogatások nem nőttek érdemben, a forráshiány és a belőle adódó problémák állandósultak.

Az LMP szerint egy felsőoktatási intézmény a térség társadalmi, gazdasági és kulturális központja is. Lehetőséget biztosít a fiatalok számára a továbbtanuláshoz, csökkenti az elvándorlást.

(12.30)

A Szolnoki Főiskola az egész város és környezete számára kiemelt jelentőséggel bír. Az intézmény megerősítése nem pusztán felsőoktatási kérdés. Hosszú évek óta tartó elorsosztatás után az egész megye számára komoly károkat okoz mindez.

Nem segítette a főiskola helyzetét az összevonás, vagyis a Pallasz Athéné Egyetem létrehozása sem. Az erőforrások inkább Kecskeméthez kerültek, Szolnok ellenében, miközben mindkét intézményt egyszerre kellene segíteni, de kiemelt figyelemmel a rosszabb helyzetben lévő Szolnokra.

Tisztelt Államtitkár Úr! Igazak-e a hírek a Szolnoki Főiskola ellehetetlenítéséről, bezárásáról? Milyen szerepet szán a kormány a jövőben Szolnok városának a felsőoktatásban? Mire számíthatnak a szolnoki fiatalok, diákok, milyen lehetőségeik lesznek a helyben boldoguláshoz, a továbbtanuláshoz? Kiállnak-e egyértelműen a szolnoki felsőoktatás megerősítése mellett avagy sem? Várom válaszát. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, Ikotity képviselő úr, jegyző úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Lehet, hogy Bajától nagyon messze van Szolnok, és ezért nem látta a képviselő úr, hogy mik történnek ott az elmúlt években, de olyan fejlesztésekre, olyan stabilizálásra került sor, amelyek, azt hiszem, mindenkit megerősítettek abban, hogy egy nagyon stabil intézmény jött létre.

2016 júliusában a Kecskeméti Főiskolával közösen jött létre a Pallasz Athéné Egyetem, amely természetesen a szolnoki Gazdálkodási Kart is magába foglalta, és erősíteni is kívánta a szolnoki részintézményt. Óriási örökölt tartozásállománya volt a szolnoki képzésnek mind likviditást tekintve, mind gazdálkodást tekintve, nagyon nagy nehézségei voltak a karnak; ez volt az igazi probléma, képviselő úr. Ezt sikerült egy 5,3 milliárd forintos támogatással megoldanunk.

Ön azt mondja, hogy nem figyel oda a kormányzat a szolnoki felsőoktatásra - 5,3 milliárd forintos támogatással sikerült ezt a régi, PPP-szerződésekre

épülő, az egyetem napi gazdálkodását veszélyeztető rendszert kiküszöbölni, és egyébként stabil gazdálkodást biztosítani a Gazdálkodási Kar számára. Így sem a bérleti, sem az üzemeltetési kiadások nem jelentenek akkora terhet, mint jelentettek korábban, és 2020-ig az intézményfejlesztési terv is tartalmazza a további fejlesztéseket, amelyeket a kar esetében meg lehet valósítani.

A város is 10 millió forintos ösztöndíjjal támogatja az ott továbbtanulni akaró fiatalokat, sőt tavaly óta a Nemzeti Bank kiválósági ösztöndíjprogramjába is bekerült a szolnoki Gazdálkodási Kar és annak összes hallgatója. Új képzési szak is indult, vállalkozásfejlesztési mesterképzési szak 2016-2017 második félévétől. Uniós pályázatokon is számtalan támogatást kapott a kar, 112 millió forint összegben.

Elmondható tehát az utóbbi időszakról, hogy először stabilizálni sikerült a kar helyzetét, az összes adósságot sikerült kifizetni; nincsen most már adóssága, nincsenek likviditási problémái az egyetemnek, viszont számtalan új ösztöndíj (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) került bevezetésre, és számtalan fejlesztés indult el ezen a karon. Úgyhogy a működése stabil, és azt hiszem, szép fejlődés előtt áll. Köszönöm szépen. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiban. - Ikotity István a kezét széttárva közbeszól.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! László Tamás, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Mik az első tapasztalatok a most először használt elektronikus adóbevallással kapcsolatosan?”** címmel. László Tamás képviselő urat illeti a szó.

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Idén az szja-bevallási korszak véget ért, a lakosság jelentős része mentesült a leglényegesebb és legbonyolultabb adminisztrációs kötelezettségétől, a bevalláskitöltéstől, ugyanis 2017-től az állam a Nemzeti Adó- és Vámhivatalon keresztül elkészíti az állampolgárok adóbevallását. Úgy vélem, teljesen jogosan elvárható, hogy az adózónak olyan tényadatokról ne kelljen minden évben nyilatkozni az állam felé, amelyek jelentős része az állami adó- és vámhatóságnál már amúgy is megvan.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal többéves előkészítő munka után állította fel az e-szja rendszerét, amivel egyszerűsítette a bevallás menetét, és sok időt megspórolt az ügyintézésben, hiszen az elektronikus bevallást választóknak például nem kell a postán sorba állniuk.

A NAV által készített bevallás a kifizetői adatokat tartalmazza. Az adózó által elfogadott, javított vagy elfogadottnak minősülő bevallási tervezet bevallásnak minősül, amely már csak önellenőrzéssel vagy javítással módosítható. Szeretném hangsúlyozni, hogy továbbra is a magánszemély felelőssége, hogy jövedel-

méről precíz bevallás készüljön, és abból ne hiányoznak semmi. Tekintettel arra, hogy 4 millió 300 ezer dolgozó ember van az országban, a NAV-nak igen nagy mennyiségű adatot kellett feldolgoznia. Mivel semmilyen informatikai probléma nem merült fel, kijelenthetjük, hogy a rendszer jól vizsgázott.

A fentiekre tekintettel kérdezem az államtitkár urat, hogy mik az első tapasztalatok a most először használt elektronikus adóbevallással kapcsolatosan. Várom megtisztelő válaszát. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, László Tamás képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány 2015-ben döntött arról, hogy a személyijövedelemadó-bevallást átalakítja, és egy úgynevezett elektronikus szja-rendszert hoz létre, amelynek a lényege az, hogy kevesebb legyen a bürokrácia; kevesebb legyen a választópolgárok, az adózók adminisztratív terhe; kevesebb időt, energiát, pénzt kelljen eltölteni a személyijövedelemadó-bevallási kötelezettséggel.

A rendszer, ahogy ön is elmondta, egyértelműen jól vizsgázott, hiszen 3,8 millió embernek készítette el az adóhatóság a bevallástervezetét, és ettől az évtől először, ha a választópolgár, illetve az adózó semmit nem tett annak érdekében, hogy az adóbevallása benyújtásra kerüljön, ez akkor is teljesült - május 22-én nulla órakor a bevallástervezet bevallássá változott. Számításaink szerint mintegy 800 ezer ember élt ezzel a lehetőséggel, tehát hogy nem küldött be semmilyen bevallást sem elektronikusan, sem pedig nyomdai úton.

Az adóhatóság maximálisan az adózók rendelkezésére állt, akár telefonon vagy az ügyfélszolgálaton, vagy e-mailen, elektronikus úton, de működtek a régi rendszerek, a nyomtatványkitöltő rendszerek, illetve működött a munkáltatók által elkészített lehetőség is; mintegy 660 ezer ember élt ezzel a lehetőséggel.

A felületet 1 millió 687 ezer ember tekintette meg, ez azt jelenti, hogy az érintettek közel 50 százaléka, és 592 ezer ember az új rendszeren keresztül adta be az adóbevallását. Ezen túl 820 ezer példányt írásban, illetve nyomtatott formában küldött ki az adózók kérésére. Az adóhatóság szeretné ezt továbbfejleszteni, hogy még kevesebb bürokráciája (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) és adminisztrációs kötelezettsége legyen a jövőben is az embereknek ezzel kapcsolatban. Köszönöm szépen. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Tállai András államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügy-

miniszter úrhoz: **„Egymásra mutogatás helyett végre döntsenek a pártfogó felügyelők illetményemeléséről!”** címmel. Harangozó Tamás képviselő urat illeti a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Felháborító-nak tartjuk, hogy a minisztériumok és a miniszterek közötti gyerekes egymásra mutogatás miatt képtelen a kormány döntést hozni a büntetés-végrehajtásban dolgozó pártfogó felügyelők fizetésemeléséről.

Pontosan tudja, államtitkár úr, mert több írásbeli kérdésben felhívtuk rá a figyelmét, hogy az önök tárcájához tartozó pártfogó felügyelők esetében egyszerűen elmaradt a régóta esedékes fizetésemelés. Ugyanis az önök által kitalált szervezeti struktúra miatt sem a rendvédelmi életpályába, sem az állami tisztviselők számára megalkotott életpályába nem tartoztak végül bele, így kimaradtak az ezekkel járó illetményfejlesztésből is.

Teljesen érthetetlen, hogy miért nem hajlandóak kezelni ezt az igazságtalan és méltánytalan helyzetet, ugyanis mindössze néhány tucat emberről van szó, akiknek a bérrendezése költségvetési szempontból elhanyagolható. Ugyanakkor ez a néhány tucat ember rendkívül fontos feladatot lát el, hiszen ők a fogvatartottak reintegrációjával összefüggő munka központi szereplői. A fogvatartottak visszavezetését a társadalomba pedig Pintér miniszter úr is több nyilatkozatában kulcsfontosságúnak nevezte.

A miniszter úr írásbeli válaszaiból nyilvánvaló, hogy a pártfogó felügyelők fizetésemelése szerinte is megoldandó feladat, ugyanakkor a megoldást a Lázár János vezette Miniszterelnökségtől várja. Lázár János pedig visszairányított minket önmagához, amikor az önök által felvetett megoldási javaslat megvalósításáról kérdeztük Lázár miniszter urat.

Államtitkár Úr! Legyenek már képesek eldönteni, kinek a feladata rendezni az elfuserált törvényeik miatt elmaradt fizetésemelést! Kérdezem az államtitkár urat: egymásra mutogatás helyett mikor lesznek végre képesek döntést hozni a pártfogó felügyelők fizetésemeléséről? Várom válaszát. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

(12.40)

ELNÖK: Köszönöm, Harangozó Tamás képviselő úr. A válaszára megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Legelőször is azt szeretném mondani, hogy a személyi állomány számára nem mindegy, hogy az illetmény emelése milyen nagyságrendű illetményről indul el, és furcsának találom ezt a hangot, ahogyan ön a büntetés-végrehajtásban szolgálatot teljesítő

hivatásos pártfogók vagy pártfogó felügyelők illetményemelésének a kérdését kéri rajtunk számon. Képviselő úr, öntől azért furcsa ennek a kérdésnek a számonkérése... *(Dr. Harangozó Tamás: Ne személyeskedjen, hanem válaszoljon a kérdésre! - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Tessék, folytassa, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Tehát azért furcsa, mert ön 2006-10 között, amikor a hivatásos állomány az illetménye nem nőtt, nem tudták pályán tartani a hivatásos állományt, és több ezren hagyták el fiatal nyugdíjasként a pályát, a hivatásos állományt, amikor a legjobb korban lettek volna, akkor ön semmit sem tett, pedig négy miniszternek volt *(Dr. Harangozó Tamás: A pártfogó felügyelőről beszéljen!)*, négy miniszternek volt a tanácsadója, és furcsa, hogy ön kéri rajtunk számon ezt a kérdést. *(Dr. Harangozó Tamás: Ön meg hét éve nem tesz semmit.)* Hiszen mi 2015. július 1-jétől bevezettük a hivatásos állomány számára, a rendvédelmi hivatásos állományúak számára az illetményemelést, az életpályaprogramot, új szolgálati törvényt fogadtunk el, és a rendvédelmi hivatásosok és a honvédek vonatkozásában is ezt megvalósítottuk, illetőleg folyamatosan megvalósítjuk. *(Zaj, közbeszólások az MSZP soraiból.)* De nemcsak itt, hanem az orvosok, ápolók, az egészségügyi, szociális ágazatban dolgozók vonatkozásában is megtettük. Tehát magyarul, olyan lemaradásban voltak a közszférában dolgozók százalécai, amit egyszerre nem tudtunk megoldani, képviselő úr.

De szeretném elmondani, arra törekszünk, hogy a büntetés-végrehajtásban dolgozó hivatásos pártfogó felügyelők vonatkozásában is ez megtörténjen, és bízom abban, hogy ez így is fog történni, ahogy a nemzetgazdaság teljesítőképessége ezt lehetővé teszi. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Miért nem halad érdemben az M9-es építése Bács-Kiskun megyében?”** címmel. Farkas Gergely képviselő urat illeti a szó.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Országgyűlési képviselőként már többször foglalkoztam a régóta tervezett, de a megvalósulástól nagyon távol álló M9-es gyorsforgalmi autópályával, ugyanis régóta várat magára az országban egy kelet-nyugati irányú gyorsforgalmi autóközlekedési folyosó kiépítése, amiből eddig csak néhány kilométer készült el. Az autópályát megépítése országos szinten azért lenne fontos, mert jelentősen csökkentené a Budapest-központú úthálózat terheltségét, Bács-Kiskun megyében pedig talán még fontosabbak

lennének az infrastrukturális fejlesztések, főleg az új munkahelyek teremtése miatt.

Ennek ellenére az a helyzet, hogy 2003 óta, azaz 14 éve egyetlen centit sem haladt az M9-es építése választókerületem környezetében és egyébként sem, pedig égető szüksége lenne erre az összeköttetésre Kiskunhalas, Jánoshalma, Hajós vagy éppen Kecel városának és környékének is, amelynek térsége különösen érintett az elvándorlás, az előregedő települések és a munkanélküliség problémájában. Az integrált közlekedésfejlesztési operatív programban továbbra is csak az M9-es Vasvár és Zalaegerszeg közötti szakasza szerepel, pedig nehezen érthető, hogy miért az eleve sokkal fejlettebb nyugat-dunántúli régió élvez prioritást az ezer sebből vérző Dél-Alfölddel szemben.

Tisztelt Államtitkár Úr! A kérdésem tehát ismét arra vonatkozik, amit már egy évvel ezelőtt is feltettem több százezer ember nevében: mire számíthat Bács-Kiskun megye lakossága az M9-es utat illetően? Várható-e előrelépés a következő években, vagy továbbra is csak álmodozhatunk a várva várt fellendülést elősegítő gyorsforgalmi útról? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Farkas Gergely képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az M9-es fontosságával kapcsolatol mondataival teljes mértékben egyetérték. A Magyarország rövid- és középtávú közútfejlesztéséhez kapcsolódó infrastrukturális beruházások összehangolásáról és azok 2022-ig történő megvalósításáról szóló kormányhatározat egységes, áttekinthető koncepcióban rögzíti a következő évek fejlesztési terveit, az uniós és hazai költségvetési forrásból megvalósuló projekteket egyaránt nevesítve. Újabb projekt felvétele a kormány újabb döntése alapján lehetséges, éppen ennek érdekében a kormány negyedévente felülvizsgálja az egyes fejlesztések előrehaladását, szükség esetén intézkedik az indokolt módosításokról.

A határozat mellékletében meghatározott beruházások köre folyamatosan bővül. A tavaly elfogadott közútfejlesztési koncepcióban a kormány számos fejlesztés megvalósításáról döntött, a jelenlegi 1450 kilométernyi gyorsforgalmi út mellé '22-ig további 900 kilométer autópálya, autót út vagy európai közúti főútvonal épül.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön Bács-Kiskun megyére korlátozta kérdését. Való igaz, a nevesítettek a nyugati szakaszokra vonatkoznak, de szeretném ezt azzal kiegészíteni, hogy a közelmúltban a „Modern városok” program keretében a miniszterelnök éppen Szegeden nyilatkozott úgy, hogy a Szeged-Debrecen útvonal - ez a 47-es gyakorlatilag, az M9-esnek az északkeleti szárnya - megépítését a kormány szándé-

ka 2022-ig megvalósítani. Meggyőződésem, hogy ez a Bács-Kiskun megyei fejlesztéseket is előbbre hozza *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, és erre a térségre is igen kedvező hatással lesz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Fónagy János államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! *(Zaj az MSZP soraiban.)* Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet és Ikotity István, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Meny-nyibe kerül valójában a paksi bővítés?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Süli János, a Paksi Atomerőmű két új blokkja tervezéséért, megépítéséért és üzembe helyezéséért felelős tárca nélküli miniszter úr fog válaszolni. Ikotity István képviselő urat, jegyző urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Önök a tervezett paksi bővítés kapcsán rendre egy 4000 milliárd forintos összeget emlegetnek *(Zaj, hangos beszélgetés az MSZP soraiban. - Az elnök csenget.)*, pedig biztosra vehető, hogy a beruházás ennél sokkal drágább lesz. Bár az adatokat és a vonatkozó szerződéseket igyekeznek titokban tartani, az eddigi kérdéseink és adatkéréseink nyomán biztosra vehető, hogy a szóban forgó összeg nem tartalmaz számos olyan súlyos tételt, amelyek nélkül Paks II. nem kezdheti meg az energiatermelést. Példaként mondok néhányat: nincs benne a kommunikált árban a kisvíz esetében is biztonságos hűtési megoldás kialakításának a költsége.

Nincsenek benne az előrevetített árban a kamatkiadások sem, amelyek a húsz évre fölvetett 10 milliárd eurós hitel esetén az 1500 milliárd forintot is meghaladhatják. Nem számolnak a szivattyú-tározós erőművek árával sem, amely a zsinóráramot termelő erőmű működésének és az ingadozó áramigénynek az összehangolásához kell a Teller- és a Lévai-projekt keretében készült tanulmányok szerint szintén legalább 500 milliárd forintért. Ha az itt említett tételeket összeadjuk, máris 3000-4000 milliárd forintnál tartunk, vagyis a tervezett bővítés akkor az önök által emlegetett összeg duplájába fog kerülni, ha a költségek nem szállnak el az építkezés során.

A problémát súlyosbítja, hogy a beruházás megtérülését és a megtérülést biztosító áramarat a kormány a hozzáférhető adatok szerint arra a 4000 milliárdos kiadásra számolta ki, amely a legjobb esetben is csak fele lesz a tényleges ráfordításoknak. Ezért kérem, szíveskedjen megmondani, milyen forrásból kívánja fedezni a kormány a régi és az új blokkok párhuzamos üzemeltetéséhez, illetve Paks II. rendszerbe integrálásához szükséges kiegészítő beruházásokat, és megjelennek-e ezek a pluszkiadások az áramárban, vagy önök inkább a tisztessé-

ségtelen megoldást választják, hogy a végső számla felét (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) egyszerűen a jelen és a jövő generáció adófizetőire terhelik? Várom választát.

ELNÖK: Köszönöm, Ikotity képviselő úr, jegyző úr. Válaszadásra megadom a szót Süli János miniszter úrnak.

(12.50)

SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A beruházás költsége fix áras, 12 milliárd euróból fog megépülni. Ez a teljes költséget fedezi. Ebből elkészül két blokk, és ebből az összegből egy Fukusima-álló három plusz generációs erőművet építünk meg, és ez megfelel a hazai és a nemzetközi előírásoknak. A hűtőrendszer kiépítését is tartalmazza az ár minden üzemmódra, illetve a hálózatcsatlakozással kapcsolatos költségeket is. Tehát ez egy kulcsra kész, fix áras, és garantáltan az orosz fél által ennyiből vállalt költségből fog megvalósulni.

Az új erőmű üzemeltetéséhez szivattyús tározós erőmű nem kell, hiszen a rendszerben az elavuló erőművek miatt ebben az időszakban, a Mavir közleményeit tanulmányozva mindinkább teljesítményhiány fog föllépni a '25-'30-as években. A szivattyús tározós erőműveknek ott volna szerepe, amit önök is szeretnének, hogy a megújuló arányát növeljük, de a megújulókat csak úgy lehet a rendszerbe beépíteni, ha adott esetben ezeket a tározós erőműveket is megépítenénk. Illetve van már más, modernebb technológia is, amivel Magyarországon a tározós erőművek kiválthatók.

A két új paksi blokk gazdaságosságát a Rothschild Nemzetközi Tanácsadó Cég és az Unió is elemezte, és számítással igazolták. A projekt visszahozza a befektetett tőkét, kitermeli a kamatot, sőt ezenfelül profitot is hoz, a hulladékelhelyezés költségeit is tartalmazza, és értelemszerűen az üzemeltetéshez kapcsolódó béreket. Paks II. az éghajlatváltozás elleni fontos küzdelem eszköze. A kieső blokkok pótlása nélkül Magyarország villamosenergia-ellátása biztonságosan nem lenne megoldható. Kérem válaszom elfogadását. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Süli János miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Tilki Attila, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Milyen eszközöket lát a kormány az egyes régiók közötti munkaerő piaci különbségek megszüntetésére?”** címmel. Tilki Attila képviselő urat illeti a szó.

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A munkavállalók, a munkál-

tatók és a kormány állandó konzultációs fórumán született béremelési megállapodásoknak köszönhetően a fizikai dolgozók átlagbére több mint 12 százalékkal nőtt az év első két hónapjában. A reálkeresetek emelkedésében döntő szerepet játszik, hogy mind a verseny-, mind pedig a közsférában gyorsult a bruttó és nettó keresetek növekedése, amit alapvetően a minimálbér 15 százalékos és különösen a garantált bérminimum 25 százalékos növelése idézett elő. A foglalkoztatottak száma 2010 óta közel 700 ezer fővel bővült, akiknek döntő hányada, csaknem 480 ezer fő a versenyszférában helyezkedett el. Ezzel a foglalkoztatottak létszáma a 2017. január-márciusi időszakban több mint 4 millió 400 ezerre nőtt, ami 2,5 százalékkal több, mint egy évvel korábban. Ennyi embernek a rendszerváltás óta nem volt munkája Magyarországon. A munkanélküliek száma alig több mint 200 ezer főre csökkent, ami kiemelkedő eredmény.

Azonban látnunk kell azt is, hogy ezek a pozitív eredmények eltérő mértékben érintik az egyes régiókat. Még a megyéken belül is nagy különbségek mutatkoznak az egyes területek és települések között. A munkanélküliségi ráta tekintetében a legkedvezőbb adottságú térség továbbra is a Budapest-Győr tengely mentén fekvő települések. A legkedvezőtlenebb adottságú települések Somogy és Baranya déli területein, valamint Északkelet-Magyarországon találhatók, például Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében. Ilyen különösen a választókerzetem, Szatmár-Bereg. A közmunkaprogram fontos, és nem túlzás, ha azt mondom, hogy életmentő lehetőség sok településen, de nem elég a regionális különbségek hatékony csökkentésére.

Tisztelt Államtitkár Úr! A 2018-as költségvetés elsősorban a munkából élők költségvetése lesz. Ezért kérdezem, milyen eszközöket lát az államtitkár úr, hogy a régiók közötti munkaerőpiaci különbségek csökkenjenek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tilki Attila képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A 2010-es kormányváltást követően pozitív irányú változásokat eredményeztek az elmúlt évek kormányzati döntései a munkaerőpiaci folyamatokban, ami a foglalkoztatás növelését eredményezte. Ez számokban kifejezve azt jelenti, hogy ma már több mint 700 ezer embernek van munkája, mint a 2010-es kormányváltást követően. Százalékban kifejezve ez azt jelenti, hogy 17 százalékkal emelkedett a foglalkoztatottak száma, és ezek közül az átlagosat meghaladó mértékben a leghátrányosabb helyzetű megyékben történt a növekedés. Így például Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében 27,5 százalékkal, 50 ezer fővel, Hajdú-Biharban 22,9 százalékkal, 42 ezer fővel, míg Bor-

sod-Abauj-Zemplén megyében 20,4 százalékkal, 45 ezer fővel növekedett a foglalkoztatás.

A foglalkoztatás bővüléséhez hozzájárultak az uniós társfinanszírozásból finanszírozott úgynevezett foglalkoztatási programok, például az ifjúsági garanciaprogram, amely 84 ezer főt érintett, és ebből 31 ezer képzését finanszírozta. A GINOP-programokban egyébként több mint 500 milliárd forint van foglalkoztatást segítő, munkahelyteremtő pályázatokra, és ezek közül kiemelkedő a hátrányos helyzetűek pályázati lehetősége, hiszen ide több forrást lehet megszerezni, ezáltal több munkahelyet lehet létrehozni. De meg kell említenem a területfejlesztési operatív programot is, amely a helyi paktumok révén, úgynevezett foglalkoztatási, együttműködési partnerségek révén segíti kialakítani a helyi stratégiákat és a munkanélküli-helyzet javítását, vagyis a munkanélküliek számának a csökkentését.

A kormány célja egyértelmű: a hátrányos helyzetű térségekben csökkenteni a munkanélküliséget. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Tállai András államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért csökkentették a fogyatékossgal élők munkavégzésének díjazását? Ön szerint elfogadható, hogy egy törvénymódosítás miatt valakinek 60%-kal csökkenjen a fizetése?”** címmel. Korózs Lajos képviselő urat illeti a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen a lehetőséget. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány nemrégiben módosította a szociális intézményi foglalkoztatás szabályait. A tavaly ősszel elfogadott törvénymódosítás lényege az volt, hogy az úgynevezett fejlesztő foglalkoztatás lesz a szociális foglalkoztatás új formája, és a módosítás szerint - szeretném pontosan idézni - a fejlesztő foglalkoztatás célja a gondozási fejlesztési, illetve rehabilitációs tervben foglaltak szerint az egyén egészségi állapotának, korának, fizikai és mentális állapotának megfelelő fejlesztési és foglalkoztatási szolgáltatás biztosítása útján az egyén felkészítése az önálló munkavégzésre vagy a nyílt munkaerőpiacon történő elhelyezkedésre.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Sajnos, egyre több példa van arra, tisztelt képviselőtársaim, hogy az átalakítással éppen az érintettek jártak rosszul, sokaknak, sőt nagyon sokaknak jelentősen lecsökkent a munkáért kapott díjazása. Itt egy történetet szeretnék megismertetni önökkel. Egy értelmileg akadályozott lány egy nappali ellátást is nyújtó intézményben szőnyegszövésként dolgozik. Eddig munkarehabilitációban foglalkoztatták négy órában, ennek díjazása az idén április 1-jéig a mini-

málbér 30 százaléka volt négy órára vetítve, így a 47 éves nő, ha mindennap dolgozott, 34 425 forintot keresett. Az áprilisban hatályba lépett törvénymódosítás miatt az eddiginél is kevesebbet kell fizetni, mivel a mindenkori legkisebb óradíjhoz viszonyítják már a minimálisan adható összeget, ami óránként mindössze 220 forint, tehát havonta mindössze 14 256 forintot visz haza, azaz 60 százalékkal csökkent az érintett dolgozó díjazása. A helyzet leírásához tartozik, hogy még napi térítési díjat is fizetni kell, például étkezési költséget.

Szeretném megkérdezni, hogy ön szerint elfogadható-e, államtitkár úr, hogy a törvénymódosítás miatt valakinek 60 százalékkal lecsökkenjen a fizetése, illetve legyen kedves, mondja el, hogy miért is csökkentették a fogyatékossgal élők munkavégzésének a díjazását. Köszönöm, elnök úr a türelmét. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat. Az elhangzott kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

(13.00)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormánynak a törvénymódosítással az volt a célja, hogy minél többekhez juthasson el, minél több fogyatékos ember számára teremtsék meg a foglalkoztatás lehetősége. A támogatási szintek nem változtak a törvénymódosítással. Kétfajta szint van. Az egyik a foglalkoztatás esete, ez a klasszikus munkajogi viszonyhoz hasonló jogviszony, ekkor 100 százalék jár, fejlesztésnél pedig, ami nem egy klasszikus munkavégzés, erre majd a későbbiekben kitérek, ott jár 30 százalék.

A minimálbér emelkedésével párhuzamosan ezek a juttatások is emelkedtek, mind a 100 százalék emelkedett, mind pedig nyilván annak 30 százaléka is. Hogy ki melyik kategóriába esik, melyik kategória szerinti juttatásra jogosult, azt nem a kormányzat dönti el, hanem egy munkapszichológusi vélemény alapján a munkáltató. Ezt az esetet is megnézve, amit ön is idézett, a Facebookon mi is megnéztük ennek a bejegyzésnek a tartalmát, itt inkább a munkáltatóra lehet panasza az ott leírtak alapján, mert az nyilván nem teljes körű és részletes, és alaposabb tanulmányozást igényel még. De az abban leírtak alapján arra lehet következtetni, hogy a munkáltató sorolta át az illető foglalkoztatási jogviszonyból fejlesztési jogviszonyba, és ehhez, nem tudom, milyen munkapszichológusi véleménye volt vagy nem volt.

A mi szándékunk a bővítés volt, ehhez bővülő forrásokat is biztosítunk évről évre. Az egy órára jutó támogatás mértéke is a korábbi 744 forintról 895 forintra emelkedett a munkafoglalkoztatás esetén. Ha a többletforrásokat nézem, 2016-ban, '17-ben is

újabb és újabb milliárdok kerültek ide. 2010-ben 3 milliárd forint volt ennek az alapja a költségvetésben, most 4,6 milliárd forintra emeltük, még a minimálbér-emeléssel párhuzamosan 238 millió forintot. Tehát ez a 3 milliárdos keretösszeg 1,9 milliárdal emelkedett, pontosan azért, hogy minél többen minél nagyobb juttatásokat kapjanak.

Ha pedig valakivel egy egyedi munkáltatói döntés révén azt közlik, hogy kevesebb a juttatása, akkor tegyen panaszt. Megvan az a mechanizmus, amivel ezt ki lehet javítani, mert az akkor egy jogtalan döntés. Ha valakinek a munkája teljes értékű volt tavaly, akkor idén is teljes értékű, a finanszírozása pedig magasabb mértékű. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Azért tisztelettel kérem, hogy próbálja meg a kétperces időkeretet betartani.

Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Miért hagyta magára a Kormány a Nagykovácsányt, avagy mi lesz veled M4?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt évtized legnagyobb csalódásaként élte meg Jász-Nagykovácsány megye és annak lakossága azt a szegényteljes teljesítményt, amikor az Orbán-Simicska konfliktus mellékszálaként leállt és jó időre el is lehetetlenült az M4-es autópálya építése. Az autópálya nemcsak Jász-Nagykovácsány megyét kötötte volna össze a fővárossal, de fejlődési lehetőséget is adott volna az ország egyik legszegényebb területének, a Nagykovácsányra, a Tisza menti falvaknak, amelyek már évtizedek óta várnak erre a lehetőségre.

Az autópálya építése sajnos továbbra is csak évtizedek óta dédelgetett vágya marad a tisztességesen dolgozó nagykovácsányiaknak, mert, mint azt megtudhattuk, a kormány nem autópályát, hanem egy lebutított kivitelezésű autótutat épít, és nem is a Nagykovácsány szívében, hanem csak annak távoli határához. Ezzel a megoldással egy veszélyes úttípussal köti össze Jász-Nagykovácsány megyét a fővárossal a kormány, egy olyan útvonalon, ahol a Romániába haladó tranzit egyik leggyakrabban használt útvonalaként a legtöbb baleset is történik. Ha eddig halálútnak hívták a 4-es számú főutat, akkor vajon a legveszélyesebb formában épülő M4 milyen út lesz?

Másrészről a kormányzati ígéret, hogy mikorra készül el az út, egyre kínosabbakká válnak, hiszen már kezdetben 2016-ra ígérték utat, mára már világossá vált, hogy a megtervezett és a Nagykovácsányt el sem érő szakasz is csak jó esetben 2019 végére lehet kész. Arról pedig, hogy folytatódhat-e az M4-nek hívott autópálya építése tovább a Nagykovácsányba, már ígérni is megfeledezett a kormány.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezekre tekintettel időszerűnek tartok pár kérdést tisztázni. Mennyi ideig nem épült az M4-es autópálya Orbán és Simicska összeveszését követően? Miért a nagykovácsányi és a Tisza menti emberek, jó szándékú emberek isszák meg a levét annak, hogy az autópálya építése elhúzódik? Tervezik-e egyáltalán, hogy a Nagykovácsány szívében Karcagig vagy a szomszédos megyehatárig, Hajdú-Bihar megyéig egyáltalán elérjen az M4-es út? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Fónagy János államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány kiemelt célja a hazai közúthálózat folyamatos fejlesztése és állapotának javítása. Az ön által színes jelzőkkel dúsított dilemma alapjait az képezi, hogy a korábban kizárólag európai uniós források mellett immár jelentős hazai forrásokat is felhasználunk az útépitéseknél, és ennek a lehetősége esetenként, beleértve az uniós korlátokat is, valóban jelentett határidő-módosításokat.

A jelenlegi 1450 kilométer gyorsforgalmi út mellé 2022-ig több mint 900 kilométer autópálya, autópálya vagy európai közúti főútvonal épül 2470 milliárd forintból. A program keretében az M4-es gyorsforgalmi út - tehát gyorsforgalmi út - Budapest-Szolnok-Törökszentmiklós-Fegyvernek, valamint Berettyóújfalu-országhatár közötti szakaszainak kiépítése több ütemben történik. A tervek szerint a Budapest-Törökszentmiklós közötti szakaszok 2019-ben és 2021-ben, míg a Berettyóújfalu és Nagykereki, a román országhatár közötti szakaszok 2018-ban, illetve 2019-ben készülnek el.

A kormány kiemelt szándéka, hogy elnevezéstől függetlenül biztonságos közlekedési körülményeket teremtsen a közlekedők számára, tehermentesítse a településeket az átmenő gépjárműforgalom alól. Köszönöm a figyelmet. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Ákos képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Sportberuházásnak álcázott állami ingatlan-mutyi?”** címmel. Hadházy Ákos képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A magyar állam 2014 decemberében 16,5 milliárd forintért vásárolt meg egy Budapest, IX. kerületi ingatlant a Duna mellett, a Wing, korábban Wallis Zrt.-től. az állam azonban nem közvetlenül az ingatlant, hanem annak tulajdonosát, vagyis a Duna Passage Kft.-t

vásárolta ki a Wing Zrt.-ből. A terület korábbi tulajdona itt ezer lakást és 130 ezer négyzetméternyi irodát tervezett építeni, egy kormányhatározat alapján azonban atlétikai stadion megépítését tervezi a kormány az ingatlanon.

Seszták miniszter úrral leveleztünk már korábban, voltak ezzel kapcsolatban kérdések, de nagyon került a válaszokat. A miniszter úr a korábban feltett kérdésekre nem válaszolta meg, hogy 2014-ben konkrétan milyen céllal vásárolta meg az ingatlant az állam, és mi indokolta a 16,5 milliárdos vételárat. Arra sem kaptam választ, hogy miért a Duna Passage Kft.-t, miért nem közvetlenül az ingatlant vásárolta meg az állam. Ugyanis tudjuk, hogy az ingatlanon már a cég megvásárlását megelőzően is tulajdonrészrel rendelkezett az állam, így szerintünk költségkímélőbb módon és jóval olcsóbban is hozzájuthatott volna a drága telekhez közérdekű cél esetén.

Azzal a válasszal is adós maradt miniszter úr, hogy a Duna Passage Kft. korábban mennyiért szerezte meg a kérdéses területet. Ez olyan adat, amit elmondhatnak, hiszen már állami tulajdonban van ez a cég. Történt-e egyáltalán értébecslés az állami vásárlás előtt? Miért nem egyeztettek a IX. kerületi önkormányzattal, illetőleg az érintett polgárokkal az építészeti tervpályázat néhány héttel ezelőtti kiírása előtt? Valamilyen társadalmi egyeztetés nem lett volna-e indokolt ilyen nagyságrendű fejlesztési tervről való döntés előtt, vagy pedig ugyanúgy gondolkodtak, mint az olimpiai rendezést illetően, hogy teljesen lényegtelen, mit gondolnak róla az emberek?

Az is kérdés, hogy valóban atlétikai stadiont akartak-e ideépíteni, vagy csak egy színháték ez az egész, és a háttérben már készülődik az igazi befektető. Nem csodálkoznánk. *(Schmuck Erzsébet tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Fónagy János államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kérdéses Duna-parti ingatlan egy része már a felvásárlást megelőzően közvetlen állami tulajdonban volt. A Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter - mint a részvényesi jogok gyakorlója - által kiadott határozat alapján az ingatlan és környezete jövőbeni egységes fejlesztésének biztosítása érdekében döntött az állami szerepvállalásról. Az ingatlan értékét az ingatlanforgalmi szakértő 16,8 milliárd forintban határozta meg.

(13.10)

Az állami szerepvállalás biztosítása érdekében az állam megvásárolta az ingatlan nem állami tulajdonú részét tulajdonló társaságot.

Ennek során mérlegeltük egyebek mellett az eladói szándékot, az ingatlan hasznosítási feltételeit az

ügylet megkötésekor, valamint azt a körülményt, hogy a fejlesztési koncepció a társaság tulajdonát képezte. A Duna Passage Kft. a több különböző mértékű tulajdoni hányad közel tíz év alatt, eltérő időpontokban történő megvásárlásával alakította ki a most fennálló tulajdoni szerkezetet. A társaságban történt államtulajdon-szerzést megelőző időszakhoz kapcsolódó kérdésekre a szerződő felek üzleti érdekeire tekintettel is a társaság akkori tulajdonosai adhatnak felvilágosítást.

Amint az atlétikai stadion nyilvános tervpályázati kiírásában olvasható, a IX. kerület főépítésze a bírálóbizottság szavazati joggal rendelkező tagjaként részt vett a pályázat elbírálásában, képviselve Ferencváros érdekeit. A kerület írásbeli garanciát adott a pályázat során a pályázatkészítésért felelős Budapest 2024 Nonprofit Zrt. számára *(Az elnök csengéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, tehát ezeket a szándékokat a kerület ismeri, azzal egyetért. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Ez most komoly, hogy a szülőket kéri, hogy jelentse- nek az iskolai büfékben kapható dolgokról?”** címmel. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Kóla, pizza, hamburger, csoki, cukor, cukor, cukor - ezek az iskolai büfék legvonzóbb kínálatai. Sok ígéretet hallottunk már, hogy gyermekeink étkezési lehetőségeit inkább az egészséges mód felé tereljük, de tény, hogy valós intézkedés nem történt még ez ügyben, és tudjuk, hogy az elhíresült menzareform sem úgy sikerült, mint ahogy eltervezték.

Egy 2012-es EMMI-rendelet szerint az iskolai büfé vagy áruautomata üzemeltetése esetén az iskola-egészségügyi szolgálat véleménye szükséges annak megítéléséhez, hogy mi az egészséges vagy mi nem. Önök kormányoznak hét éve, és ennyire futotta. Beneda Attila, a család- és népesedéspolitikáért felelős helyettes államtitkár megkérte az Oktatási Hivatalt és a KLIK-et, segítsen a kormánynak, hogy az iskolai büfékkel kötött szerződések legyenek felbonthatóak, ha nem csak egészséges élelmiszert árulnak.

Államtitkár úr, jól látszik, hogy önök se a gyerekeket nem ismerik, se az iskolákat, se a vállalkozókat. Illetve a legjobb rész az, hogy a helyettes államtitkár megkérte a szülőket, hogy jelentsenek, ha egy szülő azt látja, hogy gyermeke iskolájában energiaitalt vagy egészségtelen ételt kínálnak, akkor az intézményben, a tankerületnél és a kormányhivatalnál is lehet ezt jelezni. Államtitkár úr, a legtöbb esetben egy szülő dolgozik, és nyolc órától, miután a gyerekek bementek az iskolába, nem tartózkodik az isko-

lában. Nyolctól kettőig vannak ezek a büfék általában nyitva, lehetősége sincs egy szülőnek, hogy bemerjen, hogy mit árulnak a büfében. A másik meg az, államtitkár úr, hogy nem is nagyon lehet bemenni, mert tilos ezen időszakban a szülőknél bemenni az iskolába. Államtitkár úr, vannak erre állami szervek, akik meg tudnák nézni, hogy milyen ételeket vagy milyen termékeket árulnak a büfében. Milyen besúgórendszert akarnak önök építeni? Legyen ez a vezetőség feladata, és ne a szülőket kérjék erre, a szülőnek jóformán erre lehetősége sincsen.

És akkor megkérdezem, államtitkár úr, hogyan akarják ezt megvalósítani. Milyen felméréseket készítették, és mi lett a felmérések eredménye? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Rétvári Bence államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Azt is megtudtuk most a Magyar Szocialista Párttól, hogy a kormányzat a transzszírsavakkal szemben besúgóhálózatot épít az iskolákban a szülőkből.

De komolyra fordítva a szót, tisztelt képviselő asszony: szeretnénk azt, hogy a gyerekek reggelije egy darab energiával legyen *(Bangóné Borbély Ildikó: Nem erről beszélünk!)*, utána pedig tízóraitra egy chipset egyen vagy pedig sem, mert ha nem, akkor szerintem mindenkinek érdemes ez ügyben tenni. Itt a parlamentben és a kormányzatban meghoztuk azokat a jogszabályokat, amelyek pontosan annak vennék elejét, hogy ne szokjanak rá a gyerekek arra, hogy egy étkezés chipset jelent, hanem próbáljanak minél egészségesebben enni. Tudjuk, hogy milyen káros hatása van egy energiátalnak, milyen káros hatása lehet hosszú távon, elhízás és más tekintetben egy túlcukrozott üdítőnek, cukorral vagy mással telenyomott egyéb szereknek.

Ha közös a célunk, hogy ezeket szorítsuk vissza, akkor a kormányhivatalnak, az önkormányzatnak, a tankerületi központnak és a szülőknél közösen kell ez ellen fellépni. Márpedig mi ezt tettük: megkértük a kormányhivatalt, hogy ha ilyet tapasztal, akkor hívja fel a jogszabálysértésre a figyelmet, vagy ha italautomatákban energiával van; megkértük erre az iskolák vezetőit, a tankerületi központok vezetőit, és a kormányhivatal mellett az önkormányzatok munkatársait is, és mindemellett a szülőknél is felhívtuk a figyelmét arra, hogy ha panaszkodunk, akkor kihez és hogyan tudunk fordulni.

Úgy gondoljuk, sok szülő van, aki odafigyel gyermeke étkezésére, otthon is igyekszik egészséges ételt adni, igyekszik testmozgásra, sportolásra, egészséges életmódra nevelni a fiataljait, és igenis zavarja, hogy hiába próbálja ő a gyermekét egészséges életmódra nevelni, ha az iskolában, a kirakatok-

ban folyamatosan csak azokat az egészségtelen termékeket látja, amelyekről ő a gyermekét szeretné megszoktatni. Hiszen ön is tudja, közismert dolog, hogy Magyarországon milyen magas szinten probléma az elhízás és az ezzel járó keringési megbetegedések, a szív- és érrendszeri megbetegedések.

Ezért fontos, hogy mindenki együtt - szülőkkal, pedagógusokkal, mindenkivel együtt - tegyen azért, hogy a gyermekek egészségesebben nőjenek fel. Sajnálom, hogy a Magyar Szocialista Párt számára a politikai támadás iránya pont az, hogy miért fogunk össze azért *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy a gyerekek egészséges ételt kapjanak az iskolában. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Gőgös Zoltán: Egyelőre nem azt kapnak!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Egyed Zsolt képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: „**Mészáros Lőrinc embere miskolci kosztra éhezik?**” címmel. A kérdés megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Trócsányi László igazságügyi miniszter urat bízta meg, akinek a felkérésére Völner Pál államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A miskolci városvezetés által kiválasztott szerencsés cég korábban Mészáros Lőrinc kapcsán került be a hírekbe, a Bakony Hús Kft. eladása kapcsán. A cég tulajdonosi köre csupán 2015-től foglalkozik étkeztetéssel, de ahhoz képest feltűnően sok megrendelést kapnak. Jelenleg egy fővel működik a Kórház- és Menzaétkeztetés Szolgáltató Kft. Ami a közétkeztetés kiszervezését illeti, felmerül pár kérdés, ami gyanúra ad okot.

A másik dolog az, hogy ilyen fontos kérdésről csak az ülés kezdete előtt pár órával kaptak anyagot a képviselők, de ezt megelőzően már megtörtént a bejelentés, miszerint a cég átveszi Miskolc közétkeztetését április közepétől, viszont munkajogi és pénzügyi kérdésekről csak azon a napon, a közgyűlésen született döntés.

Tisztelt Államtitkár Úr! Jelenleg úgy tűnik, hogy egy érdekeltségi körbe tartozó céggel készülnek fellépni a közétkeztetési piacot. Hogyan lehetséges, hogy rutintalan cégek kórházak, megyeszékhelyek étkeztetését kapják meg? A dolgozók bizonytalanok a jövőjükkel illetően, aggódnak, hogy várható-e leépítés, főzőkonyhák megszűnése, minőségromlás, megkapják-e az önkormányzat által ígért 20 százalékos béremelést.

A munkavállalók nem kaptak megnyugtató válaszokat az önkormányzat által kiválasztott cégtől. Arra sincs garancia, hogy a tanárok, szociális munkások, bölcsődei gondozók étkezési díjának nem lesz emelkedése.

Ezért a Jobbik elvárja, hogy az önkormányzat garantálja a főzőkonyhák megőrzését, a munkahelyek megtartását, a beígért béremelés kifizetését. A közétkeztetés kiszervezése nem veszélyeztetheti a gyermekek és idősek ellátását. Várom államtitkár úrtól az érdemi és minden miskolci számára megnyugtató választ. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyed Zsolt képviselő úr iménti kérdésére Völner Pál államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nagyon sajnálom, hogy a Jobbik hétvégi parlamenti jelenlét után is azt hiszi, hogy az önkormányzati kérdésekre a parlamentben lehet választ kapni egy minisztérium részéről. Ahogy a kérdésben is szerepel, gyakorlatilag az önkormányzattól kérték, hogy garantálja, az önkormányzat ígérte meg, az önkormányzat döntött. Nyilván a Jobbiknak van képviselete a miskolci közgyűlésben, szerintem ezeket a kérdéseket ott kellene tisztázni, ott is megvan az interpelláció lehetősége, de azért bizakodom, hogy nem ezen a szinten tartunk, hogy itt, a magyar parlamentben kell nekem ezt önöknek elmagyaráznom.

Ha összességében magát a közétkeztetés helyzetét tekintjük, akkor pedig látható, hogy az elmúlt években a források bővültek, az ellátottak köre bővült, törekszik a kormányzat arra, mint az iménti felszólalásból is kiderült, hogy olyan kínálat legyen az iskolákban, a közétkeztetésben, amely az egészséges élelmiszerek elterjedését, a bioélelmiszerek alkalmazását szolgálja. Minőségbiztosítási rendszert fejleszt ki a kormány ennek érdekében, és számtalan olyan jogszabályalkotási lépés is történik, ami ezt elősegíti, önök is találkozhatnak vele itt a parlament előtt is. Tehát ez a kérdéskör, ami viszont felmerült, nem ezzel kapcsolatos.

(13.20)

Ha önöknek azzal van problémájuk, hogy talán egy korábbi rendszer anomáliáit szeretnék visszahozni, amikor multinacionális cégek, külföldi tulajdonú cégek uralták ezeket a piacokat, ki tudja, honnan behozott külföldi élelmiszerekkel etették a magyar közétkeztetésben ellátott embereket, gyermekeket, akkor az egy másik kérdés, de akkor tessék őszintén beszélni! Miért baj önöknek az, ha egy magyar vállalkozás, magyar alapanyagokból, magyar mezőgazdasági, agrárhátterrel lát el közszolgáltatókat?

Azonkívül pedig piaci verseny van, tehát nyilvánvaló, hogy az árak kérdése az, ami elsősorban érvényesül a minőségi követelmények mellett. Eze-

ket biztos az önkormányzat is figyelembe vette. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Miért nyírja ki a kormány a kisvállalkozásokat a minimálbér emeléssel, és miért a multikat támogatja helyettük?**” címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A KSH adatai szerint csak 2016-ban 4713 kisbólt volt kénytelen bezárni. Az érdekképviselő szerint nagy részük egész egyszerűen nem bírta az emelkedő bérköltségeket. E tényező 2017-től még erősebben sújtja őket.

A kormány az egyébként helyes lépést, a minimálbér és garantált bérminimum 25 százalékos emelését úgy vezette be, hogy a kisvállalkozásokat csak 7 százalékos járuléksökkentéssel kompenzálta. Alkalmazkodási időt sem hagytak nekik, 2016 őszének végén jöttek rá, hogy az olcsó bérek korszaka véget ért. Az emelést, amolyan jó fideszes módra, senkivel sem egyeztetve, hirtelen vezették be. Azaz valakivel mégiscsak egyeztethettek a háttérben, mert a multik és a nagyvállalatok jelentős adócsökkentést kaptak.

A meglepetésszerű intézkedések a gazdaságban nem jók. A hirtelen, ötletszerű változások különösen azon kisvállalkozásoknak rosszak, amelyek nehéz régióban, alig jövedelmezően működnek. Pedig rájuk óriási szükség lenne pont ott, ahol egyébként alig van munka, vállalkozás, kereskedelem, életkilátás. Nem lehet úgy hozzáállni, ahogy önök teszik, hogy hadd hulljon a férgese! Ennél az egésznél beszédesebben semmi nem mutatja, hogy mekkora hazugság a kormány retorikája, amikor magyar vállalkozások támogatásáról beszél. Pedig lehetne úgy emelni a dolgozók bérét, hogy ez a kisvállalkozásoknak sem jelent nagyobb terhet, mégpedig a minimálbér adómentessé tételével, de ezt már sokszor elmondtuk.

Tisztelt Államtitkár Úr! Hány kisvállalkozásnak kell csódba mennie, hogy rájöjjenek, nem a multikat kellett volna kompenzálni, hanem a magyar kisvállalkozásokat? Tudja-e egyáltalán a kormány, hogy milyen hatása van az intézkedéseinek, készítene-e erről felmérést, vizsgálatot? Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A képviselő asszony elhangzott kérdésére Tállai András államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Véleményem szerint az LMP-nek el kellene döntenie, hogy milyen politikát folytat a kisvállalkozások és a munkavállalók tekintetében.

Jelen felszólalás esetén, ha jól értem, azt bírálta, hogy a kormány miért emelte a minimálbér és ezáltal a bérszínvonal összegét, a másik felszólalás pedig arról szól, hogy miért alacsonyok a jövedelmek Magyarországon, és hogy ez az oka annak, hogy több munkaező elhagyja az országot. El kell döntenem, mert a kettő együtt hiteltelen az LMP részéről.

Egyébként a kis- és középvállalkozásoknak ma már nem az a legnagyobb problémájuk, hogy a társasági adó mértéke miért 9 százalék, nem az a legnagyobb problémájuk, hogy a munkaező közterhe most csökkent 5 százalékkal vagy a szociális hozzájárulási adó mértéke 22 százalék, és nem a minimálbér összege a legnagyobb problémája a kis- és középvállalkozóknak, hanem, ha hiszi, ha nem, inkább az a problémájuk, hogy munkaezőhiánnyal küzdenek, és hogy nincs elegendő munkaező, és nem az a probléma, hogy a közterheiket a kis- és középvállalkozások nem tudják kigazdálkodni és ezáltal eredményesen működtetni vállalkozásukat.

Azt gondolom, hogy Magyarországon megfelelő a gazdasági közeg, megfelelő a gazdasági környezet, és megfelelő adózási rendszer van a kis- és középvállalkozások számára kitalálva, hiszen a társasági adó alacsony kulcsa mellett a kis- és középvállalkozóknak egyszerűbb adózási módot is lehet választani, így például az úgynevezett kata összegét, ahol lényegében nem is fizet adót, csak saját maga után fizeti meg a fix tételű adót, vagy éppen a kiva, a kisvállalkozási adó, amely esetében 14 százalékos kulccsal mindent megfizet az adott vállalkozás.

Összességében tehát a képviselő asszony nem valós problémákat feszeget. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor képviselő úr, az MSZP képviselője, az Országgyűlés jegyzője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**A növekvő elégedetlenségtől egyre hangosabb a munka-világa!**” címmel.

Gúr Nándor képviselő úr, jegyző úr a szó. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Alacsony fizetések, rossz munkakörülmények. Ismerik a helyzetet, az elmúlt hét esztendőben több mint 600 ezren elhagyják az országot. Nem véletlenszerű ez. A teljesség igénye nélkül mondom, csak címszavakban a következő dolgokat.

Vízügyi igazgatóságok - nélkülözhetetlen lenne a mértékadó bérfelvezetés megvalósítása, de hosszú éveken keresztül semmit nem tesznek. Csak most, az elmúlt időszakban több mint 110 ezer ember hagyta el a vízügyi igazgatóságok keretét.

Vagy itt van az elmúlt napokban történő demonstráció, „Elég volt!” címszóval a mentősök, akik természetesen nincsenek megelégedve a bérükkel sem - nem is csoda, 110-120 ezer forintos fizetésekkel -, meg a társadalmi megbecsültségükkel sem,

hiszen önök olyan helyzetbe sodorják őket, ami elfogadhatatlan.

De ha az Államkincstárra tekintünk rá - az Államkincstárra, értik, amit önök működtetnek -, mondhatom nyugodtan, sztrájkra készülnek. Persze sztrájkolni, azt nem lehet, ezt tudjuk nagyon jól, de ők kilenc éve nem kapnak bérfelvezetést, illetményfelvezetést, miközben ők 900 ezer ember bérfelvezetésével foglalkoznak, az állami, az egyházi, az alapítványi iskolák, az önkormányzati intézmények dolgait intézik, de mindezek mellett akár az európai uniós források kifizetésével és sok minden egyéb mással is foglalkoznak, az állampapírok forgalmazását és sok minden egyéb mást nem is említve.

De mondhatnánk a pedagógus-szakszervezet dolgait, ők is kínlódnak, próbálnak egyeztetni, de önökkel nem lehet. És látjuk azt is, ami a kereskedelemben zajlik, és látjuk azt is, ami a villamosenergiaipari munkavállalók érdekképviseleti, szakszervezeti elnökével alakult ki, hogy hogy rúgták ki.

No, egy kérdés a végére. Mikor fogják már észrevenni azt, hogy az, amit önök csinálnak, illetve mindaz, amit önök nem csinálnak, mennyire hiányzik, és amit csinálnak, ahelyett valami egészen mást kellene csinálni a munkavállalók érdekében? Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gúr Nándor képviselő úr elhangzott kérdésére Tállai András államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az ön helyzetértékelését a valóság és a tények teljes egészében megcáfolják, hiszen a foglalkoztatás szintje már évek óta a legmagasabb a rendszerváltás óta, a munkanélküliség pedig rekord alacsony. Azt gondolom, hogy ha az önök mondatai igazak lennének, akkor nem valósulhatott volna meg a 2010-es kormányváltás óta, hogy több mint 700 ezerrel nőtt a foglalkoztatottak száma. *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)*

Ezen túl 2010-2016 között a reálbérek is 23,8 százalékkal emelkedtek, és ha hozzáveszem a 2017. év eleji 8,2 százalékos növekedést, akkor bőven 30 százalék fölötti a reálbér emelkedése az elmúlt hat évben. Ellentétben az önök kormányzása idején történetekkel, hiszen akkor éppen 14 százalékkal csökkentek a reálbérek, megszűnt a 13. havi fizetés, és elvették a 13. havi nyugdíjat is. Tehát mielőtt a jelenlegi kormányt kritizálja ön, előbb nézzen magába, és értékelje a saját tevékenységüket. Ezzel szemben a jelenlegi kormány munkahelyeket teremt, a jövedelmeket növelni tudja, a munkahelyek számát jelentősen megnövelte. Azonkívül a közszférában is jelentős béremelkedést tudott elérni, szinte minden ágazat részesült már az életpályamodellben és az életpálya-változásban.

Azt gondolom, hogy az, amit a kormány tesz, nemzetközi szinten is elismerendő, mind a foglalkoz-

tatás, mind a jövedelemnövekedés terén, és ha az ellenzéki pártok nem is, de az országot megítélő elemzők mindenképpen magasra és nagyra tartják azt, ami az országban ezen a téren történt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(13.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! 13 óra 30 perc van. A kérdések végére értünk. Az **azonnali kérdések órája** következik.

Tisztelt Országgyűlés! Szakács László képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Kinek a haszna?”** címmel. Szakács László képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 2013 januárja óta árul Magyarország úgynevezett letelepedési kötvényeket. Van ilyen másutt is a világon, hiszen másutt is, igaz, ötször-tízszer ennyi pénzért, üzleti tervért, munkateremtési kötelezettségért cserébe kaphatnak könnyített letelepedést más országoknak az állampolgárai is. Magyarország ilyeneket nem kér, pedig itt nálunk is ennek a kötvénynek a leánykori neve, hogy nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű emberek juthatnak így könnyített úton letelepedési engedélyhez.

Persze, azt is kérdezhetném miniszterelnök úrtól, hogy abból a nagyjából-egészében 20 ezer főből, aki letelepedési vagy tartózkodási engedélyt kapott így Magyarországon, mondjon akár egyet közülük, akinek kiemelt nemzetgazdasági jelentősége van a magyar nemzetgazdaság szempontjából. De nem is ez itt a fő kérdés, hanem a fő kérdés, úgy gondolom, hogy az üzlet. Ez úgy derül ki, hogyha végignézzük, hogy hogyan alakult ki ez a rendszer, hogyan született meg ez a rendszer. Rogán Antal javaslatára a magyar parlament megbízta a Rogán Antal által vezetett Gazdasági bizottságot, amelyik kijelölte azokat a közreműködő szervezeteket, amelyek nem rosszul, ezzel szemben piszkosul jól keresnek ezen az üzleten. Sajtóhírek szerint egy 500 milliárd forintos üzletből nagyjából-egészében - ahogy a sajtó írja - olyan 110-130 milliárd forintot vihettek el ezek a cégek.

A magyaroké is lehetett volna ez a 110-130 milliárd forint, és ilyenkor persze muszáj megkérdezni, csak legutóbb az ön minisztere nem tudott erre válaszolni, ezért muszáj, hogy önnek tegyem fel a kérdést, miniszterelnök úr: miért van szükség ezekre a közvetítő cégekre, amelyek offshore cégek? Egy dolgot tudunk róluk egészen biztosan: nem Magyarországon adóznak, és nem a magyar emberek érdekében járnak el. Miért van rájuk szükség?

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Miniszterelnök úr, tisztelettel köszöntöm, és megadom önnek a szót a válaszra.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Röviden csak annyit tudok mondani önnek, hogy az ellenzék ezt már többször is kifogásolta, körülbelül tizenhatszor beszéltünk erről itt, a tisztelt Ház előtt. Ahhoz képest, amit korábban elmondtam, újat most nem is tudok és nem is akarok mondani. Az ellenzéknek azt a kérését, hogy miután az államháztartás helyzete még az ellenzék szerint is jelentősen javult, és Magyarország ma már a pénzügyi piacokról könnyen tud forrásokhoz jutni, ezért gondoljuk át a letelepedési kötvény rendszerét, nos, ezt az ellenzéki kérést mi megfogadtuk, átgondoltuk, és az ilyenfajta kötvények kibocsátását megszüntettük.

Ellenzéki siker, gratulálók önnek! *(Taps a kormánypártok soraiban. - Gógös Zoltán: És ki megy börtönbe, és mikor?)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra Szakács László képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Igazából kitért a válaszom elől, miniszterelnök úr. Itt azért mégiscsak arról van szó, hogy 110-130 milliárd forint elment ezekhez a cégekhez. Mondjuk, ennyi az egészségügynek az egy évben felhalmozott adóssága. Mi minden évben azon küzdünk itt a parlamentben, hogy ezt előre már odaadja-e a kormány a költségvetésbe, vagy majd csak utólag, ilyen hóvégi kölcsönként. Mondjuk, ez a 13. havi nyugdíjnak a fele, amit ezek a cégek így elvisznek egyébként Magyarországról, és egészen biztosan nem itt, Magyarországon adózzák le, miközben van egy Államadósság Kezelő Központ, Nemzeti Kereskedőház, nagykövetségek, konzulátusok, megszámlálhatatlan mennyiségű külgazdasági attasé, és ehhez képest is külső segítséget kell kérni annak a kormánynak, amelyik egyébként a hulladékgazdálkodásban, az ivóvíz-, a szennyvíz-szolgáltatásban, bármiben olyan önálló volt, mint a csuda, ebben meg annyira önállótlan.

Miért volt szükség arra, hogy ezek a cégek ennyi pénzt elvigyenek innen, miniszterelnök úr? *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg miniszterelnök urat is. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Mint említettem, tizenhatszor válaszoltam, tizenhetedszer is elmondom: a magyar költségvetésből egyetlen fillért sem vittek el, a költségvetésbe pénzt hoztak. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Szakács László: Adósságot! - Gógös Zoltán: És mennyivel többet tudtak volna hozni!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Vona Gábor képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Ne háborúzz, cselekedj!**” címmel. Vona Gábor képviselő úré a szó. Parancsoljon!

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Az Európai Bizottság három héttel ezelőtt elfogadta a Jobbik kezdeményezését a bérunióról, úgy-hogy megkezdődhet az aláírásgyűjtés. Mi többször kérdeztük már önt erről a kérdéstről, és mindig azt mondta, hogy ne forduljunk Brüsszelhez, ne várjunk onnan segítséget, ne adjunk pluszjogokat az Európai Bizottságnak.

Az a helyzet, miniszterelnök úr, hogy ez a kezdeményezés nem erről szól. Mi illet nem mondtunk, ön nem olvasta el ezt a kezdeményezést mind a mai napig. Ez ugyanis arról szól, hogy az „egyenlő munkáért egyenlő bért” elvet ültessük be az Európai Unió működésének alapelvei közé, hogy egy olyan szolidáris, szociális és igazságos Európai Uniót építsünk, ahol mindenki a szülőföldjén tud boldogulni, ahol a személyek szabad áramlása jog, és nem pedig kényszer, mint amilyen most.

Az Európai Bizottság elismerte ennek a felvetésnek a legitimitását, jogilag is, gazdaságilag is megalapozottnak találta, tehát elkezdődhet az európai népszavazás vagy a hivatalosabb nevén az európai polgári kezdeményezés. Ez egy történelmi jelentőségű fordulópont, egy új időszámítás kezdete, miniszterelnök úr. Önnek is lehetőség arra, hogy a saját pozícióját újragondolja, hiszen szaván fogtuk az Európai Uniót, egész Kelet-Közép-Európát összefogtuk egy jó ügy mögé, és önnek is itt a lehetőség, hogy átgondolja, hogyan is álljon ehhez a javaslatához.

Én tudom azt, miniszterelnök úr, hogy ön nagyon nehezen viseli, hogyha másnak van igaza, azt is tudom, hogy nem szokása az, hogyha más kezdeményezését kell támogatni, vagy nem szereti az ilyeneket, mégis erre kérem, hogy vegyen erőt magán, miniszterelnök úr, és ne háborúzzon tovább. Tízből kilenc háborúnak, amit ön kezdeményez, miniszterelnök úr, semmi értelme.

A magyar embereknek ebből már nagyon elege van, a magyar emberek valójában nyugodt, közös, békés országépítésre várnak, és nem rögeszméktől vezérelt háborúskodásra.

A magyar embereknek erre van szükségük, és én tudom, hogy mi nagyon sok dologban nem értünk egyet, sőt a választások felé közeledve még több dologban nem fogunk egyetérteni, de miniszterelnök úr, jöjjön ki a kis világából és vegye észre, hogy ez most más.

Ez egy nemzeti ügy. Ha ön államférfi, akkor nem teheti meg, hogy ezt a kezdeményezést nem támogatja, ezért kérem, hogy támogassa, vagy akár úgy is megfogalmazhatnám a kérdést, hogy mi önnek a fontosabb, miniszterelnök úr: a magyar embereknek a bére vagy Habony Árpádnak a krokodilbőr táskája? Köszönöm a választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Először is köszönöm szépen a szót és a kérdést. Ne háborúzz, cselekedj - szól a képviselő úr kérdése. Valóban, itt a zsúrpublikodásban meg a nagy cukiskodásban lassan már a Make love not war-nál tartunk. Ön szereti az iszlámot, szereti a migránsokat, szereti a kutyákat, szereti az oligarchákat, ha önnek pénzt ad, és mostanában már szereti Brüsszelt is. Már csak egy virágkoszorú hiányzik a fejéről, de gondolom, a következő plakátkampányon ezt is láthatjuk majd.

Életfilozófiának ez talán elmegy, egy vezetőtől viszont komolytalan. Ideje lenne megérteni, hogy országhatárt nem lehet plüssmacikkal meg virágcsokrokkal megvédeni, ahhoz döntések kellenek. Bért sem lehet úgy emelni, hogy Brüsszelhez folyamodunk alázatos kérelemmel. Felfoghatatlan a mi számunkra, hogy Magyarországon mindig vannak olyan emberek, akik azt gondolják - ráadásul egy parlamenti képviselő -, hogy Brüsszel olyan bérpolitikát fog létrehozni, ami a magyar embereknek jó lesz, következésképpen kevesebb lesz a nemzetközi multik profitja.

Én is szeretném látni ezt a Brüsszelt. Ha látok ilyet, oda is fogok majd folyamodni béremelésért, addig inkább a magyar kormányban bízom. Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egyperces viszonzulásra Vona Gábor képviselő úré a szó. Parancsoljon!

VONA GÁBOR (Jobbik): Miniszterelnök úr, szinte menthetetlennek látom a helyzetét. Ön képtelen kilépni a kis rögeszméinek a világából. Amikor mi vitához folyamodunk, akkor ön mindig szóvá teszi, hogy én mennyire megváltoztam. Igen, megváltoztam, egy nemzeti radikális pártnak az elnökéből egy nemzeti néppárt elnöke lettem, ami komoly változás és vállalom. *(Zaj, közbeszólások a kormánypartok soraiból. - Németh Szilárd István: Szerényen!)* De miniszterelnök úr, ön talán nem változott? *(Moraj. - Az elnök csenget.)*

Ön talán nem változott meg nagyon? Miniszterelnök úr, ön egy lánnglelkű fiatal demokratából egy kiégett kommunista lett! *(Kunhalmi Ágnes: Hú! - Taps a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.)* Nem ideológiailag, hanem mentalitásában. Annyit harcolt a kommunistákkal, miniszterelnök úr, hogy ugyanolyan lett, mint ők. Hát, gondoljon már bele, mi rongáljuk az önök plakátjait, vagy önök a miénket? Az én embereim zaklatják az önök családját, vagy az ön emberei zaklatják a mi családjainkat? Én gyűjtök magánvagyont strómanon keresztül, vagy ön, miniszterelnök úr? Én háborúzkok rögeszmésen a fél világgal, vagy ön? Miniszterelnök úr, ez mind-mind ön! Bennünket egy dolog érdekel, egy dolog

motivál, hogy nőjön Magyarországon az életszínvonal, hogy minden magyar a szülőföldjén tudjon boldogulni, erről szól a bérunió, nem pedig arról, amiről ön beszél. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Úgyhogy, miniszterelnök úr, arra kérem, próbálja meg ezt a kezdeményezést támogatni, higgye el, minden szempontból jót tenne önnek. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(13.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra miniszterelnök úré a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm, elnök úr. Először is a jegyzőkönyv számára kérem rögzíteni, hogy amikor a Jobbik kérdésfeltevő képviselője lekommunistázott, akkor a Szocialista Párt nem tapsolt. *(Derűltég és szórványos taps a kormánypártok soraiban. - Kunhalmi Ágnes közbeszól.)* Az embernek hozzá kell szokni minden visszautasításhoz, hiába! *(Derűltég a kormánypártok soraiban.)*

Mindenesetre, ami a Jobbikot illeti, tisztelt hölgyeim és uraim, annyit azért mondhatok, hogy a történelemben olyan még nem volt, hogy valakinek sikerüljön csak úgy megvásárolni egy pártot. Sok mindent láttunk már mi, akik itt ülünk lassan 30 éve a parlamentben, olyat már láttunk, hogy egy milliárdos alapított egy pártot *(Közbeszólások az MSZP és a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.)*, olyat is láttunk, hogy átvett egy pártot, megválasztatták ott elnöknek, olyat is láttunk, hogy utána kilépett és egy új pártot alapított; de olyat, hogy jön egy milliárdos, és ukmukfukk megvásárol egy egész pártot, olyat még nem láttunk. *(Bangóné Borbély Ildikó: Dehogynem! A tiétek volt előtte! - Dr. Harangozó Tamás: Most Sorosra gondolsz?)* Gratulálok önöknek ehhez! *(Közbeszólások az MSZP és a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.)*

Ami pedig a béreket illeti: a minimálbér 2010-ben 73 500 forint volt, 2018-ban pedig 138 000 forint lesz, a garantált bérminimum 2010-ben 89 500 forint volt, 2018-ban 180 500 forint lesz. Köszönöm az elismerést. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője, az Országgyűlés jegyzője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Pénz nélkül lehet-e kormányozni?**” címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszterelnök Úr! *(Zaj. - Az elnök csenget.)* 27 éve zajlott le a rendszerváltásnak vagy rendszerváltozásnak nevezett folya-

mat, ez hét négyéves kormányzati ciklust foglalt magába, a legutolsónak éppen az utolsó évét kezdtük meg. Ez idő alatt 8 miniszterelnök vezette a kormányt, ült a kormányfői székekben, ezek közül ön volt az, aki leghosszabb ideig, most már 11 éve, illetve 12. évét kezdte meg ebben a székekben. Ezért gondolom azt, meg azért is, mert az önt követő második leghosszabb ideig regnáló miniszterelnök mindössze 4,5 évet ült ebben a székekben, hogy ön az, aki leginkább illetékes, ha valaki, ön az, aki tud válaszolni a kérdésemre. A kérdésem pedig a következő lenne. Nagyon jól látható az a folyamat, hogy az elmúlt 27 évben folyamatosan, ha nem is egyenletesen, de folyamatosan csökkennek az önkormányzatok lehetőségei, és csökkennek a forrásaik is. Mi ennek az oka, miniszterelnök úr?

Nyilván a lehetőségeit tekintve nem tudom a jogszabályi változásokat egy-két percben elmondani, és ezt értékelni, viszont azt igen - mégpedig nem is valamiféle statisztikák alapján, hanem a zárszámadási törvények alapján, tehát törvénybe foglalva -, hogy miként változott az önkormányzatok számára biztosított költségvetési forrás. 1990-ben ez a forrás a költségvetés egészéhez viszonyítva 18 százalék volt. 18 százalék! Ez mostanra 3 százalék alá csökkent, kevesebb, mint az ötödére. 18 százalékról 27 év alatt 3 százalék alá csökkent! Ez egy óriási veszteség az önkormányzatoknak, az alsóbb szinteknek, az önkormányzásnak.

Miniszterelnök úr, azt gondolom, hogy ez az intézkedés, ez a folyamat a társadalomban jelentős károkat okoz, és súlyos bűn. Várom válaszát, hogy mi az oka ennek. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Orbán Viktor miniszterelnök úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Képviselő úr, kérem, ez egy komoly kérdés, többet is megérdemelne, mint ezt az iramodásnyi két percet. A kiindulópont igaz, tehát hiába is tagadnám, ha megélem a következő választást, akkor 12. éve leszek kormányon, illetve lehetek kormánypárti képviselő. Ezt kicsit lerontja, hogy 16 évet ellenzékben is el kellett töltenem. *(Derűltég.)* De jól láthatja, még nem vagyok az egyensúlyi helyzetben. Ez reményekkel tölt el bennünket.

Ami pedig a kérdés lényegét illeti: ha már ön történelmi dimenziókat vázolt föl, hiszen egészen a rendszerváltásig ment vissza, akkor talán, ha ebben a nyelvi keretben válaszolok, nem érzi majd túlzásnak, de a Fidesz és a Kereszténydemokrata Néppárt politikai közössége úgy érzi, hogy mi 2010 után újjáalapítottuk az önkormányzati rendszert. Újjáalapítottuk az önkormányzati rendszert, mert mi úgy láttuk, a számok ezt mutatták, hogy az önkormányzati rendszer lényegében összeomlott. Az önkormányzati rendszer 1990-től 2010-ig olyan súlyos adósságokat halmozott föl, amely lehetetlenné tette, nemcsak

megkérdőjelezte, hanem lehetetlenné tette, hogy tényleges önkormányzatként működjön. Ott diktáltak nekik, mert nyakig úsztak az adósságban.

Azért merem ezt az újjáalapítás szót választani az önnek adott válaszomban, mert 1300 milliárd forintnyi adósságot egész egyszerűen levettünk az önkormányzatok válláról. Ha azt nem vettük volna le, ma minden egyes magyar önkormányzat - lehet, hogy túlzok, csak 90 százaléka, de - csődben lenne. Azért nincs csődben az önkormányzati rendszer, mert a KDNP-Fidesz-kormány 1300 milliárd forint adósságot levett az önkormányzatok válláról. Ez csak Budapest esetében 250 milliárd forintot jelentett. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra Ikotity István képviselő úré a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Emlékeztetem miniszterelnök urat arra, hogy 18 százalékról lecsökkent 3 százalék alá a költségvetés arányában az önkormányzatoknak jutott összeg. Ha ezt a 1369 milliárd forintot megnézzük, akkor látható, hogy ez a költségvetésből körülbelül 6-7 százaléknak felel meg, tehát ezt egy évben meg kellene hogy kapják az önkormányzatok, nem pedig hét év alatt. Sőt, ha visszautalnánk a '90-es számra, akkor bizony egy évben is ennek dupláját kellene kapni, amit most önök hét évre elosztottak. No de azt gondolom, hogy az eladósodás amiatt történt meg, hogy kevesebb pénzt kaptak hosszú időn keresztül az önkormányzatok.

S engedje meg, hogy mivel az önöké egy magát kereszténynek, nemzetinek, konzervatívnak nevező kormányzat, egy idézettel hadd fejezzem be. Mindazt, amit egy kisebb és alacsonyabb szinten szerveződött közösség képes végrehajtani és ellátni, azt egy nagyobb és magasabb szinten szerveződött társulásra áthárítani jogszerűtlenség és egyúttal súlyos bűn, a társadalom helyes rendjének felforgatása. XI. Pius pápától idéztem ezeket a szavakat. Amit önök végrehajtanak ennek kapcsán, az súlyos bűn ezek szerint. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg miniszterelnök urat is. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Ön ebben a rövid, egyperces kardozásban olyan tekintélyeket vet be, amelyekkel nem tudok versenyezni, ezért csak a józan észre apellálhatok. Ha egy rendszer összeomlik, mert 1300 milliárd forintnyi adósságot halmoz föl, és közben ennek a rendszernek a központi kormányzata a nemzeti össztermék 85 százalékát adósságként fölhalmozza, vagyis a központban sincsen pénz, lent is csak adósság van, és ebből sikerül kiutat találni úgy, hogy az önkormányzatok megmaradnak, a fönntartási költségeket, feladatokat elhozza a kor-

mány, a fejlesztéseket otthagya, és ahhoz pedig pénzt ad, szerintem ez egy észszerű megoldás, olyasmi, amit szerintem, ha nem pártpolitikai megfontolások vezetnek valakit, hanem a higgadt, nyugodt, józan érvelés, akkor akár még eredménynek is tekinthetné. Mi annak érezzük. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Csizi Péter képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: „**Mit rejthet még Botkavagyon?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Pogácsás Tibor államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdzem önt, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Csizi Péter bólint.)* Igen. Képviselő úr jelzi, hogy elfogadja Pogácsás Tibor államtitkár urat válaszádnak. Csizi Péter képviselő úré a szó. Parancsoljon!

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A ma délutáni vitanapon még sokszor föl fogjuk majd tenni magunknak azt a kérdést, hogy mennyire hihetjük el, hogy visszaállítja a 13. havi nyugdíjat az a Botka László, aki egyébként korábban országgyűlési képviselőként mindent megszavazott, ami a nyugdíjasok kárára volt. Most egyébként azt szeretnénk megtudni, hogy mit titkol a szocialisták miniszterelnök-jelöltje, hiszen egyre több kérdést vet fel Szeged polgármestere vagyonyilatkozatának a folyamatos javíthatása, toldozgatása-foldozgatása, nyilvánosságra kerülése. *(Közbeszólások az MSZP soraiban. - Az elnök csenget.)* Luxusterepjárók, tóparti házak, méregdrága karórák, és ki tudja, hogy még mik derülnek ki majd az elkövetkező napokban és hónapokban Botka László vagyona körül. *(Dr. Szakács László: Na, mit tud a belügy Botkáról? - Gögös Zoltán: Titkos adatgyűjtés van?)*

Botka László vagyona, azt is mondhatjuk, hogy szinte úgy változik, mint az időjárás: napról napra, hol ilyen, hol olyan. „Rolex Laci” - ahogy állítólag most már a szocialisták maguk közt is hívják - nem akar színt vallani vagyonát illetően, hiszen hiába szerette volna megtudni a szegedi Fidesz, hogy az eltitkolt tóparti telek, a felesége nevére kiállított, de üzembem tartott, méregdrága luxusterepjárón és karóján kívül van-e még más vagyona Botka Lászlónak, ezt az MSZP és a DK megakadályozta.

(13.50)

Bár a választási együttműködés még kérdéses, bár a kirakatban nagyon látványos az egyet nem értés Gyurcsány Ferencsel, mégis, amikor a baloldalnak a múltjáról, Botka László vagyonáról van szó, hirtelen összezárnak a szocialisták és a DK-sok. Egyből felmerül a kérdés, mi lehet az oka, hogy a szocialista és a DK-s képviselők nem szeretnék megmutat-

ni a nagyvilágnak, hogy milyen valós vagyona van a szocialisták miniszterelnök-jelöltjének.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mikor derülhet rá fény, hogy mit rejt a Botka-vagyon valójában, milyen jogi vagy egyéb eljárás kezdeményezéseire lehetne végre az igazságot kideríteni? *(Gógös Zoltán: Ebben a témában Rogán rutinosabb. - Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Pogácsás Tibor államtitkár úr fogja megadni. MSZP-s képviselőtársaimat, meg arra kérem, hogy próbálják már türelemmel elviselni, negyedik-ötödiknek, Harangozó képviselő úr, majd ön fog következni. Úgyhogy addig, ha lehet, maradjanak csöndben! Parancsoljon, államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Botka polgármester úr, az MSZP miniszterelnök-jelöltje önkormányzati tisztséget tölt be, és mint ilyen, aki önkormányzati tisztséget tölt be, vagyonnyilatkozat-tételre kötelezett. A magyar politikában a magyar politikusoknak vagyonnyilatkozatot tenniük kötelező, ez a vagyonnyilatkozat-tétel Európában az egyik legszigorúbb, ha nem a legszigorúbb rendszer. A kérdés azonban az, hogy ki hogyan él vele, és ki milyen módon próbálja vagy nem próbálja kijátszani a vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettségét. *(Gyöngyösi Márton: Rogánt kérdezd meg!)*

Azok a kérdések, amelyeket ön felvetett, ezek nyilván nagyon messzire vezetnek, és ha ön azt kérdezte, hogy vajon miért akadályozta meg a szocialista és DK-s többség a szegedi közgyűlésben azt, hogy a polgármesternek a vagyonnyilatkozat-tételi eljárás során a vagyonnyilatkozata vizsgálva legyen, én azt gondolom, hogy ebben az is benne lehet, hogy a szocialisták egész egyszerűen és a DK egész egyszerűen meg akarja akadályozni, hogy a polgármesterből miniszterelnök lehessen, hiszen ők maguk ártanak azzal a miniszterelnök-jelöltjüknek, hogy olyan ügybe taszítják, amelynek során hosszú időszakon keresztül találgatások árnyalhatják azt, hogy milyen módon milyen mértékű vagyonra tett szert, és ezzel hogyan gazdálkodik.

A vagyonnyilatkozat vizsgálatára egyébként a szegedi közgyűlés az, aki jogosult, a jogszabályoknak megfelelően nyilván van egy olyan bizottság, amely nyilvántartja a vagyonnyilatkozatokat. A nyilvános vagyonnyilatkozatokat mindenki megtekintheti, a családtagok vagyonnyilatkozatába pedig maga ez a vagyonnyilatkozat-tételi bizottság, a vagyonnyilatkozatokat kezelő bizottság az, aki beletekinthet, és egy vagyonnyilatkozattal kapcsolatban eljárás során ebből megállapításokat vonhat le. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. *(Dr. Varga László: Na hát, ez gyenge volt nagyon!)* Egy-

perces viszonzásra Csizi Péter képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr! *(Kunhalmi Ágnes: Na, ehhez mit szólna?)*

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm a választ, tisztelt államtitkár úr. *(Az elnök csejget.)* Az természetesen előfordulhat, hogy egy férj és egy feleség között van valamilyen, mondjuk, örökségből adódó vagyonfelosztás, itt inkább most arra vagyunk kíváncsiak elsősorban, hogy a luxuscikkek miatt titkolja el Botka László saját vagyonnyilatkozatából, és miért nem szeretné ezt a nyilvánosság elé teríteni, ahogy egyébként erre, ahogy ön is említette, jogszabály kötelezi őt. És természetesen, hogyha ilyen nagy a titkolózás, akkor feltesszük magunkban azt a kérdést, hogy vajon ezeket a luxuscikkek miből vásárolta meg a szocialisták miniszterelnök-jelöltje.

Egy biztos: az elmúlt hetekben kiderült, hogy gyakorlatilag Botka minden témában, amiben megnyilvánul, hiteltelenné vált a politika és hiteltelenné vált a közvélemény előtt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra Pogácsás Tibor államtitkár úré a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nyilván a hitelesség vagy a hiteltelenség kérdése rendkívül fontos egy miniszterelnök-jelölt életében és egy kormányzásra törni szándékozó párt életében. Én azt gondolom, hogy ennek a hitelességnek vagy hitelképtelenségnek egyik rendkívül fontos kérdése és mérvadója az, hogy például Botka László Brüsszelben Sorossal tárgyalva a magyar határokat védő kerítés lebontásáról egyezkedik. Nyilvánvalóan ez a találkozó annak az alapját teremti meg, hogy a Soros finanszírozhatta azt a kampányt, amellyel aztán Botka László a magyar emberek, Magyarország biztonságát veszélyeztetve, az ország érdekeit semmibe véve a kerítést lebontsa. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból. - Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mesterházy Attila képviselő úr, az MSZP képviselője - a saját képviselőtársuknak adjanak már lehetőséget, hogy elmondja -, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „**Új kihívás?**” címmel. Mesterházy Attila képviselő úré a szó. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ma elnök urat nem a korábbi konspirációelméleteiről szeretném kérdezni, amikor éppen a kormányt mentette meg az amerikaiaktól, sőt nem is a bankpánikról, amit fantasztikusan elhárított, hanem valóban

egy új kihívásról, ami látszik, hogy az új feladata volt elnök úrnak az elmúlt pár évben, ez pedig az MKB privatizációja. Ma világosan látszik már, hogy ez a folyamat nem szólt másról, mint hogy az állam megmentett egy bankot, majd ezt a bankot átjászták a fideszeseknek, és ezt nagyjából az alapján a recept alapján tették természetesen, hogy mindezt közpénzből kellett megcsinálni, mindezt a legnagyobb titkolózás mentén, és az is világos, hogy leginkább átláthatatlan módon. De a végeredmény az, hogy ezt ön vezényelte le, ezért önhöz kell feltennem ezeket a kérdéseket, és az is világos, hogy létrehozták a Fidesznek a bankját.

Ennek a banknak két tulajdonosa van a Fidesz részéről strómanokon keresztül: az egyik ön, a másik pedig a miniszterelnök. Innen kezdve önhöz kell hogy intézzem a kérdésemet, hiszen önnek a fia, Balogh Ádám, a bizalmasa, Szemerei úr, aki az unokatestvére, és Orbán úr részéről pedig Mészáros Lőrinc az, aki tulajdonolja ezt a bankot. Ezért kérdezném az elnök urat - itt miniszterelnök úr viccelt az előbb a kommunistákkal, akkor önt kérdezném, mint az MSZMP egyik volt büszke tagját (*Derűtség az MSZP soraiból.*) -, hogy véget ért-e ez a folyamat, tehát meg akarják-e a továbbiakban venni a Takarékbankot, a Szeremley bankját, a Gránitbankot, a MagNet Bankot, tehát akarják-e tovább hízalni a Fidesz saját házi bankját, és hogy vajon mi a cél. Az-e a cél ezzel, hogy még átláthatatlanabb módon lehessen pénzeket adni fideszes vállalkozóknak? Nem piaci alapon természetesen, és az üzleti titoktartás mellett, hiszen így lenne értelme annak, hogy megszereznek egy ilyen komoly bankot Magyarországon, és innen kezdve nem az Eximnek, nem az MKB-nak vagy éppen a különböző költségvetésből kell finanszírozni ezeket a fideszes vállalkozókat.

És az utolsó kérdés, öröm az örömben: távozik-e ennek a fantasztikus nagy banknak az éléről? Mert ha már ellopták a bankot, ennyi hasznunk legyen, a magyar adófizetőknek, hogy ön eltűnik a jegybank éléről. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Matolcsy György elnök úrnak. Tisztelettel köszöntöm, elnök úr. Parancsoljon!

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Köszönöm szépen. Miniszterelnök Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Hát, ön elvonult a csatatérről. Ön ugye, hetekig-hónapokig firtatta, amit ön nyilván jobban tud, mint mások, hogy hogyan is volt ez az amerikai ügyvivő által oly nagyon szorgalmazott kormányváltás. Ön rögtön, miután én néhány mondatot mondtam erről, ön rögtön, bár az Egyesült Államokról nem volt szó, az ügyvivőről nem volt szó, ön mégis tudta, hogy kiről szól a mese. Ezért, ugye, van egy ilyen régi történet, hogy mindenki egy kicsit visszatér a bűntény helyszínére, ön most ez ideig mindig visszatért erre a

témára. Hogyhogy erre már nem tér vissza? Csak nem jött rá, hogy ön többet tud, fontosabb dolgokat, mint mi? És önnek ezt meg kellene osztania velünk. Honnan tudta - még egyszer, képviselő úr -, hogy a jegybank elnöke arról az országról beszél, arról a nagykövetségről és arról az ügyvivőről?

Ami pedig az MKB ügyét illeti: ez egy igazi, igazi magyar XXI. századi sikertörténet. Nem egyedül van, hiszen egy sor más hasonló sikertörténetünk van. Ez a bank külföldi tulajdonban négy év alatt 400 milliárd forint veszteséget halmozott föl.

(14.00)

Ezt a bankot a kormány - átadva a Magyar Nemzeti Banknak - bankszanálási eljárás keretében megtisztította, majd - majd! - privatizálta. Hogy ezek után ez a bank a 400 milliárd veszteség helyett a 18 milliárd forintos, 55 millió eurós vételár után 37 milliárd forint bevétellel jelent meg a könyvekben, ez egy sikertörténet. (*Burány Sándor: Bevétel vagy nyereség?*)

Én nem voltam és nem is leszek sem tulajdonosa, sem vezérigazgatója ennek a banknak. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Egyperces viszonzásra Mesterházy Attila képviselő úré a szó, parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Elnök úr, fölhívnam a figyelmét, hogy az azonnali kérdés arra van, hogy én kérdezzem önt, és ön válaszoljon, nem hogy ön kérdezzen engem. (*Felzúdulás a kormánypárti padsorokban.*)

De arra gondoltam, hogy van egy-két jó pszichológus, pszichiáter ismerősöm, megadnám a telefonszámukat, mert hátha ez hasznos lenne az ön számára, hallgatva az ön válaszát. Ugyanis tudja, éles logikával kikövetkeztettem, amikor arról beszélt, hogy egy nagy szövetséges NATO-tagország magyarországi nagykövetsége, tehát azt gondolom, csak ön nem akarta kimondani az Amerikai Egyesült Államokat, amit azóta sem cáfoltak, hogy ilyen egyébként nem történt, hiszen állandóan dobálják ide-oda a labdát.

De nem ez a lényeg, hanem a másik. Igazából szomorúvá tett, elnök úr, hiszen abban bíztam tényleg, hogy távozik a jegybank éléről, és most ezt megcáfolta. Bízom benne, hogy változik ez a helyzet, és remélem, hogy el fog tűnni a jegybank éléről, hiszem még egyszer hadd ismételjem, csak a jegyzőkönyv végett: önök elloptak egy bankot, csináltak belőle egy Fidesz-bankot, hogy a saját haverjaikat ezen keresztül tudják finanszírozni. Ez a tény, és ezt ön sem cáfolta, ezt viszont (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) köszönöm önnek. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra Matolcsy György elnök úré a szó, parancsoljon!

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Hát igen, ön akkor most visszatért a bűncselekmény helyszínére, érintette azt a bizonyos nagy országot. Ó, van ám még más nagy NATO-tagállam! *(Derűlség az ellenzéki padsorokban. - Burány Sándor: Orvost! - Harangozó Gábor: Ez az ember a jegybank elnöke?)* Azt tudja rólam, hogy én megnevezem, ha meg akarom, az országot. Nem tettem, ön tudta. Még egyszer: honnan is tudta?

Tisztelt Képviselő Úr! Ön nem áll a törvény felett. *(Derűlség és közbeszólások a Jobbik padsoraiban. - Bangóné Borbély Ildikó: Te sem!)* Nekem kötelességem válaszolni, de hadd tegyek fel kérdéseket! Föltettem, ön nem válaszolt rájuk. *(Derűlség az MSZP és a Jobbik padsoraiban. - Bangóné Borbély Ildikó: Fordítva ül a lovon. - Az elnök cseppet.)*

Ami pedig az MKB-t illeti, ez valóban egy sikertörténet. 400 milliárd forintos veszteség, egy külföldi tulajdonú bank, egy nem működő bank *(Gögös Zoltán: Ezért nem kell 5 milliót fizetni havonta.)*, és egy olyan átalakuláson ment át, amelynek révén nyereséges, kétszer annyit hozott az államkasszába, mint az a vásárlási ár. Ez sikertörténet, képviselő úr! Köszönöm szépen. *(Zaj az ellenzéki padsorokban. - Bangóné Borbély Ildikó: Ez egy beteg ember. - Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Apáti István képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Ezt talán már Ön sem hiszi el...”** címmel. Apáti István képviselő úré a szó, parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszterelnök Úr! A korrupció elleni küzdelemnek, az elszámoltatásnak és az igazságtételnek léteznek büntetőjogi, polgári jogi és adójogi, adópolitikai eszközei. Kérdéseim ezen utóbbiakkal kapcsolatosak.

Ugyanis azt talán már ön sem hiszi el, hogy az adóamnesztia jelenlegi szabályai akár csak a legcsekélyebb mértékben a köz javát vagy a költségvetés érdekeit szolgálja. Ugyanis a hatályos szabályozás szerint azok a személyek, akik a tavaly június 30-áig külföldi bankszámlán összegyűjtött, ismeretlen, akár korrupciós eredetű pénzeiket, jövedelmeiket idén június 30-áig egy NAV által megjelölt banknál vezetett bankszámlaszámra átutalják, akkor 10 százalékos személyi jövedelemadó megfizetésével valamennyi adófizetési kötelezettségüknek eleget tettek, és a hatóságok a továbbiakban nem firtathatják, nem vizsgálhatják ezen jövedelmek eredetét és forrását. Messzire búzlik ez az egész szabályozás, és olyan érzése van az embernek, hogy ezt saját maguk érdekében alkották meg, éppen ezért a következő kérdések merülnek fel.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ön érintett-e ezen szabályozás kapcsán? Ön, kormányának bármely

tagja, országgyűlési képviselőik, hozzátartozói és közeli hozzátartozói körük rendelkezik-e külföldre menekített, ott parkoltatott ingó vagy ingatlan vagyonnal, ilyen jellegű bankszámlával? Végrehajtott-e bankszámla-műveleteket vagy terveznek-e a következő három hétben? Igen vagy nem? Elég egyszerű a kérdés.

A másik pedig: nem gondolja-e, hogy az igazságos és az arányos közteljesítés érdekében ezt a szabályozást teljes mértékben meg kell változtatni, és az ilyen jövedelmek tulajdonosait ne kedvezményes mértékű adó hozza gyakorlatilag hihetetlenül kedvező helyzetbe, hanem kiemelt mértékű adóval kellene sújtani ezeket a jövedelmeket? Várom mellébeszélésektől mentes, érdemi választát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza miniszterelnök úrnak adok szót, parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Csak annyit szeretnék mondani válasz gyanánt, hogy ha jól nyúlok vissza az emlékezetemben, akkor ez talán egy ötéves konstrukció? Önök fogadták el. *(Dr. Apáti István: Ez már volt!)* Itt volt a tisztelt Ház előtt, nem tudom, hányszor tárgyaltuk meg. Minden egyes évben, amikor adójogszabályokat fogadunk el, akkor ezekre ki szoktunk térni.

Én nem ismerem ennek a részleteit olyan mértékig talán, mint ön, én csak annyit tudok mondani, hogy amikor ezeket a szabályokat a parlament megalkotja, akkor előtte szakmai egyeztetések vannak, a Bankszövetséget bevonják, a bizottság megtárgyalja, itt önök ezt nyíltan megvitatják, miután megvitatják, akkor elfogadják. Ezek után rajtam számonkérni ezt a törvényt, abszurdnak érzem. *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Dr. Szakács László: Csak ha nem önálló indítvánnyal jön be. Hacsak nem a Dunai Móni írta. - Egy hang az MSZP padsoraiból: Vagy a Vejkey!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces válaszra Apáti István képviselő úré a szó, parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Én pedig azt érzem abszurdnak, hogy az ország hivatalban lévő miniszterelnöke nincs tisztában az adózási szabályokkal. Amit ön mondott, az egy néhány évvel ezelőtti szabály, a Stabilitás megtakarítási számlára utalt vissza. A hatályos szabályokat ismertettem az előzőek során.

De úgy látszik, bámulatosan megkerülte az érdemi válaszadást, innentől kezdve továbbra is gyanús, hogy az önök köreiből vannak, lehetnek érintettjei, haszonélvezői ezen szabályozásnak. Az pedig egyenesen döbbenetes, hogy önök három lépcsőben - jelen pillanatban az a szabály, amit azelőtt

elmondtam - gyakorlatilag olyan helyzetet idéztek elő, hogy a fekete- és szürkepenz tulajdonosai kedvezményesen adóznak, míg az átlag magyar adófizető állampolgár gyakorlatilag 35 százalékát direktben befizeti adóban a költségvetésbe, világrekord áfáért és jövedéki adóért vásárol termékeket és szolgáltatásokat, majd ezek után az lesz a madár, az lesz a balek, aki tisztességesen fog adózni. Ezt alapvetően végig kellene gondolni!

Másrészt pedig miniszterelnök úr gyakorlatilag hallgatólagosan beleegyezett abba, hogy rendben van minden, tisztára lehet mosni mindent, aztán pedig az érintettek és az érdekeltek (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) tipliznek a Level Malibura, hogy nagy klasszikust idézzek. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg a miniszterelnök urat is. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Magyarországon a képviselőkre, kormánytagokra világos szabályok vonatkoznak: a vagyonbevallásnak egyeznie kell a valósággal; a vagyonbevallásokban ha nem talál ilyen számlákat, biztos lehet benne, hogy azok nincsenek is.

Ami pedig a pontos jogszabályhelyet illeti: szeretném önt emlékeztetni arra (*Folyamatos zaj az ellenzéki padsorokban. - Az elnök csenget.*), hogy minden adójogszabályt a magyar parlament fogad el. Az, hogy most önök fölébrednek, és egy év után vagy két év után, ez vitakérdés, hogy egy év után vagy öt év után ébredtek föl - bármelyik is szép teljesítmény -, és itt ezt a kérdést előhozzák, mintha valami újszerű dolog lenne a magyar gazdasági életben, az meglepő. Akkor kellett volna szólni, amikor ezt a Gazdasági bizottságban és a plenáris ülésen egy évvel ezelőtt ezek szerint önök elfogadták, megtárgyalták, megvitatták. (*Felzúdulás a Jobbik padsoraiban: Nem, nem! - Kunhalmi Ágnes: Itt a jegyzőkönyv! Szóltak!*)

Még egyszer szeretném jelezni: adójogszabályokat Magyarországon törvényekben szabályoznak. A kormány adójogszabályt nem alkothat. Ha valamit elhibázott, magának tegyen szemrehányást, és ne a kormánynak! Köszönöm a figyelmét. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hollik István képviselő úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: „**Kockázatelemzés a korrupció új neve a Jobbiknál?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki. (*Hollik István bólint. - Dr. Szakács László: Nem lennék most a Kontrát helyében!*) A képviselő úr jelzi, hogy elfogadja válaszádnak Kontrát Károly államtitkár urat. Hollik István képviselő úré a szó,

parancsoljon! (*Egy hang az MSZP padsoraiból: Keményen, István!*)

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Fél évvel ezelőtt Ózd jobbikos polgármestere, Janiczak Dávid félmeztelenre vetkőzött az irodájában. A furcsa akcióról már akkor is sejteni lehetett, hogy ez valami frappáns válasz akar lenni valamire. Mondjuk, ha a Jobbik táján egy félmeztelen fénykép küldözgetése a frappáns válasz bármire is, akkor a Jobbik elég nagy bajban van, de ez legyen az ő problémájuk.

Azóta kiderült, hogy egy hangfelvétel váltotta ki mindezt. Ezen a hangfelvételen sok minden hallható. Például egy újságíró megvesztegetésére történő javaslat, van benne egy kis cigányozás, és ami még ennél is talán súlyosabb, egy korrupciógyanus ügy tárgyalása. Miről is szól ez az ügy?

Két cég pályázott Ózd ivóvízellátásának fejlesztésére. Az egyik pályázó 40 millió forinttal drágább pályázatot adott be, a másik 40 millióval olcsóbbat. Janiczak Dávid azt szeretete volna, hogy a drágább ajánlatot tevő cég nyerjen.

(14.10)

Tehát a drágább pályázatot benyújtó cég nyert, az ózdiak pedig vesztek 40 millió forintot, ezért a Fidesz-KDNP feljelentést tett a Központi Nyomozó Főügyészségnél. Amikor mindezzel szembesítették a polgármestert, ő azt mondta, hogy ez nem korrupció, hanem kockázatelemzés.

Tehát ha egy jobbikos polgármester egy adott céget akar látni a pályázat győzteseként, majd a jegyzője a hangfelvételen azt mondta, hogy nyugodjon meg, ráállította az embereit az olcsóbb ajánlatot tevő cégre, hogy találjanak valamit a múltjában, amely miatt ki tudják zárni a pályázatból, az nem korrupció, hanem kockázatelemzés.

Államtitkár úr, ha a polgármester befolyásolni akar egy pályázatot, és ezért utasítja is a jegyzőjét, az valóban csupán kockázatelemzés lenne? Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott kérdésére Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném megnyugtani a képviselő urat, hogy Magyarországon ma minden esély megvan arra, hogy erre a kérdésre megadják a hatóságok a választ, hiszen a kormány elkötelezett a korrupció elleni harcban, zéró toleranciát hirdetett a korrupció ellen. (*Zaj. - Az elnök csenget.*) 2011-ben létrehozta a Nemzeti Védelmi Szolgálatot, amit a jobbikos képviselőtársaink sajnálatos módon nem szavaztak meg, nem támogatták azóta

sem, és a magyar hatóságok mindent megtesznek a korrupció elleni küzdelemben.

Tisztelt Képviselő Úr! Az ön által kért ügy kapcsolatban, tekintettel a parlamenti szokásjogra, a következőket szeretném elmondani tájékoztatásul. Jelenleg arról tudok beszámolni, hogy a büntető törvénykönyv 290. § (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés elfogadásának büntette miatt feljelentés érkezett a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészséghez. Az ilyen tárgyú ügyekben a büntetőeljárásról szóló törvény, a Be. 29. § (2) bekezdése alapján kizárólag az ügyészség végezhet nyomozást, így az eljárás az ügyészségnél folyamatban van. A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség feljelentéskiegészítést rendelt el az ügyben, a beszerzett adatok alapján hozzák meg a döntést, hogy a bűncselekmény gyanúja megáll-e. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Hollik István képviselő úré a szó. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen, államtitkár úr, a választ. Azt gondolom, ha egy polgármester befolyásolja egy pályázat végeredményét, és mindezt kockázatelemzésnek hívja, akkor itt a kockázatelemzésnek egy olyan új, innovatív verziójával állunk szemben, amely méltó lehet arra, hogy az összes hitelminősítő összes kockázatelemzője továbbképzésre iratkozzon be KáGéBélához és Janiczak Dávidhoz.

De én azt gondolom, a kockázatelemzésnek hívott jobbikos korrupciós ügy teljesen hiteltelenné teszi a Jobbik korrupcióval kapcsolatos megszólalásait, főként úgy, hogy a burkolt pártfinanszírozás megakadályozására vonatkozó törvénymódosításra éppen a múlt héten a vitában önök nemet akarnak mondani. Ezt mondták, úgyhogy, tisztelt jobbikos képviselőtársaim, tisztelt Vona Gábor elnök úr, arra kérjük önöket, ne vegyenek fel soraikba még több kockázatelemzőt, mert már így sem látnak ki a korrupciós ügyekből. Köszönöm szépen. *(Felzúdulás az ellenzéki oldalról. - Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra Kontrát Károly államtitkár úré a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban megkönnyítené az igazságszolgáltatás helyzetét, ha az érintett személy megszólalna és bevallaná az igazságot, illetőleg fontos lenne, ha a Jobbik megszólalna, hiszen az előbb, két azonnali kérdéssel ezelőtt Apáti képviselő úr nagyon kiállt *(Zaj. - Az elnök csenget.)* a korrupcióellenes küzdelemben, de vajon akkor, amikor az ő pártjuk, esetleg valamelyik

tagjuk érintett lehet, akkor miért nem szólalnak meg?

Tisztelt képviselőtársaim, tisztelt jobbikos képviselők, arra kérem önöket, hogy valljanak színt ebben a kérdésben, mondják el, mit tudnak erről az ügyről, mondják el *(Közbeszólások a Jobbik sorából: Hogyan szóljunk? Add át az időt!),* hogy mi a véleményük erről, és határolódjanak el ettől az ügytől, ettől az esettől. *(Közbeszólások a Jobbik sorából: Tartott sajtótájékoztatót! Mit tudsz Farkas Flóriánról? A tűzoltók védőszentje, Flórián! - Zaj. - Az elnök csenget.)* Ha ezt megteszik, tisztelt képviselőtársaim, akkor valóban hozzájárulnak a korrupcióellenes küzdelemhez. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Ákos képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz, **„MIÉRT JÓ A GÖDÖRBE?”** címmel. Hadházy Ákos képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Rögtön az elején mondom a kérdést, hogy szokott-e ön beszélni az édesapjával, szokott-e beszélni a testvéreivel pénzügyi kérdésekről, hogy édesapám, hogy megy az üzlet, hogy állnak a bányák, mennyi a bevétel. Szokta-e esetleg mondani, hogy azért nem kéne ennyire túltolni ezeket az állami beruházásokat? Ha nem szokta, akkor segíték, mert egy újságíró megnézte ezeknek a cégeknek a bevételeit, és gyakorlatilag 2010-ben 1,9 milliárd, majd 2015-ben már 5,2 milliárd forint jött be a bányákból meg a fuvarozásból. Az osztalék 2010 és 2015 között 3,9 milliárd volt, ebből 2015-ben 2,2 milliárd forint jött be. Ez annyi pénz, amennyit egy átlagos ember ezer év alatt keres, ezer év alatt, tehát Szent Istvántól mostanáig ha valaki dolgozott, ennyit keresett volna ezen a gödrön. Szokott-e ön arról beszélni, hogy édesapám, ezért haragudni fognak, mit mondjak nekik. El tudom képzelni, hogy akkor azt mondaná, hogy fiam, azt mondd, hogy én egy beszállító voltam, én nem az állammal üzleteltem, és akiknek beszállítottam, azok meg nyílt közbeszerzésen szerezték azt a beruházást vagy azt a megrendelést.

Ha gondolja, akkor elmondom, hogy ez nem egy jó érvelés, mert a nyílt közbeszerzéseket nagyon egyszerű kijátszani. Az ön tisztelt veje például úgy játszotta ki, hogy olyan referenciákat írtak ki a városok, amelyekre csak ő volt alkalmas. Hódmezővásárhelyen bárki indulhatott, utána viszont már az összes többi városban úgy írták ki, hogy csak az ő cége indulhatott volna.

Nagyon sokat szoktam azon gondolkodni, hogy hogy meri ön ezeket megcsinálni, hogy meri ön ezt a történelmi szintű csalássorozatot tulajdonképpen engedni, hogy meri azt mondani, hogy Farkas Flórián megmarad itt úgy, hogy közben 1,6 milliárd forint

tot elvittek valahova valakik az ő vezetésével. Azt gondolom, azért meri, mert Kádár Jánosra ránézett *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, és ő is nagyon sokáig húzta, de azért itt lesznek különbségek. Köszönöm szépen. A kérdés tehát, hogy az édesapjával beszélt-e erről.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válasza megadom a szót miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Először is köszönöm, hogy érdeklődik a családi beszélgetéseink iránt, de szeretném jelezni, hogy nem tartozik a parlamentre a képviselőtársaink közül senkinek sem a családi beszélgetése. Ezt vegye figyelembe, legyen kedves.

Amit ezen túl mondott, próbáltam megértéssel hallgatni, hogy hogyan jönnek össze ezek a dolgok: Farkas Flórián, bányák, rokonok, családok, közbeszerzés, beszállítás. Én azt tudom önnek mondani, amit korábban is hasonló kérdésekre már önnek is elmondhattam: Magyarországnak olyan kormánya van, amely nem foglalkozik üzleti ügyekkel, és nem foglalkozik gazdasági tevékenységgel. *(Moraj az MSZP soraiból. - Kunhalmi Ágnes: Csak azzal foglalkozik!)* Magyarországnak olyan kormánya van és olyan miniszterelnöke van, aki kizárólag a közélettel és politikai kérdésekkel foglalkozik. Amennyiben valakit üzleti ügyek érdekelnek, akkor rossz helyre teszi fel a kérdést, ha a kormány tagjainak címzi azokat. Ha van kérdenivalója, forduljon az érintettekhez, álljanak azok egyébként bármilyen személyes kapcsolatban is a kormánypárti képviselők vagy épp a kormány bármely tagjával.

Tehát az álláspontom a következő. Továbbra sem fogunk ilyen vitákban részt venni. Az ön állításai nem kevesebbek, mint bűncselekményvádak. Ha önnek tudomása van bármilyen bűncselekményről, érintsen az bárkit, közéjük érve engem is, tegye meg a feljelentését, fogalmazza meg az állítását, indítson eljárást, hogy ha szükséges, akkor a jogalkalmazó hatóságok a munkájukat elvégezhessek. Ennyiben tudok az ön rendelkezésére állni.

Ami pedig a családi ügyeinket illeti, azt kell mondanom, hogy - még egyszer - minden, ami a vagyonevetésben szerepel, az, amiért felelősséget vállalok, vállaltam eddig is és vállalom a jövőben is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra Hadházy Ákos képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen. Miniszterelnök úr, én azt hiszem, azért ebben önnek nincsen igaza. Ha egy miniszterelnök családja milliárdossá válik - és nem kell itt titkos számlákat keresni, mert itt erről többször volt szó, hogy valahol

titkos számlák vannak -, és úgy válik milliárdossá, hogy állami beruházásokon, az bizony igenis tartozik a magyar emberekre. Ön nagyon nagyot téved akkor, ha úgy gondolja, hogy ez a magyar embereket nem érdekli, ránéz a közvélemény-kutatásokra, és azt mondja, hogy nem érdekli a magyar embereket. Ez egy hatalmas tévedés.

(14.20)

Önök egy óriási nagy - úgy tudnám mondani, hogy kicseszettül nagy - hazugságot találtak ki arra, hogy nem kell a tényekkel foglalkozni, nem kell foglalkozni azzal, hogy mennyit loptak önök, mert mások sem foglalkoznak vele, és elmondják a magyar embereknek, hogy ti se foglalkozzatok vele, mert ha jön az ellenzék, akkor majd jön a másfél millió menekült. Ez az egyetlen hazugság, amit önök kitaláltak, emiatt érzi ön, hogy nagyon nyugodt lehet ezek miatt a milliárdok miatt. Ez nem lesz örökké tartó biztonság, a magyar nép nem alávalóbb más népnél, és nem fogja ezt engedni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra miniszterelnök úré a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm az érdeklődését. Szeretném megismételni azt, amit az első kérdésre mondhattam válaszként. 1990 óta vagyunk itt néhányan parlamenti képviselők. Ebből eltöltöttünk lassan 12 évet kormányon és 16 évet ellenzékben. Nem ilyen könnyűsúlyú legényekkel kellett megküzdenünk az elmúlt 16 év során.

Személyesen például - csak nem szeretem a személyes ügyeimet idehozni, mert szerintem ez méltatlan az Országgyűléshez - én vagyok az egyetlen ebben a Házban, akivel szemben, amikor a választást elvesztettük 2002-ben, a legteljesebb vagyoni vizsgálatot rendelték el. Másfél évig jártam az akkori választást megnyert kormányzó párt által felállított vizsgálóbizottság elé, ahol még a legutolsó számlámat is be kellett mutatni, amit a megelőző években valaha is elköltöttem. Szemben önnel én ezen mind túlmentem, én ezt már mind hallottam. Mi ezen már mind túl vagyunk, és mégis itt vagyunk. S azért vagyunk itt, mert meggyőződésem, hogy minden egyes jogi évrre megfelelő válaszunk van, minden, amit tettünk, igazodik azokhoz az elvekhez, amiket vallunk.

Magyarországon a kormánynak kizárólag az ország ügyeivel kell foglalkozni, és olyan döntéseket kell hozni, hogy a választóknak jó okuk legyen arra, hogy négy év elteltével is megismételjék a kormányzó pártot a bizalmukkal. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Salacz László képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az

igazságügyi miniszterhez: **„Mit jelent Kovács Béla mentelmi jogának felfüggesztése?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Völner Pál államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdeszem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. SALACZ LÁSZLÓ (Fidesz): Elfogadom.

ELNÖK: Elfogadja. Nagyon szépen köszönöm. Ennek megfelelően Salacz László képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. SALACZ LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Elsőpró többséggel szavazták meg az Európai Parlament képviselői 2017. június 1-jén Kovács Béla jobbkios európai parlamenti képviselő mentelmi jogának felfüggesztését egy újabb ügyben. Úgy tudom, hogy Kovács Béla védettségének felfüggesztését Pólt Péter legfőbb ügyész tavaly szeptemberben indítványozta, miután az Unió Csalás Elleni Hivatalától, az OLAF-tól érkezett jelzés alapján kiderült, hogy a jobbkios képviselő költségvetési csalást és magánokirat-hamisítást követetett el. A politikus a gyanú szerint 2012-13-ban gyakornoki szerződést kötött négy magánszeméllyel. Ennek alapján ezek a személyek Brüsszelben négy és hat hónapos szakmai gyakorlatot teljesítettek, valójában azonban soha nem jártak ott, és semmilyen munkát nem végeztek.

A helyzetet súlyosbítja, hogy a jobbkios EP-képviselő két alkalommal sem jelent meg azokon a meghallgatásokon, amelyeken tisztázhatta volna a vele szemben felmerült vádat. Ráadásul Kovács Bélának már másodjára függesztették fel a mentelmi jogát Brüsszelben. Legutóbb az Alkotmányvédelmi Hivatal 2014 áprilisában tett feljelentést, miután a politikus egy jelenleg is aktív, egykori KGB-ügynökkel kapcsolatos nyomozás során a titkosszolgálat látókörébe került, mert konspiratív módon kapcsolatot tartott orosz diplomatakkal. A jelek szerint a Jobbkios tele van korrupciós ügyekkel, és erre, úgy látszik, már az OLAF is felfigyelt.

Kérdeszem tisztelt államtitkár urat, milyen eljárást von maga után egy EP-képviselő, jelesül Kovács Béla mentelmi jogának felfüggesztése. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ, mint már említettem, Völner Pál államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ahogy képviselő úr is említette, az Európai Parlament plenáris ülése 2017. június 1-jén elfogadta a Kovács Béla mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló határozatot. A határozat értelmében az Európai Parlament egyrészt úgy határozott, hogy felfüggeszti Kovács Béla mentelmi jogát, másrészt utasította elnökét, hogy haladéktalanul

továbbítsa a határozatot és az illetékes bizottság jelentését az illetékes magyar hatóságoknak és Kovács Bélának. Tehát a büntetőeljárás vele szemben megindítható, kényszerintézkedés foganatosítható, kihallgatható, a nyomozati cselekmények elvégezhetőek. Ugyan valóban kérte jogi képviselője útján Kovács Béla, hogy a jogi védettséget úgy vonja meg a Bizottság, illetve a plenáris ülés, hogy ne érintse a képviselői munkáját, de mivel nem volt együttműködő, tehát többször nem jelent meg, ezért ezt a kedvezményt nem kaphatta meg.

A legfőbb ügyész 2016. szeptember 19-én nyújtotta be ezt a kérelmet. Ahogy képviselő úr is említette, költségvetési csalást és magánokirat-hamisítást követett el Kovács Béla képviselő úr, aminek a lényege az, hogy olyan személyeket foglalkoztatott fiktív alapon, akik nem is voltak Brüsszelben a négy és hat hónapos időszak alatt. Mondhatni, a Jobbkios már akkor megkísérelte az európai bérunió megvalósítását, de ezt a bűnüldöző szervek ebben a formában nem támogatják, és az Európai Parlament illetékesei is kifogásolták, ezért függesztették fel a büntetőügyben a mentelmi jogot.

Az előző elhangzott kérdésekből is látszik, hogy a Jobbkios tele van korrupciós ügyekkel, és erre már az EU Csalás Elleni Hivatala is felfigyelt. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzválaszra Salacz László képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SALACZ LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Megnyugvással hallom, hogy egy ilyen nagy nemzetközi és hazai visszhangot kiváltó ügyben egy kiérlelt eljárásjogi mechanizmus segíti az ügy tisztázását. Parlamenti képviselőként különösen nagyon fontos számomra, hogy Magyarországot az Európai Unióban képviselő személy úgy jogilag, mint erkölcsileg feddhetetlen legyen.

Bízom abban, hogy az ügy mihamarabb tisztázódik, és a felelős, illetve a felelősök személye napvilágra kerül.

Köszönöm a megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzválaszra Völner Pál államtitkár úré a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Valóban, ahogy képviselő úr is említette, a büntetőeljárás megindulhat, remélhetőleg sikerül tisztázni a személyeket, az elkövetők körét. S végül is az is egy skandalum, hogy európai szinten jelenik meg a korrupció a Jobbkios esetében egy olyan képviselőnél, egy olyan pártnál, akik korábban nem voltak az Európai Parlament tagjai, és gyakorlatilag már a belépésnél elkövetik ezeket a bűncselekményeket.

(A jegyzői székben dr. Tiba Istvánt
Móring József Attila váltja fel.)

Ha pedig a nemzetbiztonsági szolgálat fellépésére gondolunk, akkor látható, hogy nem önmagában áll meg ez a korrupció, hanem nemzetközi szálai is vannak. S az a legfurcsább a dologban, hogy a Jobbik sem akkor, sem azóta nem határolódott el ettől a képviselőjétől, töretlenül kitartanak mellette. Ebből is látszik, hogy szándék- és egységazonosság van közöttük. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás és Szakács László képviselő urak, az MSZP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „Ki volt a kapcsolata a Voldemort-féle bűnszövetségnek az Ön minisztériumában?” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszter úrnak személyesen kell válaszolnia, mert személyesen érintett az ügyben. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom képviselő urat és a tisztelt Házat, hogy miniszter úrnak a **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Gábor képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Önöknek mindent, a dolgozóknak semmit?**” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja a válasszal a miniszterelnök úr jelenlétét.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Elnök úr, szerettem volna, ha a miniszterelnök úr megtisztel azzal, hogy itt marad, de miután elment, az ügy meg fontos, elfogadom a miniszterelnök-helyettes úr válaszát is.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Harangozó Gábor képviselő úr a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

(14.30)

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Miniszterelnök-helyettes Úr! A mentőszolgálat dolgozóinak 60 százalékos béremelést ígért a kormány, de valódi béremelés helyett

csak felzárkóztatták a bruttó bérüket a garantált bérminimum szintjére. Így a nettó bérük maradt ugyanaz, ami átlag 119 ezer forint. *(Korózs Lajos: Szégyen!)* A döbbenetes alacsony fizetések miatt elkeseredettségükben az utcára vonultak. Magyarországon szó szerint nyomorognak azok az emberek, akiktől baj esetén szeretneink életének megmentését várjuk.

Miniszterelnök-helyettes Úr! Ez szégyen! És különösen szégyen akkor, amikor miniszterelnök úr családja bányacégeiből 1200 milliárd forint osztalékot vett fel csak ebben az évben, vagy felcsúti barátja, aki sokak szerint miniszterelnök úr vagyonának kezelője, becslések szerint egyetlen év alatt százezer millió forinttal gyarapította vagyonát. Az elmúlt hónapokban, úgy láttam, az állami vezetők autójának lecserélésére is futotta. Amint láttam, miniszterelnök úr autóján is új rendszám díszel.

Miniszterelnök-helyettes Úr! Az önök kormányzásának lényege: a fideszes elitnek mindent, a dolgozóknak csak annyit, amennyit feltétlenül muszáj. És ha reklamálnak, akkor a tiltakozó hangokat erőszakosan elfojtják. Legutóbb a Magyarországi Mentődolgozók Szövetségének vezetői ellen indítottak fegyelmit, számonkérték és megfenyegették őket, mert nyilatkozni mertek a mentőszolgálatnál fennálló problémákról. Azt ígérték nekik, hogy a hangoskodókat egyenként fogják le vadászni. Néhány hete a villamosenergia-ipari szakszervezet vezetőjét rúgták ki a bértárgyalások közepén, amihez persze önöknek egyetlenegy szavuk sem volt.

Miniszterelnök-helyettes Úr! Hajlandók-e érdeemben foglalkozni a mentődolgozók jogos követeléseivel, megkapják-e a beígért béremelést, vagy marad a megbélyegzés, a fenyegetés, ahogy teszük ezt az érdekvédőkkel, újságírókkal vagy akár az MTA kutatóival szemben, ha fel merik emelni a hangjukat az ellen, ami nem tetszik nekik? Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök-helyettes úr!

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Nagyon szépen köszönöm a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Mindenesetre és mindenekelőtt szeretném leszögezni, hogy a kormány nagyon nagyra értékeli a mentősök munkáját, nyilván a magyar társadalom számára meghatározó jelentősége van a mentősök munkájának. Tehát csak tisztelettel és elismeréssel lehet az ő munkájukról szólni.

A kormány három év alatt 67 százalékos béremelést biztosít. 2010 és 2018 között 17 milliárd forintot biztosítunk erre a célra. Nőni fog a bérük idén novemberben, jövő januárban és jövő novemberben. Azt pedig csak zárójelben teszem hozzá, hogy az MSZP-s kormány idején 5 százalékkal csökkent, a mi kormányunk idején 75 százalékkal nő.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök-helyettes úr. Egyperces viszonzásra Harangozó Gábor képviselő úré a szó. Parancsoljon!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Miniszterelnök-helyettes Úr! Nem csalódtam. Folytatják azt, ami az önök kormányzásának most már legfőbb ismérve: hazudnak, megfenyegetnek, megbélyegeznek, megfélemlítenek. A mentődolgozók nem kaptak béremelést, csak most nem kiegészítik a bérüket a garantált bérminimumra, hanem fölzárkóztatták a bruttó bérüket, a nettó maradt ugyanaz. A szakszervezeti vezetőket meg: az egyik ellen már fegyelmet indítottak, a másiknak levelet írtak, hogy hogyan mert nyilatkozni, és szépen beígérték mindegyiknek, amelyik ott volt a tüntetésen, hogy egyenként fogják őket levadászni. Ezt csinálják mindenkivel, ahogy itt, a parlamentben végighallgattuk mi is, ha kritizáljuk önöket, hogy Soros-ügynökök vagyunk, hogy ide terroristákat akarunk betelepíteni.

Pedig tudja, miniszterelnök-helyettes úr, éppen a hét végén jelent meg a Velencei Bizottság jelentése, amiben a civileket vegzáló törvényük ellen minden egyes pontban azoknak adott igazat, akik kritikákat fogalmaztak meg, amikre önök azt mondták, hogy a Soros-bérencek retorikája ez. Akkor most a Velencei Bizottság is Soros-bérenc, meg mindenki, aki önöket kritizálja, Soros-bérenc? Nem lehet elfogadni azt, amit csinálnak. Szégyelljék magukat! *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra miniszterelnök-helyettes úré a szó.

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Köszönöm szépen, elnök úr. Azt gondolom, azért a mentősök bére fontosabb dolog, mint hogy ebbe a retorikai dologba belemenjek, hogy hogy van a Soros, meg hogy vannak a Soros által támogatott szervezetek. Egyébként a Velencei Bizottság véleményében egyáltalán nem az van, amit ön elmondott. A helyzet az, hogy a magyar kormány és az egészségügyi államtitkárság tárgyalásban van a legnagyobb mentős szakszervezettel. Következésképpen a mentősök legitim képviselőivel állandó tárgyalásban vagyunk.

Természetesen, ha lenne ilyen, hogy bárkit megfenyegettek vagy megpróbáltak megfélemlíteni, ha bármi ilyesmi volna, tegyenek följelentést, az nyilvánvalóan elfogadhatatlan. De amíg ennek nincs bizonyítása, és nem tettek lépéseket, addig ez csak üres retorika. A legnagyobb szakszervezettel tárgyalásban vagyunk, a béremelés biztosítva van. Tehát azt gondolom, ha valaki tett a mentősökért, akkor ez a kormány tett. Egyébként pedig a további tárgyalások tekintetében nyitottak vagyunk.

Megjegyzem, az elmúlt időszakból kifolyólag egyetlen párt van, amelyik ezt a kérdést jobban tenné, ha nem feszegetné: az önök kormánya és az önök pártja, akik alatt 5 százalékkal csökkentették ezeknek az embereknek a juttatásait. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök-helyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! 14 óra 35 perc van, az azonnali kérdések órájának végére értünk.

Most soron következik **az igazságos és méltányos nyugdíjrendszer kialakításához szükséges intézkedésekről** szóló politikai vita, amelyet Tóth Bertalan frakcióvezető úr és képviselőtársai kezdeményeztek. A politikai vita kezdeményezésére irányuló indítvány V/15693. számon valamennyiük számára elérhető volt, illetve kézhez kapták.

Tisztelt Országgyűlés! Most felkérem Ikotity István jegyző urat, hogy ismertesse a politikai vita **menetét**.

IKOTITY ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy ismertessem a vita menetét! Elsőként a kormány képviselőjének nyilatkozatára kerül sor, összesen 40 perces időtartamban. Ezt követően az egyes képviselőcsoportok vezérszónokainak felszólalása következik, 15-15 percben. Majd az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Ezután a további képviselői felszólalásokra van lehetőség, a hátralévő időkeretben. Végül a kormány képviselője 20 percben válaszol a vitában elhangzottakra.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy emlékeztessem önöket az időkeretes vita fontosabb szabályaira. A vita közben felszólaló kormánytag beszédideje a kormánypárti frakciók idejébe számít. Vita közben a kétperces felszólalásokat, a személyes érintettségre történő reagálás kivételével, bele kell számítani az időkeretbe. Az ügyrendi felszólalásokat nem számítjuk be az időkeretbe. Az üléstermi információs táblán az érdeklődők folyamatosan figyelemmel kísérhetik az időkeretek felhasználását.

Mielőtt megkezdenénk a vitát, felkérem Móring József Attila jegyző urat, ismertesse az egyes **időkereteket**. Parancsoljon, jegyző úr!

MÓRING JÓZSEF ATTILA jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy az MSZP és a KDNP képviselőcsoportja kezdeményezte az időkeretnek kétszeresére emelését, így az időkeret megszólalása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 82 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 76 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 90 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 41 perc, az LMP képviselőcsoportjának 24 perc, a független képviselőknek pedig 10 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 15-15 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Mint már említettem, először a kormány vitaindítójára kerül sor, 40 perces időkeretben. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának, a napirendi pont előadójának. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Jó láthatóan az ellenzéki pártok érzékelik a választás időpontjának közeledtét, éppen ezért vitanapot indítványoztak itt a parlamentben a nyugdíjakról. Ha egy átfogó képet szerettek volna kapni, akkor nyilván az idősügről általánosságban indítványoztak volna vitanapot. Ugyanakkor azt jól láthattuk az elmúlt időszakban, az elmúlt hét évben is, a Magyar Szocialista Párt azt megelőző éveiben is, hogy a nyugdíjasokat nem igazán segíteni akarják, csak választási célból felhasználni.

Amikor választási ígéretésről van szó, amikor ellenzékben vannak, amikor csak beszélni kell, akkor nagyon hangzatos, nagyon zengzetes, átfogó kedvező képet ígérnek a jövőre vonatkozólag a nyugdíjasoknak. Amikor viszont Magyarországon kormányoztak, lehetett az Horn-kormány, lehetett az Gyurcsány-időszak, minden esetben annak a kárvallottjai voltak csak a nyugdíjasok. Ellenzéki időben, választás előtt tehát a nagy ígéretés, választás után pedig jön a feketetelevés, amikor a szocialisták mindennek az ellenkezőjét csinálják, mint amit ígértek a korábbiakban.

(14.40)

Ezzel szemben mi igyekeztünk 2010 után a nyugdíjasok számára egy kiszámítható és biztonságos jövőt garantálni. Itt nemcsak a nyugdíjakról beszélnek, hanem már az 55 éves kor fölötti, a védett kor időszakáról is és az azt követő nem csak nyugdíj-ellátásokról, hanem minden más, egészségügyi, megélhetési támogatásokról, amelyekkel azt próbáltuk elérni, hogy minél nagyobb biztonságban érezze magát minden nyugdíjas Magyarországon. Aki egy életet végigdolgozott, az időskorában megérdemli az időskor biztonságát. Ráadásul azoknak egy jó része, akik ma nyugdíjasok, nemcsak végigdolgoztak, de végigküzdöttek sokszor éveket vagy évtizedeket, hiszen sokan közülük a kommunista rendszer nehézségeit is át kellett hogy éljék, vagy akár a háború időszakában születtek, vagy az '56-os forradalom után kellett szintén az ország valamelyest továbbélésében fokozott erőfeszítéseket tenniük.

Ezért becsüli meg a kormány az idős embereket, ezért tiszteli őket, nemcsak vitanapok alkalmából, hanem minden döntésében, amit hozott, igyekezett mind erkölcsi, mind anyagi tekintetben az idősök számára megbecsülést garantálni itt, Magyarorszá-

gon, nyugodt, egészséges és minél több, egészségben eltöltött éveket. Ezért gondoljuk, hogy egy méltányos és igazságos nyugdíjrendszer működik ma Magyarországon, amely hosszú távon biztonságot garantál a nyugdíjasoknak, nemcsak rövid távon, nemcsak hitelből, hanem hosszú távon, a gazdaság teljesítményére és a zárt nyugdíjkassza biztonságára alapozva. Stabilitást garantál, hiszen nem lehet egyik a pillanatról a másikra juttatásokat elvonni. Kiszámítható a nyugdíjrendszer, hiszen mindenki előre jól tud kalkulálni.

Annak ellenére, hogy az európai országok még a 2010 utáni években is sok éven keresztül a válság tüneteivel küzdettek, ennek ellenére a kormányzat vállalta a nyugdíjasszervezetekkel kötött megállapodás alapján, hogy meg fogja őrizni a nyugdíjak vásárlóértékét. Ez 2010-ben, azt hiszem, ambíciózus és bátor ajánlásnak tűnt, hiszen Európa sok országában csökkentették a nyugdíjakat, így Magyarországon is az azt megelőző szocialista kormány. Tehát a stabilitás, az értékállóság biztosítása egy fontos szövetségkötés volt az akkor kormányzásra készülő Fidesz-KDNP és a nyugdíjasszervezetek között.

Hét év után örömmel számolhatok be önöknek arról, hogy a kormány ezt a vállalását megtartotta. Minden évben emelte a nyugdíjakat, sőt ha összeadom, 23,1 százalékkal növelte mind az időskorú nyugdíjakat, mind pedig az ehhez kötött egyéb juttatásokat összességében 2,7 millió embernek. Ha ebből a 23,1 százalékból levonom a pénzromlás mértékét, akkor 9,5 százalékos vásárlóérték-növekedést kapok. Magyarul, az elmúlt hét esztendőben körülbelül egytizedével érnek többet a nyugdíjak, egytizedével tudnak az idős emberek többet vásárolni abból a nyugdíjból, amit megkapnak.

Mindezt úgy tettük, hogy megőriztük a nyugdíjkassza egyensúlyát, amit a szocialistáknak – még be is ismerték - nem igazán sikerült megőrizniük kormányzásuk alatt. Elmondhatom, hogy a kormány betartotta és betartja a nyugdíjasoknak tett ígéretet, megóvta és a jövőben is meg kívánja óvni a nyugdíjak vásárlóértékét (*Bangóné Borbély Ildikó: Ne fenyegetőzzél!*) a nyugdíjak infláció mértékének megfelelő folyamatos növelésével a továbbiakban is. Ez nem minden magyar kormányzatnak sikerült. Tettük ezt úgy, hogy Alaptörvénybe is iktattuk, hogy a nők számára kedvezményes szabályok is elfogadhatók, így a „Nők 40” kedvezményét is be tudtuk vezetni. (*Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Akkor is hazudtatok! – Gúr Nándor: Szolgálati idő, jogosultsági idő!*) A biztosítási elvre épülő magyar nyugdíjrendszerben az befolyásolja az ellátás mértékét (*Zaj az MSZP padsoraiból. – Az elnök megkocogtatja a csengőt.*), hogy mennyi ideig és milyen összegű kereset alapján fizetett valaki nyugdíjjárulékot, hogyan járult hozzá a nyugdíjrendszer fenntartásához. Ez az elv a garancia arra, hogy a későbbiekben is fog növekedni a nyugdíj, a későbbiekben is biztos alapon állnak a nyugdíjasok. Így 2017-ben az átlagos nyugdíjösszeg 112 305 forintba emelkedett.

Azt is elmondhatjuk, hogy a nyugdíjba vonulás egyre kevésbé jelenti Magyarországon a szegénység kockázatát, hiszen az elmúlt hat esztendőben a nyugdíjasok körében a relatív jövedelmi szegénység szintje egyharmadával csökkent, és jóval kisebb, mint az Európai Unióban. Az Európai Unióban 13,8 százalék számára jelent szegénységi kockázatot az, ha nyugdíjba vonul, Magyarországon ez sokkal kisebb, 4,5 százalék. Itt jóval biztosabb a nyugdíjba vonulás lehetősége.

Persze, nem mindig volt ez így. Ha megnézzük azt, hogy milyen jövedelmi visszalépést jelent valaki számára az, ha nyugdíjba vonul, akkor bizony itt voltak nagyon sötét számok. A szocialista időszakban az úgynevezett helyettesítési ráta, magyarul, az az összeg, hogy valaki a jövedelme után mekkora nyugdíjban részesül, 54 százalék volt. Alig a felét kapták meg nyugdíjként a jövedelmüknek azok, akik aktív munkaviszonyból mentek nyugdíjba. Ma ez már közel 70 százalék, 67 százalék, 54 százalékról 67 százalékra sikerült emelni, most már több mint kétharmadát kapja meg valaki nyugdíjasként, mint amit azelőtt pár évvel ezelőtt keresett úgy, mint aktív munkavállaló. Ez is az időskor biztonságát jelenti.

Itt hadd térjek ki egy ehhez képesti kedvezményre, amit már említettem, a „Nők 40” kedvezményére. 2017. április végéig 194 466 hölgy élt ezzel a kedvezménnyel, közel 200 ezren a saját maguk választásával is támogatták a kormánynak ezt az intézkedését. Szükségünk is volt az ő elismerésükre, támogatásukra, hiszen a szocialista padsorokból, a jobbikos vagy az LMP-s padsorokból nem kaptunk ehhez szavazatokban megnyilvánuló támogatást (*Gógös Zoltán: Salátába raktátok, azért!*), amire még későbbiekben vissza is térnék.

Nemcsak a bevételek növekedése fontos az idős évek szempontjából, hanem a kiadások csökkentése is. Ezért volt fontos, hogy a rezsicsökkentés révén az átlagos nyugdíjkiadási kosárból - ez jelenti azt, hogy egy nyugdíjas mire hány százalékot költ a jövedelméből - az energiakiadások aránya 20 százalék fölötti szintről 17,3 százalékra csökkent. Ha összeadjuk, hogy a nyugdíjasok mennyit tudtak megtakarítani, mennyit tudtak spórolni a rezsicsökkentés révén, akkor elmondhatjuk, hogy közel százezer forint az, amit átlagosan, háztartásonként a nyugdíjasok meg tudtak spórolni azáltal, hogy nem kell kifizetniük a nyugati szolgáltató cégek luxusprofitját, hiszen a kormányzat a nyugdíjasok és a magyar családok mellett döntött. Nem arra hozott törvényeket, amire a Horn-kormány vagy a Medgyessy-kormány, vagy a Gyurcsány-kormány, vagy a Bajnai-kormány tett, hogy garantálta a külföldi tulajdonban levő közműszolgáltató cégeknek, hogy luxusprofitot tehetnek zsebre, és kivihetik az országból ezeket a pénzeket. (*Kunhalmi Ágnes: Elloptátok a magánnyugdíjpénztári vagyont!*)

Ne feledjük el, hogy amikor elvettek a szocialisták egyhavi nyugdíjat minden magyar nyugdíjastól, akkor érintetlenül hagyták azokat a jogszabályhelye-

ket, amelyek 8 százalékos garantált profitot írtak elő a külföldi tulajdonban levő közműszolgáltató cégeknek. Amikor azt mondták minden magyar nyugdíjasnak, 2,7 millió embernek, akik nyugdíjból vagy nyugdíjszerű ellátásból éltek, hogy eggyel húzzák beljebb a nadrágszíjat, mert nagyon nagy nehézségekkel küszködik a gazdaság, akkor bizony ezeknek a cégeknek nem mondták, hogy a garantált 8 százalékos luxusprofitjukat abban az évben ne vigyék ki az országból, hanem fenntartották azt a rendszert, amely a cégek zsebében ezt otthagyták. Úgy került ez a pénz most már a háztartások zsebébe, a magyar családok és a magyar nyugdíjasok zsebébe, hogy közben ezek a közműszolgáltató cégek is tovább tudtak működni.

Ha ki-kimegnézi a saját számlakivonatán, hogy az elmúlt években, mondjuk, gázszámlán mennyit spórolt, és belegondol, hogy így is tudtak rentábilisan működni ezek a cégek, azelőtt pedig ezt a luxusprofitot is zsebre tették, akkor megnézhetik, hogy pontosan mennyi volt az az összeg, amit ezek a cégek indokolatlanul tettek zsebre, és mi a kockázata, ha újra szocialista vezetésű vagy más brüsszeli utasításokat váró kormányzata lesz Magyarországnak. Akkor bizony ezeknek az eltörlésével a nyugdíjasok számára is százezres nagyságrendű az az összeg, amennyivel többet kell kiadásokra fizetni. (*Gógös Zoltán: És aki fával fűt? Az mit csináljon?*)

Fontos célnak tartottuk, hogy a nyugdíjasok számára a fogyasztói kosárban is hangsúlyosabban szereplő, legalapvetőbb élelmiszerek áfatartalma a lehető legalacsonyabb legyen. (*Bangóné Borbély Ildikó: Hasított félsertés!*) Ezért több lépésben csökkentettük az alapvető élelmiszerek áfáját: a sertésáfat, a baromfiáfat, a tej áfáját, a tojás áfáját és a következő esztendőben is folytatódik ez a hal áfájának csökkentésével. Így tehát a kormány a lehető legkisebb mértékben terheli meg közteherrel azokat az élelmiszereket, amelyeket a legnagyobb mértékben fogyasztanak a nyugdíjasok és az időskorúak. Ez is több tízezer forint megtakarítást jelent. És ez nem egy olyan áfacsökkentés, amely a szocialistáknál volt divatban, hogy a választások előtt áfacsökkentést hirdetnek, áfacsökkentéseket reklámoznak óriásplakátokon, majd miután megnyerték a választásokat, újra megemelik az áfat, akár duplájára vagy többszörösére emelik az áfatartalmát azoknak a termékeknek, amelyet az időskorúak leginkább vásárolnak.

Engedjék meg, hogy kitérjek az egészségügy területére is, hiszen az idősek számára ez egy rendkívül fontos terület, tudjuk, milyen okokból. Emlékeztünk, hogy a szocialisták az időseket, a nyugdíjasokat távol akarták tartani az egészségügyi ellátórendszer-től, azt akarták, hogy csak akkor menjenek kezelésre, ha már nagyon nagy a baj, hiszen kórházi napidíjat, a háziorvosnál pedig vizitdíjat vezettek be, pontosan azért, hogy ne menjenek el a nyugdíjasok se a házi-orvoshoz, se a szakorvoshoz, ne töltsenek sok időt a kórházban, hanem a vizitdíj fizetésével igyekeztek őket távol tartani. Nyilván józan ésszel belátható,

hogy ha később ismerik fel a bajt, akkor az illetőnek sokkal nagyobb nehézségeket okoz, sokkal jobban elnyúló vagy sokkal inkább súlyos betegséget eredményez, és összességében a tb-kassza számára is nagyon könnyen lehet, sokkal magasabb kezelési költségeket jelent.

(14.50)

Amit a szocialisták tettek, hogy a nyugdíjasokat és az időseket vizitdíjjal és napidíjjal tartották távol az egészségügy rendszerétől, mi ezzel szemben igyekeztünk mind a gyógyszer-támogatási rendszerben, mind máshol előrelépni. 60 milliárd forint volt az, amit a szocialisták elvettek a gyógyszerkasszából. Amikor átvették, 367 milliárd volt; amikor továbbadták, 298 milliárd forint volt - ez volt az a 60 milliárd forint, ami a szocialisták időszakában a magyar egészségügyi kasszán belül elpárolgott a gyógyszer-támogatási rendszerből. *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból.)*

Mi azonban egy új rendszert vezettünk be, aminek nagyon sok nyugdíjas előnyét élvezheti, a vaklicit rendszerét, amely már az első évben is 7,5 milliárd forintos megtakarítást jelenthetett, elsősorban a betegek számára, de a további években is több mint 10 milliárd forintos spórolást jelentett a betegek számára és a költségvetés számára. 80 olyan gyógyszer van, aminek a térítési díja 50 százalékot meghaladó mértékben csökkent. 80 olyan gyógyszer vásárolnak a nyugdíjasok, az idősek, amelynek az ára most feleannyi sincs, mint 2010-ben volt.

Engedjék meg, hogy a legnagyobb csökkenésekről beszámoljak itt! A koleszterinszint-csökkentő gyógyszereknél - azonos hatóanyag-tartalmú gyógyszereknél - a legnagyobb mértékű csökkenés az 1076 forintról 84 forintra történő csökkenés, de volt hasonló koleszterinszint-csökkentőnél 863 forintról 84 forintra történő csökkenés. A vérnyomáscsökkentőknél is 1156 forintról 322 forintra történő csökkenésről is beszámolhatunk, de nemcsak ilyen magasabb, 70 százalékos fölötti, hanem 51 százalékos áresések is voltak. A vaklicitnek az a lényege, hogy ott a hatóanyag-tartalomra megy a licit, és a licit lefelé megy, nem felfelé. Tehát nem a gyógyszerek neve vagy nem a gyógyszerek elnevezése számít, hanem az a hatóanyag, amit az orvos felír, ezért tudtak ilyen nagy mértékben esni a gyógyszerárak. A gyomorsavcsökkentőknél 61 és 88 százalékos árcsökkenésekre is sor került; az antidepresszánsoknál pedig 50-72 százalékos árcsökkenésre is sor került, aminek a hasznélvezői nagyrészt nyilvánvalóan a magyar nyugdíjasok is.

A gyógyászati segédeszközök tekintetében 2015-ben 3 milliárd forint többletet biztosítottunk, 2016-ban 3,3 milliárd forintot, idénre pedig 4,8 milliárd forintos többletet biztosítottunk, pontosan azért *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)*, hogy ezek a segédeszközök is ugyanúgy rendelkezésére álljanak

az időseknek, mint ahogy a rendelkezésükre állnak a csökkentett árú gyógyszerek.

Házi segítségnyújtás, házi gondozás témaköre. Emlékezhetünk Korózs Lajos elhíresült mondatára, aki azt mondta, hogy az idősekről gondoskodjanak a barátok és a szomszédok. Ezzel szemben... *(Korózs Lajos: Ilyet nem mondtam! Nem igaz!)* Tudom szó szerint is idézni, képviselő úr... *(Korózs Lajos: Nem igaz! - Az elnök csenget.)* Mivel ön bekiabált, ezért elő fogom keresni. Lehet, hogy nem ebben a pillanatban, de előbb-utóbb meg fogom találni, és önt szembesítem a saját korábbi szavaival: „a szomszédokra és a barátokra bízna a kormány az idős emberek nagy részének gondozását” - mondta Korózs Lajos szó szerint akkor, amikor - ha már előhozta, képviselő úr, elmondom, hogy miért - 30 ezer forinttal csökkentették önök a saját kormányzás alatt a bentlakásos intézményeknél a normatívát; a kiemelt intézményeknél, ahol magasabb szintű volt az ellátás, ott 100 ezer forintos csökkenés volt. *(Folyamatos közbeszólások az MSZP padsoraiból.)* Ezután mondta ön, hogy szomszédokra és barátokra kellene inkább bízni a gondoskodást. Lehet, hogy nem érte meg ezt bekiabálni önnek, képviselő úr. *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból. - Az elnök csenget. - Korózs Lajos: Hazudnak! Akik leírták, azok is hazudnak!)*

De ha visszatérek a házi gondozás területére, 2010-ben 75 054 házi gondozásban részesülő ember volt Magyarországon. *(Dr. Varga László: Hazugság, amit mondasz!)* 75 054! 2016-ra 107 294-re emelkedett a számuk, 40 százalékkal több idősről gondoskodunk, mint korábban. *(Bangóné Borbély Ildikó: 2018 után...)* De ez nem mehetne úgy, ha a foglalkoztatottak száma nem nőne. Az a törekvésünk, hogy jobb minőségű legyen a szolgáltatás, ne csak többen vegyék igénybe, hanem jobb minőségű is legyen. Éppen ezért az itt foglalkoztatottak száma még nagyobb mértékben nőtt. 2010-ben ez 5764 volt, 2016-ra 13 399-re nőtt, magyarul: megdupláztuk a házi segítségnyújtásban segítséget nyújtó emberek számát. Kétszer annyi embernek fizetjük a fizetését azért, hogy idős emberekről, rászoruló emberekről gondoskodjanak.

Új elemként vezettük be az Erzsébet-programot, amely 2017-2018-ban is 42 ezer nyugdíjasnak biztosít kikapcsolódási lehetőséget. Az elmúlt időszakban akár elő- és utószezonbeli nyaralásra, akár fürdőjegyek esetében összességében 210 ezer nyugdíjasnak nyújtottunk olyat, amit rendszerváltás óta más kormány nem tudott a számukra nyújtani.

Tesszük ezt úgy, hogy az Idősek Tanácsának a véleményét minden fontos döntés előtt kikérjük. *(Gúr Nándor: Milyen idősügyi tanács? Hol vannak a nyugdíjasszervezetek vezetői?)* Az elmúlt év végén is, amikor egy plusz 10 ezer forintos juttatást, Erzsébet-utalványt kaptak a nyugdíjasok a nyugdíjmelés mértéke mellett, amelyet önök szégyennek tartanak, tisztelt képviselő urak, de önök csak elvenni tudtak egyhavi nyugdíjat. Plusz 10 ezer forintos Erzsébet-

utalványt vagy bármi egyebet adni nem tudtak. *(Bangóné Borbély Ildikó: Beváltották a CBA-ban!)* Nos, ez előtt is több konzultációra került sor az Idősek Tanácsával. *(Gúr Nándor: Idősek Tanácsa...)* De nemcsak az Idősek Tanácsában kéri ki a kormányzat a nyugdíjasok és az idősek véleményét, hanem az Emberi Jogi Munkacsoport idősek jogaiért felelős tematikus munkacsoportja, illetve az Önkormányzati Idősügyi Tanácsok Együttműködési Fóruma is egy fontos konzultatív szervezete a kormánynak az idős-ügy területén.

Fontos az „Idősbarát önkormányzat” díj, amelyet évek óta azoknak az önkormányzatoknak osztunk ki, amelyek a legtöbbet teszik az idősekért, a legtöbbet teszik a nyugdíjasokért. Fontos pályázat volt a „Kortárs” pályázat, amely segítette a tevékeny idősokor, az aktív idősokor megvalósítását, illetve a generációk együttműködését; az önéletrajzi pályázatok, amelyekre 4 ezer nyugdíjas pályázó küldte be a művét. Ebből három antológia állt össze. Fontos kulturális találkozókra került sor akár művészeti, kulturális vagy más területen az elmúlt években. Azért említem meg ezeket, mert mi az idősügyet nem pusztán egyfajta nyugdíjkérdésnek tekintjük. Mi aktív és egészséges idősokort szeretnénk mindenkinek, az egészségügyi ellátások biztosításával *(Gógös Zoltán közbeszól.)* és olyan lehetőséggel, hogy valóban aktívan, tevékenyen éljék meg azt a korszakot, amikor már nem dolgoznak.

De ahogy mondtam, az idősügynek fontos része az 55 év fölöttiekre való különös figyelem. Ezért vezettük be azt a munkahelyvédelmi akciót, amely szintén párját ritkítja. Az 55 év feletti, úgynevezett védett korban lévő munkavállalókat védi, egyrészt azért, hogy ne kerüljenek utcára, ne legyenek munkanélküliek, másrészt pedig ennek a közvetett következménye az, hogy magasabb nyugdíjat fognak kapni, hiszen ha nem munkanélküliként vagy alacsonyabb beosztásban, hanem az eredeti állásukat megőrizve vagy ott előrelépve tudnak dolgozni, akkor a nyugdíjuk összege is magasabb lesz. Így is segíthetjük a nyugdíjak emelkedését.

Hogy ez mennyire szükséges volt, hogy mennyire jó lett volna, ha ezt korábban megteszi valamelyik kormányzat, az bizonyítja, hogy tíz nyugdíj előtt álló személyből hét után igénybe vesznek ilyen foglalkoztatási támogatást. Tíz nyugdíj előtt álló közül hét nyugdíj előtt álló annak köszönheti a jelenlegi munkahelyét, a jelenlegi jövedelmét, hogy utána igénybe veszik a munkahelyvédelmi akciót. 2013-ban 247 ezer ember köszönhette ennek a munkahelynek a megőrzését; 2014-ben 299 ezer, 2015-ben 318 ezer, 2016-ban pedig 340 ezer. *(Gúr Nándor folyamatosan közbeszól.)* Ha négy év alatt összeadom azokat az összegeket, amelyeket az 55 év feletti munkavállalásának támogatására, 50 százalékos munkáltatói adókedvezményre fordított a kormányzat, az összességében 183 milliárd forint, ennyivel segítjük elő az 55 év feletti foglalkoztatását és azt, hogy biztosabb nyugdíjéveik legyenek.

2010-ben, amikor a szocialisták átadták a kormányzás lehetőségét - na nem önként, hanem a választók eléggé hangos kérésére -, egy eléggé meggyengült nyugdíjrendszert találhattunk. A Bajnai-kormány 2010-ben 357 milliárd forintos hiánnyal adta át a nyugdíjkasszát, úgy, hogy közben folyamatosan megszorításokat hajtott végre. A szocialistáktól megszorításokat, ettől a kormánytól, a Fidesz-KDNP-től pedig megbecsülést kapnak a nyugdíjasok. Az ellenzék és a kormány is ma számot adhat arról, hogy mit tett, mit tesz a nyugdíjasokért, és a nyugdíjasoknak van összehasonlítási alapja. Lehet, hogy önök kétségbe fogják vonni a 357 milliárd forintos hiányt, de még a saját miniszterük, Szűcs Erika is legalább 200 milliárd forintba becsülte azt a hiányt, ami a nyugdíjkasszából hiányzik, és hiába az ország eladósítása, hiába a megszorítások, mégsem tudták ezt fedezni.

A magánnyugdíjpénztárakban a Nyugdíjbiztosítási Alapból kiesett összeg, amely államadósságként halmozódott fel, a GDP 12,7 százalékát tette ki, és a szocialisták csak kitértek a kezüket, hogy mi történjen. *(Dr. Tóth Bertalan: Ti meg elloptátok!)* És ebben az időszakban jött egy brüsszeli utasítás, hogy akkor vegyenek el egyhavi nyugdíjat a nyugdíjasoktól. És ezek után jött a nyilatkozatháború, de amit Brüsszel kért, azt akkor is azonnal megtették. Amit az IMF, az Európai Unió kért a Szocialista Párttól és az akkori SZDSZ-től, rögtön végre is hajtották kritika nélkül. *(Bangóné Borbély Ildikó: 2017-et írunk, ha nem vetted volna észre!)* Most ironizálnak és próbálják nevetségessé tenni a kormányzatnak azt a nemzeti konzultációját, amelyben Brüsszelnek pontosan a hasonló elképzeléseit kívánjuk megállítani. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Jó lenne, ha a nyugdíjasokra is költöttétek volna azt a pénzt.)*

Önök akkor sem akarták megállítani Brüsszelt, most sem akarják megállítani Brüsszelt. Akkor is azt mondták, hogy bizonyos dolgokat le kell nyelni, el kell fogadni. A mai napon is hallottuk, hogy bizony Molnár Gyula, az önök pártelnöke is elmondta, hogy vannak előnytelen dolgok Magyarország számára, de ha Brüsszeltől kérik, hát, meg kell tenni.

(15.00)

Így mindnyájan itt, a magyar parlamentben 2009. május 11-én elvették egyhavi nyugdíjat a nyugdíjasoktól. Most is itt ülnek, akkor is itt ültek, és mind megszavazták az egyhavi nyugdíj elvételét. Elvette: Bárándy Gergely, Botka László, Burány Sándor, Gógös Zoltán, Gür Nándor, Hiller István, Korózs Lajos, Lukács Zoltán, Mesterházy Attila, Molnár Gyula, Szanyi Tibor, Teleki László, Tóbiás József, Tukacs István, Ujhelyi István, Varga László.

A Fidesz-KDNP-ből senki. *(Gógös Zoltán: Miért nem adtátok vissza?)* Fontos ez, mert a magyar politikatörténetben is, azt hiszem, egy egyedi alkalom volt - szerencsére, hogy csak egyszer történt meg, bár egyszer sem kellett volna megtörténnie -, hogy egy

párt rutint szerzett abból, hogyan kell csökkenteni nyugdíjat, hogy kell elvenni a nyugdíjasok nyugdíjának egy részét, és utána mindenfajta egyéb indokot találni, 2010 januárjában például, hogy a 13. havi juttatás egy pluszjuttatás volt, az nem volt nyugdíj, vagy sok hasonlót mondtak, hogy majd az inflációkövető nyugdíj sokkal jobb lesz, mintsem a 13. havi nyugdíj, amit elvettek akkor. Azt az érvelést is hallottuk, amely, azt hiszem, hogy méltó beismerése a nyugdíjkassza akkori tarthatatlan helyzetének és óriási hiányának, hogy azért kellett elvenni egyhavi nyugdíjat, hogy a 12. meg a 11. havi nyugdíjat ki tudják fizetni.

Tisztelt Képviselő Urak! Azon nyugdíjak kifizetésének és a nyugdíjak emelésének nem a nyugdíj elvétele, hanem a kormányváltás volt a garanciája, hiszen így tudtuk az utána lévő időszakban a vásárlóértéket 9,5 százalékkal, tehát majdnem egytizedével növelni.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De ha nem történt volna meg 2010-ben a kormányváltás, további csapások leselkedtek volna a nyugdíjasokra, ez pedig a nyugdíjadó. Valamiért a szocialista kormányoknak mindig mániája, hogy megadóztassák a nyugdíjakat. Akkor havi 16 ezer forinttal adóztatták volna meg a nyugdíjakat (*Gógös Zoltán: Ezt hol olvastad?*), ha ezt a törvényt el nem törli 2010 után a Fidesz-KDNP.

De ahogy mondtam, már a Horn-kabinetben is megszokták az ilyesfajta tevékenységet, hiszen a Horn-kabinet a nyugdíj és a nyugdíj melletti munkabér (*Gógös Zoltán: 65 év fölött eltörölték az utazási költséget!*) összevont adózását kezdeményezte. Ezután 2001. január 1-jétől a Fidesz-KDNP ezt eltörölte. De amint a szocialisták visszajöttek, megint elindultak a nyugdíjak megadóztatása irányába, hiszen Gyurcsány Ferenc vezette be ismételt az MSZP-SZDSZ-es kabinet alatt az összevont adózás alá kényszerítését a nyugdíj melletti jövedelmeknek.

Valahogyan, akár hogyha Horn Gyula időszakát nézzük, akár hogyha Gyurcsány Ferenc időszakát nézzük, ha a Fidesz-KDNP kedvezőbb szabályokat is hoz a nyugdíjasok számára, valahogy a szocialisták mindig utána visszalépnek a régi mezsgyébe, talán azért, mert jobban szeretik a nemzetközi elemzők tanácsait, szívesebben mennek utasításért Brüsszelbe, mintsem hogy meghallgassák a magyar embereket és a magyar nyugdíjasokat.

Ne feledjük, önök megígérték, hogy csökkenteni fogják az alapvető élelmiszerek áfáját 2006-ban, majd amikor kormányra jutottak, megduplázták ezeket az áfákat, önök is mind megszavazták itt a parlamentben. (*Gógös Zoltán: Ti meg még megemeltétek, 27 százalékra!*) Mi viszont 25 százalékkal csökkentettük a gáz, az áram és a távhő árát, amit - ahogy mondtam - százezer forintos spórolásként élhetnek meg a nyugdíjasok (*Gógös Zoltán: És*

a fát mennyivel csökkentettétek?), és tudják valami teljesen másra fordítani, amihez kedvük van, de nem az alapvető fogyasztási cikkekre, persze, ha akarják, akkor arra is. (*Zaj, közbeszólások az MSZP sorai-ból.*)

A szocialista nyugdíjpolitikának az egyik legszembetűnőbb vonása a folyamatos ellentmondás a kormányzati intézkedések és az ellenzéki időszakban mantrázott követeléseik között, úgy látszik, nincs ez másként most sem; mert bizonyára szóba kerül a különböző rokkantnyugdíjazás és hasonló. Nagyon sok idézetet tudnék hozni ez ügyben, hogyha előhoznák ezt a témát, nyilván el is fogjuk mondani. (*Dr. Varga László: Ezt nem tudod megmagyarázni! - Zaj, közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.*) Csak visszautalnék a saját miniszterelnökük szavaira...

ELNÖK: Bocsásson meg, államtitkár úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Minden egyes frakciónak meglesz a felszólalási lehetősége. Kérem, tegyék ezt akkor, ha lehet. (*Gógös Zoltán: Attól még hazudik az államtitkár úr!*) Köszönöm, képviselő úr. Államtitkár úr, legyen kedves folytatni. (*Gúr Nándor: Csak mondjon igazat, és akkor nem szólunk közbe!*)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Ha az idézetet hazugságnak tartják a saját politikusaiktól, akkor ezzel saját politikustársaikat minősítik. (*Gógös Zoltán: A rokkantokról beszélj!*) A következőt mondta a saját miniszterelnökük: „Ha van botrány, akkor az, hogy ma minden harmadik nyugdíjas rokkantnyugdíjas, és ez utóbbiak közül minden második még aktív korban van, akár dolgozhatnak is, akár a munka adhatja értelmet az életének.” És még lehetne sorolni, nemcsak miniszterelnöknek, de miniszternek, államtitkárnak is a további érveit ezzel kapcsolatban.

És lehetséges, hogy a vitában előkerül a differenciált nyugdíjmelésnek a kérdése. Ebben is jó pár saját idézetükkel tudnám önöket szembesíteni, legyen itt, mondjuk, Baja Ferencnek a saját felszólalása itt a parlamentben az 1998-as őszi ülészakán, amikor arról kezdeményezték önök politikai vitanapot, hogy hogyan alakul a bérek és a nyugdíjak helyzete 1999-ben, tehát az akkori Orbán-kormány második évében, és a differenciált nyugdíjmelésről volt szó. Nos, akkor az önök egyik politikusa - de idézhetném Nagy Sándort, Szabó Sándornét, több idézetet is hozhatnék - azt mondja, hogy „a differenciált nyugdíjmelés az ékverés és feszültségkeltés a nyugdíjas rétegek között, és ez a mi számunkra - mármint a szocialisták számára - elfogadhatatlan. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)” Akkor tehát a nem azonos százaléku nyugdíjmelést nem másnak, mint feszültségkeltésnek, ékverésnek hívták és elfogadhatatlannak tartották a szocialisták. Kíváncsi vagyok, hogy ma ezzel 180 fokkal ellentétbe menő szavakat fogunk-e itt hallani a Magyar Szocialista Párttól.

A Jobbik számára még nem nyílt meg a kormányzás lehetősége, és bízunk benne, hogy ezzel nem is kell hogy szembesüljenek majd a magyar választók, de azért már ellenzékben is, amikor lehetett, akkor úgy láttuk, hogy nem volt bátorságuk a nyugdíjasok mellett szavazni. Emlékezzünk arra, amikor a „Nők 40” kedvezmény bevezetése kapcsán nem támogatták az erről szóló törvényjavaslatot, sem Apáti István, sem Bana Tibor, sem Dúró Dóra, sem Egyed Zsolt, sem Farkas Gergely, sem Gyöngyösi Márton, sem Gyüre Csaba, sem Hegedűs Lorántné, sem Kepli Lajos, sem Kulcsár Gergely, sem Magyar Zoltán, sem Sneider Tamás, sem Szilágyi György, sem Vágó Sebestyén, sem Volner János, sem Z. Kárpát Dániel, senki a Jobbik soraiból nem tudta ezt megtenni.

Viszont engedjék meg, hogy egy olyan jó hírről is beszámoljak, ami a 3 százalékos nyugdíjemeléssel valóban egy nyugdíjtörténelmi pillanatot, és egy vitanapon érdemes erről nagyon sok szót ejteni. Ha egy jó gazdaságpolitikán alapul az országnak a költségvetése, az országnak a jövője, hogyha valóban a növekedésre, a magyar emberek teljesítményére épül egy ország, akkor előbb-utóbb ennek a nyugdíjasok is előnyét fogják élvezni. Előnyét élvezik azért, mert egyrészt nem kerül veszélybe a nyugdíjuk, mint ahogy ez 2009-ben megtörtént, amikor a szocialisták és a szabad demokraták akkor elvettek egyhavi nyugdíjat. Ezzel szemben - ahogy mondtam - közel egytizedével emelkedett a nyugdíjak vásárlóértéke az elmúlt években.

De olyan dologra is sor kerül, amire Magyarország történetében, a költségvetések tervezése történetében még nem volt példa, és mindennél pozitívabban érintheti a magyar nyugdíjasokat. Mióta Magyarország költségvetési törvényének tervezetében a nyugdíjprémium sor szerepel, ott szinte mindig, sőt ott mindig nulla forint szerepelt. Nem volt lehetőség arra, hogy nyugdíjprémiumot már a költségvetési törvényben is előre el tudjunk fogadni. Most viszont, mivel a magyar gazdaság a saját talpára állt, erősödik, 3,5 százalék fölött várjuk a gazdasági növekedést, ezért fontos, hogy ne csak a bérek emelkedjenek nagymértékben, ne csak a minimálbér növekedjen hét év alatt közel a duplájára, és a szakmunkás-minimálbér is hasonló mértékben, hanem fontos, hogy emellett a nyugdíjasok számára is többletjuttatási lehetőség legyen, hiszen most már ez fenntartható alapon a gazdaság növekedéséből származik, nem pedig hitelből, nem pedig kölcsönből, nem pedig kötvénykibocsátásból. (*Gógös Zoltán: Letelepedési kötvény!*)

Ezért a jövő évi költségvetés Magyarország első olyan költségvetési tervezete, amely több mint 32 milliárd forintot tartalmaz nyugdíjprémium soron. Most először fizethetünk ki nyugdíjprémiumot a nyugdíjasoknak, a többi ember munkájának a gyümölcse, amelynek az alapjait a nyugdíjasok tették le akkor, amikor évtizedeken keresztül, a háború után újjáépítették ezt az országot, kibírták a kommunista

időszaknak a szörnyűségeit, amikor a rendszerváltás után újjáépítették Magyarország gazdaságát a teljes tervezési összeomlás után, nos, akik most nyugdíjban vannak és ebben részt vettek, talán ennek a munkának egy újabb gyümölcset élvezhetik, egy pozitív gyümölcset élvezhetik akkor, amikor nyugdíjprémiumban részesülnek.

Büszkék vagyunk a magyar emberek munkájára. Büszkék vagyunk a magyar emberek teljesítményére, és úgy gondoljuk, hogy amit ebből adók formájában a költségvetésbe befizettek, annak egy része a következő év költségvetési törvényében, ahogy említettem, ha a gazdaság növekedése és a költségvetésnek a hiánya is a tervek szerint alakul, és erre jó esély van, akkor ebből a 32 milliárd forintból minden magyar nyugdíjas részesülhet, és ez is egy többletjuttatás lesz az ő számukra, mint ahogy a rendszeren kívüli többletjuttatás volt a tízezer forintos Erzsébet-utalvány az elmúlt év végén.

Elmondhatjuk ma, hogy egy sokkal stabilabb, sokkal kiszámíthatóbb nyugdíjrendszere van Magyarországnak. Aki ma áll nyugdíj előtt, sokkal biztonságosabban számíthat arra, hogy nyugdíja lesz, és az tisztos megélhetést kínál, és akik évek óta nyugdíjban élnek, láthatják, hogy melyik kormányzat az, amelyik csak ígérget, és melyik kormányzat az, amelyik valóban meg is őrzi a nyugdíjak értékét (*Gógös Zoltán: És ellopja a 3000 milliárdot!*), sőt lehetőség esetén meg is emeli a nyugdíjasoknak a nyugdíját.

Én bízom benne, hogy ezt mindenki Magyarországon tisztán látja (*Kunhalmi Ágnes: Ha annyit kapnak, mint Mészáros Lőrinc, akkor van igaza, államtitkár úr!*), és ebben a tudatban hozza meg döntéseit. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megköszönöm államtitkár úr felszólalását.

Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor 15-15 perces időkeretben. Megadom a szót Selmeczi Gabriella képviselő asszonynak, Fidesz-képviselőcsoport. (*Moraj. - Hangok a Jobbik soraiból, köztük: Jaj! - Dr. Tóth Bertalan: Megvédjük a nyugdíjakat!*)

(15.10)

DR. SELMECZI GABRIELLA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném megköszönni a lehetőséget, hogy ma itt a parlament plénuma előtt lehet beszélni, lehet vitázni a nyugdíjasok, időskorúak helyzetéről; lehet beszélni, lehet vitázni a nyugdíjakról. Számunkra ez azért is fontos, mert nagyon fontos számunkra a család, és a családon belül, azon kívül szüleink, nagyszüleink iránti szeretetünkön túl minden tiszteletünk és megbecsülésünk az idősebb

generációké, a nyugdíjasoké. Számítunk a tudásukra, a tapasztalatukra, számítunk a támogatásukra.

Törvényhozóként, túl most a magánszférán, tehát itt törvényhozóként igyekszünk mindent megtenni annak érdekében, hogy ők a nyugdíjas éveiket biztonságban, megbecsülésben, tiszteletben tudják tölteni. Ennek érdekében folytatjuk itt is a törvényhozói munkánkat. A mai nap ennek keretében érdemes visszatekinteni, hogy honnan indultunk el, érdemes megnézni, hogy mi történt akkor, amikor önök, szocialista-liberálisok kormányoztak, és érdemes visszatekinteni, megnézni, hogy 2010 óta, a Fidesz-KDNP kormányzása óta mennyi mindent sikerült tenni ezen a területen.

Engedjék meg, hogy először beszéljek arról, hogy 2010-ben többek között vállaltuk azt, hogy megőrizzük a nyugdíjak vásárlóértékét. Ez egy nagyon komoly vállalat volt, hiszen 2010-ben - ahogy ezt államtitkár úr is elmondta - úgy vettük át az országot, hogy a gazdasága is tragikus állapotban volt, és a nyugdíjassza is erőteljesen hiányos volt. (*Gógös Zoltán: Volt benne 3000 milliárd.*) Jól mondja, tisztelt képviselőtársam, minden harmadik nyugdíjforint hiányzott a nyugdíjasszából, úgy, hogy előtte szóba került az az önök részéről, hogy megint a Világbankhoz fordulnak, és segítséget kérnek, hogy egyáltalán nyugdíjakat lehessen fizetni.

2010-ben sikerült egyensúlyba hozni azt a nyugdíjasszát, amelyből hónapról hónapra az időskorúak ellátását, a nyugdíjakat fizetjük. (*Gógös Zoltán: Egyéni nyugdíjszámláról.*) Ez egy nagyon nagy teljesítmény volt, hiszen amellet, hogy mint mondtam, minden harmadik forint hiányzott a nyugdíjasszából, amellet a gazdaság helyzete is tragikus volt. Tehát vállaltuk, hogy megőrizzük a nyugdíjak vásárlóértékét. Ezt nemcsak hogy teljesítettük, de sikerült a nyugdíjak vásárlóértékét, vásárlóerejét 10 százalékkal növelni.

Amikor a nyugdíjasok életkörülményeiről, a nyugdíjasok helyzetéről, egzisztenciájáról beszélünk, akkor nemcsak önmagában a havi nyugdíj összegét kell nézni, hanem nagyon sok más olyan tényezőt is nézni kell, amely hatással van a nyugdíjasok életminőségére. Ilyenek tipikusan: a megélhetés költségei, a rezsi-költség, az élelmiszerárak, de ilyenek a családtámogatási rendszer különböző elemei, vagy ilyenek azok az idézőjeles kiadások, amik az egészség megővése vagy egy betegség kezelése esetén merülnek fel. Hát, nézzük!

Nézzük a megélhetés költségeit! A rezsi-költség az idősek, a nyugdíjasok fogyasztói kosarában sokkal nagyobb százalékban szerepel, tehát számukra ezért is érzékeny kérdés, hogy havonta sárga csekken vagy a bankszámlán mennyi pénzt kell fizetni vízért, villanyért, csatornadíjért, szemétszállításért, kéményseprésért, és a többi. Ezért volt egy fontos vállalásunk, amit teljesítettünk is, hogy csökkenteni kell a rezsi-kiadásokat, amely persze az egész társadalomnak segítség, de nagyon nagy segítség, kiemelkedő segítség azoknak a nyugdíjasoknak, akiknek, mint mond-

tam, a fogyasztói kosarát nagyobb százalékban teszik ki ezek a kifizetések, ezek a költségek.

2010 előtt, tisztelt szocialista-liberális képviselőtársaim, döbbenetes volt, ahogy önök ehhez a rezsi-politikához viszonyultak. Államtitkár úr elmondta, hogy akkoriban jellemzően külföldi, javarészt multinacionális cégek tulajdonában, irányítása alatt álltak a közműszolgáltató cégek. Ezek a cégek teljesen természetes módon csak azt nézték, hogy minél nagyobb profitra, minél nagyobb nyereségre tudjanak szert tenni, őket nem érdekelte az, hogy itt Magyarországon a magyar állampolgárok, a magyar emberek, a nyugdíjasok hogyan tudják kifizetni a havi számlákat. Önmagában ez érthető, hiszen egy multinacionális cégnek csak és kizárólag ez az érdeke, az azonban érthetetlen, hogy egy kormány, amely legalábbis papírforma szerint a saját állampolgáraitól kapott felhatalmazást, és őket képviseli - erre vonatkozik a papírforma -, miért ír olyan szerződést vagy miért tart hatályban olyan szerződést, amely ezeknek a multinacionális cégeknek garantálja ezt az extra-profitot, és nem törődik azzal, hogy az ő országában, amit ő kormányoz, a nyugdíjasok hónapról hónapra, évről évre egyre többet kell hogy kifizessenek a szolgáltató cégeknek.

Elmondtuk többször, két tucatszor emelték meg a rezsidíjakat, a szocialista-liberális kormányok idején több mint két tucatszor lett megemelve a gáz, a villany, s a többi, a rezsi-költség. Fájó, de igenis kifizették ezt a magyar állampolgárokkal, köztük a nyugdíjasokkal, duplájára emelték az áram díját és háromszorosára a gáz árát, a gáz díját. 2010-től, elég nagy hangzavar kíséretében sikerült ezen a helyzeten változtatni, és sikerült csökkenteni a rezsiszámlákat, sikerült csökkenteni azokat a költségeket, amelyeket többek között a nyugdíjasok is kifizettek. (*Gógös Zoltán: 2010-ben? - Dr. Tóth Bertalan: '10-ben? 2012-ben! - Közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csejget.*)

A megélhetés költségei között nagyon fontos szintén a nyugdíjasoknál a fogyasztói kosárban, hogy mennyit költenek élelmiszerekre. Az élelmiszerek áfája az, amin keresztül befolyásolni lehet az élelmiszerek árát, ezért úgy döntött a kormány és a Fidesz-KDNP-koalíció, hogy csökkentjük az alapvető élelmiszerek áfáját. Ez elkezdődött, megtörtént, és a jövő évre most az előterjesztés szerint a hal áfáját szeretnénk csökkenteni; itt szó volt a sertéshús, a baromfi, a tojás, a tejtermékek áfájáról, ez egy nagyon fontos lépés volt.

Államtitkár úr beszélt az úgynevezett „Nők 40” programról. 2010-ben az első intézkedés egyike volt, az első törvények egyike volt, ami bejött ide a parlament elé, hogy az a nő, az a hölgy, édesanya, aki 40 évet ledolgozott, 40 év szolgálati idővel rendelkezik, beleértve a gyermekneveléssel eltöltött éveket, az menjen el, mehessen el, egészen pontosan elmehezen teljes értékű időskori nyugdíjra. A társadalomban ez pozitív volt és nagyon nagy igentést váltott ki, hiszen azok az édesanyák is örültek, akiknek olyan

típusú segítséget tudott ez nyújtani, hogy a nagymama el tudott menni nyugdíjba, és be tudott segíteni a gyermeknevelésbe, otthon tudott maradni a gyermekekkel. Államtitkár úr elmondta, hogy már több mint 190 ezer azoknak a nőknek a száma, akik igénybe vették a 40 év ledolgozott munkaév utáni nyugdíjba menetel lehetőségét.

Államtitkár úr beszélt arról, hogy nagyon sokat számít az, hogy az egészségügyi kiadások mekkorák. Képviselőtársaim is fognak majd erről részletesen beszélni, hiszen én azt hiszem, hogy európai szinten nagy eredményt sikerült elérni az úgynevezett vaklaccal, ahol a támogatott gyógyszerkészítmények térítési díját csökkentjük, magyarul, ha olyan készítményt, olyan gyógyszerkészítményt vásárolnak a patikákban, amin van társadalombiztosítási támogatás, azoknak a térítési díjait sikerült jelentősen lecsökkenteni. Itt elmondom, hogy nem került bevezetésre a vizitdíj és a kórházi napidíj, sikerült megállítani, ez is jelentős költséget jelentett volna időskorú társaink, honfitársaink számára.

(15.20)

Beszéljünk egy kicsit a jövőről! Megemlíteném a nyugdíjprémiumot. A nyugdíjprémium lehetősége, és az a lehetőség, hogy egyáltalán tudunk róla beszélni, igazából az egész magyar társadalom munkájának eredménye, hiszen nyugdíjprémiumot akkor lehet adni, ha a gazdasági növekedés 3,5 százalék fölött van. Mi azt mondjuk, hogy a nyugdíjasok is részesüljenek egy ilyen teljesítményből: ha növekszik az ország gazdasági teljesítőképessége, akkor tudjanak ők is a nyugdíjmelésen túl részesülni a nyugdíjprémiumban.

Az Erzsébet-program szintén egy Európa-szinten is kiemelkedő lépése a kormánynak, illetve a Fidesz-KDNP-frakciónak, hiszen nagyon sok nyugdíjas tudott így elmenni üdülni, pihenni különböző helyekre a kormány, illetve a költségvetés támogatásával.

A munkahelyvédelmi akció egy nagyon fontos törvényhozói döntésünk volt, hiszen azt mondtuk, hogy vannak sérülékeny csoportok a társadalomban, ilyenek a kisgyermeket nevelő családok például, és ilyenek a nyugdíj előtt álló emberek, akik nehezen tudnak elhelyezkedni, vagy bizonytalanná vált a munkahelyük. A munkahelyvédelmi akció nagyon látványos eredményekkel járt, és az államtitkár úr is beszélt arról, hogy hány nyugdíj előtt álló honfitársunk munkahelyét sikerült ezzel megőrizni, megtartani, és aki szeretett volna még nyugdíj előtt dolgozni, az ott tudott maradni, tudott dolgozni.

A nyugdíjasok foglalkoztatásáról még hadd beszéljek. KDNP-s képviselőtársaink nyújtottak be egy olyan törvénymódosítást, amely most, a jövő héten kerül majd elfogadásra, ez a nyugdíjas-szövetkezekről szól. Ezt is nagyon fontosnak érzem, hiszen a diákszövetkezetek mintájára lehetőséget tudunk adni

a nyugdíjasoknak arra (*Bangóné Borbély Ildikó: Az unoka a nagymamával együtt pakolja a polcot, úgyhogy nagyon jó lesz!*), hogy ha szeretnének, akkor úgy tudjanak munkát vállalni, hogy rugalmas legyen a munkaidő, tehát lehet heti egy napot, két napot, lehet szezonális munkát vállalni, lehet akár egy-két órát is vállalni egy nap. És ami nagyon fontos, hogy nem fogja befolyásolni a nyugdíjfolyósítást, tehát nem áll meg a nyugdíjkifizetés, nem lesz összevonva, nem lesz összevont adózás. A szocialistáknak ismerős lehet ez az összevont adózás, hiszen az ő idejünkben született meg az a törvény, hogy ha egy nyugdíjas elmegy dolgozni, akkor összevonják a fizetését és a nyugdíját, és együttesen kell adózni, tehát megadóztatták a nyugdíjakat.

Ha most az adóztatásról beszélünk, azért még azt hadd mondjam el, visszatekintve az elmúlt évekre, a 2010 előtti időkre, hogy szocialista-liberális képviselőtársaim voltak azok, köztük Korózs Lajos, aki szerette volna a nyugdíjakat megadóztatni. Na, itt most az államtitkár úr expozéja, beszéde alatt, hogy mondjam, kis zajongás volt a szocialista padsorokban. Hadd hozzak ide egy hírt, méghozzá az rtlhitek.hu-ról - kormánypartii elfogultsággal nem vádolható. 2009. május 11-én a hírek a következőképpen szóltak az rtlhitek.hu-n: „A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi törvény módosításáról szavazott a parlament. Az Országgyűlés hétfői ülésén név szerinti szavazás után 199 igen,” - köztük Korózs Lajos is - „163 nem és 8 tartózkodás mellett módosította a nyugellátásról szóló törvényt.

A legfontosabb változás, hogy júliustól megszűnik a 13. havi nyugdíj, és 2012-től fokozatosan, évente hat hónappal 65 évre emelkedik a korhatár.” Ne velem tessék vitatkozni, ha nem így volt; rtlklub.hu, jegyzőkönyv, az államtitkár úr pedig a szavazási listát felsorolta. Megadóztatták volna a nyugdíjakat, eltörölték a 13. havi nyugdíjat, és elvettek a nyugdíjasoktól sok-sok pénzt azzal, hogy emelték a rezsi-költséget (*Gógös Zoltán: És miért nem adták vissza, képviselő asszony?*), be akarták vezetni a vizitdíjat (*Gógös Zoltán: Miért nem adták vissza?*), be akarták vezetni a napi kórházi hozzájárulást (*Gógös Zoltán: Miért nem adták vissza?*), magas volt az infláció, és sorolhatnám még hosszan. (*Az elnök csejget.*)

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-KDNP-frakciónak a jövőben is számíthatnak a nyugdíjasok (*Gógös Zoltán: 14. havit ígért Schmitt Pál! Megmutassam?*), a 2010 óta folytatott politikánkat a jövőben is hasonlóképpen kívánjuk folytatni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban. - Gógös Zoltán: 14. havit ígért a Fidesz!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Gógös képviselőtársam, remélem, hogy ugyanilyen nyugalommal hallgatja végig a következő felszólalókat. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának, aki a pulpitusról kívánja a beszédét elmondani. Ön a szó, képviselő úr.

KORÓZS LAJOS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelettel köszöntöm önöket, képviselőtársaim. Fölöttébb örülök annak, hogy a karzaton is és a páholyokban is nyugdíjasszervezeti vezetők ülnek, annál is inkább, mert láthatják, hogy milyen kellemesen el tudnak egymás mellett beszélni a parlamenti képviselők, mintha nem is itt töltötték volna az elmúlt 20-25 évet - mindenki másképp emlékszik.

Képviselőtársaim! Szeretném előrebocsátani, ennek a vitának az a címe, hogy hogyan lehet egy igazságos nyugdíjrendszert működtetni, és azt gondolom, ennek van helye itt az Országgyűlésben, és van helye annak a vitának, amely a következő öt órában itt lezajlik az Országgyűlésben.

Az MSZP kiemelten fontosnak tartja a nyugdíjasok helyzetének javítását és az igazságos és méltányos nyugdíjrendszer kialakítását. Itt szeretném hangsúlyozni, hogy mind a két szónak hatalmas jelentősége van: igazságosnak kell lennie a nyugdíjrendszernek és méltányosnak kell lennie. Kellene tisztázni, hogy a nyugdíjnak biztosítani kell a korábbi jövedelem bizonyos szintjét, ugyanakkor garantálni kell, hogy megóvjon az időskori elszegényedéstől is. E két funkció ellátásához alapvetően újra kell gondolni szerintem a nyugdíjrendszert, amelynek a kormány több lábát is kirúgta az elmúlt években.

Hogy pontosan mire gondolok? A teljesség igénye nélkül mondom, hogy azokra az intézkedésekre gondolok, amelyekről a kormány és médiája nem beszél, és amelyek miatt ma már nem beszélhetünk társadalombiztosításról, hiszen még az Alaptörvényből is törölték a kifejezést, majd szisztematikusan felszámolták a korábbi társadalombiztosítási igazgatás rendszerét. Kezdték azzal, hogy a járulékokat átnevezték szociális adóvá, majd az igazgatási rendszerben túlzott és erőltetett központosításba kezdtek, amivel egy jól működő szervezeti rendszert tettek tönkre. Az összevonások, leépítések révén jelentősen növelték az ügyintézők terheit, csúszások voltak a nyugdíj-megállapítási eljárások során. Az elmúlt években itt tucatjával nyújtottak be a képviselők olyan interpellációkat, amelyek ezekről a problémákról szóltak.

Ráadásul most van a parlament előtt az a javaslat, amellyel az utolsó szöveget is beleütik a társadalombiztosítás koporsójába: megszüntetik az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságot. Ha jól emlékszem, a jövő héten fogunk szavazni erről, vagy fognak szavazni a fideszesek, mert biztos, hogy ellenzéki képviselő ehhez nem adja a támogatását. Ezzel az intézkedéssel az európai országok közül egyedül, hungarikumként megszűnik az állami nyugdíjbiztosítás központi hivatala, és Magyarország az egyetlen civilizált ország a világban, ahol nem lesz tovább társadalombiztosítás.

Ezzel a Fidesz véleményem szerint azt üzeni a több millió nyugdíjra jogot szerző aktív biztosítottak és a 3 millió ellátásban részesülőnek, hogy ügyük nem ér meg egy elkülönült igazgatási rendszert, és ez szerintem szégyen.

Nézzük a következő problémát! Miért nem lehet ma a korhatár betöltése előtt nyugdíjba vonulni, kivéve a nők egy csoportját, ezzel egyébként diszkriminálva a férfiakat? Több sorsfordító változás is volt a 2012-es átalakítás során, ami például odavezetett, hogy ma Európában egyedül nálunk nincs rokkantbiztosítás a nyugdíjrendszeren belül: 200 ezer embert kényszerítettek felülvizsgálatra, több tízezer embernek csökkentették az ellátását anélkül, hogy valóban javult volna az állapota, sokaknak pedig megszüntették a jogosultságát, és lényegében ellátás nélkülivé tették őket.

Tisztelt Ház! A Fidesz megtiltotta a nyugdíjasoknak, hogy dolgozzanak, most pedig a nyugdíjasszervezetekről beszél. 2013 óta, aki a közszférában dolgozik, nem veheti fel a fizetését és a nyugdíját egyidejűleg, miközben már megdolgozott ezért az ellátásért. Érdekes módon, a kormányzati potentátoknak vagy az Alkotmánybíróság tagjainak nem kell lemondani a nyugdíjáról, miközben felveszi az állami fizetését, de több tízezer embernek meg választania kellett.

(15.30)

Az is felháborító véleményem szerint, hogy egyesek nyugdíját megadóztatják. A szolgálati nyugdíjából átalakított járandóságából 15 százalék személyi jövedelemadót, vagyis annak mértékével meg egyező összeget vonnak le. Ez szintén súlyos igazságtalanság az érintettekkel szemben.

Tisztelt Ház! Ne felejtjük, hogy a Fidesz ármánykodással, hazugsággal, zsarolással vett rá 3 millió embert, hogy kilépjen a magánnyugdíjrendszerből. Átlagosan egymillió forintot vett el a kormány a pénztártagoktól. Sokaknak a magánnyugdíjpénztárak felszámolása tette világossá azt, hogy a nyugdíjrendszer egésze nem csak a nyugdíjasokról szól, azokról is szó van, akik ma aktív korúak. Ők ma járulékot fizetnek, pontosabban: adóznak, s azt remélik, hogy a rájuk irányadó korhatár elérésekor nyugdíjba vonulhatnak, és tisztességes ellátást fognak majd kapni. A kormány tőlük vette el a megtakarításaikat és a reményt, hogy nyugdíjuk lesz valaha is.

Természetesen nyugdíjuk lesz, de hogy milyen szintű, az azon is múlik, hogy mennyi foglalkoztatott jut majd egy nyugdíjasra, hogyan alakul az ország versenyképessége. Mivel sajnos több százezren hagyták el az országot az utóbbi években, ők már nem ide fizetik adóikat és járulékaikat. Az sem mellékes körülmény véleményem szerint, hogy az oktatás szétverésével a képzetlenek tömegét neveli ki a kormány, akik megint csak nem fognak tudni sem maguk, sem a későbbi nyugdíjasok számára megfelelő jövedelmet termelni. Ha ezt a folyamatot nem tudjuk megfordítani, akkor nem marad más megoldás, mint a felosztó-kirovó nyugdíjrendszert kiegészíteni egy állampolgári jogon járó nyugellátással vagy egy nagyon erős szociális támogatási rendszerrel. Ugyanis jelentős újrászövésre szorul a szociális háló is, amelyen a

kormány akkora lyukat vágott, hogy ma már nemcsak egyes emberek, hanem egész társadalmi csoportok esnek ki rajta, mert sokféle élethelyzetet nem tud és nem is akar kezelni a mai ellátórendszer. Ez elfogadhatatlan véleményem szerint a XXI. században.

A kutatások azt mutatják, hogy az utóbbi években jelentősen nőtt a 65 év feletti szegénysége, akiknek egyébként a szegénységi rátája megduplázódott, az időskori szegénység különösen az egyszemélyes háztartásokat sújtja. Sokuknak ma is problémát jelent a rezszi kifizetése (*Dr. Rétvári Bence: Ez nem így van.*), a lakás kifűtése, a gyógyszerek kiváltása. A legutóbbi létminimum-kutatási adatokat szeretném idecitolni, képviselőtársaim, amelyek azt mutatták, hogy az egyszemélyes nyugdíjas háztartás létminimuma 79 757 forint. Ha megnézzük a jövedelmi statisztikát, mármint a nyugdíjasok jövedelmét, ellátásait, akkor abból az derül ki, hogy ma Magyarországon 2,7 millió nyugdíjas van, és ebből a 2,7 millió nyugdíjasból több mint egymillióan, pontosabban 1 millió 30 ezren nem kapják meg a létminimum összegét sem. Azt gondolom, hogy ezt nem lehet tolerálni a XXI. század derekán.

Tisztelt Ház! Nézzük tovább, hogy miért látjuk úgy, hogy ma az idős, beteg emberekről a kormány teljesen lemondott, hogy a kisnyugdíjasok százazeivel mit sem törődik, miközben a haverjainak milliós nyugdíjakat osztogat azzal, hogy eltörölte a járulékplafont. Az időskori szegénységet tovább növelte az is, hogy a kormány az elmúlt nyolc évben egy forinttal nem emelte a nyugdíjminimum összegét, éveken keresztül nem emelte a méltányos kassza kereteit sem; ráadásul, hogy az elmúlt években drasztikusan megnyirbálták a szociális támogatásokat, sőt egyes ellátásokat megszüntettek. Megszűnt a méltányossági közgyógyellátás lehetősége, a méltányossági ápolási díj, ráadásul egy forinttal nem emelték a gyógyszer-támogatás keretösszegét sem. Csodálkozunk hát azon, hogy egyre többen és többen állnak sorba a civilek ételosztásain? Persze, ez csak addig következhet be, míg be nem tiltják ezt az ételosztást is.

De nem lehet szó nélkül hagyni azt sem, hogy a kormány megnehezítette azt is, hogy valaki otthonában gondozást kaphasson. A házi segítségnyújtás jogosultsági feltételeinek szigorításával ugyanis ma sokan még erre a minimális segítségre sem számíthatnak, pedig sokaknak ez a kevés is sokat jelentene. De aki ennél rosszabb helyzetben van, nagyobb a gondozási szükséglete, annak sem lehet csak időotthonba bekerülni. Korábban is sok időbe telt, amíg például egy idős ember bejuthatott egy nyugdíjasotthonba, az elmúlt évben nagyot nőtt a sor. A szociális várólistán a tavaly szeptemberben sorban álló közel 28 ezer emberből idén áprilisig csak kicsit kevesebb mint 8 ezren jutottak hozzá valamilyen ellátáshoz.

Értik, ugye, ezt a borzasztó nagy aránytalanságot, hogy 28 ezer kérelmező van, csak megjegyzem önöknek így a margó szélére, hogy 100 ellátott-
ra - bentlakásos időotthonról beszélek - 50 sorban

álló jut. Borzalmas ez a szám. De aki bejutott, attól akár 8 millió forint belépési díjat is követelhetnek az ellátásért cserébe, aztán pedig fizethetik a havi térítési díjat is. Ezek az emberek, akik bentlakásos időotthoni elhelyezésre kényszerülnek, nem kegyelemkenyéren élnek, és nem a kormány jóindulatából vannak ott, hanem megfizették 40-45 éven keresztül ennek a díját járulék formájában, és egyébként a nyugdíjuk 80 százalékát az intézmény el is kérheti térítési díj gyanánt.

Idetartozik a szülőtartás intézménye, amelyről szeretnék néhány mondatot mondani. Ennek lényege, hogy az időotthon simán leverheti a port az idős ember gyerekeire; ha nem elég a nyugdíj a térítési díjra, akkor fizessék meg őket. Akkor is, ha egyébként a gyerekei sem tudnak megélni, vagy például saját gyerekeiket nevelik, tartják el. Természetesen fontos, hogy mindenki gondoskodjon a szülőről és gyermekeiről, de van, amikor erre nem képes egy család, mert maga sem tud megélni. Az a Fidesz időspolitika, hogy mindenki tartsa el magát és szeretteit; mondjuk, ezen a téren a kormány elég jól teljesít, hallhattuk itt délután az azonnali kérdések órájában: nagyon sok kormányzati potentát gondoskodik a saját családjáról, sajnos mindezt az adófizetők kárára teszik meg.

Ahogy mi látjuk, az egészségügyből is kiűzik az időseket. A kormány azon ügyködik, hogy bezárja a krónikus és rehabilitációs osztályokat, és azokat átviszgye a szociális ellátáshoz. Ezzel persze súlyos tízmilliárdokat vonva ki a rendszerből, miközben a szociális szakápolás rendszerére nem tudni, mennyit akarnak fordítani, és azt sem tudni, hogy képes lesz-e egészségügyi feladatok ellátására ez a szociális ellátórendszer. A kormány célja, hogy más szociális bentlakásos ellátásokhoz hasonlóan majd súlyos térítési díjakat szedjenek be a beteg emberektől vagy hozzátartozóiktól. De miért is van erre szükség? Nem igaz, hogy ne lenne arra pénz, hogy megfelelő ellátást kapjanak ma Magyarországon az idős, beteg emberek.

Tisztelt Ház! Mindezek miatt a Magyar Szocialista Párt számos lépést fog tenni a kormányra kerülése után. Újra be fogjuk vezetni a korhatár előtti nyugdíjba vonulás rendszerét, mert a jelenlegi foglalkoztatási helyzetben szükség van erre a lehetőségre is. Újra be kell vezetni a rokkantnyugdíjazás rendszerét, és teljeskörűen felül kell vizsgálni a megváltozott munkaképességű személyek ellátásának mai hibás és embertelen működését. Aki nem rehabilitálható, azoknak pedig nyugdíjvédelmet kell biztosítani. Tarthatatlan, hogy a legkisebb öregségi nyugdíj kilencedik éve változatlanul 28 500 forint. Azt javasoljuk, hogy ez az összeg emelkedjen a duplájára, senki ne kaphasson ma 57 ezer forintnál alacsonyabb ellátást. Ehhez kapcsolódik, hogy ki fogjuk alakítani a megélhetési minimum rendszerét, amely minden dolgozó és nem dolgozó számára biztosítani fog egy minimumszintet.

Aztán azt is meg kell nézni, hogy milyen korrekciós lehetőségek vannak a 100 ezer forint alatti ellá-

tásoknál azok emelése érdekében. Mi azt gondoljuk, hogy szükség van egy nyugdíjkorrekciós programra, éppen az alacsony nyugdíjak felzárkóztatása érdekében. A kisnyugdíjasok problémáinak megoldásához kapcsolódik, hogy a szociális, illetve az egészségügyi rendszeren keresztül biztosítani kell a 65 év feletti gyógyszer-támogatását, akár a közgyógyellátás emelésével, akár oly módon, amely megfelelő segítséget ad minden rászoruló idősnek.

A jelenlegi körülmények között újra kell gondolni az éves nyugdíj-emelés technikáját, módszereit is. Ezt az indokolja, hogy a várható béremelkedések és áremelkedések miatt tovább nőhet a nyugdíjasok és a dolgozók közötti szakadék, továbbá így később azonos biztosítási teljesítmény mellett is nőni fog a régi és az új nyugdíjak közötti különbség. Minderre tekintettel szükségesnek látjuk a korábbi vegyes indexálási módszer újbóli alkalmazását; olyan nyugdíj-emelési módszer kidolgozására van szükség, amely a tervezett béremelkedést és a tervezett inflációt is figyelembe veszi.

A gazdasági válság idején az akkori kormány sajnos arra kényszerült, hogy felfüggeszesse a 13. havi ellátás folyósítását. Akkor a szocialista kormány bevezette a nyugdíjprémium rendszerét. Most amivel önök dicsekednek, mondom, amivel most önök dicsekednek, azt a törvényt a Bajnai-kormány fogadta el. Szeretném hangsúlyosan kifejezni azt, hogy ennek köszönhetően tud majd a kormány idén és jövőre is nyugdíjprémiumot fizetni. Semmit az égvilágon nem tesznek, mint hogy a törvénynek eleget fognak tenni, ha betartják a szavukat.

Úgy látjuk, hogy amikor a kormány több száz milliárd forintot szór el felesleges beruházásokra, amik legfeljebb csak arra jók, hogy a haverok zsebébe és az offshore cégek számláját megtöltsék, akkor igenis van pénz egy plusz havi juttatásra. Úgy gondoljuk továbbá, hogy a hivatásos szolgálatban töltött életút elismeréseként egy új szolgálati törvényben egy új típusú szolgálati nyugdíjrendszert kell bevezetni, ami adómentes nyugdíjszerű ellátást és nyugdíjas státuszt biztosít, de a korai nyugdíjba vonulás helyett a pályán maradásra ösztönöz.

(15.40)

Elfogadhatatlan az a különbségtétel is, hogy a korhatárt betöltött személyek esetén, akik teljes jogú öregségi nyugdíjasok, a versenyszférában dolgozhatnak, de a közszférában csak akkor, ha felfüggesztik a nyugdíjukat. Azon túl, hogy ez az intézkedés óriási problémákat okozott az egészségügyben, az oktatás területén, súlyos összegeket vett el a nyugdíjunktól megdolgozott emberektől.

Az időskori létbiztonság megteremtése a társadalom közös érdeke, nekem szent meggyőződés, és ebből a meggyőződésből kifolyólag kezdeményeztük ezt a vitát. Kérem, hogy képviselőtársaim aktívan vegyenek részt a következő öt óra munkájá-

ban. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, abban egyetérthetünk, hogy akkor jó a mindenkori nyugdíjrendszer, ha az igazságos és méltányos. Én arra tennék kísérletet, hogy számba vegyek néhány olyan külső körülményt, amely nagyban meghatározza a mindenkori kormány mozgásterét egy igazságos és méltányos nyugdíjrendszer kialakításával kapcsolatban.

Három ilyen külső körülményről szeretnék beszélni. Az első külső körülmény az ország gazdasági állapota, mert bár a nyugdíjak biztosítása és folyósítása, a nyugdíjkassza elvileg független az ország gazdasági teljesítményétől, mégis azt láthattuk az elmúlt 25 évben, hogy ha az országnak jól ment, akkor ennek haszonélvezői tudtak lenni az idős emberek, a nyugdíjasok is. A gazdasági növekedés tehát többletbevétel az államnak. Ha van többletbevétele az államnak, akkor nyilvánvalóan ebből tud juttatni nyugellátások formájában az idős emberek számára is. Tehát ha az ország gazdasági állapota stabil vagy éppen növekedő, akkor annak haszonélvezői voltak a nyugdíjasok is.

A második ilyen, nem elhanyagolható külső körülmény, ami befolyásolja a mindenkori kormányzat nyugdíjpolitikáját, a foglalkoztatás, illetve a foglalkoztatottak száma, hiszen a felosztó-kirovó rendszer lényege az, hogy a jelenlegi munkavállalók befizetései biztosítják a nyugdíjrendszer kifizetéseit. Éppen ezért meghatározó jelentőséggel bír az, hogy Magyarországon hány ember vállal munkát, hány ember fizet adót és járulékot, hiszen az ő befizetett adójukból és járulékaikból tud a magyar állam nyugdíjat fizetni. Itt is azt tudjuk mondani, hogy ha növekvő a foglalkoztatottak száma, akkor a nyugdíjkassza annál stabilabb lesz, ha kevesebb a foglalkoztatottak száma, akkor annál kevésbé lesz stabil, vagy ahogy láthattuk 2010 előtt, akkor a nyugdíjkassza mínuszos lesz.

A harmadik ilyen külső körülmény, amit meg szeretnék említeni, a költségvetés állapota, hiszen ha az ország költségvetése, Magyarország pénzügyei rendben vannak, azok stabilak, akkor az egyúttal kiszámíthatóságot is jelent a nyugdíjasok számára. Márpedig azt gondolom, hogy a kiszámíthatóság a nyugdíjasok, az idős emberek számára a legfontosabb, hiszen ők tudnak legkevésbé reagálni a változó külső környezetre. Ezt lényegesen könnyebben meg tudja tenni az, aki mondjuk, még fiatalabbként a munkaerőpiacon van, át tudja képezni magát, esetleg el tud helyezkedni máshol. A nyugdíjas, idős emberek erre már nem képesek. Tehát az a harmadik állításom, hogy a költségvetés állapota is nagyban

befolyásolja a mindenkori kormány nyugdíjjal kapcsolatos intézkedéseit.

S azt gondolom, hogy azt állíthatjuk, elmondhatjuk, hogy ez a három tényező lényegesen, jelentősen befolyásolja a mindenkori kormány nyugdíjpolitikáját. Érdemes tehát ezen a három tényezőkön keresztül megvizsgálni, hogy mit tapasztaltak a nyugdíjasok az elmúlt 10-15 évben. Nézzük meg, hogy 2002 és 2010 között milyen volt az ország gazdasági állapota! Azt láthattuk, hogy akkor, bár a világgazdaságban pénzbőség volt, ahogy Gyurcsány Ferenc az őszi beszédben erről beszélt, Európa gazdasági motorjai még nem fulladtak ki, jelentős volt az európai gazdasági növekedés, azt láthattuk, hogy Magyarország számtalan alkalommal, 2002 és 2010 között több évben is alulmúlta az Európai Unió növekedési átlagát. Tehát azt mondhatjuk, hogy az ország gazdasági állapota az akkori lehetőségekhez képest nemhogy nem volt kielégítő, hanem kifejezetten rossz volt.

Ha megnézzük a foglalkoztatottak számát mint második fontos külső körülményt, ott is le kell szögeznünk, hogy 2002 és 2010 között nem volt jó hatással a nyugdíjasszóra az, hogy 200 ezer ember elveszítette a munkahelyét. 200 ezer emberrel kevesebb ember fizetett be nyugdíjjárulékot, ezáltal is egyre nagyobb részt ütve a nyugdíjasszán. S ha a harmadik külső körülményt nézzük, a költségvetés állapotát, talán a három közül itt láthatjuk a legtragikusabb állapotokat, hiszen azt láttuk, hogy a szocialisták 2002 és 2010 között egyetlen alkalommal sem tudták a költségvetés hiányát 3 százalék alá szorítani, sőt igazából 4 százalék alatt is alig volt. Volt olyan év ezzel szemben, 2006, amikor 9,6 százalékos GDP-arányos hiányt tudtak elérni, amivel egyébként rekorderek, az elmúlt 25 évben ekkora hiányt senki nem tudott felhalmozni.

Mindezek a külső körülmények abba az irányba mutatnak, hogy ha a lehetőségekhez képest rossz az ország gazdasági állapota, csökken a foglalkoztatottság, illetve tragikus állapotban van a költségvetés, akkor értelemszerűen egy ilyen állapotokkal rendelkező kormány nem tud mit csinálni, a nyugdíjellátásokhoz hozzá kell nyúlnia, s ezt tették a szocialisták. Merthogy mit tettek? 2002-ben és 2010-ben csökkent a nyugdíjak reálértéke, 2006 és '10 között, amíg, még egyszer hangsúlyozom, Európában akkor még dübörgött a gazdaság, és nagy gazdasági növekedés volt, 4 százalékkal csökkent Magyarországon a nyugdíjak reálértéke csak négy év alatt. Ehhez még hozzá kell tennünk, hogy a Gyurcsány-kormány ezenfelül 2008-ban 8 százalékkal csökkentette az induló nyugdíjak értékét.

Ezenfelül - ahogy itt erről már többször is szó volt - egyhavi nyugdíjat vettek el a szocialisták a nyugdíjasoktól. Bár 2006-ban még a szocialisták azt ígérték, hogy - szó szerint idézem - az új nyugdíjmelési program keretében sor kerül a 14. havi nyugdíjnak megfelelő mértékű nyugdíjmelésre, ehhez képest három évvel később a 13. havi nyugdíjat is elvet-

ték. A Gyurcsány-kormány hozzá nem értését jól mutatja, hogy Gyurcsány Ferenc akkori miniszterelnök 2008. október 5-én még azt mondta, hogy megmarad a 13. havi nyugdíj, egy hónap sem telt el, október 29-én pedig már bejelentette, hogy a nyugdíjasok búcsút mondhatnak az egyhavi járandóságuknak. Éppen ezért a baloldal 13. havi nyugdíjra vonatkozó ígérete hiteltelen, hiszen éppen ők voltak azok, akik elvették. Fontos leszögezni, hogy a párt jelenlegi vezetői, tehát Molnár Gyula pártelnök, illetve Botka László miniszterelnök-jelölt úr is ott van azok között, akik támogatták, és igen szavazatukkal hozzájárultak ahhoz, hogy a nyugdíjasoktól elvegyenek egyhavi nyugdíjat.

Aztán, mivel a külső környezet - mint említettem - a rossz kormányzati politikának köszönhetően egyre rosszabbá vált, megemelték 62 évről 65 évre a nyugdíjkorhatárt. Emellett be akarták vezetni a vizitdíjat, ami megint egyértelműen a nyugdíjasoknak fáj a legjobban, és akkor a kétszeres áramár-, illetve a háromszoros gázáremelésről még szót sem ejtettem.

Ezzel szemben mi egy teljesen más politikát hirdettünk meg, miután a Fidesz-KDNP kapta meg a kormányzás lehetőségét. Mi azt gondoljuk, hogy gazdaságpolitikát és egyébként nyugdíjpolitikát is csak együttműködésre lehet alapozni.

(15:50)

Éppen ezért 2010-ben a kormány megállapodást kötött a nyugdíjasszervezetekkel arról, hogy történjen bármi is az országban, garantálja és megvédi a nyugdíjak értékét. Ez azt jelenti, hogy a nyugdíj értékét minden legalább az infláció mértékével emelni kell. Magyarország Kormány - most már hét év elteltével ki tudjuk mondani - betartotta és betartja a nyugdíjasoknak tett ígéretét, és megóvja a nyugdíjak vásárlóértékét a nyugdíjak infláció mértékének megfelelő folyamatos növelésével, sőt efölött is. Ezt mutatják azok a számok, amelyekre már itt államtitkár úr is utalt, és amelyek azt mutatják, hogy a nyugdíjak reálértéke még növekedni is tudott.

A „Nők 40” program elfogadásával lehetővé vált, hogy a 40 év munkaviszony és a gyermeknevelés elismerésének beszámításával a nők a nyugdíjkorhatár előtt mehessenek nyugdíjba, így akár a családban nagymamaként segíthetik a fiatalok mielőbbi visszailleszkedését a munkába. 2017. április végéig több mint 194 ezren éltek már ezzel a lehetőséggel.

S ha már a „Nők 40”-ről beszélünk, akkor nem mehetünk el szó nélkül a Jobbik politikája mellett. Azt gondoljuk, hogy a Jobbik minden egyes szava hitelten a nyugdíjak ügyében, ugyanis a jobbikos képviselők nemmel szavaztak, amikor az Országgyűlés arról döntött, hogy a nők 40 év munkaviszony után nyugdíjba mehessenek. *(Sneider Tamás: Hazudsz, mint mindig!)* Tette mindezt úgy a Jobbik, hogy egy évvel később már „férfiak 40” programot követelt. *(Sneider Tamás: És ezt komolyan is gondoltuk.)*

Azt, hogy miért mondom, hogy a Jobbik hitel-
tlen, mutatja Sneider Tamás képviselő úr egy kiszivár-
gott beszéde is - szintén szó szerinti idézet, nehogy
meg lehessen vádolni azzal, hogy elferdíték bármit
is -, amelyben ezt mondta: „Amikor arról beszélek,
hogy hogyan kell kommunikálnunk, például itt van-
nak megint az idősek. Nélkülük szavazást nyerni las-
san már nem is lehet, mert olyan kevés a középosztá-
lyú meg a fiatal, kevesebben nem is mennek el sajnos
a fiatalok szavazni, hogy a nyugdíjas korosztály ön-
magában tudna kormányt alakítani. Ahhoz, hogy őket
megszólítsd, ahhoz meg egy kedves, aranyos gyerek-
nek kell lenni.” Azt gondolom, ez jól mutatja, hogy mi
a mi politikánk és a Jobbik politikája között a különbség.
A Jobbik azt gondolja, hogy kedves, aranyos gye-
reknek kell lenni, mi pedig azt gondoljuk, hogy egy
méltányos, igazságos nyugdíjrendszert kell működ-
tetni a nyugdíjasok érdekében. Azt gondolom, hogy az
ilyen típusú megnyilatkozások lenéznek az idős szava-
zókat, ezért minden, amit a Jobbik az idősekkel kap-
csolatban mond és javasol, kizárólag hiteltelen szava-
zatszerző machináció.

De visszatérve a kormányzati nyugdíjpolitiká-
hoz: azt láthattuk, hogy a három külső körülmény,
amit említettem - az ország gazdasági állapota, a foglalkoztatottság és a költségvetés helyzete -, 2010
után mind stabilizálódott, az európai uniós növeke-
dés átlagát bőven meghaladja a magyar növekedés.
Tehát azt látjuk, hogy az ország gazdasági állapota
rendben van. Azt láthatjuk, hogy a foglalkoztatottság
folyamatosan növekszik, 700 ezerrel többen dolgoz-
nak - azaz fizetnek adót és járulékot, amiből a nyug-
díjakat ki lehet fizetni -, mint 2010-ben. Illetve azt
láthatjuk, hogy a költségvetés is stabil, hiszen min-
den évben 3 százalék alatt, sőt van, amikor 2 száza-
lék alatt volt a költségvetés hiánya.

Ezek a külső körülmények megengedik azt, hogy
kiemelten tudjon foglalkozni a kormány a nyugdíja-
sokkal. Például a kormány az idősek foglalkoztatását
is támogatja. Államtitkár úr is elmondta, hogy a
munkahelyvédelmi akció keretében a leginkább
érzékeny helyzetben lévő munkavállalói csoportok
esetében segíti a munkahelyek megtartását. A támo-
gatottak körében a nyugdíj előtt állók aránya a leg-
magasabb, az 55 év felettiékné tesz ki a támogatottak
40 százalékát.

Korábban a magas rezsiköltségek is rontottak a
nyugdíjasok helyzetén, de a nemzeti kormány ezen a
területen is hozott intézkedéseket, három lépésben
hajtott végre rezsicsökkentést, aminek következté-
ben a távhő, a gáz és az áram ára 25 százalékot csök-
kent. A nyugdíjasok szempontjából is fontos ered-
mény, hogy csökkent és a jövőben is csökken az
alapvető élelmiszerek áfája. 2016-ban a sertéshús
áfája csökkent, 2017 januárjában pedig 5 százalékra
mérséklődött a tej, a tojás és a baromfi hús áfája.
2018-ban pedig a hal áfája is 5 százalékra csökken-
het, ha az Országgyűlés elfogadja a jövő évi költség-
vetést. Azt tudom mondani, hogy a KDNP és a Fidesz
frakciója biztosan el fogja azt fogadni.

A gyógyszerárak esetében - erről is több szó
esett már - a vaklicit rendszere valóban jelentős
eredményeket hozott. Hogy én is egy példát említ-
sek: a szív- és érrendszeri betegségek esetén alkal-
mazható egyik leggyakrabban használt koleszterin-
szint-csökkentő készítmény egyhavi adagjéért 2009-
ben, a szocialisták kormányzása alatt a betegek 1700
forintot fizettek, mindezért ma 185 forintot kell fi-
zetniük. De hasonló példát mondhatok a vérnyomás-
csökkentő gyógyszerek közül is, ráadásul 2010 óta
minden évben bővültek a terápiás választási lehetősé-
gek a gyógyszerellátás tekintetében. Mindezeknek
köszönhetően a nyugdíjasok körében a relatív jöve-
delmi szegénység az elmúlt hat évben egyharmadá-
val csökkent, s míg az Unióban átlagosan 13,8 száza-
lék, addig Magyarországon 4,5 százalék.

Összefoglalva tehát, a Fidesz és a KDNP megbec-
süli és tiszteli a magyar nyugdíjasokat, számít a
tudásukra és tapasztalataikra, és mindent megtesz a
jövőben is annak érdekében, hogy az idősek nyugod-
tan és biztonságosan élhessenek. Köszönöm szépen.
(*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Sneider Tamás úrnak, a Ház alelnökének, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, alelnök úr!

SNEIDER TAMÁS, a Jobbik képviselőcsoportja
részéről: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház!
Miután Hollik István szokásához híven megint hazu-
dott egy jó nagyot, azért hadd reagáljak rá. A Jobbik
nyilvánvalóan csak tartózkodott azon a szavazáson,
amikor önök megígérték rengeteg hölgynek, hogy
nyugdíjba vonulhatnak 40 év munkaviszony után.
Aztán ezt az ígéretet nem váltották be, speciál 90
ezer idősebb asszony a mai napig nem tudott nyug-
díjba vonulni, mert amit önök ígérték a választási
kampányban, azt nem valósították meg, mi pedig
szerettük volna, ha ők is az önök ígéretéhez híven
nyugdíjba vonulhatnak.

De hát nyilvánvalóan nem ez az egyetlen
probléma, hanem beszél Hollik István arról, hogy
fenntartható nyugdíjrendszer, hogy szeretik a nyug-
díjasokat és mindent megtesznek értük. Csak egy baj
van, tisztelt képviselő úr és tisztelt fideszes ország-
gyűlési képviselők: az lett volna a tiszta ügy, hogy ha
az, ami nyugdíjjáruléként befolyt évekkal ezelőtt
Magyarországon a nyugdíjkasszába, továbbra is
nyugdíjjárulék lett volna, nem pedig szociális hozzá-
járulási adó.

Önök a szociális hozzájárulási adóból csak 600
milliárd forintot tüntettek el a tavalyi év során, 300
milliárdot az előző évben, ami ha nyugdíjjáruléként
szerepel, akkor a nyugdíjasok kellett volna hogy
megkapják. Önök ennyivel rövidítették meg a nyug-
díjasokat, 2015-ben 300 milliárd forinttal, 2016-ban
pedig 600 milliárd forinttal azért, mert a járulékot
adóvá nevezték át, és bármire el lehetett költeni
innentől kedve, nem kellett nyugdíjjáruléként kifí-

zeti. Tehát nagy vonalakban ennyit arról, hogy hogyan gondolkodnak önök a nyugdíjakról.

E kis reagálás után hadd térjek rá a felszólalásom lényegére! Először is, amikor a Jobbik a nyugdíjrendszerről beszél, és most már a bérunióról beszél Európában, akkor semmi másról nem beszél, mint hogy a nyugdíjakat fel kell zárkóztatni az uniós nyugdíjakhoz, hiszen teljesen logikus, hogy a bérunió egyet jelent a nyugdíjak uniós szintre emelésével, merthogy a gazdaság fejlettsége, a fizetések határozzák meg azt az összeget, amelyből aztán nyugdíjárulékot lehet fizetni.

*(A jegyzői székben Ikotity Istvánt
Gúr Nándor váltja fel.)*

Magyarul, aki ma Magyarországon a bérunióval szemben küzd, aki ma Magyarországon azt mondja, hogy soha ne keressünk annyit, mint a nyugat-európai munkavállalók, az azonnal azt is mondja, hogy soha ne legyen a magyar nyugdíjasoknak akkora jövedelme, mint a nyugat-európai nyugdíjasoknak. Önök ma pontosan ezt mondták. Önök ma azt mondták nemegyszer itt az előző beszédekben, hogy nincs szükség erre, önök máris megágyaztak annak, hogy a nyugdíjasok jelentős része továbbra is szegénységben éljen Magyarországon, mert nem kívánják a bérfelzárkóztatást.

Márpedig erre szükség volna; szükség volna, hiszen jól látjuk, hogy 2009-ben még a GDP 11 százalékát költötte a magyar állam a nyugdíjrendszerre, a nyugdíjak kifizetésére, ma pedig már csak 9 százalékát fordítja a nyugdíjrendszerre - jóval alacsonyabb részét. *(Hollik István: Mert növekszik a GDP!)* És az Európai Unió a 13 százalékát fizeti ki a GDP-nek, bármennyire is csodálkozik Hollik István képviselő úr, nézze meg az adatokat, 13 százalékát fordítja rá, vagyis másfélszer annyit átlagosan arányosan, mint a magyar állam. Ennyire vagyunk lemaradva a nyugdíjak fizetése terén Nyugat-Európához képest, de a környező közép-kelet-európai országokhoz képest is.

Ennél sokkal nagyobb baj az, ami az elmúlt 27 évben történt Magyarországon. Mivel a béreket mesterségesen alacsonyan tartották az eddigi kormányzatok, rendkívül alacsony nyugdíjak alakultak ki Magyarországon.

(16.00)

Hiszen teljesen nyilvánvaló, hogy amikor egymilliónyi ember minimálbéren van foglalkoztatva évtizedeken keresztül, vagy éppen a munkanélküliségnek köszönhetően nincs meg a munkaviszonya vagy szolgálati ideje, akkor ők rendkívül alacsony nyugdíjjal mennek nyugdíjba. Ma, ha valaki minimálbéren van foglalkoztatva, tisztelt képviselőtársaim, és erről beszéljünk, mert ez a legnagyobb probléma, akkor 80 ezer forint környékén keres. Ennek köszönhetően a nyugdíja 30-40 vagy akár 50 év

munkaviszony után 60 ezer forint. Hatvanezer forint! Ez az átlag egy minimálbéres egyén esetében.

És kérdezem én: azok az ápolónők, azok a szociális dolgozók, akik már évtizedek óta ilyen alacsony béren dolgoznak, akik a legáldozatosabb munkát végzik Magyarországon, azt érdemlik, még munkás éveik alatt is folyamatosan meg vannak alázva az alacsony bérekkel, és soha nincsenek megbecsülve, nyugdíjas éveikben éhen haljanak a nyugdíjukból? Mert most erről szól a mai magyar nyugdíjrendszer. Ezért nagyon jó ez a mai kezdeményezés, hogy erről lehet végre beszélni. És százezrekről, sőt milliókról lehet beszélni, hiszen ha csak a statisztikákat nézem, 100 ezer forint alatt 650 ezer nyugdíjas él ma Magyarországon.

Persze, lehet azt mondani, hogy 100 ezer forint még nem is olyan rossz nyugdíj. Igen ám, csak amikor jön egy betegség, amikor jön bármi komoly probléma, ki kell fizetni a hálapénzt Magyarországon, ki kell fizetni a gyógyszereket, akkor onnantól kezdve az az idős ember, az a nyugdíjas elindul a lejtőn lefelé. Én saját körzetemben, saját falumban nem egy ilyen emberrel találkoztam személyesen, aki úgyahogy el tudta tartani magát 60-80 vagy 100 ezer forintos nyugdíjából egy ideig, mert a rőzsét összehordta valahonnan, meg egy szobában lakott, meg nem vásárolt ruhát, de amint egy ilyen betegség bekövetkezett, neki gyakorlatilag annyi volt. És ha nem volt különösebb segítség, akkor szépen csúszott lefelé, egészen a koporsóig, szó szerint - ma Magyarországon.

Nos hát, ezért van szükség arra, amit a Jobbik már régóta mond, hogy differenciált nyugdíjmelésre van szükség. Hiszen az alacsony mértékű nyugdíjaknak igenis magasabb arányban kell növekedni, mint a magas vagy a Fidesz által bevezetett luxusnyugdíjaknak. És hadd álljak meg itt is megint ez pillanatra, az önök gazdaságpolitikájánál és a nyugdíjhoz való viszonyulásánál. Hát, négy évvel ezelőtt a legmagasabb nyugdíj Magyarországon 600 ezer forint körül volt. Önök hoztak egy szép törvényt, eltörölték a nyugdíjárulék-plafont; ami egyébként a világon mindenütt létezik, Európában nincs még egy ország, ahol ne létezne, mert mindenütt az adott állam feladata a tisztességes nyugdíjrendszer kifizetése, nem pedig a luxusnyugdíjak állami kifizetése.

Ma már 2 millió forint fölött vannak a legmagasabb nyugdíjak. Még hét év, és havi 10 millió forintos nyugdíjakat fognak elvinni bizonyos emberek, ha marad az önök rendszere - hál' istennek, nem valószínű. Kérdezem én: ilyen világot akarunk építeni, hogy van 50 ezer forintos nyugdíj meg 10 millió forintos nyugdíj? Ez lenne az igazságos magyar társadalom? Szerintem nem. És nyilvánvalóan ezeket mind meg kell változtatni. És erre a Jobbik jó pár kezdeményezést már letett az asztalra, de hát, mit ad isten, azokat mind-mind leszavazza a kormányzat. Leszavazza azt az egyszerű dolgot is, amit éppen ma a bizottság előtt nyújtottam be, hogy a közszolgálati munkaviszonyból nyugdíjba vonulók esetében töröl-

jék el azt a klauzulát, amelynek köszönhetően nem lehet visszafoglalkoztatni őket.

Négy-öt éve, amikor meghozták önök ezt a törvényt, még lehet, hogy volt valami alapja, lehet, hogy meg tudták önök valahogy magyarázni adott esetben. De ma, amikor azóta már további 300 ezerrel többen kivándoroltak Magyarországról, amikor munkaerőhiány van minden területen, és önöknek majd milliárdokat kell kifizetni, mert valószínűleg még önök lesznek kormányon, amikor a strasbourgi bíróság végső ítélete másodfokon is megszületik, és 4400 közzolgának majd fizethetik a sok-sok millió forintos végkielégítést, akkor, kérem szépen, majd maguknak kell megoldani. Mi tettünk egy javaslatot, hogy ne kerüljön már önöknek több milliárdjukba, de természetesen a magyar államnak, mert nem az önök zsebéből fog odamenni valószínűleg ez a sok milliárd forint, de megint csak leszavazták.

Rengeteg az olyan ügy, amivel érthetetlen módon nem is akar foglalkozni a Fidesz, nem tudjuk, hogy mire vár tulajdonképpen a jelenlegi kormányzat. Nos hát, mindezeknek az igazságtalanságoknak a figyelembevételével mondja azt a Jobbik, hogy egy új nyugdíjrendszerre, egy új nyugdíjszámítási rendszerre van szükség. Meg kell változtatni a jelenlegi helyzetet, hiszen ez egyértelműen hosszú távon tarthatatlanná válik, pontosabban: igazságtalanná, mert itt ez a legfontosabb szó véleményem szerint.

Mit is lehet tenni ezzel a nyugdíjrendszerrel? Hát, először is, amiről már beszéltem, a szociális hozzájárulási adót újból nyugdíjárulékként kell kezelni. És újból vissza kell állítani a régi rendszert, hogy ne lehessen eltüntetni százmilliárdokat bármikor, bármelyik évben abból a befizetett összegből, amit eddig az emberek nyugdíjként fizettek be, most pedig gyakorlatilag csak egy adóként fizetik be, és az bármire költhető, minden évben a kormány dönti el, hogy mennyit kíván abból kegyesen a nyugdíjakra fordítani.

Természetesen, ha ez megtörténik, akkor lehet újból beszélni egyéni nyugdíjszámláról; mert addig nem lehet beszélni. Mert, kérem szépen, most, amiért a kötelezettséget kell vállalni a magyar államnak jogi szempontból, az mindössze a munkavállalók által fizetett 10 százalékos nyugdíjárulék, azaz egyharmada a várható nyugdíjnak. A másik kétharmada lóg a levegőben, az adható, kérem szépen, mert az csak egy adó formájában létezik. Ezt így nem lehet fenntartani. Ha mi valaha is azt akarjuk, hogy a magyar emberek nyugdíjtudatossá váljanak, hogy biznanak a magyar nyugdíjrendszerben, akkor nem lehet ilyen örült dolgokat csinálni, amit önök az elmúlt hét év során sorra egymás után tettek a nyugdíjrendszerrel kapcsolatban. És ha megvan az egyéni nyugdíjszámla, akkor természetesen a nyugdíjárulék-plafont is vissza kell állítani, pontosabban, meg kell szüntetni azt, hogy Magyarországon a világ kuriózumaként állami luxusnyugdíjak létezhessenek.

Beszéljünk természetesen nemcsak magukról a nyugdíjakról, hanem az ellátásról is, az ellátás minő-

ségéről. Erről már államtitkár úr is beszélt, nagyon helyesen, hiszen szerintem is ez a téma hozzátartozik a mai vitanaphoz. Teljesen egyértelmű, hogy az elmúlt időszakban, akárhogy nézzük az adatokat és a helyzetet, óriási probléma van a nyugdíjasotthonok férőhely-kapacitásával. Ahogy itt már elhangzott, Korózs Lajos képviselő úr mondta, 28 ezren várnak arra, hogy idősotthonban legyenek elhelyezve. Huszonnyolcezren! Ezek az emberek megérdemlik azt, ráadásul lehetőségük is lenne, anyagi lehetőségük is lenne sokaknak, jelentős részüknek arra, hogy ilyen elhelyezést megkaphassanak.

Ezért a Jobbiknak nagyon határozott elképzelése, hogy amint lesz rá lehetőség, 2018-tól elindít egy idősotthon-építési programot, illetve egy férőhelybővítési programot. És csak halkán jegyzem meg, amikor itt már a vidékfejlesztésről beszélünk, én erről szóltam két szót, akkor elmondtam, hogy ha egy kistélepülésen épül egy ilyen idősotthon, legyen kerek szám, egy száz férőhelyes idősotthon, akkor az 40 embernek ad munkát azon a településen; 40 embernek nem kell elvándorolnia egy kistélepülésről. Kérdezem én, nem hasznos tevékenység-e a vidék megtartása szempontjából is az ilyen idősotthonok létesítése és fejlesztése.

És nézzük a házi betegápolást, vagy a házi idősápolást, otthoni ápolást! Teljesen jól látható, hogy mivel a szociális dolgozók nincsenek jól megfizetve, kevés is van ezen a területen, egyre nehezebben tudják a terhet elviselni. Itt is változtatni kell természetesen, és én itt külön kiemelném azt, hogy nagyon szükséges a technikai színvonal fejlesztése. Magyarországon rengeteg mindent sokkal olcsóbban tudnánk működtetni, például a házi betegápolást, illetve az otthoni ápolást is, ha egyszerűen egy kis technikai fejlesztést véghez vinnénk.

Jelen pillanatban magáncég árulja azt a kis, egyszerű karórát, ami állandóan méri a pulzusszámot s a többi, és azonnal bejelez a diszpécserközpontba, de még alig létezik ilyen, ha valamilyen probléma történik egy idős emberrel otthon, vagy ha netántán támadás ér egy idős embert. Éppen most volt egy konzultációnk, és tapasztaltuk azt, hogy különböző rádiófrekvenciás hullámokat kell venni kistélepüléseknek, hogy tudják működtetni az elavult, ehhez hasonló készülékeket, de az nem jár mindenkinek. Kérem szépen, ha csak ezt a rendszert bevezetnék, ami rendkívül alacsony költségvetésből megtörténhetne, Magyarországon az idősok esetében ezrével, ezres nagyságrendben csökkenhetne a halálozási arány, mert időben ki lehetne menni akár az orvosok, akár az ápolók, akár a segítő szomszéd át tudna menni még időben.

Talán utoljára hagytam azt a fontos kérdést, hogy továbbra is kiállunk természetesen amellett, hogy a férfiak megkaphassák a lehetőséget, hogy 40 év munkaviszony után nyugdíjba vonulhassanak. Erről már vitáztunk, ez egy szégyenteljes vita volt egyébként, hozzá kell tennem, ami itt akkor zajlott a parlamentben, ahogy ezt megtapasztaltuk.

(16.10)

Szakszervezeti vezetők, szó szerint meglett férfiemberek majdnem sírva mentek ki ebből az épületből, amikor látták az önök reakcióit. Nem mindenki volt itt akkor, természetesen, de voltak egypáran.

Mindenképp megint le szeretném szögezni, hogy sajnos, amit ellenérvként egyetlenegy dologként el szoktak mondani, hogy ez mekkora költsége lenne a magyar államnak, hát, ugye máris azt tudom rá mondani, hogy ha nem tüntették volna el a 600 milliárdot tavaly meg előtte a 300 milliárdot a szociális hozzájárulási adó révén, akkor nem is kérdés, hogy ez megvalósítható. De bizony-bizony vegyük tudomásul, hogy a férfiaknak az egyharmada meg sem éri a nyugdíjkorhatárt. Ha megéri is, négy évvel hamarabb elhalálozik, és mindennek köszönhetően természetesen a hölgyek számára bizony jóval magasabb az az összeg, amit ki kell fizetni ennek a programnak a révén, mint amit egyébként a férfiaknak kellene kifizetni, még akkor is, ha bizony egy 10 százalékkal magasabb nyugdíjjal mennek átlagosan nyugdíjba a férfiak.

Köszönöm szépen, hogy végighallgattak, és majd a társaim további adalékokkal fognak szolgálni azzal kapcsolatban, hogy milyen nyugdíjrendszert szeretne majd a Jobbik Magyarországon megvalósítani. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A jelenlegi nyugdíjrendszer átalakításra szorul. Ha bárkinek szemernyi kétsége van efelől, járja az országot, és beszélgesse nyugdíjasokkal, kérdezze meg, hogyan élnek és mit tanácsolnak. És azt is el fogják mondani, hogy mit gondolnak a kormány nyugdíjasokat érintő politikájáról. Szalonképesen úgy fogalmaznak, hogy a kormánypolitikások éljenek meg ennyi nyugdíjból, de nyomdafestéket nem tűrő üzeneteket is küldenek. Mondják, lenne pénz a nyugdíjasok helyzetének a javítására, de azt ellopják, vagy olyanoknak adják, akiknek kevésbé van rá szüksége.

A vezérszónokimban a számokkal való szembenézés mellett értékelem a kormány elmúlt hétéves nyugdíjpolitikáját, míg az LMP javaslatait az első normál hozzászólásban fogom ismertetni. A Lehet Más a Politika is benyújtóként csatlakozott ehhez a vitanap-kezdeményezéshez, mert egyetértünk azzal, hogy igazságos és méltányos nyugdíjrendszerre van szükség, és hogy ez a jelenlegi nyugdíjrendszerről nem mondható el.

Kezdjük az adatokkal! Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság 2017. januári adatai szerint 2 millió 45 ezer nyugdíjas él hazánkban, akik öregségi

nyugdíjban részesülnek. Ebbe nem tartoznak bele a korhatár előtti ellátásokban, rokkantellátásokban, özvegyi nyugdíjban részesülők. 123 ezer forint a teljes ellátás átlaga, de ha csak a fő ellátást nézzük, akkor 112 ezer forintos átlagnyugdíjról beszélhetünk. A statisztikák szerint 71 ezer nyugdíjas kap 50 ezer forint alatti ellátást, 344 ezren részesülnek a 79 ezer forintos nyugdíjas-létminimum alatti ellátásban. Viszont megugrik a szám, ha az átlag alatti nyugdíjban részesülők számát nézzük, ugyanis a nyugdíjasok 57 százaléka, vagyis 1 millió 166 ezer fő 112 ezer forintnál kevesebbet nyugdíjat kap, ennyiből kell megélnie. 300 ezer forint feletti nyugdíjban 14 500 fő részesül.

Ezek tehát a számok, amik jól mutatják, hogy a jelenlegi nyugdíjrendszer nem tud megfelelni annak a feltételnek, hogy garanciát nyújtson az időskori elszegényedés ellen. Láthatjuk, hogy több százezer nyugdíjas él a szegénységi küszöb, illetve a létminimum alatt. Félmilliónál is többen tengődnek 100 ezer forint alatti ellátásból, ami, el tudjuk képzelni, mire elég. Csak a havi gyógyszerkiadások sok nyugdíjas esetében akár havi 20-30 ezer forintra is rúgnak. Az átlagnyugdíj pedig nem ad valós képet a nyugdíjakról, mert az ellátottak több mint fele esik az átlag alá.

Tisztelt Képviselőtársaim! Érdemes nemek szerint is a számok mögé nézni: a nők nyugdíja 14 százalékkal marad el átlagosan a férfiakétól, vagyis a nők munkaerőpiaci hátránya, a munkaerőpiacról való sokéves kiesés, valamint a bérhátrány a nyugdíjban is megmutatkozik.

De fontos információkkal szolgálnak a KSH jövedelmi adatai is, amelyek azt mutatják, hogyan változott az időskori szegénységben élő nyugdíjasok aránya. A szegénységi küszöb alatt élő nyugdíjasház-tartások aránya 2010-ben még 4,6 százalék volt, ez 2015-re 7,1 százalékra nőtt. Vagyis öt év alatt jelentősen nőtt azon nyugdíjasok száma, akik jövedelmi szegénységben éltek.

Tehát ez a szomorú helyzet. És mit tett a kormány az elmúlt hét év alatt? Öt pontban foglalom össze, és ez az öt pont a következő: a kormány nem őrizte meg a nyugdíjak vásárlóértékét; nem tett semmit a kisnyugdíjasokért; tudatosan ellehetetlenítette a nyugdíj melletti munkát; tönkretette, ellehetetlenítette az öngondoskodási rendszert; és tudatosan alacsonyan tartotta a béreket, aminek egyenes következménye az alacsony nyugdíjak.

Kezdem azzal, hogy nem őrizte meg a nyugdíjak vásárlóértékét. A miniszterelnök nemrég azt mondta, hogy a kormány eddig minden kötelezettségét teljesítette a nyugdíjak ügyében. Vállalása szerint megőrizte a nyugdíjak vásárlóértékét az inflációkövető indexálással. Ez azonban nem igaz, és erre három okot is fel tudok sorolni. 1. először is nem a nyugdíjas fogyasztói kosár szerinti inflációval számolt a kormány a nyugdíjemeléseknél, így például azt sem vette figyelembe, hogy a nyugdíjasok az átlag közel két és félszeresét költik gyógyszerkiadásokra. Egy

példát hadd hozzak. Ebben az évben a kormány 1,6 százalékkal emelte a nyugdíjakat az év elején, ugyanakkor a gyógyszerárak 4-5 százalékkal emelkedtek, vagyis 3-4-szer jobban, mint a nyugdíj, és ez valószínűleg így volt az elmúlt években is.

A nyugdíjas-inflációnál súlyozottan kellene figyelembe venni mindazokat a kiadásokat, amikre jellemzően többet költenek a nyugdíjasok. Ilyenek a gyógyszerek, az alapélelmiszerek vagy a háztartási energia, míg például a közlekedés nem tartozik ezek körébe a nyugdíjasok utazási kedvezménye miatt. Tehát a kormánynak a nyugdíjas-infláció szerint kellett volna emelnie a nyugdíjakat ahhoz, hogy azt mondhasa: a nyugdíjak megőrizték a vásárlóértéküket.

Másodsorban azt emelem ki, hogy a nyugdíjminimum esetén semmilyen emelésre nem került sor az elmúlt években, jövőre immár tizedik éve. Az öregségnyugdíj-minimum összege 2008 óta változatlan, 28 500 forint, és ez alapján számolnak egy sor szociális ellátást is. Nem került tehát sor a nyugdíjminimum inflációkövető emelésére, több tízezer nyugdíjas éhezik, mert 28 500 forintból, tisztelt képviselőtársaim, nem lehet megélni.

Harmadrészt azért sem mondhatjuk, hogy a kormány megtette a dolgát a nyugdíjak értékállósága ügyében, mert legutóbb, az idei évre szándékosan alultervezte az inflációt. A kormány először 1 százalékalatti inflációt tervezett be, a rendszerváltás óta legalacsonyabb nyugdíjmelési mértéket, miközben az Magyar Nemzeti Bank már akkor 2,4 százalékos inflációval számolt, amit később 2,6-ra módosított.

A kormány év végén korrigált 1,6 százalékra, de akkor is szándékosan a várható infláció alatti emeléssel kalkulált. Vagyis a kormány novemberig ül a nyugdíjasok pénzén. Vajon miért? Talán azt akarja, hogy a nagyobb összegű nyugdíjmelés novemberben úgy tűnjön: valami rendkívüli kormányzati juttatásról van szó. Az LMP javasolta a novemberi nyugdíjkorrekció előrehozását, de a kormánypártok erre simán nemet mondtak.

A kormány nem tett semmit a kisnyugdíjasokért. A jelenlegi egységes arányú nyugdíjmelés ugyanis a kisnyugdíjasoknak alacsony, a magasabb ellátásban részesülőknek magasabb összeget jelent. Az 1,6 százaléknyi emelés például a 100 ezer forint alatti nyugdíjasoknak 1000-1500 forintos emelést jelentett, a 300 ezer forintot vagy a fölött kapó nyugdíjasoknak körülbelül 5 ezer forint körüli vagy a fölötti összeget. Ez a nyugdíjmelési rendszer csak tovább konzerválja a szegénységben vagy nyomorban élő nyugdíjasok helyzetét. A Fidesz-kormány nem tett semmit annak érdekében, hogy megsegítse a kisnyugdíjasokat, biztosítsa az időskori létminimumnak megfelelő ellátásukat, sőt rontott a helyzetükön. Ugyanis kivette az Alaptörvényből a szociális biztonsághoz való jogot, erre ezentúl csak törekszik a kormány. Nem változtatott a nyugdíjindexálás rendszerén, és nem is vezetett be semmilyen szociális alapú nyugdíj-kiegészítési rendszert; befagyasztotta

a nyugdíjminimumot; a rokkantakat megfosztotta szerzett joguktól, a nyugdíjuktól, és csökkentette ellátásukat.

(16.20)

A rokkantnyugdíjat alkotmányellenes módon elátással alakították, összegét csökkentették. Ezek a rokkant emberek a nyugdíjas éveik alatt is alacsonyabb ellátásra számíthatnak emiatt. Eltörölték a kordedvezményes és korengedményes nyugdíjat, megszüntették az 55 év feletti munkanélkülieknek járó rendszeres szociális segélyt, most pedig az egészségkárosodott, munkaképtelen embereket is megfosztják a segélytől. A nyugdíjkorhatár előtt álló, egészségileg leromlott állapotú, idős emberek helyzetét ezzel teljesen ellehetetlenítették. Megszüntették a méltányossági ápolási díjat, amit korábban beteg, idős szüleiket otthon ápoló hozzátartozók kaphattak, és szigorították a szülőtartást is, amivel a hozzátartozókra hárították az idős szülők eltartásának költségeit, még a családok szétválásának árán is.

Nézzük tovább, mit tett a kormány! A nyugdíjasok megélhetését rontotta azzal is, hogy tudatosan ellehetetlenítette a nyugdíj melletti munkát. A kormány legdurvább intézkedése az volt, hogy 2013-ban bevezette a kényszernyugdíjazást a közzsférában, azok számára pedig, akiknek engedélyezték a továbbfoglalkoztatását, megtiltották a kettős juttatást, azaz választaniuk kellett a munkabér és a nyugdíj között. Ezzel az volt a cél, hogy mintegy 10 ezer nyugdíjast eltávolítsanak a közzsférából, és ez egyike volt a Matolcsy-féle megszorításoknak.

A kötelező nyugdíjazás idős, tapasztalt szakemberek kirúgásával, és a közszolgáltatások leépítésével jár. Nyugdíjba kényszerítették a legtapasztaltabb orvosokat, nővéreket, pedagógusokat, kulturális és szociális területeken dolgozókat, miközben már akkor is óriási létszámhiány volt ezekben az ágazatokban. Ezt a kormány is pontosan tudta, ezért az egészségügyben lehetővé tette a továbbfoglalkoztatást. Azonban ez esetben sem kaphatták meg a dolgozók a nyugdíjat és a bért is, választaniuk kellett.

Idén a nyugdíjas pedagógusok legfeljebb két éves továbbfoglalkoztatásáról döntött a kormány. Már csak ezek miatt is nehezen hihető, hogy a kormány a közérdekű nyugdíjasszövetkezetekkel valóban a nyugdíjasok helyzetén akar javítani. Ha ez volna a célja, akkor egyszerűen megszüntetné a munkavállalási korlátokat a közzsférában, a kényszernyugdíjazást, és lehetővé tenné a kettős juttatást, vagyis hogy a nyugdíjellátás mellett lehessen munkajövedelemre is szert tenni, csakúgy, mint ahogy ez a versenyszférában ma is van.

Mi azt gondoljuk, hogy a nyugdíjasszövetkezet csak arra lesz jó, hogy a munkáltatók olcsó munkaerőhöz jussanak, a megdrágult aktív korú munkavállalókat olcsóbbra cserélhesse, vagy hogy a Fidesz-közeliek EU-s támogatásokat nyúljanak le, mint az a foglalkoztatási szövetkezeteknél is történt.

A kormány a jövő nyugdíjasainak időskori megélhetését is tönkretette az öngondoskodási rendszerek elleni támadásával. 2010-ben az egyéni nyugdíjszámlák bevezetésére hivatkozva államosították 3 millió ember 3000 milliárdnyi magánnyugdíjpénztári befizetéseit, amiből végül is csak 1400 milliárdot használtak adósságsökkentésre. A többi, 1600 milliárdot felélték.

Pedig 2010 októberében még egy parlamenti határozatot is elfogadtak az egyéni számlák bevezetéséről, ami a mai napig nem történt meg. Valós egyéni számlák hiányában nem tartják nyilván a befizetéseket, mert így nem derül ki, azt a pénzt, a ma még dolgozók nyugdíjának fedezetét a kormány felélte, ellopta. Egyéni számlák hiányában az emberek sem tudják nyomon követni, hogy a befizetett nyugdíjjárulékok után mekkora nyugdíjra számíthatnak. Ezzel becsapták a jövő nyugdíjasait.

A magánnyugdíjpénztári pénzek lenyúlása mellett az öngondoskodás elleni lépés volt a nyugdíjelőtakarékosság nagyobb adóztatása, a nyugdíjpénztári cafetéria adójának megemlése. A kormány az Európai Bizottság kötelezettségszegési eljárására mutogatva a magasabb adózású, béren kívüli juttatások körébe sorolta a nyugdíjelőtakarékossági befizetéseket is. Ezzel ahelyett, hogy ösztönözték volna az öngondoskodást, abban tették érdekeltté a dolgozókat, hogy ne takarékoskodjanak időskorukra.

A kormány azzal is ellehetetlenítette a ma járulékfizetőinek, vagyis a jövő nyugdíjasainak időskori megélhetését, hogy az elmúlt hét évben alacsonyan tartotta a béreket. A dolgozói szegénységet növelte a kormány terve az egykulcsos adórendszerre, amit a szegényektől elvett, odaadta a gazdagoknak. A gazdaságpolitikát és a versenyképességet az olcsó munkaerőre alapozta, vagyis alacsony bérköltségeket ígérve csábította az országba a külföldi befektetőket. Egészen addig nem is foglalkozott az alacsony bérek miatti tömeges kivándorlással, amíg az nem okozott súlyos munkaerőhiányt, és ezzel nem kényszerültek rá arra, hogy béreket emeljenek.

Az alacsony bérek politikájának része volt a tömeges közmunka is, és a közmunkabér minimálbér alá csökkentése. Azt kérdezzük a kormánytól, hogy a közmunkában dolgozó embereknek mi lesz a nyugdíjával, milyen nyugdíjra számíthatnak; de a sort lehetne folytatni. Ebből a helyzetből kell a kivezető utat megtalálni.

Az LMP javaslatait a következő hozzászólásomban fogom ismertetni. Addig is köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselők nem vesznek részt a vitában.

Most kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Csak alapvetések. 600 ezer főt elűldöztek ebből az országból, ennek kihatása van a következő időszak nyugdíjaira. Óriási forráskivonást tettek a nyugdíjrendszerben. 3000 milliárd forintot - nyugodtan mondhatjuk - elloptak a magánnyugdíjpénztári megtakarításokból. Kivonultak a szociális biztonság finanszírozásából. Korábbi nyugdíj jogosultságokat szüntettek meg, igazgatási, szervezeti struktúrákat, rendszereket vertek szét. A nyugdíjak biztonságát, garanciáit ma már nem állják. A nyugdíj nem adomány, tudomásul kellene venni önöknek is, a nyugdíj nem más, mint szerzett jog, munkával, járulékbefizetéssel megalapozott módon.

Éppen ezekből kifolyólag nyilván olyan lépéseket fogunk tenni, ami arról szól kormányzásunk időszakában, hogy a teljes jogú nyugdíjminimum összege nem 28 500, hanem mint mondta Korózs képviselőtársam, annak a duplája, 57 ezer forint lesz. Több mint értékállóságot fogunk biztosítani a vegyes finanszírozás révén, nem úgy, mint ahogy önök ezt teszik, hogy csak az inflációt veszik alapul. A nyugdíjas fogyasztói kosár mindenképpen a számítás alapja lesz, mert nem mindegy, hogy mi van abban a kosárban: gyógyszer-, élelmiszer- vagy rezsi-költség-finanszírozási tétel.

A nyugdíjak korrekcióját, a méltányossági nyugdíjak emelését fogjuk tenni, egyszerűen azért, mert látható módon mindenre szükség van. De ezen túl az aktivitást is és a rugalmas nyugdíjba vonulás lehetőségét is biztosítani fogjuk, mert önök ezt nem tették. Rétvári Bence: 40 év jogosultsági időt adtak szolgálati idő helyett - csak azért, hogy az igazmondást is tanulja. 3000 milliárd forint elrablása mellett az egyéni nyugdíjszámla bevezetése - Selmeczi Gabriella talán többet szólhat róla. Nyugdíjkorhatár 65 év? - Hollik képviselőtársam!

Szeretném jelezni: 2010 decemberében volt egy népi kezdeményezés: 62 évre kívánta változtatni az öregségi nyugdíjba vonulás lehetőségét. Önök ezt elkaszálták: 65 év, 2010 decembere *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, az önök kormányzási időszaka. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Csak nagyon röviden reagálnék arra, amit Gúr képviselőtársam mondott. Magyarországon egy miniszterelnök volt, aki azt mondta a magyar fiataloknak, a magyar vállalkozóknak, a magyar embereknek, hogy el lehet innen menni, és ez a Magyar Szocialista Párt miniszterelnöke és a Magyar Szocialista Párt elnöke volt. *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból.)*

Ön garanciákról beszélt, tisztelt képviselő úr. Mennyire hallható hitelesen *(Az elnök csenget.)*,

mennyire hallható hitelesen a Magyar Szocialista Párt bármely képviselőjének a szájából, hogy garanciát adnak a nyugdíjasoknak, amikor önök voltak az egyetlen párt Magyarország történetében, akik elvettek egyhavi nyugdíjat a nyugdíjasoktól?! Önök azt mondják, hogy ez nem adomány, hogy ez jár a munka után. Ez így is van, csak hogy önöktől ezt senki sem hiszi el, hiszen önök elvették. Akkor nem azt mondták, hogy ez jár, akkor még azt is eltagadták, hogy ez nyugdíj, a 13. havi nyugdíj összege, és simán elvették. *(Mesterházy Attila: Te visszaadtad? Visszaadtatok? Tizennegyedik havit adjál!)* Bármilyen garanciát adnak önök, semmilyen értéke nincs annak a garanciának, mert önök a gyakorlatukkal mutatták, hogy bárkitől bármit el tudnak venni.

(16.30)

Ami pedig a számítási módoknak a különbözőségét illeti, tisztelt képviselő úr, ha 2011-16 között, mondjuk, az önök számítási módjával számítottuk volna a nyugdíjak emelkedését, egy átlagnyugdíj ma 4080 forinttal lenne havonta kevesebb, azaz évente 50 ezer forintot húznának ki a nyugdíjasok zsebéből akkor, ha az önök által jelzett módszer szerint számolnák a nyugdíjat, és nem a Fidesz-KDNP időszaka alatt bevezetett nyugdíjszámítási rendszer szerint. Ez további 50 ezer forintjába kerülne minden magyar nyugdíjasnak, ha 2011-15 között ezt a módszert alkalmaztuk volna Magyarországon. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a kétperces felszólalásokat. Megadom a szót Selmeczi Gabriella képviselő asszonynak, Fidesz-képviselőcsoport.

Képviselőtársaim! Mindenkinél van lehetősége felszólalásra. Köszönöm megértésüket. Parancsoljon!

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Súlyos tényeket hallottunk államtitkár úrtól, hogy mi lenne akkor, hogyha a szocialisták által javasolt nyugdíjemelési technika lenne most, hogy mennyivel kevesebbet kapnának most a nyugdíjasok.

Amiért én szót kértem, az a következő, hogy a nyugdíjkasszának az állapota, hogy mennyi pénz folyik a nyugdíjkasszába, ahonnan havonta fizetjük az öregségi nyugdíjat, attól is függ, hogy hányan dolgoznak egy országban, és mekkora a fizetésük. *(Dr. Józsa István: És mennyien külföldön!)* Azzal, hogy a Fidesz-KDNP-kormány idején sikerült csökkenteni a munkanélküliséget, és egyre többen dolgoznak, ez azt jelenti, hogy a nyugdíjjáruklék fizetésével is sikerül növelni a nyugdíjkasszát. Azzal, hogy többször megemeltük a minimálbért, ezzel tolva fölfelé a fizetéseket, ezzel is a járulékfizetésen keresztül több pénz kerül a nyugdíjkasszába.

Több programot is indítottunk a béremelésekre. Emeltük többek között a közalkalmazottak bérét,

emlékezzünk vissza, a pedagógusokét, az egészségügyi dolgozókat, ezen belül kiemelném az ápolók bérét, de emeltük a rendvédelmi dolgozók bérét is, sok helyen életpályamodell bevezetésével. A béremeléssel szintén a járulékfizetés kapcsán több pénzt, több forintot fizetünk be abba a nyugdíjkasszába, ahonnan az időskori nyugdíjakat tudjuk fizetni.

Tehát a nyugdíjkassza állapotát nagymértékben befolyásolja az, hogy az adott kormány milyen gazdaságpolitikát folytat. Ha növekszik a gazdaság, működik a gazdaság motorja, növekednek a bérek, legyen szó minimálberről, legyen szó a közalkalmazottak béréről vagy legyen szó a versenyszféráról, itt szíves figyelmükbe ajánlom, hogy az Európai Unió átlagában a versenyszférában végzett béremelések sorában Magyarország az előkelő ötödik helyen áll. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most az egyes képviselői felszólalásokra kerül sor, a frakciók írásban történő előzetes bejelentése alapján.

Most megadom a szót Csöbör Katalin képviselő asszonynak, Fidesz-képviselőcsoport.

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az igazságos és méltányos nyugdíjrendszer kialakításához szükséges intézkedésekről szóló V/15693. számú politikai vitanapon az alábbiakat szeretném elmondani.

Európa súlyos gazdasági, politikai, migrációs és biztonságpolitikai válsággal küzd, miközben az Orbán-kormány kiváló gazdasági eredményeket ér el, belpolitikai helyzete szilárd, a külpolitikában és a biztonságpolitikában magyar kormánytól eddig soha nem látott módon aktív és konstruktív.

A brüsszeli intézmények politikai vezetői kétarcú politikát folytatnak, mert kifelé elítélik az országot, miközben intézkedéseikkel rohamtempóban követik a magyar utat.

A nyugdíjrendszerrel kapcsolatban a polgári kormány ugyanilyen pozitív módon és sikeresen működött a kormányváltás óta, 2010 óta. De mi az általános és sziklaszilárd alapja a polgári kormány nyugdíjpolitikájának? Mondhatnánk röviden, hogy a józan ész. De egy kicsit bővebben, a kormány olyan stabil és megbízható nyugdíjrendszert hoz létre, amely nem termeli újra az államadósságot, mert nem hitelből történik, hanem az eddig elért gazdasági eredményeinkre alapoz. Mindenki szabadon eldöntheti, hogy mi a jobb politika: ha a választások előtt felelőtlenül, szélhámos módra ígéretünk tizenharmadik havi nyugdíjat és egyéb juttatásokat, aztán a választások után villámsebességgel csődbe juttatjuk az országot, és csillagászati összegű hitelt veszünk fel, amit majd az utánunk jövő kormány fizet meg? Vagy az a politika, amely előre kiszámítja, hogy mire képes az ország, és ezen belül biztosítja a maximálisan elérhető juttatásokat, elkerülve a csődöt és a

hitelek felvételét? A polgári kormánynak minden joga megvan erről beszélni, mert az elmúlt 15 évben ez történt Magyarországon.

A szocialisták 2002-ben a csillagos eget is megígérték, csak nyerhessenek, aztán ők voltak a legjobban meglepődve *(Dr. Apáti István: Amikor nyertek!)*, amikor összeomlott a gazdaság, és 20 milliárd euró hitelt kellett felvenni. 20 milliárd eurót! *(Dr. Józsa István: Ezt is rosszul tudod, mert 12-t!)*

A radikális nemzeti párt tagjaiként a parlamentbe jutott urakkal kapcsolatban *(Dr. Józsa István: És még a MOL-t is abból vettétek!)* minimum annyit mondhatunk el, hogy erkölcsi joguk nincs megszólalni sem a nemzet templomában, ahogy nemrég még hívták a parlamentet, hiszen a szavazók olyan programra szavaztak, amikor rájuk szavaztak, amiből mára már semmi sem maradt. *(Dr. Józsa István: A parkolásból mi maradt?)*

Hol van már az önök radikalitása, az önök radikalizmusa, és hol van a nemzet ügye, tisztelt jobbikos uraim? *(Dr. Apáti István: Mi a baj?)* Önök becsapták a választóikat! Vagy a magyar nemzet ügye az lenne, hogy egy korrupt spekuláns mögé sunyi módon beállnak? Az adóelkerülést, magyarul: az adómehtagadást újabban filantrópiának, emberbarátságnak hívják? *(Sneider Tamás: A nyugdíjhoz ez hogyan jön, elnök úr?)* Azt gondoltam eddig, hogy Soros álma a világlámláról a liberálisok ügye *(Dr. Apáti István: Ki tanult Soros pénzén?)*, tehát éppen a nemzetállamok ellen, a határok teljes megszüntetéséért dolgozó... *(Zaj, közbeszólások a Jobbik soraiból. - Sneider Tamás: Térj a tárgyra! - Az elnök csenget.)* Elnök úr, köszönöm.

Körülbelül fél éve azt mondtam itt, ugyanezen a helyen, hogy a Jobbik félszocialista-féliberális párttá vált, és ezen akkor mosolyogtak, mondván, ez mégis csak túlzás. Hat hónappal később pedig mindenki láthatja: ez az igazság. A Jobbik nemzeti radikális pártból liberális, oportunista párt lett. *(Dr. Apáti István: Ó! Ezen te is mosolyogsz!)* A nyugdíjrendszert ők úgy változtatnák meg, hogy megadnák a férfiaknak is a „Nők 40” program lehetőségét. Ez szintizsda oportunizmus, amit semmi nem támaszt alá *(Dr. Józsa István: Ez más, mint a kiégett kommunista?)*, mert minden szociológus a Földön elismeri, hogy a gyermekeket szülő, nevelő és sokszor emellett még dolgozó nők megérdemlik, hogy a társadalom kompenzálja ezt a többlet-erőfeszítést. *(Sneider Tamás: Ezt mindenki elismeri!)* Ez ellen csak infantilis érveket lehet hozni, például hogy a férfiak is sokat dolgoznak otthon, ők is részt vesznek a gyermeknevelésben, s a többi.

A jobbikosok megint észrevettek a nagy eszükkel egy rést, ahová nagy zajjal benyomulhatnak, abban reménykedve, hogy hoz majd nekik valami hasznot politikailag. *(Sneider Tamás: Mi van, hogyha a férfi neveli a gyereket?)*

Ezt nevezem én politikai oportunizmusnak. Meg azt is, hogy elvtelen módon bárki nótáját képesek elfűjni, még Soros Györgyét is és a nemrég még önök által átkozott Simicskát is.

A vidék csak most kezdi felfedezni, amit önök csinálnak, és ez nem sok jóval kecsegteti önöket, kedves jobbikos társaim. *(Dr. Apáti István: Majd meglátjuk!)* Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Sneider Tamás: A nyugdíj-rendszeréről esetleg valamit?)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Minden frakció sorra kerül, azt gondolom, hogy minden frakció kifejti az álláspontját. *(Sneider Tamás: Csak a napirendet nézte el a képviselő asszony!)* A kétperces felszólalások is lehetőséget adnak erre, kérem önöket, hogy tartsuk tiszteltben egymás álláspontját.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Én most visszakanyarodnék inkább az előző hozzászólással szemben a napirend tárgyhöz, a magyar nyugdíjrendszerhez, egy méltányos és fenntartható nyugdíjrendszerrel kapcsolatos problémákhoz. Nyilván az elhangzottakból azokra a kérdésekre reagálnék, amelyek ezzel kapcsolatosak voltak, egyáltalán nem reagálnék az általános és méltatlan politizálást bemutató felszólalásokra.

Először is nagyon sokat került szóba többféle megvilágításban a magánnyugdíjpénztári rendszer, amelyet önöknek sikerült szétverni és megszüntetni. Mintegy 3000 milliárd forintnyi magánnyugdíjpénztári megtakarítást éltek fel. Tehát elsőként azt kell lefektetnünk, hogyha vizsgáljuk a nyugdíjrendszert, akkor a jövő nyugdíjaiból jelentős szeletet vettek önök el, olyan megtakarításokat, amelyek lehet, hogy egy korrekcióra szoruló rendszer keretében kerültek a jövő nyugdíjai számára félretételre. De alapvetően mégiscsak megvoltak, ezek a források évtizedek múlva nyugdíjkifizetéseket szolgáltak volna, de önök ezeket elvették, és a megmaradt, mintegy 55 ezer tag számára ma világos, hogy az a mintegy 8-9 százalékos hozam bizony egy megfelelő hozam.

(16.40)

Önök ennek a hozamnak a lehetőségét 3 millió magyar embertől vették el. De elvették a nyugdíját olyan embereknek is, több százezer embernek is, akik már nyugdíjban voltak, szerzett jogot birtokoltak, évek munkájával szereztek jogot arra, hogy nyugdíjban legyenek. Erről nyilván részletesebben fogok szólni, csakúgy, mint a bányásznyugdíjakról is, és egyébként a talán legméltatlanabb kérdéssről, a rokkantnyugdíjrendszer szétveréséről is.

Azonban előtte hadd mondjak el még két dolgot! Egyrészt sokat beszélt államtitkár úr arról, hogy milyen teher volt a magas áfakulcs 2010 előtt a magyar nyugdíjas-társadalomnak. Akkor megkérdeztem államtitkár urat, hogy mekkora teher egyébként az Európa-csúcs áfakulcs, amelyet önök vezettek be,

27 százalék a legtöbb termék a nyugdíjasok számára is, hiszen nagyon szűk körű az 5 százalékos áfakulcs, nagyon szűk körére vonatkozik még mindig csak az alapvető élelmiszereknek. Itt van mellettem Gógös Zoltán, akinek a javaslatát ha elfogadták volna már négy évvel ezelőtt, akkor azt gondolom, a mai magyar nyugdíjasok is sokkal jobban élnének már most, de nem tették. Ma az áfakulcs a lehető legtöbb termékre Európa-csúcs, 27 százalék.

Másrészt sok szó hangzott el a 13. havi nyugdíj kérdéséről is, amelyről egy kijelentést lehet tenni elképesztő magabiztossággal: a 13. havi nyugdíj csak szocialista kormányzás idején járt a magyar nyugdíjasoknak. A Magyar Szocialista Párt kormányzása idején lett bevezetve, és a világgazdasági válság okozta kényszer hatására ennek a folyósítása átmenetileg fel lett függesztve. Szóba hozta Korózs Lajos természetesen azt is, hogy egyébként egy általunk elfogadott jogszabály alapján fog részben újra járni a magyar nyugdíjasoknak. De hát tettünk egy módosító javaslatot a költségvetéshez, fogadják el ezt bátran, ha még mindig kritizálják ezt a világgazdasági válság idején hozott döntést. Nyilván, ha nem gondolnak költségeket a Rogán propagandaminisztériumára, vagy nem gondolják, hogy az MVM ezt a fajta méltatlan és vállalhatatlan szponzorációt kell hogy folytassa, vagy esetleg beérnék egy kicsit kevesebb forrással a köztévé tekintetében, akkor azt gondolom, lenne ebben a költségvetésben is forrás a 13. havi nyugdíjak kifizetésére. Nem kell ehhez tehát más, csak elfogadni a Magyar Szocialista Párt javaslatát.

De akkor néhány gondolat azokról, akik már egyszer megszerezték a jogosultságot arra, hogy nyugdíjasok legyenek. Önök a 2011-es döntésükkel 2012-től gyakorlatilag megszüntették a korhatár előtti nyugdíjazás lehetőségét, több százezer ember nyugdíjas státuszát vették el, ezáltal elvették tőlük az egyéb kedvezményeiket is, nagyon sokuknak pedig 16 százalékos elvonással sújtották a juttatását.

Az Alaptörvény, amelyet önök fogadtak el, egypárti Alaptörvény, gyakorlatilag a szociális biztonsághoz való jog helyett már csak egyfajta törekvést biztosít erre. A társadalombiztosítás mint kifejezés már nem is szerepel ebben az Alaptörvényben.

Többször kezdeményeztük, hogy valamilyenfajta korhatár előtti ellátás a jövő nyugdíjjogosultjai tekintetében mindenképpen kellene, és újra bevezetésre kellene hogy kerüljön. Nem azt mondom tehát, hogy nem lehetett ezt a rendszert újragondolni, vagy ne lehetett volna részben szigorítani, de hogy önök gyakorlatilag eltörölték ezt a rendszert, ez tűrhetetlen, és több százezer embert taszított az ellátatlan sorba vagy a szegénységbe. Érintette ez tehát a szolgáltatási nyugdíjasokat, akik abban a tudatban vállaltak adott esetben fegyveres szolgálatot vagy nagyon nehéz munkakört, hogy egyébként számíthatnak egy kedvezményesebb nyugdíjbavonulási lehetőségre. De érintette egyébként teljesen érthetetlen módon a korengedményes nyugdíjak rendszerét is, amely egy fillér állami pénzbe nem került. Itt a munkáltatók

bizonyos időn belül a nyugdíjba vonulás előtt válhattak a hátralévő járulékok befizetésével a további költséget, hamarabb nyugdíjba vonulhattak rugalmasan egyes munkavállalók. Jó volt ez a munkáltatónak, jó volt ez a munkavállalónak, az államnak nem került pénzbe, önök mégis szétverték ezt a rendszert. Általánosságban elmondható, hogy 2012 óta százmilliárdos nagyságrend az, amit kivontak ilyen módon a nyugdíjrendszerből úgy, hogy százalékokat rugdostak ki a nyugdíjrendszerből.

Ilyen méltatlan elbánásban részesültek a bányászok is. Megszüntették a bányásznyugdíjakat, és tulajdonképpen egyfajta átmeneti bányászjáradékot vezettek be, amely a 25 év magyarországi bányavállalkozónál föld alatti munkakörben eltöltött szolgálati időt vagy legalább 5 ezer műszakot teljesítőkre vonatkozott csak, és mondom, a mélyművelésű ágra vonatkozott, nem vonatkozott például a külfejtésekre, adott esetben a lignitbányákban dolgozókra. Tehát mindenképpen a bányászjáradékosoknak már egy nem nyugdíjjogosultság keretében és csak a szűkebb részüknek jár ez az ellátás. Ez méltatlan. Azért is méltatlan, mert a bányászok átlagéletkora jelentősen alacsonyabb a magyar lakosság, a magyar férfi lakosság átlagéletkorához képest. Kevesen élnek közülük, sajnos nagyon kevesen az öregségi nyugdíj-korhatárt. Hogy önök gyakorlatilag az ő bányásznyugdíjukat abban a formában megszüntették, az egy méltatlan dolog, az életük javát adták ők azért, hogy a magyar ipar a XX. század második felében kibontakozzon és nőjön. Az a javaslatunk ebben a tekintetben is, hogy aki már egyszer nyugdíjjogosult volt közülük, az változatlanul kapja meg azt, ami '12 előtt neki járt.

A rokkantnyugdíjasokról: 2012-ben támadták meg önök ugyanúgy a rokkantnyugdíjasokat is. Az akkori szociális államtitkár megnyilatkozásaiból láthatóan csalóknak és ingyenélőknek mutatták be őket. Erre a méltatlan elbánásra, megnyilatkozásra akkor is többször hívtuk fel a figyelmet. Megszüntették az ilyen korábbi státuszokat, és elvették az ezekhez kapcsolódó egyéb kedvezményeket is. Felülvizsgálatot hirdettek, amelyről azt mondták - akkor úgy látszott -, hogy '13 végéig fogják befejezni, ez nagyjából 200 ezer embert érintett, de mintegy két évet csúszott még a felülvizsgálat lezárása. Egyfajta táppénzszerű ellátást kapnak ők, amelyet az Egészségbiztosítási Alap fizet ki, elvették a nyugdíjjogosultságukat nekik is, vagyis a zömüknek. Több tízezer embernek csökkentették az ellátását, és több tízezer ember jogosultságát teljesen megszüntették, lényegében ellátatlanná téve őket, ezáltal földönfutóvá.

Az általános mérleget úgy lehet megvonni, hogy a 2012. január 1-jén életbe lépett jogszabályi változások nagyjából 305 ezer főt fosztottak meg a rokkantsági nyugdíjuktól. 30 ezer olyan megváltozott munkaképességű személy lehet, aki a biztosítási idő hiánya miatt is, és ők akár 40-99 százalék közötti rokkantsággal rendelkeznek, 40-99 százalék között egészségkárosodottak, akik pénzellátásra nem is

jogosultak egyáltalán. Azt gondolom, ez jól bemutatja az önök politikáját csakúgy, mint azok a rehabilitációs programok, amelyeknek az egyik feléről, egy aktuális fejleményéről pont Korózs Lajos kérdezett a mai nap folyamán. De az a rendszer, amit önök már 2016 szeptemberétől bevezettek, lehetőséget ad arra például mentálisan súlyosan beteg emberek kapcsán, hogy az ő hatóság foglalkoztatásukért egy speciális közmunkabért kelljen csak kifizetni, amely nettó 27 ezer forint. Hat óra munkáért egy nap; azt gondolom, ez vállalhatatlan, különös tekintettel akkor, ha megnézzük, hogy a munkáltatók által befizetett rehabilitációs hozzájárulásnak alig a felét fordították ezek kifizetésére. Tehát lenne lehetőség akár kétszer annyit kifizetni ezeknek az embereknek, önök ezt mégsem teszik.

De az, ami 2017. április 1-jétől lépett életbe egy új módosítás szerint, vagyis hogy egyes betegcsoportokat a minimálbér 30 százalékáért is, mindössze 220 forintos órabérért is foglalkoztatnak, amikor - még egyszer mondom - ők ma rokkantnyugdíjasok is lehetnének, nyugdíjjogosultságot is kaphattak volna, ha nem verik szét ezt a rendszert. Napi 4 órás foglalkoztatásban tehát egyes betegcsoportokban napi 750 forintos térítési díj mellett 880 forintot kereshetnek egyes betegek, mintegy 130 forintot tehetnek zsebre naponta, ennyi marad nekik a térítési díj kifizetése után.

(16.50)

Elképesztő! Önök nemhogy az út szélén hagytak embereket Magyarországon, hanem több százezer embert az árokba rugdostak; ezt nem lehet máshogy mondani. Egy igazságos és méltányos nyugdíjrendszer kapcsán ezeket bizony az asztalra kell tenni.

Amikor arra hivatkoznak, hogy mi van a környező országokban, azt szeretném önöknek mondani, hogy az összlakossághoz viszonyítva 1,5 százalék a rokkantellátottak, rehabilitációs ellátottak száma Magyarországon, ez Szlovákiában 4 százalék körül van. Nagyon sokat hivatkoztak önök korábban Szlovákiára e tekintetben.

Ebben is igazságot kell tehát tenni, igazságot is fogunk tenni. Az öregségi nyugdíjminimumot megduplázzuk, megteremtjük a lehetőségét a nyugdíjak reálértékének megőrzésére, és a 13. havi nyugdíjat is vissza fogjuk állítani. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Szerintem az utóbbi felszólalás is jó példa volt egyrészt a szocialista szómágiára, másrészt pedig arra, hogy mennyire mást mondanak a szocialisták kormányon és ellenzékben.

Már többször halljuk, úgy látszik *(Gógös Zoltán: Mi akkor is megadtuk a 13. havi nyugdíjat!)*, ez ki van adva a Szocialista Párton belül, hogy az egyhavi nyugdíj elvételét úgy mondják, hogy kényszerből ideiglenesen felfüggesztették a 13. havi nyugdíjat. *(Gógös Zoltán: Ez így volt!)* Mindnyájunknak szerintem Werner Faymann osztrák kancellár jut eszünkbe, aki nem kerítést épít, csak kapukat széles oldalszárnyakkal, a szocialisták sem elveszik, csak kényszerből ideiglenesen felfüggesztik a 13. havi nyugdíjat. *(Gógös Zoltán: Miért? Ti visszaadtátok?)* A lényeg ugyanaz: elvettek nyugdíjat a nyugdíjasoktól, a mi időnkben pedig 9,5 százalékkal emelkedett a vásárlóértéke. *(Gógös Zoltán: Ne bosszantsál már! - Derűltség.)*

De az is nagyon-nagyon beszédes szerintem, hogy arról beszélt a képviselőtársunk, hogy már meglévő nyugdíjakat vettek el. Tisztelt képviselő úr, senkitől nem vettünk el semmit. Aki szociális juttatásra szorult, az szociális juttatást kapott, a többiek pedig nyugdíjat. De hallgassuk meg az ön volt képviselőtársait, hogy ugyanerről a kérdésről, amelyet ön most teljes mértékben ellenezett, miként beszéltek itt a parlamentben. Veres János pénzügyminiszterként 2009. március 2-án itt az Országgyűlésben azt mondta, hogy „nem kerülhetők meg ezek a bizonyos strukturális átalakítások, azaz hozzá kell nyúlni mindazokhoz a területekhez, amit ön felsorolt a holland példa alapján a nyugdíjrendszert illetően, a rokkantnyugdíjrendszert illetően, a munkanélküli-ellátást illetően és sok minden más területet illetően”. Tehát ennek a rendszernek a megváltoztatását írta elő Veres János. *(Korózs Lajos: Ez nem azt jelenti, hogy ellátás nélkül maradnak emberek!)*

Korózs Lajost hallgassuk meg 2008. december 9-éről. Ezek mind ahhoz kapcsolódóak, amit Gyurcsány Ferencről már idéztem, azt nem szeretném még egyszer idézni. Azt mondta ön, képviselő úr: „Természetesen én azt tudom, hogy a rendszerváltás utáni években nagyon sokan belemenekültek a rokkantnyugdíjazásba, de hosszú távon nem lehet egy társadalom számára perspektíva az, hogy ha a munkaerőpiacon valamilyen ingadozás van, vagy azért, mert nem konvertálható a tudása, vagy azért, mert valamelyest az egészségi állapota csökkent, akkor az az egyetlen menekülési útvonal, hogy megyünk a rokkantnyugdíjba.” *(Korózs Lajos: Igen.)* Tisztelt képviselő úr, ez az, amit a képviselőtársam most ellenezett. Tehát beszéljék meg egymás között!

Szűcs Erika *(Korózs Lajos: Ez nem azt jelenti, hogy ellátás nélkül hagyunk embereket! - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* 2008. szeptember 29-én: „Egyébként a rokkantság megállapítása helyett a munkavégző képesség és a foglalkoztatás helyreállítása európai trend, amit nem csupán a gazdaság igényei, hanem mindannyiunk napi tapasztalatai is visszaigazolnak.” Most kapaszkodjanak, képviselőtársaim, mert az előzőek után el kell határolódnak a saját képviselőtársuktól, hogy mi is a társadalom valós elvárása több mint 400 ezer munkaképes korú

rokkantnyugdíjas esetén: „Ez az elvárás világos, aki munkaképes, az dolgozhasson és dolgozzon is, legyen több adófizető.” A 400 ezer rokkantnyugdíjasnál eléggé radikális álláspontot fogalmaztak meg akkor (*Gógös Zoltán: De ti a féllábút is visszaküldtétek!*), tisztelt képviselő úr.

Ahogy itt elhangzott, mi egy méltányos felülvizsgálati eljárást indítottunk, amit két évvel meg is hosszabbítottunk, pontosan azért, hogy mindenki megfelelő vizsgálatoknak essen alá. (*Gógös Zoltán: Egy csomó orvos most ment a börtönbe, nem?*) Önök is tudják, hogy 11 ezren már az első kérdőív kiküldésekor elismerték, hogy nem kérnek felülvizsgálatot, hanem visszatérnek a munkaerőpiacra. Tehát igyekeztünk tényleg a lehető legméltányosabban, a legkörültekintőbben, legalaposabban eljárni, mindenki érdekeit figyelembe véve.

De azt hiszem, hogy azok után most el kell dönteniük, hogy önök Varga képviselő úr álláspontját vagy Veres, Korózs, Szűcs képviselő urak és asszony álláspontját követik. Mert a kettő, mint ahogy korábban is mondtam, ellenzékben és kormányon szöges ellentétben van az MSZP esetében ismételtelen. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a képviselői felszólalásokat. Megadom a szót Firtl Máttyás képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportjából.

FIRTAL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Már negyedik alkalommal a parlamentbe jutva egyéni képviselőként megerősítem, hogy amit most államtitkár úr mondott, az úgy volt, tessenek majd visszaemlékezni rá. Természetesen, persze lehet kampánycéllal így-úgy megfogalmazni dolgokat (*Gógös Zoltán, a laptopjára mutatva: Itt olvasom Schmitt Palit, pont itt van előttem!*), de a tény mégiscsak az, amit előbb az államtitkár úr megfogalmazott.

Szeretném azzal folytatni, tisztelt képviselőtársaim, amit idáig még senki nem fogalmazott meg, talán államtitkár úr érintette, hogy az idős emberek tisztelete és megbecsülése értékrendünkben fakadó erkölcsi törvény; az emberi élet legfontosabb tiz parancsa között is szerepel. Szent István királyunk az országépítés, a megmaradás, a fejlődés és felemelkedés isteni és világi parancsai között életprogramjában többek közt a hit megőrzése, az egymás tisztelete, az igaz élet mellett az idősek tiszteletét is említi a megbocsátás és a becsületesség mellett. A mai nyugdíjasainknak sok küzdelemben volt részük, embert próbáló évtizedeket éltek meg, kommunizmust, rendszerváltást, folyamatosan és gyökeresen gyors ütemű politikai, gazdasági, társadalmi, technikai változások időszakát. Ők a mai aktív generáció nevelői, akiknek élete munkája van mindabban, amivel hozzájárultak közösségeink, hazánk mai arculatának megformálásához.

Amikor tisztelettel fordulunk nyugdíjas honfitársaink felé, akkor elsősorban köszönetet kell mondanunk az Országgyűlésből minden nyugdíjasnak a hosszú évtizedek alatti tevékeny munkájáért, mindazért, amivel hozzájárultak ahhoz, hogy szűkebb és tágabb közösségeink többé és erősebbé váljanak. (*Dr. Józsa István: Magadról beszélés?*) Környezetünkben megtapasztalhatjuk, hogy nagyon sok nyugdíjas esetén a nyugdíjkor nem inaktivitást jelent. Ezért is meg kell becsülnünk és köszönetet kell mondanunk mindazoknak is, akikre nyugdíjasként mint elengedhetetlen segítségre és támaszra számíthat családjuk. Meg kell becsülnünk mindazok elkötelezettségét, tudását, tehetségét és tenni akarását is, akik nyugdíjasközösségekben tevékenyen vesznek részt az értékkeremtésben, a tudás továbbadásában, az időskor ellenére is megtalálva helyüket, küldetésüket, gyarapítva közösségeinket, erősítve az összetartozást.

A Fidesz-KDNP-szövetség kormánya ennek érdekében 2010-et követően, a nyugdíjasszervezetekkel kötött megállapodás értelmében garantálja és megvédi a nyugdíjak értékét. Ez azt jelenti, hogy a nyugdíjak értéke minden évben legalább az infláció mértékével emelkedik.

Tisztelt képviselőtársaim, a folyamatok összefüggésben való szemlélése okán engedjék meg, hogy egy nagyon rövid kitérőt tegyek arra, hogy az előző balliberális kormányok nyugdíjasokat sújtó intézkedéseivel ellentétben milyen tényezők vezettek oda, hogy az Orbán-kormány érvényt szerzett a nyugdíjasokkal kötött megállapodásnak és betartja ígéretét, miközben 2015-ben (*sic!*) még államcsőd fenyegette hazánkat. Emlékeztetőül: 2010-ben a görög példa nyomán ez a veszély fenyegette az IMF-hitel törlesztésével sújtott, egyébként a globális válság időszakában közepette kivéreztetett országot, hogy további várható megszorítások közepette a nyugdíjak drasztikus csökkentését is meg kell majd tennie egy baloldali kormányt követő kormánynak, ezen a kijelölt úton kell végigmenni, és ezt a gazdaságpolitikát folytatni kellene. De fontos számunkra az, hogy az Orbán-kormány olyan törvényhozási, jogalkotási folyamatokba kezdett, a rendszerek átalakítása olyan gazdaságfejlesztési programot indított el és vitt sikerre, olyan adópolitikát alkalmazott és tett eredményessé, hogy mára tény, hogy hatodik éve folyamatos és töretlen a gazdasági növekedés, ami az uniós átlagot meghaladja, az IMF-hitelt visszafizettük, az államháztartás stabil, az államadósság csökkentése is folyamatos. 2018-ban 4,3 százalékos gazdasági növekedés valósulhat meg 2,4 százalékos hiánycél, illetve infláció mellett.

A sikeres gazdaságélénkítés következtében a gazdasági mutatók folyamatos javulása mellett a munkanélküliség jelenleg Magyarországon az egyik legalacsonyabb európai szinten. Továbbá a családtámogatás, a nyugdíjak reálértékének megtartása is csaknem egyedülálló Európában. Egyértelmű, hogy a Fidesz-KDNP kormánya volt az egyetlen az utóbbi 15

év kormányai között, amely ígéretéhez híven megővta a nyugdíjak vásárlóértékét a nyugdíjak infláció mértékének megfelelő folyamatos növelésével.

(17.00)

Így a hazai makrogazdasági folyamatok alakulásának a nyugdíjasok is a kedvezményezettjei, mert amint már a költségvetés tárgyalása során is elhangzott, a kormány a 2010-ben megtett ígérete szerint évről évre megvédi a nyugdíjak reálértékét, megőrzi azok vásárlóerejét, úgy, hogy a mindenkori nyugdíjemelés mértékét az adott évre tervezett inflációhoz igazítja. 2018-ban pedig szintén az infláció mértékével megegyező nyugdíjemelést valósít meg a kormány, és 2018-ban az ideinél nagyobb, 3 százalékos lesz a nyugdíjemelés, továbbá a gazdasági növekedés függvényében külön kormányzati intézkedésre is sor kerülhet. Az elmúlt évek bebizonyították, hogy az Orbán-kormány kiáll az idősek mellett, és meggyőződésünk, hogy nyugdíjasaink a magyar társadalom életében nemcsak eddigi munkájuk által, de a jelenben is elhivatottsággal rendelkező, értékes tagjai közösségeinknek.

Nyugdíjasaink elkötelezettségének is része van abban, amit ez idő alatt elértünk, hogy közös erőfeszítéseink eredményeképpen jutottunk ma oda, hogy a sikeres gazdaságpolitika eredményei a nyugdíjak emelkedésében, értékállóságában, a helyettesítési ráta mértékében, a nyugdíjprémiumban is érvényre jutnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány felelőssége egy olyan állami nyugdíjrendszer kidolgozása, amelyik stabil, kiszámítható, és nem emeli újra az államadósságot. Megteremtettük és megőrizzük a nyugdíjkassza egyensúlyát.

A korai nyugdíjazással érintett, ám munkaképes, életerős emberek esetében a kormány célja, hogy megteremtse a lehetőséget a munka világába történő visszatéréshez azoknak, akik ezt szeretnék. Bevezettük a „Nők 40” programot, amit nem részleteznék, de szeretném elmondani, hogy az említett választási kampányok során bizony nagyon sok dicséretet kaptunk mindezért. Mint ahogy elhangzott már, közel 194 ezren vették ezt igénybe.

A GDP növekedésével, azaz a már említett sikeres gazdaságpolitikával összefügg a nyugdíjprémium, amely akkor jár, ha a GDP-növekedés várhatóan meghaladja a 3,5 százalékot. Erre első alkalommal ebben az évben van kilátás.

A nyugdíjasok életét megkönnyítő közvetlen és közvetett intézkedések hosszú sorából, amennyiben azt tételes, alapos elemzés alá vetjük, úgy egyértelműen láthatjuk, hogy a nyugdíjas-társadalomnak aligha van olyan rétege, amelyiket valamilyen formában intézkedésben ne érintette volna.

A közvetlen intézkedések között a „Nők 40” program, a Btk.-módosítás az idősek fokozottabb védelme érdekében, a szociális szolgáltatások terüle-

tén hozott intézkedések és természetesen a 210 ezer nyugdíjasnak nyújtott Erzsébet üdülési program is ezt szolgálja.

Aztán folytathatjuk azzal, hogy az Idősek Tanácsa mint a kormány tanácsadó testülete létrehozásával állandó kapcsolatban lévén foglalkozunk azzal, ami itt már elhangzott Selmeczi képviselőtársamtól is, hogy gondolkodunk azon, hogy a nyugdíjasok szövetkezete létrehozásával egy új módosítást hajtánánk végre, amellyel szintén azt szeretnénk elérni, hogy valamilyen módon azoknak, akik aktívan részt akarnak venni ebben az elkövetkező időben, a lehetőséget megteremtjük. Erre már volt jó példa.

A nyugdíjasok életkörülményeit jobbá tevő közvetett intézkedések között most már csak egy-egy szóval említem: a rezsicsökkentés, a családtámogatási rendszer, a várólisták kérdése, a szűrőprogramok, a munkahelyvédelmi akcióterv, a munkaerőpiacra jutás, a rehabilitációs kártya, a közlekedési kedvezmények, a kulturális kedvezmények és a sport területén nyújtott kedvezmények is mind idesorolhatók lennének. De ugyanide tartozik, az „Otthon melege” programot említeném, amely szintén nagyban befolyásolja ugyanúgy a nyugdíjasok, mint a családok helyzetét is.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem szokásom parlamenti felszólalás keretében a sajtóból idézni, de most mégis megteszem, mert beszédes címetek olvashatunk fel teljesen különböző portálokon a költségvetés tárgyalása során. Idézem: „A nyugdíjasok biztosan jól járnak a kormány terveivel” - portfolio.hu; „Novemberben megdobják nagyjából 24 ezerrel a nyugdíjasokat” - index.hu; „Extra nyugdíjemelés, béremelés és adócsökkentés” - napi.hu. A mai vitanap üzenetéből is azt a következtetést vonhatjuk le, tisztelt képviselőtársaim, hogy ugyanez hasonlóképpen hangozhat: a magyar nyugdíjasok továbbra is jól járnak a kormány terveivel, mert a magyar nyugdíjrendszer hosszú távon, biztonságosan stabil és kiszámítható lesz. Köszönöm megtisztelő figyelmüket úgy, mint egy 50 éves munkaviszonnal rendelkező és rövidesen nyugdíjba vonuló, de már rég a nyugdíjkorhatáron túl dolgozó nyugdíjastól hallva mindezt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat. Ennek formája nem más, mint a kormány államtitkárának, Fónagy államtitkár úrnak a véleménye. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Országgyűlésben mindig nehéz érzelmek nélkül megnyilatkozni, de különösen nehéz egy olyan té-

mában, amely vagy mindannyiunkat érint, vagy jó esetben mindnyájunkat érinteni fog.

Itt végighallgatva képviselőtársaimnak esetenként indulatoktól elfúló véleményét, azért kérem, hogy ne felejtsek el azokat az elmúlt hosszú évtizedeket, amelyekben a jelenlegi állapot kialakult. Engedjék meg, hogy csak két dolgot említsek fel azok közül, amiket önök itt mondtak.

Az egyik, hogy az elmúlt években időszerűnek tartottuk, hogy az abnormálisan magas számú, korkezdvezményes és rokkantnyugdíjas állományban lévőket felülvizsgáljuk. Firtl képviselő-kollégám azzal fejezte be, hogy ő már nyugdíjaskorban van és nyugdíjas. Én 75 éves vagyok, és bizony nyugdíjaskorban vagyok. Zárójel, itt teszem hozzá: nem kapok nyugdíjat; kormánytagként nem kapok nyugdíjat. *(Firtl Mátyás: Én sem!)* Mondták, hogy itt mekkora nyugdíjakat vesszünk fel. Nem kapjuk a nyugdíjunkt, nem vesszük fel.

De ami miatt ezt szóba hoztam, az az, hogy ebből az ötvenvalahány év szolgálati időből én 38-at Ózdon húztam le, és magam is részese voltam annak, amikor emberek tízezreit küldtük a fenyegető munkanélküliség elől rokkantnyugdíjba. Kétségtelesen - az akkori kormányok tehetetlensége miatt - akkor foglalkoztatási problémákat igyekeztek és igyekeztünk szociális eszközökkel megoldani. Hogy ennek milyenek a következményei, azt mutatja ezeknek a térségeknek a mai helyzete is. Ugyanis ezek nem átmeneti helyzetet eredményeztek, hanem azt, hogy emberek tízezreiről lemondott a társadalom, egy olyan állapotra kárhóztatva őket, amelyet sem az addigi életvezetésük, sem az azutáni életük nem indokolt. Úgyhogy úgy gondolom, ezt a helyzetet sokkal korábban meg kellett volna oldani, és nem kárhóztatni azt a kormányt, amelyik ezen a helyzeten változtatott.

De ami miatt én lehetőséget kértem az elnök úrtól a megszólalásra, az néhány szám, amelyek ugyan nem kizárólag a nyugdíjasokra, hanem az egész társadalomra vonatkoznak. És ha már ilyen személyes hangütést engedtem meg magamnak, akkor engedjék meg, és azért is kértem lehetőséget, hogy ezt én mondjam el, mert személy szerint, kormánytagként ennek a végrehajtásában volt részem, és ez a rezsicsökkentés.

A 2013. január 1-jével hatályba léptetett, önök által jól ismert intézkedéseknek engedjék meg, hogy az összesített számait elmondjam, annak bizonyosságául, hogy azért nem olyan fekete a helyzet, mint ahogy kollégáim ezt igyekeznek itt bemutatni. A Statisztikai Hivatal és az energiahivatal adatai szerint a rezsicsökkentéseknek köszönhetően a lakossági fogyasztók a földgáz-, villany- és távhőszámlákon mintegy 818 milliárd forintot takarítottak meg 2013. január 1. és 2016. december 31. között. Tehát több mint 800 milliárd forintot. A legtöbbet a villanyszámlán takarítottak meg a fogyasztók, ezen szolgáltatásért ugyanis 396 milliárd forinttal fizettek kevesebbet.

(17.10)

A földgáz esetében 340 milliárd forint volt a lakossági felhasználók összes megtakarítása, míg a távhő árának csökkentésével 82 milliárd forint maradt a fogyasztóknál. Amennyiben a víz-, csatorna-, PB-gáz-, valamint a hulladékdíjak csökkentésének hatását is vizsgáljuk, akkor az említett időszakban, tehát 2013. január 1. és 2016. december 31. között a lakosság összes megtakarítása 909 milliárd forintot tesz ki.

Ezen időtartam alatt a víz- és csatornaszolgáltatásokon 60 milliárd, a PB-gáz-szolgáltatáson 10, a hulladékszolgáltatáson 20 milliárd forintot takarítottak meg a magyar családok, mindenki, tekintet nélkül arra, hogy milyen idős, milyen családban él, s tekintet nélkül arra, hogy mire szavazott. A 2015. évi megtakarítási tényadatokból kiindulva, azt folyó év november végéig arányosítva, kivetítve, a magyar családok 2013 és folyó év, tehát 2017. május 31. között több mint 1000 milliárd, számítások szerint 1021 milliárd forintot takarítottak meg.

Engedjék meg, hogy két mondatot szánjak arra, mert itt a vezérszónoki expozékban elhangzott, ez pedig a lakosságot terhelő hátralékok. Félreértés ne essék, akinek hátraléka van, annak az mind a mai napig egy szorító helyzet, de nem mindegy, hogy hány tízezer család van ebben a szorításban és milyen összeggel. A rezsiköltségek csökkentése a korábban felhalmozott hátralékok alakulására nyilvánvalóan kedvező hatással volt, mind a tartozások összege, mind a hátralékos fogyasztók száma jelentősen csökkent az elmúlt években. Az energiahivatal adatai alapján 2012-ről 2016-ra a 30 napon túli hátralékok a villamos energia esetében 31 milliárd forintról 16 milliárdra, tehát mintegy 48 százalékkal csökkentek, a földgáz esetében 40 milliárdról 16 milliárdra csökkentek, 60 százalékkal, a távhő esetében pedig 16 milliárdról 10 milliárdra, mintegy 37 százalékkal csökkentek a hátralékok.

Ezzel összefüggésben kiemelem a kikapcsolt lakossági fogyasztók számát, hiszen az a legbrutálisabb szolgáltatói beavatkozás. A kikapcsolt lakossági fogyasztók száma is jelentősen csökkent. 2012-ben még összesen 155 ezer lakossági fogyasztó volt kikapcsolva, 2016-ban már csak - ha egyáltalán ezt a „csak”-ot itt lehet használni; én úgy gondolom, hogy nem - 106 ezer fogyasztó volt, ez több mint 30 százalékos javítás. Ezért tartjuk nagyon fontosnak, és ezért szeretném itt is, ennek a politikai vitának a lehetőségét is felhasználni arra, hogy a magyar társadalomnak, tekintet nélkül annak társadalmi szekcionálásától, a magyar társadalom kivétel nélkül minden tagjának érdeke a rezsicsökkentés eredményeinek megtartása s lehetőség szerinti továbbvitele. Köszönöm, elnök úr, a türelmét. *(Taps a kormány- pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most visszatérünk az előre bejelentett felszólaló képviselőre.

lőkhöz, ezek sorában Gyöngyösi Márton képviselő úr, Jobbik, következik. Parancsoljon!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Először is szeretnék én is köszönetet nyilvánítani a kezdeményezőknak, akik lehetőséget nyújtanak arra, hogy a törvényalkotás mellett ilyen fontos témákról, mint a nyugdíjkérdés, itt vitatkozhassunk a Házban. A vezérszónoki felszólalást részünkről Sneider Tamás ismertette, elmondta, hogy a nyugdíjrendszerrel kapcsolatban milyen elképzelései vannak a Jobbiknak; én egy-két gondolattal szeretném kiegészíteni, egy-két gondolattal szeretnék hozzájárulni ehhez a mai vitához.

Először is nagyon nagy érdeklődéssel hallgattam vagy figyeltem azt a licitet, ami a szocialisták és a jelenlegi kormánypárt között kialakult arról, hogy a Fidesz 8 éve vagy a szocialisták 8 éve 2002-2010 között vett-e ki több pénzt a nyugdíjrendszerből. És legalább ilyen érdeklődéssel hallgattam Fónagy államtitkár urat, aki azzal az érzelmes kitételrel indított, hogy mindannyiunkat vagy érint, vagy érinteni fog ez a kérdés. Én magam már néha, amikor a jelenlegi folyamatokat figyelem, erősen kételkedem abban, hogy amire én elérem a nyugdíjkorhatárt, addigra ilyen jelenlegi tendenciák mellett ez a nyugdíjrendszer ki fogja-e tudni termelni azt az összeget, ami engem megilletne, amire odaérek.

Az egész nyugdíjkérdés egy átfogó, komplex megközelítést igényel. Egy igen átfogó, komplex kérdéssről beszélhetünk, amelynek, az időskori gondoskodásnak alapvetően két feltétele van. A fenntartható és igazságos nyugdíjrendszernek feltétele a gyermekszületések egészséges száma, tehát a demográfia, illetve az egészséges gazdasági környezet. Két szélsőséges helyzet van alapvetően a mai világban, mind a kettő alapvetően az időskori gondoskodást segíti elő. A harmadik világban, a fejlődő világban, ahol magas demográfia jellemzi a társadalmakat, azonban alapvetően egy alacsony gazdasági teljesítmény van, itt még nyugdíjrendszer sem létezik, de alapvetően a magas születésszámmal gondoskodnak a családok az időskori ellátásukról. Ezzel szemben a fejlett világban a jelenlegi tendenciák szerint egy nagyon rossz demográfiai helyzet mellett, de jó gazdasági teljesítmény mellett magas szociális kiadásokkal gondoskodnak a társadalmak az időskori gondoskodásról és ilyen értelemben a nyugdíjrendszerről. Azonban az, ami Magyarországon kialakult, az egy nagyon furcsa és egy rossz mixe ennek a két felfogásnak. Alapvetően rossz demográfiai mutatók, rossz gyermekszületési mutatók mellett és rossz gazdasági teljesítmény mellett próbáljuk fenntartani a nyugdíjrendszerünket, egy olyan rendszerben, amelyet alapvetően a csökkenő demográfia és emellett még az elvándorlás jellemez, és emellett egy olyan rossz gazdasági tendencia, amely csökkenő reálbérek mellett próbálja finanszírozni a nyugdíj-kasszát.

Itt Hollik István képviselőtársam ismertetett néhány szempontot, amivel én alapvetően egyet is tudnék érteni. Az, hogy a költségvetés és a makroszámok milyen fontosak a nyugdíjrendszer fenntartásában, ezzel alapvetően egyetértek, és ezért dicséret is illeti a kormányt, hogy felelőtlen gazdálkodást követően egy viszonylag stabil költségvetési politika mellett egészséges gazdasági mutatókra tekinthetünk. Ez a makroszámok világa, ami jó. De ha a foglalkoztatások számát nézzük, bármennyire is dicséretes az, hogy alapvetően a nulla felé tendál a foglalkoztatás és a munkanélküliség, azért alapvetően a kormánynak föl lehet azt róni, hogy milyen módon és milyen módszerrel javította a foglalkoztatást. Ha a közmunka bevezetésével javult a munkavállalási statisztika, akkor ezt alapvetően nem tartjuk egy jó módszernek, hiszen a közmunka, amiért alapvetően a létminimum szintjét sem elérő munkabéretet fizet ki a kormány, ez alapvetően egy rabszolgatársadalomnak a színvonalja, hiszen azok a társadalmak, amelyekben a bérek a létminimum szintjét sem érik el, ezek alapvetően az ENSZ emberi jogok egyetemes nyilatkozata szerint a rabszolgatársadalmakra jellemzőek.

600 ezer honfitársunk hagyta el ezt az országot, 300 ezer honfitársunk készül elhagyni ezt az országot, ami nyilvánvalóan az alacsony munkabéreknek az eredménye, és ebben a tekintetben Magyarország nyugdíjrendszere a fenntarthatatlanság irányába mutat. A bérunió, a Jobbik által javasolt azon kezdeményezés, amely a nyugdíjrendszer fenntarthatóságát is biztosítja, hiszen ez az egyedüli olyan lehetőség, amellyel magasabb béreket, abból magasabb adófizetéseket, magasabb járulékfizetéseket tesz lehetővé, amely a helyben maradást teszi lehetővé, a születésszám és a gazdasági teljesítmény, a realgazdaság teljesítményének a növelését is lehetővé teszi, és ezáltal a nyugdíjrendszer hosszú távú fenntarthatóságát is biztosítja. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(17.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Fidesz képviselője, Csizi Péter képviselő úr a következő. Parancsoljon!

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem szeretnék vitatkozni az előttem szóló Gyöngyösi Mártonnal, de a licitet nem mi tesszük. Az MSZP és a Fidesz közötti vita a két kormányzás összehasonlítása. A licitbe pont önök szállnak be, azok a pártok - az LMP, önök, a függetlenek -, amelyek még nem vezették ezt az országot, tehát teljesen természetes, hogy még nincs egy egzakt összehasonlításunk az önök kormányzásáról. De amikor a nyugdíjasok helyzetéről beszélünk, és összehasonlítjuk a mostani kormányzást az előző kormányzással, akkor nem egy licit alapján tesszük meg, hanem végignézzük a tényeket. Megnézzük, hogy mi történt a mi kormányzásunk előtt,

és összehasonlítjuk azokkal a számokkal, azokkal az intézkedésekkel, amiket mi magunk tettünk. Csak így lehet egy vitában összefogó képet adni Magyarországnak lakosságának, és csak így lehet egy vitában - ha konszenzusra nem is fogunk jutni, de legalábbis - reális képet mutatni azok számára, akik tudják nagyon jól, hogy egy nyugdíjpolitika nem arról szól, hogy mit szeretnénk adni a nyugdíjasoknak. Hát, teljesen természetes, hogy minden egyes politikusnak, minden egyes kormányának az a célja, hogy növelje a nyugdíjasok támogatottságát, növelje a nyugdíjasok iránti elköteleződést, és növelje azokat az intézkedéseket pozitív értelemben, amit a nyugdíjasok élvezhetnek.

De azért van egy helyzetkép. A kormányzást befolyásolja az, hogy az elődöktől miképp kapja meg az országot, milyen - úgymond, pestiesen szólva - a kassza az állapota. Vagy, ahogy a szocialistáktól sokszor halljuk, ez már ma is elhangzott kormányparti és ellenzéki oldalról egyaránt, a szocialistákat a kormányzásuk alatt egy kényszer irányította. Minden olyan, ami negatív, minden olyan, ami károkat okozott, mondjuk, az idősek, a nyugdíjasok irányába, azt ma már előszeretettel úgy említik a szocialista képviselők, hogy egy külső kényszer hatására tették.

Én most életemben talán először, de megpróbálom elfogadni ezt az érvelést, és megpróbálom úgy végignézni a 2010 előtti időszakot, hogy elfogadom, önök minden intézkedésüket a gazdasági válság, a pénzügyi válság kellős közepén a pénzügyi krízis miatt tették. Megpróbálom elfogadni, hogy önök egyhavi nyugdíjat, a 13. havi nyugdíjat azért vették el, mert gazdasági válság volt a világban. Megpróbálom elfogadni, hogy azért kellett a nyugdíjkorhatárt 62-ről 65 évre növelni, mert a pénzügyi szektor összeomlott a tengerentúlon. Elfogadom még azt is, bár ezt már nehezen tudom, de valahol akár még azt is el tudom fogadni, hogy a gazdasági világválság volt az, ami miatt 2006 és 2010 között jelentősen, 4 százalékkal esett vissza a nyugdíjak reálértéke.

Még azt is elfogadom, hogy a 2008-as Gyurcsány-kormány intézkedése, ami 8 százalékkal csökkentette az induló nyugdíjakat, annak is az indoka a gazdasági világválság volt, bár azért ezt már nehéz elfogadni, hiszen 2008 második felén indult a válság, ez a döntés pedig előbb született, de én elfogadom, önök irányába a jóindulatom maximálisan megvan ebben a témakörben.

S még azt is elfogadom, hogy a vizitdíjat is kényszer hatására, a világválság miatt kellett bevezetni, bár egy kicsit rontja az esélyeket és rontja az elfogadásom mértékét, hogy önök ezt 2007. február 15-én vezették be, de nem baj, ne legyünk ennyire szőrszálhasogatók, ha minden intézkedést külső kényszer hatására tettek, akkor biztos, hogy a vizitdíj bevezetése is ennek hatására történt. Bár azt már nehezen tudom elfogadni, hogy miért kellett 220 millió forintért a vizitdíjat megsajtozni, miért kellett a vizitdíj bevezetésével kapcsolatos kommunikációra elkölteni 733 ezer ember első vizitdíját, köztük idősek, nyugdí-

jasok által befizetett plusz extra támogatást. Mert egy plusz extra támogatás volt a vizitdíj, gyakorlatilag olyan emberektől kértek erre pluszpénzt, akik egyébként egész életükben fizették a társadalombiztosítás különböző részeit. Még talán azt is el tudjuk fogadni, hogy az az 59 százalékos pénzromlás, ami 2002 és 2010 között az önök kormányzását jellemezte, az is biztos külső hatásra, a nagy pénzügyi-gazdasági válságra vezethető vissza.

Azt viszont már nehezen tudom elképzelni és elfogadni, hogy a több mint egy tucat rezsiköltségetemelés is mind külső hatásra történt. Bár a külső hatást el tudom fogadni, hiszen önök külföldi cégeket engedtek be arra a piacra, ahol amúgy nincs verseny, ahol kiszolgáltatták a lakosság, beleértve a nyugdíjasokat is, és önök hagyták, hogy ott kényük-kedvük szerint alakítsák ki ezek a cégek az árat, de ezt azért már nem szabad a világgazdasági válságra fogni. De ne menjük bele ennyire a részletekbe, fogadjuk el, hogy a világgazdasági válság kellős közepén önöknek nagyon nehéz helyzetük volt.

S akkor itt már látjuk is, hogy mi a különbség a két kormány között, a 2010 előtti és a 2010-et követő kormányzás alapideológiája és politikája között. Önök úgy gondolkodnak, ahogy a nemzetközi pénzügyvilág is gondolkodott, meg a nemzetközi politika is gondolkodott, hogy a gazdasági válságot - a nevében is benne van, hogy gazdasági, tehát valahogy köze van a nagy cégeknek - és a pénzügyi válságot - a nevében is benne van, hogy köze van a bankszektorhoz - az emberekkel kell megfizettetni. Önök azt a politikát képviselték egészen 2010-ig, hogy a nemzetközi pénzügyi piac hibáit, az ő összeomlását a magyar embereknek kell arányosan, magyarországi méretekben kifizetni. Önök gyakorlatilag végig ugyanazt a politikát képviselték, amit az IMF képviselt Görögországban, ahol eljutottak egészen addig, hogy a nyugdíjasok esetében még nyugdíjcsökkenést, nyugdíjmegvonást is előtérbe helyeztek.

Hála a jóistennek, nem önök vezették az országot 2010-ben, mert ha 2010-ben is önök nyertek volna, akkor ez a folyamat folytatódott volna. Az, amit elkezdtek, aminek a káros hatásait érezték a nyugdíjasok is, gyakorlatilag ez ment volna végig, beleértve az IMF-megállapodást, és beleértve még számos olyan intézkedést, amit ma már el se tudunk képzelni. No, ezek azok a tények, amikkel nem lehet vitatkozni, a két politika közötti különbség 2010-től folyamatosan meglátszik. Lehet vitatkozni, hogy a mi válságkezelésünk jó vagy rossz, lehet vitatkozni, hogy szerencsénk volt vagy nem volt szerencsénk - ez azért egy vicces vita, de akár még ezt is le lehet folytatni -, de az vitathatatlan tény, hogy a két álláspont között óriási különbség van.

A szocialista álláspont a pénzügyi piac veszteségét az emberekkel akarta megfizettetni, fizettette meg éveken keresztül, mi pedig úgy gondolkodtunk, hogy nem az emberektől kell elvonni azért, mert a pénzügyi piac hibázott. Ezért vezettünk be különadókat a multinacionális cégek irányába, és ezért

vezettünk be különadókat a bankok irányába is, és ezért tudtuk azt megtenni, hogy ma már a 2018-as költségvetés tárgyalásakor kimondhattuk, hogy a válságos időszakot a hátunk mögött tudhatjuk.

Ezért tudtuk megtenni, hogy csökkentettük a rezsiköltségeket, hiszen, ahogy már említettem, mi úgy gondolkodunk, hogy ahol nincs piaci verseny, ott legyen árszabályozás, ezért 25 százalékkal lett kevesebb a gáz, a távhő és az áram ára, ami egy átlagos családnál 170 ezer forint, egy átlagos nyugdíjas családnál akár 100 ezer forint megtakarítást is jelenthet évente. Ezért gondoljuk azt, hogy az áfát nem növelni kell, ahol önök tették, hanem az alapvető élelmiszerek áfáját, a sertés, a hal, a baromfi és a tojás áfáját, beleértve a tej áfáját is, csökkenteni kell lépésről lépésre úgy, ahogy a gazdaság teljesítőképessége ezt megengedi.

(17.30)

Azért gondoljuk azt, hogy nem engedünk a kartellezésnek, és a korábbi gyakorlattal ellentétben a gyógyszerárcsökkentésnél a vaklicit bevezetésével is jelentős költségeket, jelentős olyan költségeket tudtunk megtakarítani, mondjuk, a nyugdíjas családok irányába is, amelyek egyébként az önök idején nem valósulhattak meg. És mindezen intézkedéseknek köszönhetően a nyugdíjasok körében a relatív jövedelmi szegénység az elmúlt hat évben egyharmadával csökkent.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ma oda jutottunk el, hogy a gazdasági teljesítőképesség mértékében tudjuk biztosítani nem csak azt, hogy növekedjenek a nyugdíjasok támogatásai, növekedjenek a nyugdíjak, egyébként pedig a valós költségeik csökkenjenek. Hiszen lehet, hogy korábban voltak nagyobb nyugdíjemelések is, de azért akkor a jelentős infláció mentén úgy éreztük, hogy amit a szocialisták az egyik kezükkel adtak, annak többszörösét az áremelések során a másik kezükkel elvették.

Tehát mi mindvégig azon az állásponton vagyunk, hogy lépésről lépésre kell haladni, amit a gazdaság nekünk enged. Úgy, hogy természetesen minden egyes területen éreztesse a gazdasági teljesítőképesség a hatását. Például beindítottuk 2013 januárjától a munkahelyvédelmi akciótervet. Hiszen meg kellett védeni azoknak az embereknek a munkahelyét, akik egy évtizeden belül elérik a nyugdíjkorhatárt. Gyakorlatilag az 55 év felettiak teszik ki a munkahelyvédelmi akciótervben részt vevők több mint 40 százalékát. Ez a pénzügyi támogatás, ami a bérköltséget csökkenti a munkaadók számára, ad biztonságot számos olyan munkavállalónak, akinek egyébként, mondjuk, 2010-et megelőzően megszűnt vagy hasonló környezetben megszűnhetett volna a munkaviszonya.

Tíz nyugdíj előtt álló személyből hétnek az állását védi ez a program, ahogy egyébként az „Út a munkaerőpiacra” programnak is célja sok más mellett, hogy az 50 év feletti foglalkoztathatóságát

növeljük, hogy az 50 év feletti legalább a nyugdíjkorhatárig a munka világában maradjanak. Ennek érdekében Budapesten kívül 214 milliárd forintot, Pest megyében pedig 17,8 milliárd forintot költ a kormány, illetve természetesen európai uniós támogatások révén az Unió is.

Összességében pedig eredményként mondható ki, hogy 2017. április végéig 60 500 főt vontak be a programba, olyan embereket, akiknek egyébként veszélyben volt a munkahelyük. A célunk az, hogy minél többen maradjanak bent a munka világában. Aki úgy gondolja, hogy ereje, ideje, energiája engedi, a tapasztalatát mindenképpen kamatoztassa. Hiszen minél többen dolgoznak ma Magyarországon, és minél nagyobb a bér, akkor annál nagyobb az a kassza, amit elkölthetünk a nyugdíjak emelésére. Tehát amikor a közsférában, a pedagógusoknál, a katonáknál, a szakorvosoknál, az egészségügyi szakdolgozóknál béremelési programokat hirdetünk, amikor 5-50 százalékos béremelést hajtunk végre, az mindmind valahol, áttételesen, de kedvez a nyugdíjasoknak, erősíti azt a pénzügyi részt, azt a kasszát, amiből a nyugdíjakat fizetjük ki. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schmuck képviselő asszonytól türelmet és megértést kérek, még nyugodtan foglaljon helyet, mert nem tudhatja, hogy a kormány nevében Czibere államtitkár úr kért szót - most már elárultam. Parancsoljon! Ön jön.

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én egy nagyon rövid választ szeretnék Gyöngyösi képviselő úr felszólalására adni. Azt gondolom, egyetértünk abban, hogy a demográfia és a foglalkoztatáspolitikai együtt képes biztosítani a nyugdíjpolitikát, a nyugdíjrendszer fenntarthatóságát. Azt gondolom, abban is egyetértünk, hogy ez egy rendkívül komplex kérdés, és az időskori biztonság, annak kiszámíthatósága nem redukálható egyedül a nyugdíjra, hanem sok más tényezője van. Azt gondolom, ez teljesen evidens. És az is, hogy az egészséges, fenntartható gazdasági környezet, az államháztartás rendbetétele mind hozzájárultak ehhez a kiszámítható nyugdíjrendszer kialakításához.

Ott kaptam fel a fejem, amikor rabszolgatársadalomról beszélt a közfoglalkoztatás kapcsán. Azt látni kell, hogy ma Magyarországon a közfoglalkoztatás rendszere sok ember számára, emberek tízezrei számára egy nagyon fontos eszköz ahhoz, hogy abból a tartós mély nyomorból, tartós munkanélküliségből kiszakadjanak, amiben nagyon sok időt töltöttek el kényszerűen. Tehát ez egy nagyon fontos társadalompolitikai eszköz, aminek minden egyes társadalomstatisztikai mutatóban, például a szegénységmutatóban kézzelfogható eredménye van. Legális fehérjövédlemhez juttatja az embereket. Azt gondolom, hogy alapvetően, ha végigmegy a falva-

kon, településeken, láthatja a nyomát. Két hete voltam Cigándon, múlt héten voltam Cserdiben, ma egyeztettünk a tiszaburai, tiszabői helyzetről, mindenütt kézzelfogható, tapintható az a változás, amit a racionálisan megszervezett közfoglalkoztatás jelent. Természetesen mindehhez kell egy vezető. Kell egy testület, kell egy polgármester, aki a felzárkózási programokat összeilleszti helyben, és ennek integráns része a közfoglalkoztatás. De arról beszélni, hogy ez rabszolga-társadalmat hozna létre, azt gondolom, ez nagyon erős túlzás.

Nyilvánvalóan lehetnek polgármesteri túlkapások, egyebek, ezek miatt meg kell tenni a bejelentéseket, és ki kell ezeket vizsgálni. De önmagában az, hogy ma a magyar helyzetben az inaktivitási ráta rendkívül magas volt, és onnan kellett lehozni, lecsökkenti, ebben a közfoglalkoztatásnak nagyon fontos szerepe van úgy, hogy a kormány folyamatosan azt hangsúlyozta, hogy a közfoglalkoztatás nem végcél, nem önmagában vett érték, nem önmagában vett cél, hanem egy átmeneti tranzitálásra alkalmas eszköz. Hadd utaljak a kormány által elfogadott márciusi programcsomagra, amely az elsődleges munkaerőpiac felé történő nyitást és annak rugalmasabbá tételét irányozza elő a közfoglalkoztatás rendszerére. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP, parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Az igazságos és méltányos nyugdíjrendszer megteremtéséhez öt pontban foglalom össze az LMP javaslatait. Ezek vonatkoznak a nyugdíjak értékének megőrzésére, a szegénységben élő nyugdíjasoknak pluszsegítség-adásra, vonatkoznak arra, hogy a nyugdíj melletti munkát lehetővé kell tenni, továbbá, hogy az öngondoskodást ösztönözni kell, és szól az általános béremelésről is.

Először: a nyugdíjak értékének megőrzéséhez és a méltányos nyugdíjemeléshez az LMP szerint a nyugdíjas-infláció alapján kell számítani a nyugdíjemeléseket. Ugye, a nyugdíjas-infláció egészen más, mint egy általános infláció, hiszen figyelembe veszi a nyugdíjasok fogyasztói kosarát. Tudjuk azt, hogy a gyógyszerek, az általános élelmiszerek, a rezsi nagy tételt tesznek ki a nyugdíjasok költségeiben, és ezek áremelkedése más, mint az általános.

Emellett meg kell vizsgálni annak a lehetőségét, hogy a mindenkori reálbér-emelkedést is figyelembe lehessen venni az infláció mellett az éves nyugdíjemelések során. Ha valóban javul a gazdaság helyzete és nőnek a bérek, azt érezzék meg a nyugdíjasok is, relatív helyzetük ne romoljon. És ne csak abban az esetben tűzzön ki a kormány célprémiumot, ha a GDP 3,5 százaléknál magasabban emelkedik, hanem abban az esetben is érezzék a nyugdíjak a gazdasági

növekedés hasznát, ha az 3,5 százaléknál alacsonyabb.

Továbbá javasoljuk, hogy az idei évben esedékes emelést hozza előre a kormány novembertől. Elfogadhatatlannak tartjuk, hogy a kormány egyszerűen ül a nyugdíjasok pénzén. A nyugdíjasoknak már most azt az 1 százalékot, ami a 2,6 százalékos inflációhoz kell, meg kellene adni. Egyszerűen nem érthető, hogy amikor a nyugdíjasoknak nagyobb szükségük lenne arra a pénzre, a kormány ül rajta, és nem hajlandó előbb a nyugdíjasoknak ezt a pénzt odaadni.

(17.40)

A szegénységben élő nyugdíjasoknak az LMP szerint pluszsegítségre van szüksége, és azt gondoljuk, hogy ennek a lehetőségeit meg kell vizsgálni. Nyilván szóba jöhet egyfajta differenciált nyugdíjemelés, például az egyösszegű emelés arányosabb, magasabb emelést jelentene az alacsony ellátásban részesülő nyugdíjasoknak, de tulajdonképpen úgy is lehetne differenciálni, hogy a százalékok változnak. Ez nyilván egyeztetés kérdése, és meg kell a részleteket nézni, viszont be lehetne vezetni egyfajta rászorultsági alapú nyugdíj-kiegészítést is a létminimum alatt élő nyugdíjasok számára.

Az LMP szerint az állam támogatást nyújthatna az önkormányzatoknak arra, hogy a szegénységben élő nyugdíjasoknak szociális támogatást nyújtsanak a lakhatási költségeik, rezsizsámláik, gyógyszerköltségeik fedezéséhez. Azt látjuk, hogy a jelenlegi támogatások nem elégségesek, gondoljunk csak arra, hogy hány egyedül élő nyugdíjas ember hűl ki telente saját otthonában.

Emellett meg kellene emelni az öregségnyugdíj-minimum összegét 50 ezer forintra, ahogy azt az LMP is már javasolta. Ez is egyszerűen érthetetlen, hogy az öregségnyugdíj-minimum jövőre már tizedik éve nem emelkedik, 28 500 forint, ebből csak éhen lehet halni. Továbbá a rokkantnyugdíj és a karkedvezmény rendszerét egy szigorúbb, de méltányos formában vissza kell állítani. A lerokkant, egészségileg munkára képtelenné váltak számára biztosítani kellene a rugalmas nyugdíjba vonulás lehetőségét, nyilván csökkentett járandóság mellett.

A harmadik javaslatcsomagunk a nyugdíj melletti munka lehetővé tételére vonatkozik. A kormány törölje el a kényszernyugdíjazást és a kettős juttatás tilalmát a közszférában, ne büntesse azokat, akik nyugdíjaskorukban is tovább szeretnének dolgozni, ők is megszolgálták a nyugdíjat, jogosultságot szereztek rá, évtizedekig fizették a járulékot.

A korhatár előtti ellátottak is korlát nélkül dolgozhatnak. A jelenlegi szabályok szerint a korhatár előtti ellátottak, a szolgálati járandóságban részesülők, korábbi karkedvezményes nyugdíjasok keresete nem haladhatja meg az éves keretösszeget, ami havi szinten a minimálbér másfélszeresét jelenti, és ha ezt az összeget eléri, akkor az év hátralévő részében

szünetel az ellátása. Az LMP szerint ezt a korlátozó szabályozást el kell törölni.

Továbbá: ne büntessék a dolgozó rokkant embereket sem, különösen szigorú büntetőszabályok vonatkoznak a rokkant- és rehabilitációs ellátásban részesülő emberekre. Ha keresetük három egymást követő hónapon keresztül meghaladja a minimálbér másfélszeresét, akkor megszűnik az ellátásra való jogosultságuk. Ez az amúgy is nagyon alacsony ellátás szegénységre ítéli a rokkant embereket, akiknek magasabbak a kiadásai. El kell törölni a korlátozást.

Fontosnak tartjuk, hogy ösztönözzék a nyugdíj melletti munkavégzést, aminek számos eszköze van. Most néhányat felsorolok: ilyenek a rugalmas munkaidő, a részmunkaidő, több szabadnap a nyugdíjas munkavállalók számára vagy a nyugdíjas munkavállalók digitális készségeinek fejlesztése, szemléletformálás az aktív időskor mellett, a munkáltatók érzékenyítése, a vállalatok elismerése vagy a generációk közti szolidaritás erősítése, önkéntes programok, a „Kortárs” segítő programok is idetartoznak, az idősek segítségnyújtása a segítségre szoruló idős társaiknak, az idősgondozás vagy a rugalmas nyugdíjba vonulás lehetősége.

A negyedik javaslati csomagunk az, hogy az öngondoskodást ösztönözzük és nem ellehetetleníteni kell. Igen, fontos, a kormány számoljon el a magánnyugdíjpénztári befizetésekkel, és teljesítse az ígértét, vezesse be az egyéni nyugdíjszámlák rendszerét. Ez már önmagában elősegítené a nyugdíjaskorra való tudatosabb felkészülést, a takarékoskodást. Csökkentsék a nyugdíj-előtakarékossági befizetések adózását, és kezdjék meg a nyugdíjrendszer átfogó reformjának előkészítését az érintett társadalmi szervezetek bevonásával. A jövőbeni nyugdíjrendszer egyik pillére kell legyen az LMP szerint az öngondoskodási pillér.

Az ötödik csomagunk az általános béremelésre vonatkozik, ezt a többkulcsos adórendszer bevezetésével lehetne megvalósítani. Tisztességes béreket kell biztosítani, hogy minél kevesebben hagyják el az országot és menjenek külföldre, hogy ott vállaljanak munkát és családot. A többkulcsos adórendszerrel nemcsak a legkisebb bérek emelkednének, hanem garantáltan nőne mindenkinek a bére, aki havi egymillió forint alatt keres. A közmunkát viszont fokozatosan fel kell váltania a munkaerőpiaci képzéseknek, a piaci munkát biztosító helyi munkahelyteremtési programoknak, a kis- és közepes vállalkozások támogatásának. Még idetartozik, hogy a közszférában is átfogó bérrendezésre van szükség a nyugdíjat nem keletkeztető pótlékok és a béremelések halogatása helyett. Ezek a források rendelkezésre állnának a költségvetésben, csak önöknek meg kellene szavaznia az LMP plusz 300 milliárdot biztosító módosító javaslatát.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az általános béremelésnek nemcsak a jövő nyugdíjasai szempontjából van jelentősége, hanem úgy is, hogy idősebb nyugdíjas emberek nem maradnak itthon, Magyarországon

gyerekeik és unokáik nélkül; ez még annál is tragikusabb, mint hogy alacsony nyugdíjból kell megélni. A múlt hét végén kitelepülésen vettem részt, országjáráson, találkoztam nyugdíjasokkal is, és egy idősen elmondta, hogy három gyereke van, tizenegy unokája, és mind a három gyereke és a tizenegy unokája külföldön van, és itt van a beteg férjével, akivel már utazni sem tud külföldre. Tehát ezekben az esetekben nemcsak arról van szó, hogy az alacsony bérek miatt alacsonyok lesznek a nyugdíjak, és nem tudnak megélni, hanem arról is, hogy idősebb emberek itt maradnak Magyarországon gyerekeik nélkül, és a gyerekek külföldön próbálnak meg megélni találni.

Tisztelt kormánypárti Képviselők! Nagyon remélem és bízunk abban, hogy önök az LMP javasla- taiból jó sokat meg fognak fogadni, és figyelembe veszik majd a nyugdíjrendszer változtatásánál. Köszönöm.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Képviselők! Most kétperces hozzászólások következ- nek, történetesen jelen pillanatban egy, merthogy egy frakcióból csak egy lehet, így aztán Gúr Nándor képviselő úr következik. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, el- nök úr. Miközben a teljes jogú nyugdíjasok most már hetedik esztendeje, azok, akik húsz év szolgálati időt produkáltak, olyan helyzetbe is kerülhetnek, hogy 28 500 forintos nyugdíjat tehetnek el, miközben 3000 milliárdot elkaszáltak a magánnyugdíjpénztár- ból, miközben az aranytartalékokat lenullázták, mi- közben az államadósság 20 000 milliárdról 28 000 milliárdra nőtt - ez a 8000 milliárdos növekmény nagyjából annyi, mint három év teljes körű nyugdí- jának a kifizetési összességét, aközben 600 ezer ember már elhagyta ezt az országot, újabb 400 ezer ember tervezi, hogy elhagyja ezt az orszá- got, a magyar anyák minden hatodik-hetedik gyer- meket külföldön szülik meg.

Ezek után el lehet gondolkodni azon, hogy mi is következik a nyugdíjak biztonságát érintően, ha önök kormányoznak: nyilván a nyugdíjaknak nincs biz- tonsága az önök kormányzása mellett. A bérekben lemaradunk Európától, de még a visegrádi négyektől is; a minimálbérrel - csak Selmeczi Gabriellának mondom - az történik, hogy a bruttó az egekig nő, de igazából a járulékkerhekből, amelyek növekednek 32 ezerről 73 ezerre, 2010 és 2016 közötti adatokról beszélünk, persze a bejövő forrásokat a kormány beszedi, és szétszórja a haverok között. Na hát, az eredmény az, hogy kis fizetések vannak, kis nyugdí- jak, még kisebb emelések ebből fakadóan, a kiszol- gáltatottság, a szegénység nő, nagyon sok esetben a nyomor színpadára jutnak az emberek, egyeseknek minden, másoknak meg semmi.

Egy dolog még: mindezek mellett, mivel sok mindent megszüntettek, a teljes körű rugalmasságot megszüntették, ezért igenis szükség van a rugalmas

nyugdíjba vonulás lehetőségére, mert az nem megy, hogy 40-45 év szolgálati idő után az ember vagy a közparkokban közmunkásként 53 ezer forintért, vagy nyesen, nyugdíj előtti segélyen 44 ezer forintért dolgozzon. Nem, ez megalázó, ez méltatlan 40-45 év szolgálati idő után! Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Visszatérünk az előre bejelentett felszólaló képviselőkhez. A Fidesz képviselője, Boldog István képviselő úr következik. Tessék!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kikről is beszélünk ma? A saját szüleinkről, nagyszüleinkről és a hozzátartozóinkról.

(17.50)

Azt gondolom, hogy ebben a hangvételben kell megemlékeznünk róluk, és tudnunk kell azt, hogy ők azok, akik értünk éltek, cselekedtek és munkálkodtak. Vérüket, könnyüket és verejtéküket hullajtották azért, hogy nekünk otthonunk, hazánk, jövőnk legyen. E hangnemben kellene beszéljünk, és így kellene hozzáálljunk, és nem lehetnek ők azok, akik ha bármilyen nehézsége van ennek az országnak, akkor úgy járjanak, mint a liberálbolsevik kormányok alatt, hogy mindig ők húzzák a rövidebbet. *(Korózs Lajos: Micsoda?!)*

Természetesen miért is húzzák mindig a rövidebbet a liberálbolsevik kormányok alatt a nyugdíjasok? *(Heringes Anita közbeszólása.)* Hát, azért, mert ők azok, akikről két dolgot lehet nagyon jól tudni. Az egyik dolog, hogy ha ők kormányra kerülnek - ezt bizonyítja a történelem, majd el fogom mondani - ebben az országban, akkor érdekes módon, ahogyan Varga László képviselő úr is megfogalmazta, világgazdasági válság következik be. *(Derűltég az MSZP soraiban.)* És akkor most sorolnám a történelmi példákat.

1919-ben az első liberálbolsevik kormány idején Kun Béla még a Szent Koronát is aljas módon megpróbálta eladni, mert nyilván akkor is világgazdasági válság volt. *(Bangóné Borbély Ildikó: Mi baja van ennek? Ez szedett valamit.)* Aztán '48-ban sikeresen újra kormányra kerültek, és mi történt, kérem szépen? Még a padlást is lesöpörtette Rákosi az embeivel, természetesen akkor sem nézve sem a nyugdíjasokat, sem senki mást. *(Bangóné Borbély Ildikó: Ez bevett valamit.)* Mi történt Kádár alatt? Érdekes módon megint jött a világgazdasági válság, és ennek köszönhetően sikerült óriási hiteleket felvenni az országnak, aztán persze ennek köszönhetően '88-89-ben meg is buktak.

Na, de hát eljött a rendszerváltás, gondolhattuk volna, hogy az újabb névváltoztatás megváltoztatja a liberálbolsevikokat - ma már csak szociálliberálisoknak hívják persze őket, néhányan, de akkor is liberálbolsevikok -, mi történt, kérem szépen? Horn

Gyula kormányra került. Ennek köszönhetően természetesen újra eljött a világgazdasági válság. Ennek köszönhetően a nyugdíjasok, hogy újra megsarcolták őket a Bokros-csomaggal. Nemcsak őket, de sajnos őket is, pedig ők aztán nem érdemelték meg.

Természetesen a következő kormányzatuk Medgyessy Péterrel indult, aki sikeresen indult, alig nyúlfarknyi kormányzás alatt sikerült elkölteni azt a pénzt, amit az első Orbán-kormány a kasszában hagyott, így ő nem is bántotta a nyugdíjasokat. Az egyetlen volt. De nem sokáig tartott ez a kormányzás, megérkezett Gyurcsány Ferenc, majd Bajnai Gordon, és jöttek a csomagjaik, mert megint megjött a világgazdasági válság. Mit lehet ebből levonni? Nem szabad a szociálliberálisokra, vagyis a liberálbolsevikokra szavazni, mert ha ők kormányra kerülnek, azonnal világgazdasági válság lesz, és azonnal megsarcolják a magyar nyugdíjasokat, megsarcolják a magyar embereket.

És hogy milyen fantasztikus intézkedéseket tudtak tenni az utolsó kormányzásuk alatt, ami remélem, hogy legalább kétszáz évig utolsó lesz: 2006 és '10 között sikerült 4 százalékkal csökkenteni a nyugdíjak vásárlóértékét, mert hát ugye világgazdasági válság jött velük. 2008-ban odáig jutottak, hogy sikerült olyan nyugdíjrendszert hozniuk, hogy az induló nyugdíjak mínusz 8 százalékkal indultak. Azonnal 8 százalékot elvettek. 2006-ban, mert ott volt a választás éve, fantasztikus ígéretek voltak, 14. havi nyugdíj. Aztán persze ez csak addig tartott, amíg a választást megnyerték. Akkor jött Gyurcsány Ferenc őszinteségi rohama, mindent bevallott, hogy hazudtunk, éjjel, reggel, este, délben, mindig, mint ahogy egyébként a történelemben is mindig hazudtak, és ennek következtében nem 14. havi nyugdíj nem lett, hanem még a 13.-at is elvették. *(Bangóné Borbély Ildikó: Ti ígértétek a 14. havit.)* Sőt, nagy gyorsasággal fölemelték a nyugdíjkorhatárt 62-ről 65 évre. És természetesen, mivel világgazdasági válság volt szerintük, ennek köszönhetően rögtön vizitdíjat, kórházi napidíjat vezettek be, és csak hogy segítsék a multinacionális cégeket, és bizonyítsák, hogy mekkora válság van, tizenkétszer emelték a rezsiköltségeket. Mint tudjuk, azért a rezsiköltségek minden nyugdíjást érintenek.

De mi a másik jellemző a szocialistákra? Mert ez az egyik, hogy mindig világgazdasági válság van. De mi van, amikor nem ők vannak kormányon? Hát, olyankor, kérem szépen, mindig megvilágosodnak. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Istenem!)* És azonnal elkezdik mondani azt, amit addig tettek, annak az ellenkezőjét. Rögtön már 13., 14. havi nyugdíj, rögtön másfajta nyugdíjrendszer, rögtön többet adunk az embereknek, többet a nyugdíjasoknak. *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszólása.)* Tehát úgy látszik, hogy amikor kormányon vannak, akkor mindent elvesznek, mindent megszorítanak, mert szerintük mindig világgazdasági válság van, és amikor más van kormányon, és egy kicsit jobban megy az országnak, akkor rögtön ők mindent megígérnek.

Kérem szépen, ezért nem lehet nekik hinni, mert az ígéretes mindig csak akkor megy, amikor önök ott az ellenzéki padokban ülnek. Remélem, mondom, még legalább kétszáz évig nem kerülnek olyan helyzetbe, hogy újra megsarcolhassák a nyugdíjasokat, ahogy önök állandóan tették.

Hát, azért itt vannak a jobbikos barátaink. *(Közbeszólások a Jobbik és az MSZP soraiból: Na!)* Ők gyakorlatilag azt mondják, hogy nem szavaztak ellene a hölgyek 40 éves munkaviszony utáni nyugdíjba vonulásának. Igazuk van, nem szavaztak ellene. De nem is szavaztak mellette. Mint ahogy nem szavaztak az alkotmánymódosítás mellett, hogy lezárhassuk a határokat *(Felzúdulás, közbeszólások a Jobbik soraiból.)*, és mondjuk, ne jöhessenek ide az illegális bevándorlók, hogy akár elvegyék a hazai nyugdíjasok nyugdíját, és a szociális rendszert fölborítsák. Tehát önök mindig csak akkor nem szavaznak vagy tartózkodnak, amikor arról van szó, hogy valami jobb lenne a magyar embereknek. A nyugdíjemelésekről nem szavaznak, az alkotmánymódosításról nem szavaznak, az új nyugdíjtörvényről nem szavaznak, a költségvetést nem támogatják, ami mondjuk, fejlesztéseket hoz.

Tehát önök mindig azt nem támogatják, ami jó ennek az országnak és jó a magyar embereknek, de nyilván ellenzéki pártként biztos úgy gondolják, hogy ez a dolguk.

Én azt szeretném, ha mindenki tudomásul venné, hogy a nyugdíjasok megbecsüléséhez az kell, hogy a stabil gazdaságban mindig annyi anyagi forrást csoportosítsunk a nyugdíjakra, amennyit a gazdaság úgy bír el, hogy nem veszünk fel hiteleket, és nem visszük olyan helyzetbe az országot, ahogy a szociálibolsevikok állandóan tették vagy liberálibolsevikok, hogy gazdasági csőd legyen, csődhelyzetbe kerüljön az ország, és a nyugdíjasok legyenek az elsők, akiktől el kell venni valamit is. Láttunk erre példákat a világban. Hallhatjuk Görögország példáját, ahol nem is tudom, hányadszor nyirbálják meg a nyugdíjakat, ott is egy hasonló kormányzat van, gondolom, mint az önöké volt Magyarországon. Még egyszer mondom, remélem, hogy legalább kétszáz évig nem lesz rá lehetőségük, hogy elvegyék a nyugdíjakat.

Azt kérem mindenkitől, hogy becsüljük meg a nyugdíjasokat. Én magam rengeteg nyugdíjasrendezésre járok, hiszen körzetemben nagyon sok nyugdíjasklub van, és mindig megbecsüléssel beszélünk arról, hogy a lehető legtöbbet próbáljuk meg adni a nyugdíjasoknak, a kormány. Ehhez kell a jó gazdaságpolitika, ami most megvan. Ennek révén lehet majd nyugdíjprémiumot fizetni, és ennek révén lehet még több megbecsülést adni a nyugdíjasoknak, és azt gondolom, ez a jövő útja.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Szegényebb lettem volna, ha nem hallgatom végig ezt a felszólalást a mai napon, csak ennyit fűznék hozzá. Boldog István képviselő úr figyelmébe ajánlanám a KSH néhány adatát, hisz szegénységi adatokról fogok beszélni.

A relatív jövedelmi szegénységi arány a teljes népesség körében 2010-ben 14,1 százalék volt, 2015-ben 14,5 százalék. A relatív jövedelmi szegénységi arány a 65 év felettiek körében 2010-ben 4,9 százalék volt, 2015-ben 6,8 százalék. Relatív szegénységi rés a teljes népesség arányában 2010-ben 18,2 százalék, 2015-ben 18,8 százalék. Relatív szegénységi rés a 65 év felettiek körében 2010-ben 10,2 százalék, 2015-ben 14,3 százalék. Relatív jövedelmi szegénységi arány az egyszemélyes, 65 év feletti háztartástípusokban 2010-ben 8,6 százalék, 2015-ben 9 százalék. Relatív jövedelmi szegénységi arány a nyugdíjasok körében 2010-ben 4,6 százalék, 2015-ben 7,1 százalék. Egyetlenegy számot nem tudtam mondani, amiben javultak volna a mutatók, kedves képviselőtársaim.

De azt is láthatjuk, és itt a KSH-ról beszélünk, pedig azért dolgozott a kormány rajta, hogy megváltoztassa a KSH a módszertanokat, meg akár ne közöljenek adatokat, amik előtte megszokottak voltak több évtizeden keresztül. Megint csak a KSH adataiból látható, hogy az utóbbi időszakban jelentősen megugrott a halálozások száma. Télen az influenzajárványra fogják, nyáron pedig a hőség okozza a kimagaslóan magas halálozási számot Magyarországon az idősek körében. Hozzátezzük, hogy ez szorosan összefügg az egészségügy állapotával is, nem csak az, hogy egy influenzajárvány van. A szomszédos országokban is kitor az influenza, de azt látjuk, hogy ennnyien nem halnak bele, mint ahányan Magyarországon az utóbbi években.

(18.00)

Itt beszélhetünk arról is, hogy kimagasló a kihűléseknek a száma vagy a fagyhalálok száma, bár hozzáteszem: ebben sem látunk tisztán, mert ha valaki kórházba kerül, és a szövődményekbe hal bele, mondjuk, tüdőgyulladásba, az már nem kihűlésnek számít, más statisztikai adatokba kerül be. És évről évre látjuk, hogy egyre rosszabb a helyzet, és itt nemcsak az utcán fagnak meg a hajléktalanok, hanem akár rászorult, idős emberek a saját lakásukban, a fűtetlen lakásukban hűlnek ki télen.

Itt el kell mondani, hogy az elmúlt években, minden évben, ha 2009-et nézzük, GDP-arányosan, szociális juttatásokra 22,4 százalékot költött az akkori baloldali kormány, a következő fél évtizedben ez lement 19,9 százalékra. Addig, míg magára a kormány több mint dupláját költi már a költségvetésben, amúgy az évek alatt folyamatosan a szociális ellátórendszerre csökkentette a kiadásokat, és ez így van a 2018-as költségvetésben is.

Itt meg kell jegyezni, hogy ugyebár néhány hete tárgyaltuk a 2018-as költségvetést, és a jövő héten fog a Ház róla szavazni; hát, már az anyja sem ismerne rá az eredeti költségvetésre. Bár hozzáteszem, hogy azt látjuk, hogy bejelentenek családtámogatási intézkedéseket, majd Varga Mihály bejelenti, hogy amit Orbán Viktor bejelentett, arra nincs fedezet, de nem is kell fedezet hozzá, majd egy hét múlva Varga Mihály azt mondja, hogy jaj, leltünk még plusz 150 milliárd forintot. Nevetséges és elfogadhatatlan, hogyha így készül egy országnak a költségvetése.

Amúgy jól látszik, hogy beigazolódott az, hogy kimondottan választási költségvetés lesz a '18-as költségvetés, ha egyáltalán látjuk a mai napon, hogy mi is lesz benne.

2008 óta változatlan a nyugdíjminimum összege, ami azért borzasztó, mert nagyon sok ellátás a nyugdíjminimumból van kiszámolva, tehát ha a gyest vagy a gyetet nézzük.

Önök voltak azok, akik megszüntették a lakásfenntartási támogatást, ami körülbelül 500 ezer családnak jelentett komoly anyagi segítséget. A kormány az elmúlt években egy forinttal sem emelte a közgyógyellátás mértékét, sőt 2015-ben megszüntette - több segéllyel együtt, amiről beszéltem - a méltányossági közgyógyellátást. *(Horváth Imre: Sörgyár!)*

Előttem már nagyon sokan beszéltek arról, hogy egyre nehezebb ma Magyarországon az idősotthonokba bekerülni a rászoruló embereknek, és ráadásul ez az a kormány, amelyik bevezette, hogy egy elég komoly összeget lehet elkérni, hogy az ellátórendszerbe bekerülhessenek a nyugdíjasok, és ha a nyugdíjas nem tudja kifizetni, akkor a szülőtartás intézményén keresztül a gyerekeken be lehet hajtani.

Ugyebár, hivatkoznak a gránitszilárdságú alaptörvényükre, amit már azt sem tudjuk, hogy hány-szor módosítottak az elmúlt években. Persze, abban van egy mondat, hogy a szülőnek kötelessége eltartani a gyereket, a gyerekeknek meg kötelessége eltartani a szüleit. Ezzel teljes mértékben egyetértünk, csak ezt már akkor hátsó szándékkal rakták be az Alaptörvénybe, mert senki ne gondolja, hogy önök már akkor nem arra gondoltak, hogy hogyan fogják a magyar családokat megsemmisíteni.

Én a vitában is elmondtam, pont államtitkár úr volt itt, bár hozzáteszem, hogy nagyon jó lenne már, ha néha miniszter úr is bejönne a Parlament falai közé, és végighallgatna egy-egy ilyen vitát, meg a kormánypárti képviselők is, azért valljuk be őszintén, Boldog István itt elmondta, hogy mennyire fontosak a nyugdíjasok, aztán hárman ülnek itt a padsorokban. A KDNP nem létezik amúgy sem, ők már eltűntek jó néhány perccel ezelőtt, de önök is már csak hárman ülnek itt.

Megmondom őszintén, amikor arról beszélnek, hogy a nyugdíjasokat hogyan kell megbecsülni, én csatlakoznék Schmuck Erzsébet képviselőtársamhoz. Tudják, Gúr Nándor is elmondta már a mai nap

folyamán, hogy körülbelül 600 ezer ember hagyta el ezt az országot, a KSH adataira hivatkozom. A következő 370 ezer ember is rövid időn belül el akarja hagyni ezt az országot. Ebben az országban lassan rászoruló, egyedülálló, idős emberek fogják alkotni a társadalmat.

Bár hozzáteszem, hogy azt is megfigyelhetjük most már vidéken, hogy most már maguk a szülők is felkerekednek, hátrahagynak mindent, mert nekem egy nyugdíjas azt mondta, hogy egyet nem tud a Fidesz-kormánynak megbocsátani, hogy elvették tőle azt, hogy szerethessen. Elvették tőle azt, hogy ő szerethesse a gyerekeit, az unokáit, és elvették tőle azt, hogy őt szerethessék, mert mindenki külföldön van a családjából. Hiába ingatja a fejét Cseresnyés államtitkár úr, néha jó lenne, hogyha körbe is néznének, hogy mi zajlik ebben az országban. *(Teleki László: Szégyen! - Dr. Tilki Attila: Egyéni képviselők vagyunk!)*

A másik pedig: most próbálnak egy olyan törvényt keresztülvinni a parlamenten, persze, meg fogják szavazni, ami a nyugdíjas szociális szövetkezetekről fog szólni, hogy hogyan hajtsuk vissza a nyugdíjasokat a munka világába. Először próbáltuk a munka világából kitérlni őket, most meg hogyan lehetne majd visszahajtani őket.

Tudják, lassan úgy néz ki az országunk, hogy az unoka a nagymamával meg a nagypapával fog a Tescóban majd árut pakolni, mert ember nincs már ebben az országban, aki munkát vállalhatna. Nem ez a megoldás! Többször elmondtuk, hogy nem ez a megoldás. Megfizethető bérek kellenek, normálisan kell az embereknek fizetést adni, nem kizsákmányolni őket, ahogyan önök tették az elmúlt nyolc évben, normális munka törvénykönyvét kell újra alkotni, mert ez, ami most van, azt úgy gondolom, hogy mindennek lehet nevezni, csak munka törvénykönyvének nem, és rá kell venni azokat a fiatalokat, hogy jöjjenek haza. De ehhez megfelelő gazdaságpolitika kell, megfelelő oktatáspolitika, megfelelő szociálpolitika, és ha ez mind megvan, akkor beszélhetünk arról, hogy hogyan tudna ez az ország normálisan működni.

Azt gondolom, hogy erre lehetőségünk lesz majd 2018-ban, és lehetőségünk lesz arra, elkészerítem Boldog István képviselő urat, hogy az önök kormányzásának vége lesz 2018-ban, és akkor újra rendezni kell a nyugdíjasok helyzetét is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ismét Czibere államtitkár úr jelentkezett a kormány nevében. Parancsoljon!

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Azért egy-két dolgot szeretnék ezzel a mostani felszólalással kapcsolatban elmondani.

Az első kérdés a szegénységi ráták, a relatív jövedelmi szegénységi ráták kérdése. A 2010-es adatok értelmezésénél azt látni kell, hogy ez az örökség része. Miért nem említette a 2012-es és a 2013-as adatokat? Ha megnézi, az összes társadalomstatisztikai adat, a deprivációs indexek is és az ön által említett relatív jövedelmi szegénységi ráták is (*Bangóné Borbély Ildikó: Tudom.*) és még a szegénységi gap is, tehát a szegénység mélységét mérő jelzőszám is 2012 óta trendszerűen javul, úgy, hogy közben az ország (*Bangóné Borbély Ildikó: És még mindig rosszabb, mint 2010 előtt volt.*) eladósítása ezzel párhuzamosan nem történt meg.

Az elmúlt 40 évben, tehát most mehetünk visszább a rendszerváltás előtti időszakra, azok a terminusok, azok a periódusok a magyar társadalompolitikában, amelyekben a szegénységi ráta szignifikánsan növekedett, minden esetben az ország, az államháztartás eladósodásával ment végbe párhuzamosan. Ez így van. (*Bangóné Borbély Ildikó: Mert most nincs eladósodva, ugye?*) Ez a mostani az első olyan időszak, 2012 óta, amikor párhuzamosan tud szignifikánsan javulni a deprivációs mutató, a jövedelmi-szegénység-mutató és a halmozott mutatók is, úgy, hogy közben a legnincstelenebbeknek a száma csökkent 450 ezerről 185 ezerre.

Tehát azt gondoljuk, hogy akkor, amikor arról beszélünk, hogy a szegénységi ráta hogyan változott, akkor nem lehet figyelmen kívül hagyni azt, hogy az utóbbi három évben a szegénység mértéke is csökkent, a szegénység mélysége is csökkent, hogy mennyire szegények a szegények, és mindez úgy, hogy közben az államháztartás rendben volt, és nem úszott el.

Morálisan, etikailag ez egy rendkívül fontos követelmény, hogy a szegénységet úgy enyhítsük, hogy annak az árát ne az unokáink fizessék. Azt gondolom, ez egy nagyon fontos morális, etikai alapelv kell hogy legyen, és azt gondolom, az elmúlt 40 évet tekintve ez az első olyan időszak, amikor ez a kettős felelősség, a kettős feladat, egyik oldalon a szegénység enyhítése, a másik oldalon pedig ennek az államháztartási háttérnek a megteremtése egy szigorú fiskális politikával és a gazdaság rendbetételével egyszerre tudott megvalósulni. Ezeknek a számoknak az értelmezése ezért fontos.

A másik kérdés a kifüzetlenség kérdése. Azt gondolom, hogy amikor erről képviselő asszony beszél, akkor figyelembe kell azt is venni, hogy a 2015-ös segélyezési reform kapcsán lehetőséget adtunk az önkormányzatoknak arra, hogy a települési támogatás jogcímei között a lakhatási szegénység enyhítéséhez kapcsolódó pénzbeli támogatásokra a rendeletben szabályozást tegyenek. Az utólagos vizsgálatok azt mutatják, hogy az önkormányzati rendeletek 90 százalékába beépültek, az önkormányzati szabályozásokba 90 százalékban beépültek a lakhatással kapcsolatos nehézségek kompenzálására utaló szabályok, és erre a kormány a rendelkezésre álló önkormányzati segélyezési kasszát 30 milliárdról 35

milliárdra emelte, és volt olyan év, hogy ez nem is fogyott el.

(18.10)

Tehát azt gondoljuk, hogy a kormányzat az önkormányzati segélyezés körében minden forrást odaad az önkormányzatoknak azért, hogy ezt a kérdést lehessen kezelni, és ahogy ígéretet tettem itt a Házban, meg is alakult néhány héttel ezelőtt nálunk az a munkacsoport, amely szakértőkből állva egy ajánlást fog készíteni, hogy a kihűléses eseteket milyen protokoll szerint kell vizsgálni a jövőben. Azt gondolom, meg kell köszönni a társadalom tagjainak, hogy ebben a kemény, hideg télben, ami a mostani krízisidőszak volt januárban, egy emberként mozdult meg a magyar társadalom, és a szolidaritás olyan jeleit láthattuk nemcsak a hajléktalanok, hanem az idős, magányos emberek felé is, ami nagyon bátorító, azt gondolom. Nagyon sokszor sikerült a rendőrségnek, a családsegítőknak, az önkormányzatoknak, a polgárőröknek megakadályozni kihűléses eseteket, és igenis ezt meg kell köszönni.

A harmadik kérdéskör, amit szerettem volna még érinteni ezzel kapcsolatban, egy válasz Schmuck képviselő asszonynak, mert ő említette azt, hogy a béreknél nem épül be a pótlék a nyugdíjba. Beépül. A nyugdíjszerzésnek része a szociális területen - saját területemet említem - a szociális ágazati bérpótlék, aminek az összegét minden évben emeltük, és amely ebben az évben a minimálbér emelésével együtt egy jelentős emelkedést tudott elérni. Ma éppen Kiskunhalason voltam, abban az intézményben kereken 20 százalékos átlagos béremelést kaptak a dolgozók - kiszámoltuk - decemberről januárra. Tehát azt gondolom, hogy ennek a kettőnek a hatása együtt egy nagyon erős hatás, és a nyugdíjba beépül - azt gondolom, fontos a szociális területen dolgozók megnyugtatása -, tehát jogosultságszerző idő. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Visszatérünk a képviselői felszólalásokhoz. Tilki Attila képviselő úr, Fidesz, parancsoljon!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy készültem a felszólalásra, az egyik internetes oldalon a következőt találtam: Korózs Lajos a nyugdíj- és szociális ügyek nagy szakértője és szenvedélyes védelmezője. Először azt hittem, hogy valamilyen liberális oldalon van ez a hír, hiszen megfelelő, gúnyos értelmet is nyerhet ez a kifejezés, de valójában a kapcsolat.hu oldalon valószínűleg komolyan gondolták, hogy szenvedélyes védelmezője Korózs Lajos a nyugdíjasügyeknek; és ő is ugyanolyan szenvedélyesen hagyta el az üléstermet - (*Teleki László: A televízióban van!*) ha már az előbb Bangóné említette, hogy ki van itt meg ki nincs, Korózs Lajos szenvedélyesen elhagyta a termet -, mint ahogy az előbb felszólaló Bangóné is. (*Heringes Anita: Hárman ültök a te-*

remben!) Ennyit a hitelességről. Bangóné képviselő-társunknál azért sosem fogjuk azt elfelejteni - a hitelesség, higgyék el, a választások során központi kérdés -, amikor is Horn Gyula, az önök miniszterelnöke azt mondta, hogy az Orbán-Nástase megállapodás miatt 23 millió román fog ideözönlenni és munkát vállalni, akkor annak a kampánynak a plakátarca az önök képviselőtársa volt. Valószínűleg azért nagyon sok magyar és nyugdíjas embernél a hitelességét itt játszotta el.

De az említett Korózs úr mit is mondott 2010-ben a kampányban? Hirdetésben is megjelenítették önök, tehát az MSZP. Ha elfogadja majd a Fidesz, hogy a 40 éves munkaviszonnyal rendelkező nők elmehetnek nyugdíjba, akkor a férfiaknak 70 éves korig kell majd dolgozni, vagy esetleg tovább, mert csak az ő befizetésükkel lehetne finanszírozni a korai nyugdíjazás járadékterheit. Valószínűleg ez volt az oka, hogy önök nem támogatták azt, amit mi meghoztunk, hogy 40 év után igenis nyugdíjba mehessenek nők, megbecsülve azt, hogy a munka mellett gyermeket is neveltek.

Ugyanilyen álságos egyébként az MSZP-hez hasonlóan a Jobbik is. Megnéztem a Radikális változás című programjukat, amit annak idején Novák Előd képviselőtársuk minden egyes felszólalásánál mutogatott és mondott, hogy már benne van a programban, a Fidesz ezt is a programjukból vette el. Igaz, már Novák Elődöt elfújta a szél a parlamentből, de a Radikális változás című programjukban a 33. oldalon a következőt olvashatjuk: a nyugdíjrendszer átalakításával új alapokra fektetjük a nyugellátást, amely gyermekvállalást ösztönözve közvetlenül megteremtené generációk egymás iránt viselt felelősségét. Még ezzel talán egyet is érthetnénk. De nézzük, mi van a 34. oldalon! A gyermeket nevelő és emellett dolgozó anyák társadalmilag hasznos áldozatvállalását az államnak is el kell ismernie, ezért az anyáknak nyugdíjkezdve ményt biztosítunk. Mi történt? Önök nem szavazták meg a 40 éves munkaviszonnyal rendelkező nők nyugdíjba menését.

Tehát azért a Jobbiknál a Radikális változás; a „radikális” szó jelentése alapos, mélyreható, de valószínűleg önöknel egy kicsit más értelmezést nyert, hiszen önöknel valószínűleg azt jelenti, hogy hirtelen, ami fontos nekünk, ahogy megpróbálnánk megszerezni a hatalmat, aszerint alakítjuk ki a véleményünket. *(Közbeszólások a Jobbik soraiban: Jólesik hazudni? - Soros embere vagy? - Nem szégyelled magad?)* Hirtelen önök most már együttműködnek a szocialistákkal, önök azok, akik Sorossal együttműködve arról döntöttek és arról nem szavaztak, azt nem szavazták meg, hogy meg tudjuk állítani a migrációs nyomást.

Tehát, kedves jobbikos urak, higgyék el, az emberek helyben - egyéni képviselőként mondom, hiszen köztünk nagyon sok egyéni képviselő van, önöknel mindössze egy darab egyéni képviselő; mi találkozunk a választóinkkal, beszélgetünk a választóinkkal, sajnos önök ezt nem teszik meg. Gyöngyösi

képviselő úr rabszolgamunkáról beszélt a közfoglalkoztatással kapcsolatban. Gyöngyösi képviselő úr, ha ellátogatna jobbikos polgármesterekhez, mondjuk, Tuzsérra, az én választókerületembe, akkor ott megnézhetné, hogy igenis a roma emberek foglalkoztatásával Tuzsér település mit ért el. De mit is várhatnánk, ha éppen Sneider alelnök úr legutóbb arról beszélt az európai uniós támogatásokról szóló vitában, hogy miért újítunk föl deprivált környezetben kastélyokat, mikor a helyi lakosságnak, ahol cigányok vannak többségben, teljesen más az érdekük. És erre Tuzsér, ahol jobbikos vezető van, ahol jelentős számú a cigányság, mit akar? A Lónyay-kastélyt akarja felújítani. *(Sneider Tamás: Luxuskastély lesz?)* Tehát jó lenne legalább a párttársakhoz ellátogatni, és a párttársakat megnézni.

Amiről én szerettem volna és szeretnék beszélni, hogy milyen hatással van a rezsicsökkentés a nyugdíjasok életére. Nem KSH-adatokat idézek, de minden egyes nyugdíjas, aki nem átutalással fizeti a rezsijét, pontosan minden egyes számla kézhezvételekor látja azt, hogy a 2013. január 1-jei bevezetés óta mennyit takarított meg. Egy nyíregyházi családról beszélek, akik egy kertés házban laknak, felsőfokú végzettségű az egyik szülő, a másik pedig középfokú végzettségű, egy átlagos családi házban laknak. 2013. január 1-je óta villanyban 103 350 forintot takarítottak meg, gázban 254 500 forintot, vízben 16 500 forintot, szemétdíjban pedig 7230 forintot, tehát ennek a nyugdíjas családnak a megtakarítása a rezsicsökkentés óta 381 580 forint.

Mi visszaemlékszünk arra, hogy amikor a szocialisták voltak kormányon, akkor nálunk volt a legmagasabb a gáz ára, az áram ára pedig az európai uniós tagállamokban a második legnagyobb volt. S azt a mondatot sem felejtették el a nyugdíjasok - higgyék el, nem felejtették el -, amikor is lassan mondta az önök párttársa, Lendvai Ildikó, hogy mindenki megértse: lassan mondom, hogy ön is megértse, nem lesz gázáremelés. S mi történt? Sorozatosan és folyamatosan emelkedtek a gázárak.

Higgyék el, a kistelepülésen élő nyugdíjasok pontosan látják a számlájukat, és pontosan tudják azt, hogy a Fidesz-KDNP-kormányoknak mit köszönhetnek a rezsídíjak csökkentésében, és mit köszönhetnek az áfacsökkentés területén is. Valószínűleg azt nem kellene mondani, hogy jobban kellene csökkenteni, meg miért nem csökkentettük, hiszen emlékszem arra az időre, amikor az MSZP azt mondta, hogy nem lesz áfaemelés, aztán először csökkentették, utána megemelték az áfát. Tehát higgyék el, ha a településeken vagyunk, mindig a hitelesség számít. Lehet, hogy a parlamentben meg lehet azt tenni, hogy teljesen más dolgot mondanak, mint ami a valóságban történik, de az emberek ezt pontosan érzékelik. *(Heringes Anita: Ez biztos!)* Előregedő térség országgyűlési képviselője vagyok, ahol nagyon sok nyugdíjas van.

Mi a nyugdíjasokat, a nyugdíjkartyát nem választások előtt húzzuk elő. A nyugdíjasok, mert meg-

érdemlik - mert megérdemlik, mert nagyon sokat tettek az országért, ki-ki a saját maga területén, térszékben, iskolákban, lelkészként és bármilyen foglalkozású emberként. Mi folyamatosan beszélgetünk velük, és folyamatosan próbálunk az ő problémáikon segíteni.

És itt többen vagyunk a teremben, akik voltunk polgármesterek. Tehát ne jöjjenek azzal, hogy szociálisan érzéketlen ez a kormány! Higgyék el, hogy amiről önök beszélnek, gyermekszegénység - meghívnam önöket, megnéznék, hogy kistelepüléseken a gyerekek négyeszeri étkezés után mit mondanak, és mit mondanak a szülők. Lehet, hogy a Dunántúlon másképp van, de a kelet-magyarországi településeken, ha eljön képviselő úr, meg tudok mutatni olyan települést, ahol a helyi roma lakosság azt mondja, hogy igenis nagyon örülnek annak a szociális étkeztetésnek, amit mi, a kormány biztosít számukra.

(18.20)

Lakhatási támogatásokról is beszélt az előbb Bangó képviselő asszony, higgyék el, ott vagyunk az embereknél hét-nyolc éve. A megyei katasztrófavédelemmel együttműködve minden egyes település polgármestere figyel arra, hogy télen elegendő tűzifa legyen - a tűzifaprogramot is mi vezettük be -, és figyelünk arra, hogy ha mégis valakinek ennek ellenére kevés tűzifája van, azzal nehogy valami gond legyen. Én a térségemről tudok beszélni, a térségemben az utóbbi hét évben egy ember sem fagyott meg szerencsére. És higgyék el, ilyen felelősen gondolkodunk, és ilyen felelősen állunk a nyugdíjasokhoz, és nem választások elején vagy választásokhoz közeledve emeljük ki vagy kapjuk fel a nyugdíjkártyát. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Örömmel és tisztelettel közlöm önökkel, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt országgyűlési képviselőcsoportja levelet írt a Ház elnökének. Ezt ismertetni kötelességem: „Tisztelt Elnök Úr! Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. II. 24. országgyűlési határozat 37. § (6) bekezdése alapján a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja az igazságos és méltányos nyugdíjrendszer kialakításához szükséges intézkedésekről szóló V/15693. időkeretes vita során a 2017. június 6-i, keddi ülésnapon a fennmaradó időkeretből 20 percet a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség képviselőcsoportja javára átad. Tisztelettel Harrach Péter frakcióvezető.” Ezt volt kötelességem ismertetni. A Fidesz frakciójának gratulálok - az elnyert időért.

Most pedig a Jobbik képviselőcsoportjának képviselője, Pintér Tamás képviselő úr következhet. Tessék!

PINTÉR TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt órák-

ban hallgatva a fideszes felszólalásokat, bebizonyosodhatott számunkra, hogy a számoknak a félremagyarázásában, a tényeknek az elferdítésében nagyon zseniálisan beszéltek, de hogyha már az előttem lévő képviselő úr elmondta, hogy mennyire érzékenyek szociálisan, akkor talán az életből hozott három példa önök számára is bebizonyítja azt, hogy a kordedvezményes nyugdíj eltörlésével milyen komoly problémát okoztak nagyon sok ember számára az elmúlt években.

A minap találkoztam egy nyugdíj előtt álló tűzoltóval, aki elmondta nekem azt, hogy az egész életét arra tette fel, hogy az emberek életét megmentse, és a közösséget szolgálja. Nos, erre sajnos rá is ment az egészsége, és ő is már nem tud olyan fürgén felszaladni a létrán vagy felemelni a tömlőt az időskora miatt, és éppen ezért, illetve azért, mert a kordedvezményes nyugdíját eltörlték, ezért most arra kényszerült, hogy portásként töltsen hátralévő éveit a tűzoltóságban.

De nézzük akkor az egészségügyet! Nemrégiben találkoztam egy idősebb, az 50-es éveiben járó ápolónővel is, aki elmondta, hogy ízületei meggyengültek, csuklója folyamatosan fáj, és ezért folyamatosan ápolásra szorul, emellett neki betegeket kéne felemelnie és mosdatnia, komoly fájdalmai mellett. Nos, ő is a kordedvezményes nyugdíjat élvezné, de ezt ő sem teheti meg.

És akkor a magánszektorból egy másik példa: Dunaújvárosban a vasmű esetében nagyon sok embernek ott komoly fizikai munkát kell végeznie, és abban a komoly fizikai munkában természetesen sajnos az időskorukban ezeknek az embereknek nagyon komoly egészségkárosodásuk van. Találkoztam egy olyan idősebb úriemberrel, aki már nagyon sok éve ott dolgozik a vasműben, de továbbra sem mehet kordedvezményes nyugdíjjal nyugdíjba, mert ezt nem engedi meg a rendszer. Neki az egészségügyi állapota miatt folyamatosan orvoshoz kell járnia, és folyamatosan kezelésre van szüksége. Emellett fizikai munkát kell végeznie.

Lehetne még sorolni ezeket a megrendítő eseteket, de úgy gondolom, hogy talán felesleges is, mert hogy ez nem annyira érdekli önöket. Ezt bizonyítja az, hogy nem állították még mindig helyre ezt az áldatlan állapotot. Sajnos, egyébként önöket az sem érdekli, hogy veszélyeket rejt magában, ha egy férfi betegen, lerobbantan megy nyugdíjba. Hogy milyen hatása van, hogy a jövőben milyen hatással lesz az egészségbiztosítási rendszerünkre, ezt még megjósolni sem tudjuk sajnos.

De talán még önöket az sem érdekli, hogy a munkahelyek megszűnésével nyugdíj előtt hogyan tud majd elhelyezkedni az ember. Hát elmondom önöknek: sehogy. Merthogy ilyen szerencsétlen helyzetbe került emberek betegen, időskorban már nem kapnak sehol sem munkát. Sajnos, ez nem érdekli önöket, ahogy az sem, hogy a szakszervezetek már 2015-ben kidolgoztak egy tervet ennek megoldására, amely enyhítene a jelenlegi merev és rossz szabályo-

zásokon. Ez olyan előremutató intézkedéseket tartalmaz, amely a dolgozókat orvosszakmai paraméterek alapján folyamatosan vizsgálná. De tartalmazza azt is, hogy adott munkakörben alkalmatlanná vált dolgozókat máshol tovább kell és lehet foglalkoztatni. Ha pedig ehhez képzésekre van szükség, azt az állam biztosítja, ahhoz az állam is hozzájárul. És tartalmazza azt is, hogy érdekeltté kell tenni a munkahelyeket, hogy folyamatosan fejlesszék a munkavégzés körülményeit, hogy minél kevesebb káros hatás érje a dolgozókat.

Önöket sajnos mindez nem érdekelte, pedig mind a munkavállalói oldal, mind a munkaadói oldal hajlott egyébként a kompromisszumokra, mert ők is belátták, hogy a jelenlegi nyugdíjrendszer a merevsége miatt tarthatatlan. Egyébként pedig, amit az elmúlt években láttunk, ami önöket érdekelte, az a multik érdeke. Mert ugyanis a kerkedvezményes nyugdíj kivezetésével nem más oldalra állt a kormány, mint a magyar dolgozókkal szemben, a multik oldalára. A kerkedvezményes nyugdíj rendszere ugyanis a magyar államnak alig került valamibe. Azoknak a vállalatoknak, ahol ez a lehetőség fennállt, maguknak a cégeknek kellett 13 százalék pluszköltséget befizetni a nyugdíjbiztosítási rendszerbe, hogy fedezni tudják a kerkedvezményes nyugdíjnak a lehetőségét. Mondom még egyszer, tehát nem az államnak kellett fizetnie, hanem a multiknak. 2014. december 31. után megszüntették a kerkedvezményes nyugdíjak felszámolásával ezt. Az pedig, hogy ez a megmaradó pénzösszeg bérfejlesztésekre ment volna, sajnos továbbra is hiú ábránd, hiszen ezt a megmaradt járulékot elkönyvelték a multik anélkül, hogy minimálisan is emeltek volna a dolgozók fizetésén.

Azt pedig, hogy a kerkedvezményes nyugdíjakkal kapcsolatban visszaélések vannak, elismerik a munkavállalók és a munkáltatók is. Azt, hogy a rendszer nem volt tökéletes, ezt még mi is aláírjuk, de azt nem fogadhatjuk el, hogy úgy lettek kivezelve, hogy azzal csak a multik nyertek, a dolgozók nem. Ezt a rendszert a Jobbik-kormány helyre fogja állítani, le fogunk ülni a szakszervezetekkel is, és meg fogjuk oldani a kerkedvezményes nyugdíj problémáját. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: *(Nem működik a hangosítás.)* A jelenlegi csendnek az oka, hogy nem tudom bekapcsolni a saját mikrofonomat, ami önöket nem zavarja, de a jegyzőkönyvet igen. Amíg a technikai hibát elhárítják... - most már hangom van, miközben a monitor ezt nem mutatja. Ez ne zavarja önöket abban, hogy tudjanak arról, hogy most kétperces hozzászólás következik, Gúr Nándor képviselő úr, az MSZP részéről.

Képviselő úr, állj! Bocsánatot kérek, nem az ön hibája, hanem itt valami más műszaki hiba is adódott. *(Z. Kárpát Dániel: Fogy az időnk. Adják vissza az időnket!)* Mindent visszaadunk, leginkább a véleményüket. Szünetet rendelék el néhány percre

műszaki okokból. Addig Pintér Tamás a jegyzőkönyv *(sic!)* szerint beszél, nyugodtan üljön a helyén, ne csináljon semmit, Gúr képviselő úr pedig készüljön fel arra, hogy ő fog beszélni. Addig lazítsanak!

(Szünet: 18.30 - 18.41)

Elnök: dr. Hiller István

Jegyző: Moring József Attila)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A következőről tudom önöket tájékoztatni. *(Dr. Gyüre Csaba: Ma már nem lesz folytatás!)* Köszönöm szépen a javaslatokat, de... *(Derűtség.)*

Tehát arról van szó, hogy technikailag folytathatnánk a vitát, mert a kézi mikrofonokkal elő tudjuk állítani azt a helyzetet, ami egyébként az ülés lebonyolításához szükséges. Eddig volt a jó hír. A rossz hír, hogy a program jelenleg nem képes rekonstruálni azt, hogy melyik frakciónak mennyi ideje van, illetve maradt, így aztán nem tudom azt ellenőrizni, hogy kinek mennyi ideje maradt, és bár nyilvánvalóan egy-két felszólalás beleférhet, ez a házszebbályal nem fér össze.

Minthogy ezt kizárólag a számítógépes program módosításával tudjuk visszanyerni, hogy bármely frakciónak hány perce van, amihez képest tudom megmondani, hogy a felszólalás még belefér-e a frakcióidőbe vagy nem, a számítógépes kollégák tájékoztatása szerint erre legalább negyed óra szükséges, hogy ezt helyreállítsák, így további negyed óra technikai szünetet rendelék el.

(Szünet: 18.43 - 18.56)

Elnök: dr. Hiller István

Jegyző: Moring József Attila)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az informatikus kollégák helyreállították a plenáris ülés programját, így aztán semmi akadály nincs, hogy a vitánkat folytassuk a Fidesz-frakcióval, illetve, bocsánatot kérek, a Jobbik-frakcióval, hiszen a legutolsó felszólalónk a Jobbik képviselőcsoportjának tagja volt.

Tisztelettel közlöm, hogy nem rögzítette az utolsó felszólalás időtartamát a gép, az 6 perc 30 másodperc volt, Pintér képviselő úr ennyit beszélt, igen. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból, köztük: Nem volt annyi! - 5.40. - Zaj. - Dr. Rétvári Bence: 6.29.)*

Kérem, az a helyzet, hogy 6 perc 30 másodperc volt, mégpedig elmondom, hogy miért. Azért, mert az elnök azt mondta, hogy 6 perc 30 másodperc volt. Így aztán minthogy ez nem bírálható, önök is elfogadják, és látom, hogy belátják, ennek örülök. Ezt az időt leszámoljuk a Jobbik-frakció idejéből, így aztán folytatjuk ott a munkánkat, ahol megszakítottuk, kétperces felszólalásokkal. Gúr Nándor képviselő úr, MSZP, parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Megvan a hang. Köszönöm szépen, elnök úr.

Tilki Attila indított még szólásra, a hitelesség tekintetében mondott néhány gondolatot, s megszólította néhány képviselőtársunkat is, aki menet közben elment, és azt látom még a kék halált megelőzően, hogy ő is összecsomagolt, és ő is elment. A hitelesség alapja, akkor induljunk erről a pályáról, de menjünk tartalmi vonatkozású kérdésekre is!

Női 40, hitelesség: azt mondták annak idején, hogy 40 év szolgálati idő után lesz majd nyugdíjba vonulási lehetőség. Mi lett ebből? 40 év jogosultsági idő, amiről tudjuk, hogy messze nem ugyanaz. A hitelesség 1.0 pontja itt van.

Áfa: azt mondták, hogy áfa tekintetében csökkenések lesznek, európai és világcsúccsal. 27 százalékos áfával dolgozik ma Magyarország.

Béremelés: minimálbér, járulékkerhek nőnek, vásárlóerő-érték öt-hat éven keresztül csökken.

Egyéni nyugdíjszámla: ígéret volt, még Selmeczi Gabriella itt van, még meg is erősítheti, hogy megvan, hogy van meg, miképpen, de közben nincs.

Nyugdíjkorhatár. 65 évről beszél Hollik képviselőtársam, hogy a szocik, aztán 2010 decemberében azt a népi kezdeményezést utálták el, ami 62-re hozta volna vissza.

Rezsicsökkentés: 2011-ben több tételt lehet mondani - hulladékszállítás és más tételeket -, amelyek tekintetében ilyen irányultságú emelkedések mutatkoztak be a költségek vonatkozásában, majd 2012-től lassú csökkentések, és ma is ott tartunk, hogy nagyjából az emelés előtti állapotok vannak, de a gázár importból való beszerzésének a felére való csökkentése mellett is gyakorlatilag ugyanolyan gázárak vannak, mint hat évvel ezelőtt.

De Boldog képviselőtársam is messze jár a hitelességtől, amikor 14. havi nyugdíjról beszél, hogy a szocik, miközben ők harsogták, Orbánt csak meg kell kérdezni. Köszönöm szépen, elnök úr. Ennyit a hitelességről. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik, két percben.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igen furcsa a Fidesz-KDNP-t nyugdíjügyben hallgatni a tekintetben, hogy valóban európai uniós rekorder áfát vezetett be a gyermeknevelési cikkek tekintetében is; tehát egy demográfiai vészorkorszak közepén Magyarországon adóztatják áfa tekintetében a legbrutálisabban a gyermekvállaláshoz szükséges cikkeket.

(Gúr Nándor elfoglalja helyét a jegyzői székhelyén.)

Mindeközben nem válaszol a kormányzat arra, hogy a utóbbi 15 évben mintegy 10 százalékkal csökkent a gyermeket vállalni képes korban lévő hölgyek, nők, asszonyok aránya. A folyamat várhatóan folytatódni fog, tehát sajnálatos módon egy egyre szűkülő körből kell hogy kikerüljön minél több magyar

gyermek születésének lehetősége, ugyanakkor látható, hogy alapvető pillérek hiányoznak a kormány politikájából. Gondoljunk itt egy állami otthontermelési és bérlakásépítési programra, hiszen brutális lakhatási válság, lakhatási szegénység dül.

(19.00)

Talán államtitkár urak sem gondolják azt komolyan, hogy egy életét elkezdő fiatal magyar család csak úgy zsebből és röhögve ki tudja fizetni a 130-150 ezer forintos albérleti díjakat. Látniuk kellene és belátniuk, hogy bérlakások tömegét kellene építeni ahhoz, hogy aki nem tud saját tulajdonú ingatlant szerezni belátható határidőn belül, mert a magyar átlagfizetésből ez közel lehetetlen, annak is tudjunk életkilátásokat biztosítani.

Szintén nem hallottunk kormányzati reakciót a tekintetben sem, hogy mihez fognak kezdeni önök akkor, amikor a módszerváltás utáni évtizedek minimálbérré bejelentett kényszervállalkozói tömegesen fognak nyugdíjba vonulni sokkal alacsonyabb illetményekkel, mint amelyeket a korábban dolgozók a teljes mértékben bevallott fizetésük alapján megkaphatnak. Látható, hogy egy óriási szakadékot fog okozni az, hogy emberek bele voltak kényszerítve éveken keresztül a minimálbéres bejelentésbe, és nyilvánvaló módon minimális járulékot is fizettek utánuk.

Azt láthatjuk tehát, hogy mind áfa, mind otthontermelési program hiánya tekintetében, másrészt a korfa kiegyenesítésének elmulasztása tekintetében elképesztő hibákat követ el ez a kormány, a felismerést pedig megoldási javaslatok kellene hogy kövessék. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soráiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszatérünk az előre bejelentett képviselői felszólalásokhoz. Ezek sorában elsőként a Fidesz képviselője, Bene Ildikó képviselő asszony következik. Parancsoljon!

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Sok mindent és sokféle hozzászólást hallottunk a mai napon, de ha végiggondoljuk, azért nagyon sok jó gondolat is elhangzott itt, amit azért a későbbiekben egy higgadtabb, nyugodtabb gondolkodásban mindenki kellőképpen át tud értékelni.

Amikor képviselőtársaim hozzászóltak, akkor a biztonságos nyugdíjrendszert mindannyian egy komplex rendszerben képzelték el, aminek nagyon fontos része volt a család, nagyon fontos része volt a munkahely, de nagyon fontos része volt az egészségügy is. Engedjék meg, hogy én ezt a részét egy picit jobban kifejtssem, hiszen ez az a terület, amit én az elmúlt évtizedekben jobban megismerhettem.

Arról, hogy a gyógyszerek ára növekedett, nagyon sokat hallottunk. Azért el kell mondjam, hogy azoknak a krónikus betegségeknek, amelyek ma

Magyarországon a népbetegségeket okozzák - magas vérnyomás, cukorbetegség, magas koleszterinszint -, ezeknek az ellátásához kapcsolódó gyógyszerek ára lényegesen csökkent. Nagyon sokszor elmondták képviselőtársaim a mai napon azt a szót, hogy „vaklicit”. Ez tulajdonképpen egy technikai segítség ahhoz, hogy a gyógyszerárakat megfelelő szinten tudjuk tartani. Én azt gondolom, hogy ezzel egy nagyon komoly és nagyon jelentős tehercsökkenés volt a családok és elsősorban a nyugdíjasok tekintetében, hiszen tudnunk kell, hogy ezek a betegségek az aktív kor végén vagy a nyugdíj időszakában jelentkeznek.

A vaklicit bevezetésekor az első teljes évben 7,5 milliárd forintos megtakarítás maradhatott a betegknél; 2013-ban 2,5 milliárd, 2014-ben 2 milliárd, és még sorolhatnám tovább. Ahhoz, hogy a vaklicit és a gyógyszerárcsökkentés ilyen mértékben sikerülhetett, kellett az orvosok, kellett a gyógyszereszek, kellett egy olyan csapatmunka, amely alapján ezt végre tudtuk hajtani. De azt is el kell mondani, hogy támogatott gyógyszerek esetén a betegek átlagosan a teljes ár 25 százalékát fizetik, és a társadalombiztosítás fizeti a 75 százalékot. A kifizetett támogatás az elmúlt öt év során 332 milliárd forint-ról 378 milliárd forintra emelkedett, és ha 2017-et nézzük, akkor a járóbeteg-ellátás tekintetében a patikákban kiváltható gyógyszerek támogatására fordítható összeg 313 milliárd, és a nagy értékű, úgynevezett tételes gyógyszerekre, az onkológiai ellátásra, ami a kórházban történik és száz százalékban finanszírozott, plusz 70 milliárd forint jutott. A 2010 előtti időszakban pedig pontosan ugyanezeket a részeket 60 milliárdos kivonás történt a rendszerből, és főnyíróelv szerint csökkent a gyógyszerek támogatása, 367 milliárdról 298 milliárdra.

Sokat beszéltünk az idős kórházi ellátásáról, arról, hogy a várólista tekintetében 2012-ben elindult egy program. Erről azért kell beszélni, mert azok a betegségek, amelyek elsődlegesen a várólistán szereplő betegeket érintik, szintén az idős korosztályhoz csatlakoznak. S ha csak azt az adatot nézzük, hogy 2012-ben, amikor a várólista bevezetésre került, több mint 70 ezren voltak a várólistán, 2017-ben pedig valamivel több mint 27 ezren. Azok a betegségek, amelyek leginkább az idősöket érintik, mint például a szürke hályog, annál most a 600 nap helyett körülbelül 3 hónapot kell várni, vagy egy csípőprotézisre a 568 nap helyett most 368 napot, vagy egy térdprotézisre a 906 helyett most 304-et. Persze mondhatjuk, hogy ezek még mindig magas számok, de ha az OECD-adatokat nézzük, és nagyon sokszor szoktunk itt a Házban ilyen adatokat idézni, azt látjuk, hogy Magyarország Európában az ötödik, és bizonyos műtéti eljárások tekintetében pedig dobogós helyen áll. Nyilván itt is van még teendő és tovább kell fejleszteni.

Még egy dologra szeretnék kitérni, a szűrőprogramok fontosságára. Beszéltünk itt arról, hogy szeretnénk, ha egy aktív, egészségben eltöltött időskorra és egy aktívan megélt nyugdíjas időszakra tudnánk

koncentrálni. Azt gondolom, ennek a legfontosabb része az, hogy az egészséget minél tovább megőrizzük. Azok a célzott népegészségügyi szűrővizsgálatok, amelyek jelen pillanatban rendelkezésre állnak akár az emlőrák-, akár a méhnyakrák- vagy szeptembertől gyakorlatilag országos kitekintésben a vastagbélrákszűrés tekintetében, ezek olyan nagyon komoly lépések, ahol valóban elérhetjük azt, hogy időben fölfedezve gyógyultan, egészségben tölthetnek nagyon sok évet azok a betegek, akik esetleg később kerülnek orvosi ellátásra.

Volt egy-egy olyan megjegyzés is a vita során - például Bangóné képviselőtársam mondta -, hogy az influenza időszakában mennyien haltak meg Magyarországon. Igen, nagyon sok teendőnk van még olyan értelemben, hogy például a védőoltások tekintetében azokat az embertársainkat, akik valamilyen krónikus betegségben szenvednek, próbáljuk meg rábeszélni arra, hogy ezeket a védőoltásokat megkapják, és az is feladatunk, hogy a szűrővizsgálatokra minél többen eljussanak.

S még egy mondatot engedjenek meg, mert azt gondolom, hogy ez is hozzátartozik. Talán Sneider képviselőtársam sem úgy gondolta, amikor ezt az általánosítást megfogalmazta, hogy amikor időskorban valaki megbetegszik, akkor a hálapénz és a hozzá kapcsolódó nehézségek az anyagi helyzetét erősen megroppantják. Én azt szeretném mondani, hogy ma Magyarországon nagyon sok orvos, szakdolgozó végzi a munkáját úgy, ahogy az szükséges, a szakmai elhivatottságának megfelelően, és természetesen hálapénz nélkül. Tisztelettel köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Heringes Anita képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő asszony.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Elnök Úr! Tilki és Boldog képviselőtársaimmal csak ritka esetekben értünk egyet. Abban egyetértünk, hogy a nyugdíjasokat tisztelnünk kell, hiszen ők teremtették meg azt az életet és azt a jelent, amiben mi most élhetünk. Viszont pont azért, merthogy tisztelet jár nekik, nem értem, hogy az a sok egyéni képviselő, akinek ma itt kéne ülnie a teremben és saját választópolgárainak is elmondani, hogy milyen jövőt szán ez a kormány a nyugdíjasoknak, miért nem ül itt, és miért nem mondják el a véleményüket.

Hallottuk képviselőtársaimtól, hogy járják a településeket, járják a falvakat, és hogy nincs szegénység, a gyerekek jól élnek, a nyugdíjasok is jól élnek, és mindenki tökéletesen éli a hétköznapjait, s hogy menjünk el nyugodtan és nézzük meg. Erre azt tu-

dom mondani Tilki képviselőtársamnak, hogy én nagyon szívesen elmegyek vele a választókerületébe, de akkor ő is jöjjön el velem Tolna megyébe, és megmutatom neki, hogy felénk egy átlagfaluban ma hogy élnek az emberek.

(19.10)

Merthogy persze beszélhetünk arról, hogy a rezsi-csökkentésnek köszönhetően mennyivel könnyebb a gázzsámlát kifizetni, csak ezeknek az embereknek a nagy része a falvakban a mai napig is tűzifával fűt, amire ugye semmi nem vonatkozik a rezsi-csökkentésből. Valahogy, nem tudom, valószínűleg ők járnak nagyon jó helyeken, nálunk a falusi polgármesterek azt mondják, hogy nincs elég a tűzifa-programban, és a rászoruló embereknek nem tudnak elég tűzifát biztosítani télire. Főleg, amikor most a télen nagyon nagy hidegek voltak, és már decemberben elfogyott az a tűzifa, amire pont a nyugdíjasoknak szüksége lett volna, és a nagycsaládosoknak is szükségük lett volna.

De akkor nézzük a nyugdíjpolitikában azt, ami fiatalembert engem és az én korosztályomat a legjobban érintette: ez a magánnyugdíjpénztár einstandolása. Merthogy ezt máshogy nem lehet nevezni, mint hogy önök eltüntettek 3000 milliárd forintot szórén-száján úgy, hogy ma már nem tudjuk, hol van ez a pénz. Valószínűleg stadionokban meg állampapírokban, meg mindenhol, ahová csak dugni lehetett, csak ugye a nyugdíjasszámban nincs ez a pénz.

Tekintsünk vissza akkor arra az időszakra, amikor ez a pénz egyszer csak eltűnt. Ármánykodással és hazugsággal, zsarolással vett rá 3 millió embert a Fidesz-kormány, hogy lépjen ki a magánnyugdíjrendszerből. Átlagosan 1 millió forintot vett el a kormány a pénztártagoktól. Emlékszem én arra az időszakra, amikor mindenkinek hangoztatták, elmondták, hogy ha benne maradsz a magánnyugdíjpénztárba, akkor nem lesz nyugdíjad, nem fogsz az államtól pénzt kapni. Konkrétan kizsarolták az embereket abból a rendszerből. A Jóisten nem látott még olyan rendszert, ahol azt kell bizonygatni, hogy én maradni akarok. És azért kellett az embernek bemenni egyébként az Államkincstárba papírokat aláírni, hogy ő valahol akar maradni, nem azért, hogy el akar onnan menni.

De önök olyan helyzetet teremtettek, hogy az emberek nagy része, félelemből, mert nem másból, mert zsarolásból félelem lesz, félelemből úgy döntött, hogy kilép a magánnyugdíjpénztárból, és ezzel egyébként saját magának nagy kárt okozott. Azt gondolom, ezt a kárt önökön még be fogják hajtani. Ezt a kárt önökkel még el fogják számoltatni, mert ezeknek az embereknek most ezeken a számláikon nincs ott a pénz. Önök ígérték, hogy majd lesznek egyéni számlák, mindenkinek vezetnek majd külön a számláját. Ebből, ugye tudjuk, a mai napig nem lett semmi.

Nézzük, hogy miket mondtak időrendi sorrendben. 2010 decemberében Selmeczi Gabriella azt mondta, hogy a tervek szerint másfél éven belül minden járulékfizetőnek egyéni számlája lesz. Valahogy ezt most nem látjuk. 2011: a jövő év tavaszával létrejöhet az egyéni számla - Rogán Antal mondta. De amióta ő szobákat talál még pluszban a vagyonyilatkozatában, neki sem hisznek az emberek. Bár mely nyugdíjrendszer korrekt működésének alapja a pontos nyilvántartási rendszer, ennek megteremtésén dolgozunk - Balog Zoltán, 2012-ben. Rogán Antal még 2013-ban is váltig állította, hogy még abban az évben jóváírják a korábbi magánnyugdíjpénztári befizetéseket is; azóta sem látjuk.

Végig hazugságokkal vezették félre az embereket. Hazudott minden képviselőjük, aki csak megszólalt ebben a kérdésben. 3000 milliárd forintot sikerült elkölteniük, mind az utolsó fillérig, azonban korántsem botrányoktól mentesen. Emlékezzünk csak vissza! A Nyugdíjreform és Adósságcsökkenítő Alap irányító testülete hamarabb megkezdte a működését, mint az öt szabályozó végrehajtási kormányrendelet. Az alap irányító testülete már 2011. május 18-án felhatalmazta az ÁAK Zrt. vezérigazgatóját egy részletes értékesítési stratégia kidolgozására, de ennek megvalósítására és elfogadására csak 2011. október 6-án került sor.

Mindez azt jelenti, hogy majdnem 5 hónapon keresztül stratégia nélkül értékesítettek 450 milliárd forintnyi vagyont. Az emberek vagyont. Az alap hiába kívánta 2011 májusa óta egy kockázatkezelési szolgáltatást végző menedzser szolgáltatásait igénybe venni, azt csak augusztustól tudta. A csúszás miatt szakértői segítség nélkül értékesítettek még 400 milliárd forint állampapíron kívüli vagyont.

A szabálytalanságokon kívül azon sem érdemes csodálkoznunk, hogy fideszes személyi botrányok is övezték ezt a 3000 milliárd forintos lenyúlást. Ugye, mindenki emlékszik arra, hogy 2012. június 15. és november 15. között összeférhetetlen módon töltötte be Nátrán Roland, aki a Matolcsy-féle Nemzetgazdasági Minisztérium helyettes államtitkára volt, az alap irányító testületének elnöki tisztségét. Ezzel sem foglalkozott igazán senki.

Egy a lényeg, hogy ezt a pénzt önök lenyúlták, 3000 milliárd forintot tapsoltak el azon emberek vagyonából, akik rendszeresen fizették be ezt a pénzt, hogy a jövőben majd legyen nyugdíjuk. És ha most nézzük a számokat, ugye, önök azt mondták, hogy a nyugdíjpénztárak eltapsolják a pénzt és tönkreteszik a nyugdíjrendszert.

Ahhoz képest ma már az MNB is kimondja, hogy megérte maradni hat évvel ezelőtt: állampapíroknál és a magyar tőzsdénél is jobban teljesítettek a magánnyugdíjpénztárak. Négyen maradtak, tagjaik jobban jártak, akik növekedési portfólióban maradtak, négyből három esetben, azok hozama 53-62 százalék között alakult. Átlagban 1 millió forinttal növekedett a számlájuk azoknak, akik maradtak a magánnyugdíjpénztárban.

Azt tudom önöknek mondani, hogy ezeknek az embereknek majd a szemébe kell nézni egyszer, és azt kell nekik mondani, hogy ezt nagyon elszúrtuk, hazavittük a pénzt. Be kell vallani, és akkor egy kicsit könnyebb a lelkük. De attól még az elszámoltatás jönni fog 2018 után, és minden ilyen lépésről, amit megtettek, be kell majd számolniuk, hogy hol van az a pénz, melyik stadionban. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Kovács Sándor képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Sok mindenről beszéltünk már, hadd világítsam meg egy kicsit a bizottságom felől vagy a szakmám felől, hogy az időskorúak szociális ellátása hogyan is néz ki a magyar társadalomban. Hiszen, amiről most beszélünk, hogy méltányos és igazságos nyugdíjazás, aztán vitatkozunk arról, hogy hova lett az a 3000 milliárd forint, amit egyébként a felosztó-kirovó rendszerből irányított át annak idején Horn Gyula vezetésével a szocialista kormány. Arról lehet vitatkozni, hogy az emberek magánvagyonra volt, amikor nevesítve volt, vagy pedig a hiány is a kormányé vagy a magánembereké volt, amivel kellett ezt a magánnyugdíjpénztári befizetést pótolni az állami nyugdíjrendszerben.

Nem akarok belemenni konkrét vitákba, viszont szeretném fölhívni a figyelmét, hogy a magyar állam, a magyar kormány milyen szociális szolgáltatásokat is nyújt az idős embereknek. Kezdhetnénk az étkezéssel, a szociális étkezéssel. Amikor gyermekszegénységről, gyermekéhezésről beszélünk a parlamentben, én egyszer bátorkodtam, és engedjék meg, hogy most is földidézem, nem biztos, hogy szó szerint, a '93. évi III. törvény preambulumból: „A napi egyszeri meleg étkeztetést mint szociális alapszolgáltatást minden települési önkormányzatnak biztosítani kell azon rászoruló személyek részére, akik más formában megoldani nem tudják. Az étkeztetés megoldható saját főzőkonyháról vagy vásárolt étkeztetéssel, amit az ellátott helyben fogyaszthat, elvihet, vagy kérheti a lakásra történő kiszállítást.”

Amikor arról beszélünk, hogy gyermekéhezés van, vagy a szociális helyzete mennyire rossz valakinek, erről lehet beszélni, de azt gondolom, van a szociális ellátásnak törvényi háttere, amit ha be akarunk tartani vagy betartatunk, akkor, azt gondolom, mindenféleképpen meg van oldva.

A következő, amiről néhány szót hadd ejtsek, az a házi segítségnyújtás. A kormány az elmúlt időszakban változásokat generált, hiszen láttuk mindazt a hiányosságot, hiátust, ami ezt a szolgáltatást jellemezte. Itt a házi segítség és a házi gondozás között tettünk különbséget, hiszen van, amikor csak a házi segítségnyújtásban az életminőségnek olyan szakaszába kell beleavatkozni egy idős embernél, amihez

egy laikus segítő is elegendő, nem kell hozzá szociális végzettség. A szociális gondoskodásról pedig már végzettséghez kötve, szolgáltatási naplót vezetve, szakmai oldalról beszélünk. Valamint átalakították ennek a szolgáltatásnak a feltételrendszerét is a gondozási időknél, a rászorultság mértékének kiszámításánál is.

De beszélhetünk a jelzőrendszeres házi segítségnyújtásról. Ez az emberek önálló képességének meglétekor egy olyan berendezéssel, egy olyan technikai berendezéssel segít, amikor az idős ember akár magányában, akár félve, megijedve, de tud egy pánikgombot megnyomni, és abban a faluban van egy ember, aki oda fog menni megkérdezni, hogy mi a baja. Azt gondolom, hogy megint csak az állapottól függően tudjuk ezeket a szolgáltatásokat biztosítani. De beszélhetnénk a házi gondozásról, ahol a kormány hat év alatt 40 százalékkal bővítette a házi gondozásban részesülők körét, megduplázva a gondozók létszámát. Azt gondolom, hogy ez az állami szerepvállalásnak egy következő ilyen része.

Hadd ne részletezzem a nappali intézményt, amikor lehetőséget biztosít egy önkormányzat arra, hogy az idős ember napközbeni szükségletét, közösségi élményét vagy azoknak a szolgáltatásokhoz való hozzájutását szervezi meg, amit egyedül a saját lakásában, lakókörnyezetében nem tehet meg.

(19.20)

De az idősebb korúak gondozóházáról, illetve időotthonáról is beszélhetnénk. Nagyon fontos megemlíteni, hogy ez is vita volt a parlamentben, és szerintem még lesz is, amikor a kormány bevezeti azt a fajta komplex idősgondozást, hogy az ápolást, gondozást nyújtó intézményben még orvosi felügyeletet nem igénylő, de speciális ápolást igénylő esetekben a szakápolási formát fogja preferálni, és ezzel is egy újabb szolgáltatást nyit meg azoknak az idős embereknek, akik már valóban bizonyos egészségügyi ápolásra is szorulnak, ugyanakkor ápolást nyújtó intézményben kell elhelyezni őket.

Engedjék meg, hogy néhány számot is felsoroljak! A 2010. évben összesen szociális szolgáltatásra, szociális étkeztetésre, házi segítségnyújtásra, demensek nappali intézményére, bentlakásos intézményre, időskorúak ápoló-gondozói ellátására, valamint emelt szintű bentlakásra 50 milliárd 202 milliót fordított az akkori kormány. 2016-ban ez 74 milliárd 219 millió volt, 48 százalékkal többet költ arra a nyugdíjas-társadalomra, amely az önellátásban a szociális szolgáltatások igénybevételét kívánja. Az állam a nyugdíjrendszer mellett olyan szolgáltatásokat is nyújt, ahol ezek az emberek megkaphatják mindazt a szolgáltatást, amely az említett életminőséghez szükséges.

Azt gondolom, hogy ezt is latba kell vetni, ezt is nyilvántartásba kell venni a fejünkben, amikor az idős emberek ellátásáról beszélünk. Köszönöm szé-

pen meg tisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt órákban tanúi lehetünk, hogy a korábban vagy a hét éve regnáló, de kivétel nélkül leszerepelt politikai pártok reprezentánsai itt előadták, felvázolták az időügyi vízióikat. Az ígéretes megye, a bizonyítás azonban már kevésbé, hiszen ha azt nézzük, hogy a gyakorlatban mennyire tudták ezeket a szép szavakat átkonvertálni a nyugdíjasforumokon fennhangoztatott „Tisztelet az éveknek!”, „Megbecsülést az időseknek!” kézzelfogható valóságára, akkor bizony nagy hiátussal találkozhatunk, márpedig az, hogy a politikum mennyire értékeli a társadalom idősebb tagjait, nagyon sok mindent elárul róla.

Ebben a bánásmódban egyértelműen tükröződik a pártok valós értékrendje. Ennek az értékrendnek a milyensége pedig egyre fontosabbá válik egy olyan országban, ahol az 1960-as 9 százalékkal szemben mostanra 19 százalékra nőtt a 65 év felettek aránya, és jobbra az évtizedek óta katasztrofálisan alacsony termékenység miatt, na meg a kivándorlás okán a század közepére már minden harmadik magyar tartozik majd ebbe a korcsoportba. Egészség, megélhetés, biztonság lenne az a három pillér, amelyen minden, a mostani 3 millió nyugdíjossal kapcsolatos kormányzati intézkedésnek nyugodnia kellene, csak hogy népegészségügyi mutatóink tragikusak.

Ami pedig az egészségügy terén történik, egy olyan súlyosan elöregedett társadalomban, mint amilyen a miénk, ahol '90-ben még csak 65 idős korú jutott 100 gyermekre, mostanra pedig már több mint 120, az egyenesen életveszélyes. A humán erőforrás-katasztrófa nem közeledik, hanem már itt van a nyakunkon, tisztelt képviselőtársaim. Az már közhely, hogy GDP-arányosan feleannyit költünk egészségügyre, mint amennyit kellene, és az átlag magyar egészségi állapota már a román és bolgár szint alatt van. A 60 év feletti lakosság 10 százaléka valamilyen fogyatékossgal, 40 százaléka pedig valamilyen krónikus betegséggel kénytelen együtt élni. Míg Franciaországban vagy Spanyolországban a 65 évesek további 21, addig nálunk csak további 16 évre számíthatnak, már ha megélik egyáltalán, hiszen azokban a kistérségekben, ahol a háziorvosi helyek évek óta betöltetlenek, dupla akkora a korai halálozás esélye.

Talán nem véletlen, hogy a kommunizmus és a rendszerváltás egyik legnagyobb veszteségének tekinthető, a térképről a jelenlegi kormány által is bőszen leradírozott Dél-Somogyban a kritikus országos halálozási mutatókat is másfélszeresen meghaladjuk. Nagyon sajnálom egyébként, hogy a térség egyéni-

ben megválasztott Fidesz-KDNP-képviselője nincs itt ezen a vitán. A brutálisan rossz születési adatokkal és elvándorlással súlyosbítva mindez aztán évi 1 százalékos népességcsökkenést eredményez a térségben. Márpedig azt a vastörvényt becsapni, felülírni, amely szerint egyértelmű összefüggés van a gazdaság és a népesedés között, még a kormánypártoknak sem lehet.

Muszáj pár szót ejteni az idősök testi, fizikai biztonságáról is. Ott, ahonnét az államhatalom szinte teljesen kivonult, ott, ahol nincs kellő megtorlás és visszatartó erő, ott az embertársaikban csak könnyű zsákmányt látó, két lábon járó, emberbőrbe bújt öregező sakalok úgy érezhetik, hogy szabad préda a magányosan élő, berácsozott ablakú kis kuckója portájának kényszerű házi őrzetéből kimozdulni is alig merő idős ember. Ugyan egyedül élő idős honfitársaink közül most már talán ötezren vészjelzésre is alkalmas karpereceket kaphatnak, és ez üdvözlésre méltó dolog, de gyorsan tegyük hozzá, hogy hazánkban összesen 700 ezer idős ember él magányosan, ráadásul ez az arány a 70 év felettek körében 56 százalékos, tehát van még tennivaló bőven.

Szintén súlyos kérdés, hogy mire elég a 120 ezer forintos magyar átlagnyugdíj, és mire lesz majd elég a több mint 1 millió minimálbéres jövőbeli nyomorúságos nyugdíja, hiszen ők szemben Vajna- vagy éppen Orbán-papa mintájával, nem tudnak kaszinóból vagy éppen családi kőbányából milliárdos osztalékot kiszedni maguknak. Bérunió nélkül a néhány évtized múlva prognosztizálható nyugdíjasszegénység réme még a mostani állapotoknál is sokkal fenyegetőbb lesz, különösen akkor, ha azt is belekalkuláljuk, hogy a Ratkó-unokák, tehát az én generációm három évtized múlva esedékes tömeges nyugdíjba vonulásakor mennyivel kevesebb lesz majd a tb-befizető új belépő a munkaerőpiacra.

Látjuk, a családot nehéztüzérséggel lövi és próbálja szétrombolni a szélsőliberális gazdaság- és társadalomfilozófia, és ez már hosszú évtizedek óta zajlik Magyarországon, ahol a tragikus népességfogyásra az volt a végtelenül aljas és leplezetlenül magyarelles Aczél György-i válasz, hogy a népesedési probléma emlegetése nacionalizmushoz vezet. Máig isszuk is ennek a levét, és ha minden így megy tovább, akkor a szintén végzetükbe masírozó európai sorstársaknál évtizedekkel korábban érhetünk a demográfiai hullámvölgyből a demográfiai hullámsír aljára.

Ezért kell elkerülni, hogy az úgynevezett baloldal visszakapaszkodjon a hatalomba, ezért kell elkerülni, hogy az úgynevezett polgári oldal hatalmon maradjon, és ezért kell végre elérni, hogy ennek az országnak néppárti kormánya legyen. Reméljük, így is lesz 2018-ban.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padosoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalások követ-

keznek. Megadom a szót Selmeczi Gabriella képviselő asszonynak.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A kötelező magánnyugdíjpénztár egyaránt volt veszélyes a már nyugdíjas korosztályra, a nyugdíjasokra, és egyaránt volt veszélyes az aktív korúakra. Miért mondjuk ezt, és miért mondtuk akkoriban? A kötelező magánnyugdíjpénztári tagságnak az volt a lényege, hogy a járulékbefizetésnél azok a forintok, amelyek eredetileg a nyugdíjkasszába kellett volna hogy menjenek, egy részük át lettek irányítva úgy mond magánnyugdíjpénztárakhoz, amelyek mindegyike külföldi multinacionális cégek kezében volt. Hónapról hónapra egyre kevesebb pénz ment a nyugdíjbiztosítás kasszájába, ezáltal hónapról hónapra egyre kevesebb pénz maradt arra, hogy nyugdíjakat fizessünk. Ezzel párhuzamosan a kötelező magánnyugdíjpénztári rendszer minden egyes évben 1 százalékkal növelte az államháztartás hiányát. Azt már tudjuk, hogy miért veszélyes egy gazdaságra és egy társadalomra, ha eladósodik egy ország.

Ezért mondjuk azt, hogy a kötelező magánnyugdíjpénztári tagság veszélyes volt egyfelől a társadalomra, mert növelte az államháztartási hiányt, másfelől pedig a nyugdíjasokra, hiszen adott ponton elfogyott a pénz a nyugdíjkasszából, tehát ha nem változtatunk, akkor nem lett volna honnan fizetni a nyugdíjakat. 2010-ben minden harmadik nyugdíjforint hiányzott.

Számlavezetés: jelen pillanatban is a nyugdíjbiztosítónál mindenkinek van számlája, egyéni számlája. Ezen vezetik a járulékfizetés alapjául szolgáló jövedelmet, és vezetik a szolgálati időt. Egyre több ember ügyfélkapun keresztül pillanatok alatt megnevezheti, hogy hol tart ez a számlája. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kettőperces felszólalásra jelentkezett Szakács László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

(19.30)

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Selmeczi Gabriella képviselőtársam felszólalása volt az, ami arra indított, hogy erre reagáljak.

Azt mondta, hogy veszélyes volt, és hogy rosszul járhattak volna vagy az egyik oldalon, vagy a másik oldalon. Így viszont mindenki rosszul járt, képviselő asszony! Mi lett azzal a 3000 milliárd forinttal? Itt volt 1700 milliárd forint, ami állampapírban volt. Egyébként azzal is a magyar államot sikerült finanszírozni azoknak az embereknek, akik oda befizettek. Azokat az állampapírokat visszavonták, az bekerült a költségvetésbe, elégették, elműködték.

550 milliárd forintért MOL-pakettet vásároltak, ami egy évvel később nagyjában-egészében 300-350 milliárd forintot ért, 200 milliárd forint kárt, hiányt okozva ezzel. Ahogyan az később kiderült, egy eléggé furcsa tenderen 511 milliárd forint külföldi papír landolt az Unicreditnél, akik, ki tudja milyen körülmények között, de ezt az összeget nyilvánvalóan kezelik. És ami még ezenfelül maradt, azt önök egész egyszerűen elműködték.

Ennek az lett a vége, hogy ez a pénz egész egyszerűen köddé vált. Azoknak az embereknek, akik befizettek a magánnyugdíjpénztári megtakarításba, nem volt szükségük MOL-paketre. Nem akartak ők, legfőképpen egy olyan MOL-pakettet megvásárolni, aminek 200 milliárdot csökken az ára, azért, mert valakinek éppen akkor ez volt a hatalomtechnikai érdeke! Nem volt nekik erre szükségük. Nekik arra volt szükségük, hogy időskorukra megfelelő megtakarítással rendelkezzenek, és nem hitték azt, hogy jön majd egyszer egy olyan kormány, amelyik menet közben fogja majd változtatni a szabályokat, és elviszi azt a megtakarítást, amit nekik oda be kellett fizetni, és be is fizettek megfelelően. Ők is a magyar államot finanszírozták, állampapírban volt a legnagyobb csomag. Ezért volt érthetetlen az, hogy ezeket a pénzeket önök így akarták eltüntetni.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP padosorából.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalásokkal folytatjuk a felszólalásokat. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, Fidesz-képviselőcsoport.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz és a KDNP célja egy olyan társadalom megteremtése, amelyben a generációk nem állíthatók szembe egymással.

Mi nem ilyen társadalmat szeretnénk építeni, és nem is ilyen társadalomban szeretnénk élni, amelyben ez megtörténhet. Ezért a mi célkitűzéseinknek megfelelően mindig az a szempont vezérel bennünket, hogy a különféle generációk egy egységet, egy közösséget teremtsenek. Az a meggyőződésünk, hogy szakítanunk kell az olyan hozzáállással, hogy az időződés csak költséget jelenthet a társadalomnak. Nekünk is úgy kell tekintenünk szüleink, nagyszüleink, dédszüleink generációjára, mint alapkövekre, akiktől tanulhatunk emberséget, becsületet, szakmát, erkölcsöt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezen megfontolások alapján jött létre néhány évvel ezelőtt az Idősügyi Tanács, amely a kormány tanácsadó testülete, amely javaslatot tehet kormányzati intézkedésekre; közvetíti, közvetítheti az időződő emberek, valamint a vallási közösségek és a civil szervezetek javaslatait. A tanács az elmúlt időszakban olyan fontos témákat vitatott meg, mint a nyugdíjak értékmegőrzése, mint a Nemzeti alaptanterv szerepe az idősökkel kapcsolatos szemléletformálásban, vagy a Központi Statisztikai

kai Hivatallal az idősek életminőségét javító programok kidolgozásához szükséges adatok begyűjtésében való együttműködés, vagy éppen a látásproblémával küzdők internethasználatának a segítése. *(Cseresnyés Péter távozik az ülésteremből. - Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Államtitkár úr! Hova megy?)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt a kezdeményezést szerencsére szerte az országban, így választóközteremben, Budapest XVII. kerületében, Rákosmentén is követték, követtük. Nálunk is létrejött, jó példaként említem, az idősügyi tanács. Nagyon fontos, hogy ne csak az állam, hanem az önkormányzatok is kérjék ki a helyi nyugdíjasok, a helyi nyugdíjasklubok, a helyi nyugdíjas civil szervezetek véleményét egy-egy döntésük, rendeletük meghozatala előtt, és segítsék őket mindabban, amire ők igényt tartanak. Itt példaként említem, hogy választókerületemben elindult egy helyi szabadegyetem, amely nyugdíjasoknak különféle témákat, kulturális, művészeti, sport- és egyéb területeket dolgoz fel, de német és angol ingyenes nyelvtanfolyamot indított az önkormányzat, és a számítástechnika rejtelseivel is igyekszünk megismertetni a helyi idős generációt.

Én azt gondolom, hogy ezek a kezdeményezések mind-mind arra valók, hogy az a kapcsolattartás, az a megbecsülés és az a szándék kifejeződhessen a társadalom minden szegmensében, minden önkormányzatban és az állam szintjén ugyanúgy, hogy érezhessék a nyugdíjasok, hogy nemcsak anyagilag segítjük őket - áfacsökkenés, alapvető élelmiszerek áfája, rezsicsökkentés; ma már nagyon sok szó esett ezekről az intézkedésekről -, hanem erkölcsileg is felnézünk rájuk, és számítunk a tapasztalataikra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nekünk meg kell bicsülnünk és tisztelnünk kell - mindannyiunknak, pártállástól függetlenül - a nyugdíjasokat. Számítani kell a tudásukra és számítanunk kell a tapasztalataikra. Ezért döntöttünk úgy, hogy mi kiszámíthatóságot és biztonságot teremtünk a magyar nyugdíjasoknak. Ezért csökkentettük az alapvető élelmiszerek áfáját, amit említettem, ezért csökkentettük a rezsiköltségeket, és ezért vezettük be az egyik legfontosabb, nőknek szóló nyugdíjpolitikai intézkedésünket, a „Nők 40” programot.

A „Nők 40” program a Fidesz egyik legfontosabb vállalása volt a 2010-es kampányban, amit a kormányváltáskor gyakorlatilag azonnal be is vezettünk. 2010 decemberében szavazott róla a parlament, de akkor az ellenzék, sajnálatos módon, sem az MSZP, sem a Jobbik, sem az LMP, ezt a csomagot, ezt az intézkedést nem támogatta.

Ha az ellenzéken múlt volna, akkor ez az intézkedés, a „Nők 40” program, ahogy számos más, a családokat segítő adócsökkentéses intézkedés sem lenne ma Magyarországon. A „Nők 40” bevezetését azért tartottuk már akkor is szükségesnek, mert úgy láttuk, hogy a baloldali kormányzása alatt megbecsülés helyett sokszor megalázást, segítség helyett pedig megszorítást kaptak azok a nők és azok az édesanyák, akik keményen végigdolgozták az életüket, és

mellette még egy-kettő-három vagy akár több gyermeket neveltek.

Emlékezzünk vissza, hogy a baloldali kormányzása alatti adóemelések és megszorítások első számú célpontjai a családok, a magyar nők és az édesanyák, a nagymamák voltak. Sokuk még a nyugdíjért is izgulhatott azokban az időkben, mert a nyugdíjhoz közeledve munka nélkül maradtak. Arról már nem is beszélve, hogy a nyugdíj vásárlóereje a magas infláció és az adóemelések miatt folyamatosan drasztikusan csökkent.

2011 óta minden évben biztosítjuk a nőknek, hogy 40 év munka után nyugdíjba mehessenek, és ez esetben is teljes összegű öregségi nyugdíjat kapnak. De talán még ennél is fontosabb, hogy ez egyúttal egy nagyon fontos gesztus is a nők felé. Azt jelenti, hogy a Fidesz és a KDNP megbecsüli a nőket. Megbecsüljük azt, hogy négy évtizednyi munka során, amely többnyire nemcsak munkával, hanem gyermekneveléssel telt, vitték a vállukon a családot, és vitték a vállukon Magyarországot. Tudjuk nagyon jól, a 40 évbe beleszámít a gyermekneveléssel töltött idő is.

Érdemes kiemelni egy nagyon nagy számot: a „Nők 40” intézkedéssel eddig, ez év áprilisáig már több mint 194 ezer, összesen 194 466 magyar nő élt, és segítette őt abban, hogy a férjével, a családdal, az unokákkal lehessenek. Ez a program tehát egyértelműen segíti a családok összetartozását, a családok erősödését és a generációk közötti együttműködést.

A „Nők 40” program és számos más családpolitikai intézkedés alapján a nők ma biztosak lehetnek abban, hogy addig, amíg a Fidesz és a KDNP kormányoz az országban, ez az intézkedés maradni is fog.

(19.40)

Én nagyon gyakran hallok és fogadóóráimon is kérdezik, ilyen suttogó propaganda szintjén, hogy azt hallották itt, ott, amott, hogy ezt megszünteti a Fidesz. Szeretném itt a tisztelt Ház falai között is hangsúlyozni, hogy ez szóbeszéd, nincs ilyen tervünk, a Fidesznek és a KDNP-nek legalábbis nincs. Másoknak viszont van, érdemes megnézni - amint említettem -, ezt az intézkedést az ellenzék nem támogatta. Biztosak lehetnek a nők abban, hogy megbecsülést és kiemelt figyelmet kapnak, megszorításokra pedig nem kell számítaniuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy nagyon röviden, egy-két gondolatban az Erzsébet-programról még ejtsek néhány szót. Az Erzsébet-programnak is van egy olyan szelete és egy nagyon jelentős szelete, amely a magyar nyugdíjasokat segíti abban, hogy az év folyamán megérdemelt nyugdíjas éveik alatt el tudjanak menni pihenni. Nagyon sok olyan nyugdíjas él, aki valóban ledolgozta a 40 évet vagy még annál is többet ledolgozott életében, és nem tehetette meg a '90-es, 2000-es években, hogy elmenjen a család, a férj elvigye a feleségét, a feleség a férjét, tehát együtt elmenjenek nyaralni a Balaton-

ra, hazánk szép tájaira. Ezzel a programmal ez lehetővé vált. 2012-ben, rögtön az első évben már 17 ezer, 2013-ban már 28 ezer, 2014-ben 34 ezer, 2015-ben már 58 ezer, a tavalyi évben 35 ezer és a mostani kétéves pályázati ciklusban, 2017-2018-ban mintegy 42 ezer nyugdíjasnak biztosított és biztosít, illetve fog biztosítani kikapcsolódási, üdülési, pihenési lehetőséget az Erzsébet-program.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én azt kérem önöktől, itt hallottam olyan hozzászólásokat az ellenzék részéről, hogy ez itt ilyen sikerpropaganda. Nem! Tisztelt Képviselőtársaim! Vannak eredmények, ezeket az eredményeket nem szeretnék eltitkolni. Ezek az eredmények nyilvánvalóak, és ezt kérjük tiszteletben tartani és nem megsemmisíteni. Ezek az eredmények magukért beszélnek. Viszont azt is nagyon jól tudjuk, hogy ennél ki ne szeretne többet adni.

Mi azon vagyunk, hogy évről évre bővítsük azokat a lehetőségeket, amelyeket a nyugdíjasok kapnak. A gazdaságunk, hál' istennek, erősödik, és ez az erősödő gazdaság lehetővé is teszi ezt. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az első mondatom Selmeczi Gabriella felé fordulva az, hogy az egyéni nyugdíjszámla nem azt jelenti, képviselő asszony, amiről ön beszél. Tehát nem azt jelenti, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felé a 08. nyilvántartási számú beadványon a vállalkozások gyakorlatilag nyilatkoznak, nyilatkozhatnak és nyilatkoznak is arról, hogy mennyi járulékot fizetnek a munkavállalójuk után 2013. január 1-jétől, egyébként ez nem azt jelenti, hogy egyéni nyugdíjszámlák vannak. Ez alapján senki nem fogja megtudni azt, hogy mennyi is valójában az ő várható nyugdíjösszege. Szóval, kábítani meg hülyíteni lehet az embereket, de ez nem egyéni nyugdíjszámla. Csak bevezető gondolatokként, hogyha tud még majd valami okosat mondani a dologhoz, akkor azt szívesen halljuk.

A nyugdíj kapcsán, az idősügy és a nyugdíjkor kapcsán azt mindenképpen rögzíteni szeretnénk, hogy nemcsak nyugdíjról és pénzről szól az idősügy; nyilván egészségi állapotról vagy éppen az egészségi egyenlőségek kérdésköréről, ami akár területileg, akár jövedelmi pozícióhoz illetően más és más. Az idős gondozás kérdéskörén túl az egészségügyi és a szociális hálózati rendszernek az egybeforrottsága vagy éppen annak a hiánya, annak a működésbeli problémái is utalnak arra, hogy milyen idős kort lehet élni.

Nyilván tehát összességében azt lehet mondani, hogy az életkörülmények kialakulása is befolyásolja ezeket a kérdéseket; az, hogy hogyan rekesztődik ki valaki idős korára, vagy éppen annak az elkerülése

milyenképpen jelenik meg, vagy az önfenntartás, az önellátás kérdésköre meg tud-e erősödni idős korban, aktivizálódni tud-e a nyugdíjas a 65 éves, mondjuk, a majdani nyugdíjas korhatár elérését követően. Van-e olyan feladvány, ami társadalmilag hasznos, és ő ezt el tudja látni, jó szívvel teszi meg és akár ilyen értelemben gazdasági produktumot is termel, még ha forintok nélküli is ez a történet?

De a legfontosabb az én szememben az, hogy generációk viszonyrendszerében, viszonylatában hogyan és miképpen tekintünk egymásra. Nézzék, az a generáció vagy azoknak a generációknak a képviselői, akik nem tudják tisztelni az előttük futó generációkat, hát, az sok mindenre nem számíthat az elkövetkezendő időszakban. Én pedig azt tapasztalom, hogy 2009-ben volt egy hosszú távú idősügyi stratégia, amit a Parlament falai között emlékképeim szerint teljeskörűen, egyhangúlag fogadtunk el, majd ezt követően ebből 2010 után a Fidesz semmit nem tett magáévá, és semmit nem követett.

Tudják, nem véletlenszerű az a folyamat, amit nem kívánok újra és újra ismételtetni, hogy miért hagyják el ezt az országot nagyon sokan, már eddig 600 ezren, meg 400 ezren kilátásba helyezik, hogy miért alakul ki az a helyzet, hogy a forráskivonások mértéke a nyugdíjrendszerből akképpen alakul, mint ahogyan, a 3000 milliárd forint magán-nyugdíjpénztári forrásoknak az elkobzásáról beszélek, és arról sem kell bővebben beszélnem, hogy fokozott kivonulás van a szociális biztonság finanszírozásából. Gyakorlatilag, mint említettük ma már itt többször, korábbi megszerzett jogosítványok elvételével párosulnak ezek az esztendőik.

Egy szó mint száz, önök adománynak tekintik a nyugdíjat és nem szerzett jognak, pedig ez szerzett jog, munkával és befizetett járulékkal párosuló szerzett jog. Ezt kellene tudomásul venniük. Az igazságosság megteremtésére kellene törekedni, arra, hogy bizonyos értelemben az egyenlőtlenség kiküszöbölése történjen meg, arra, hogy ez legyen szolidáris, legyen méltányos, arra, hogy a nyugdíjmelékek tekintetében a kicsik, akik keveset kerestek és kicsi a nyugdíjuk, ne még kisebb mértékű nyugdíjmelésekben részesüljenek.

Azt akarom mondani, hogy a szubminimum tehát az a mi szemszögünkből nézve, hogy a tisztességes megélhetés alapját biztosító forrásoknak rendelkezésre kell állni. Nem véletlen, hogy a teljes jogú nyugdíjak esetében, ami 20 év szolgálati idő után állapítható meg, azt mondjuk, hogy legalább a duplájára kell emelni a 28 500 forintos mértékösszeget. Igen, a megélhetési minimum azt takarja, hogy a nyugdíjas esetében is, de az aktív dolgozó esetében is az egy főre eső létminimum összegét meghaladó pénzek kellenek hogy a kezekben legyenek. Önök ezt elmulasztották az elmúlt hét esztendőben, így nagyon sokan a mélyszegénység színpadára jutottak Magyarországon. Mint mondtam, kis fizetés, kis nyugdíj, még kisebb emelés, ezt kell elkerülni, hogy ne nyomorogjanak az emberek.

Három konkrét dolog röviden. Az egyik, hogy éppen ebből kifolyólag a nyugdíjárulék-plafon mértékét gyakorlatilag vissza kell szorítani azért, hogy ne legyen 130-, meg 150-szeres különbség a teljes jogú nyugdíj minimuma és a legnagyobb összeget kapó nyugdíjas viszonyrendszerében. Ezt nem a társadalombiztosítás keretei között kell finanszírozni.

A másik a rugalmasság kérdésköre. Önök 2011-et követően, amikor mindent kisöpörtek a rugalmasság tekintetében, és felemelték 2010 decemberi döntésükkel legitimizálva a nyugdíjkorhatárt 65 esztendőre, a népi kezdeményezést nem elfogadva, ami 62 évben próbálta ezt beégetni, akkor elkövezték azt a bűnt a társadalommal szemben, hogy a hosszú évtizedeket, 40-45 évet dolgozó embereket is abba a helyzetbe hozzák, hozhatják, hogy ha 62-63 évesen kimegy alóluk a talaj, a cég megszűnik, akkor ezek az emberek vagy nyesre, nyugdíj előtti segílyre mehetnek vagy közmunkára. Tudják, mennyi ez? Az egyik 44 ezer forint, a másik 53 ezer forint. Nem kívánom, hogy ebből kelljen megélniük, de szeretném, ha tudnák, hogy ebből nem lehet megélni, úgy, ahogy annak idején a 47 ezer forintos közfoglalkoztatotti pénzből sem.

S még egy dolog befejezésképpen, ez pedig az, ami érthetetlen is volt, hogy a foglalkoztatási nyugdíjat önök elkaszálták, azt, amit a munkáltató előre megfizetett hosszú évekre vonatkozóan, hogy nyugdíjbiztonságot adjon a dolgozójának, igen, ezt a rendszert újra kell építeni, mert nincs kárvallottja, csak haszonélvezője, és az ember kell hogy a haszonélvező legyen. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(19.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vágó Sebestyén képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon sok mindent érintett ma már ez a vita. Elképzelhető, hogy olyanról is fogok beszélni, ami már szóba került, de úgy gondolom, hogy ismétlés a tudás anyja, és lehet, hogy kicsit más szempontból világítom meg ezeket a kérdéseket.

Az első dolog, amiről szeretnék beszélni, az a rokkantnyugdíj-rendszer szétverése, amit ez az előző Orbán-kormány elkövetett. Tudom nagyon jól, hogy az átalakítás előtt nagyon komoly visszaélések voltak a rendszerben, nagyon sok potyautas volt a rendszerben. Hallottunk olyan északkelet-magyarországi, illetve kelet-magyarországi falvakról, ahol az emberek kompletten rokkantnyugdíjból éltek. Nagyon jól tudom, hogy sok potyautas volt a rendszerben, de még mindig azt gondolom, hogy nem a fűnyírólév az, amit ilyenkor alkalmazni kell. Inkább kicsit cizellálni kell a rendszert, és a szabályokat megváltoztatni,

hogy egyrésztől potyautas ne lehessen a rendszerben, másrésztől a szintek mutathassák azt, hogy ki milyen kategóriába tartozik. Igenis maradjon meg az a kategória a rokkantnyugdíjak rendszerében, ami ugyanúgy biztosítási alapú, mint a nyugdíjrendszer, és nem egyfajta ellátás vagy majdnem hogy szociális segély az, amit a megváltozott munkaképességű személyek kapnak. Ugyanis ne feledkezzünk meg arról, hogy nagyon sokan közülük évtizedekkel mérhető ideig járulékbefizetők voltak, ezért úgy gondolom, nekik nem az az igazságos és méltányos út, hogy akkor a nyugdíjkorhatár eléréséig egy egészen más típusú ellátásba kerüljenek, hanem igenis az a méltányos, hogy ha igazolható az egészségkárosodás, igazolható az, hogy munkaképtelenné váltak, akkor igenis a biztosítási rendszerben és igenis nyugdíj-rendszerű ellátást kapjanak.

Úgy gondolom, hogy ezt orvosolni kell, ezt meg kell változtatni, főleg ha figyelembe vesszük, hogy a törvénymódosítás után milyen helyzetek adódtak az országban, nagyon sokan milyen igazságtalan helyzetbe kerültek, nagyon sokan a felülvizsgálatok során milyen megalázó helyzetbe kerültek, és nagyon sokan akár a vizsgálatok végén milyen élehetetlen helyzetbe kerültek, és a legtöbben, illetve nagyon sokan saját hibájukon kívül kerültek ebbe a helyzetbe.

Szóba kerültek már itt is, Kovács képviselő úr beszélt erről, az otthoni gondozás, ápolás, a házi segítségnyújtás rendszere. Ez már a mi felszólalásaink között is szóba került, de azért ne feledkezzünk meg arról, ami ezzel a területtel az utóbbi időben történik. Mert azt még elfogadnám, ami miatt az egész rendszer átalakításra került, hogy itt ne fűnyírólév legyen, hanem tényleg cizelláltan dolgozzunk ki olyan rendszert, hogy az igényelt ellátás szerinti szolgáltatást kapjon az az idős ember, aki valami miatt segítségre szorul saját otthonában, legyen különválasztva az egészségügyi munkavégzés, és legyen különválasztva az egyéb vagy akár a mentális kezelés-gondozás. Csak azért az, amit ebbe a rendszerbe behoztak, mondhatnánk azt, hogy arcpirító.

Nagyon jól tudjuk, hogy a szociális ellátórendszerrel, a szociális ellátórendszerben dolgozókkal nap mint nap mit tesznek, nagyon jól tudjuk, hogy milyen megalázó bérrendszerben kell a mai napig dolgozniuk. Ráadásul még bejön így ez a rendszer, és ide, erre a területre, a szakképzettséget nem igénylő házi segítségnyújtásra, a „Nő a munkában” programmal vegyítve integrált roma származású hölgyeket kívánnak erre a területre átirányítani. Mindez szép és jó lenne, csak az egyik kérdés az, hogy milyen színvonalon látható el szakképzettség, szaktudás nélkül ez a feladat, akár ha csak mentális, idézőjelben „csak” mentális kezelésről beszélünk. Másrészt nem beszélve arról, hogy ismerjük az északkelet-magyarországi régiót, nagyon jól tudjuk, hogy milyen elterjedt és milyen súlyos mértékeket öltő jelenség az öregezés. Tudjuk, hogy mi az öregezés: kifosztanak az otthonukban egyedül élő, kiszolgáltatott helyzetben lévő idős embereket, nagyon sok esetben

egyébként roma származású fiatalok. Nagyon sok esetben az új rendszer következtében előfordulhat az, hogy pont annak az öregező családnak a tagját fogjuk egy kiszolgáltatott helyzetben lévő, egyedülálló idős emberhez küldeni, elvileg segítő szándékkal és hivatalos személyként, aki így lehet, hogy jobban ki van téve e jelenség kockázatának.

Úgy gondolom, hogy ez egy eléggé elhamarkodott és eléggé kapkodó intézkedés volt. Az egész pályázati rendszerről tudjuk, hogy milyen. Úgy gondolom, hogy ennél kicsit körültekintőbben kellett volna eljárni. Nem ilyen intézkedésekkel kell látszatra megoldani bizonyos problémákat (*Teleki László: Lejárt az idő!*), hanem igenis elsősorban a szociális ellátórendszer (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) dolgozóit kell megbecsülni, őket kell olyan helyzetbe hozni, hogy a rendszer normálisan fenntartható legyen, az idős emberek érdekében is. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Nem tudom szó nélkül hagyni, és jelezni kell az ön számára, hogy a származás tekintetében az Országgyűlés épületében ne tegyünk különbséget. (*Sneider Tamás: A programban van benne! - Teleki László: Milyen programban?)* Kérem tisztelettel, egy más összefüggésrendszerben említette a képviselő úr, amiről nem kívánok vitát nyitni, de kénytelen voltam ezt jelezni képviselőtársam felé. Köszönöm. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Horváth Imre képviselő úrnak adok szót, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

HORVÁTH IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! (*Teleki László, Sneider Tamás és Vágó Sebestyén egymás között vitatkoznak. - Az elnök megkocogtatja a csengőt.*) Tisztelt Államtitkár Úr! Gondolom, hogy ön hallotta már azt a mondást, hogy szegény az az állam, az az ország, amelyik az erőszakszerveit, az erőszakszervek dolgozóit, nyugdíjasait, tovább folytathatnám, az oktatás területén tevékenykedőket nem becsüli meg. Én egy olyan körzet képviselője vagyok, ahol több ezer rendvédelmi dolgozó él, aktív rendvédelmi dolgozó, ezenfelül több száz önkéntes által kitalált jogszabályi járadékos lakik a választókerületemben.

Azt gondolom, hogy sok dolog elhangzott itt a költségvetés tárgyalása folyamán. Több esetben dicshimnuszok hangzottak el a gazdaság teljesítőképességéről, a honvédelmi költségvetés vonatkozásában elértük, hogy a GDP 1 százalékát meghaladó mértékű költségvetés legyen. Ugyanakkor ezeknek az embereknek a feladatteljesítése, a fizikai, lelki, szellemi megterhelése hatványozottabban jelentkezik, mint az élet más területén dolgozó aktív dolgozóké.

Az államtitkár urat szeretném arra emlékeztetni, hogy többször felvetődött, hogy kik dolgoznak lent a szerb határon. Nem tudom, tudja-e, hogy 60 éven

felüli, őrnagyi, alezredesi rendfokozatban lévő járadékosok járóröznnek a határon. Azt gondolom, ezen el lehet meditálni, hogy ezek az emberek, akik különböző területeken ledolgozták a 30-40 évüket, de nyilván nem tettek eleget a törvényi feltételnek, most ott járóröznnek. Vagy emlékezzünk vissza arra, hogy kik dolgoztak a dunai árvíznél. Ezek az emberek ott hordták a homokzsákokat.

Őnök 2011. december 31-ét követően a szolgálati nyugdíjat megszüntették. Ebből következően a hivatásos állomány tagjai csak a rájuk irányadó korhatár betöltésekor mehetnek nyugdíjba. Az új szabályozás szerint kérelmére könnyített szolgálatban kell alkalmazni azt a hivatásost, aki az 52. életévét betöltötte, és legalább 25 év szolgálati idővel rendelkezik. Nyugellátást öregségi nyugdíjként tovább kell folyósítani számukra; akik '54-et követően születtek, nem nyugellátást, hanem szolgálati járandóságot kell folyósítani részükre. A szolgálati járandóság mértéke a korábbi szolgálati nyugdíj személyi jövedelemadó mértékével csökkentett összege. Jelenleg ez úgy tűnik, hogy nem jelentős létszám, 2300 fő van, aki '55 előtt született, fegyveres testület állományában dolgozott, és jelenleg korhatár előtti öregségi nyugdíjat kap.

(20.00)

A statisztika szerint ez 220 ezer forintos havi ellátás, de ha megnézzük ezt a statisztikát, akkor a 2300 főből a legtöbb az, aki csak 100-150 ezer forintot kap. Tehát itt a magasabb rendfokozatú, a magasabb beosztásban szolgált személyekre jellemző a magasabb ellátás mértéke.

Korhatár előtti ellátásként szolgálati járandóságot 30 ezer fő kap, átlagosan 195 ezer forintos összeggel, de itt is az alacsonyabb jövedelműek ennél jóval kevesebbet kapnak, személyesen ismerem, 130-150 ezer forintos összeggel.

A Szocialista Párt szerint a hivatásos szolgálatban töltött életút elismeréseként az új szolgálati törvényben egy új típusú szolgálatinyugdíj-rendszert kell bevezetni, ami adómentes nyugdíjszerű ellátást és nyugdíjas státuszt biztosít, azonban a korábbi szabályozástól eltérően szerves részét képezi a megújítandó hivatásos életpályának a korai nyugdíjba vonulás helyett a pályán maradásra való ösztönzés. A jogosultság kizárólag a hivatásos szolgálatban eltöltött szolgálati időhöz kötődik, kizárva a túlságosan fiatal életkorban történő nyugdíjba vonulás lehetőségét, valamint biztosítva a szolgálatinyugdíj-rendszer költségvetési finanszírozhatóságát és hosszú távú stabilitását.

Rendkívül fontosnak tartjuk a Fidesz által méltatlanul meghurcolt szolgálati nyugdíjasok erkölcsi és anyagi kárpótlását. Határozott meggyőződésünk szerint egyetlen állam sem engedheti meg magának a nyugdíjak visszamenőleges hatályú diszkriminatív megnyirbálását, különös tekintettel azokra, akik

életük kockáztatásával szolgálták hazájukat. A kormányváltást követően azonnal visszaállítjuk a szolgálati járadékban részesülők nyugdíjas státuszát, ezzel megszüntetjük a minden alapot nélkülöző diszkriminációt, például a munkavállalásra vonatkozó korlátozásokat.

Az anyagi kárpótlás fontos eleme továbbá a szolgálati járandóságban részesülők juttatásait sújtó, a személyi jövedelemadó mértékével megegyező levonás megszüntetése. Erre lehetőség szerint a nyugdíjas státusz visszaállításával egyidejűleg sor kerül.

Az ellátást sújtó levonás fokozatos kivezetését abban az esetben is meg fogjuk kezdeni, ha a költségvetési mozgástér 2018-ban nem teszi lehetővé annak egy aktuálisan történő azonnali megszüntetését. Ebben a tekintetben is a Magyar Szocialista Párt igazságot kíván tenni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. *(Korózs Lajos jelzésére:)* A képviselő úr készüléke jelezte, de akkor ezek szerint eláll a felszólalástól.

Felszólalásra következik Szabó Sándor képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mint ismeretes, Magyarországon felosztó-kirovó nyugdíjrendszer van, ami azt jelenti, hogy a mindenkori aktívak befizetéséből történik a nyugdíjak kifizetése, ami nemcsak Magyarországon, hanem bizony-bizony Európaszerte és világszerte komoly problémát jelent, hiszen egyre kevesebb az az aktív, akinek a járulékbefizetéséből lehet finanszírozni a nyugdíjakat. Éppen ezért a mindenkori kormányoknak megvan a felelőssége, hogy hogyan kívánják megőrizni a nyugdíjak reálértékét, és ezért volt egy óriási hibás lépés, amikor a magánnyugdíjrendszert megszüntették, hiszen mégiscsak akkor két pilléren állt a nyugdíjrendszer, és a korábbi hírekkel ellentétben azért egyértelműen bebizonyosodott, hogy ezek a magánnyugdíjpénztárak bizony-bizony nem lopták el az emberek pénzét, hiszen látjuk, hogy évről évre 5-7-8 százalékokat tudnak produkálni pluszban, és több millió forintos megtakarítást hoztak azoknak, akik még bent maradtak ebben a rendszerben.

Ahogy a képviselőtársam mondta, ezzel együtt a nyugdíj egy szerzett jog, nem jutalom, nem egyfajta kegy vagy bármiféle pluszjuttatás, éppen ezért teljesen méltánytalannak érezzük azt a 28 300 *(sic!)* forintos minimálnyugdíjat, amit évek óta a nyugdíjasok már kapnak. Éppen ezért mondjuk azt, hogy ezt az összeget legalább a duplájára kell emelni, hiszen azok az emberek, akik évekkel vagy évtizedekkel korábban nyugdíjba mentek, azt gondolom, felépítették ezt az országot, és nemcsak erkölcsi, hanem anyagi tiszteletet is megérdemelnek.

Még néhány percben szeretnék emlékeztetni néhány olyan pénzbeli szociális támogatásra, amely, ha nem is szorosan, de mégiscsak valamilyen szinten a nyugdíjrendszer részét képezi. Magyarországon azt tapasztaljuk, hogy 2009 óta folyamatosan csökken a szociális juttatások mértéke a GDP-hez képest: amíg 2009-ben a GDP 22,4 százalékának megfelelő összeg fordítódott szociális ellátásokra, addig az azt követő években, majdnem fél évtizedben ez az összeg leapadt egészen 19 százalékra, ami egyértelműen az Orbán-kormány műve.

A szegénységi mutatókról csak egyetlen mondatot szeretnék mondani, hiszen arról a képviselőtársaim már beszéltek. Azt gondolom, nagyságrendekkel rosszabb a helyzet, mint a válság utáni években, 2010-ben ez tapasztalható volt Magyarországon, és a kormány a tavalyi év végén újabb tízmilliárdokat vont ki a szociális ellátásokból, és ez már látszódik a következő évi, előttünk lévő költségvetésben is.

2010 óta a kormány számtalan hátrányos intézkedést hozott a szegények ellen a különféle segélyek megszüntetésével, a különböző pénzbeli ellátások megnyirbálásával, sőt egészen addig eljutottak, hogy magát a létminimum számítását is megszüntették, csak hogy ne lehessen kimutatni, hogy mégis mennyi a szegény ember Magyarországon. A kormány több millió emberről lemondott, és ez az önök történelmi felelőssége lesz, hogy a magyar társadalom ilyen komoly mértékben elszegényedett.

A kormány megszüntette a lakásfenntartási támogatást 2015-ben. Mindenhol az tapasztalható, hogy egy központosítási folyamat indult el az Orbán-kormány részéről, egyedül a szociális ellátások területén nem láttuk ezt, ott egyfajta decentralizációs folyamat zajlott le. 2015. április 1-jétől azt látjuk és azt tapasztaljuk, hogy nagyon sok pénzbeli szociális ellátást megszüntettek, és ennek a feladatnak a megoldását egész egyszerűen rábízták az önkormányzatokra. Nem is lenne ezzel baj, ha az önkormányzatoknak erre lenne pénze, de azért azt is pontosan tudjuk, hogy a települések 90 százaléka ezen pénzbeli forrásokkal nem tud sajnos rendelkezni, hiszen a települések örülnek annak, ha éppen elegendő pénzük van arra, hogy a saját működésüket tudják biztosítani.

Megszüntették tehát a lakásfenntartási támogatást, az adósságkezelési támogatást is, több tízmilliárd forintot vontak ki az elmúlt években a segélyezési rendszerből, amivel még tovább fokozták a szegénységet és a szegénységben élők közműtartozásait.

Az elmúlt években egy forinttal nem emelték a közgyógyellátás mértékét, sőt 2015-ben megszüntették a méltányossági alapon megállapítható típusát a közgyógyellátásnak. Ez is annak a csokornak volt a része, amiről az előbb beszéltem, hogy 2015-ben óriási változtatást hajtottak végre a pénzbeli szociális ellátórendszeren belül. Ezt mindössze nagyjából csak azzal tudták kompenzálni, hogy évente egy nagyon kicsit emelték a közgyógyellátás mértékét, de ennek

számottevő hatása a jövő évi költségvetésben nem látszódik.

Az elmúlt években kismértékben emelték ugyan az ápolási díj alapösszegét, de még mindig köszönőviszonyban sincs azzal, amit az idős beteg emberek hozzátartozóinak, az ápoló családtagoknak kellene megkapniuk, hiszen a támogatás összege még a minimálbér nettó összegét sem éri el, miközben ezek az emberek 24 órában végzik ezt a munkát, amivel egyébként, azt gondolom, az állam terheit csökkentik.

Még egy ellátásról, az időskorúak járadékáról néhány szót. Az időskorúak járadéka, ellátása azoknak a nyugdíjkorhatárt betöltött személyeknek jár, akiknek nincs jövedelmük vagy az nem éri el a meghatározott jövedelemhatárt. Jövőre ez a küszöb 5 százalékkal emelkedik ugyan, azonban az ellátás mértékét itt is lényegesen emelni kellene, mert mint sok más szociális támogatás, ez is hatalmas értékvesztésen ment át az elmúlt években, pusztán a nyugdíjminimum már említett befagyasztása miatt is.

(20.10)

Elfogadhatatlan tehát, hogy a kormány semmit nem tesz a szegénységben élő emberekért, köztük azokért az idősekért, akiknek alacsony jövedelmük miatt mindennapi megélhetési gondjaik vannak. Azt gondoljuk, hogy 2018-ban, amikor kormányra fogunk kerülni, be fogjuk vezetni a megélhetési minimumot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselő úr a nyugdíjasok szociális támogatásairól beszélt, de azt hiszem, direkt nem mondott számokat. Engedje meg, hogy én csak egy összehasonlítást tegyek! Összehasonlítom a 2010-es és 2016-os adatokat, és elmondok jogcímekeket, amelyeket a nyugdíjasok számára biztosítottunk és aztán két összeget. Ön azt mondta, hogy csökkentettük a szociális támogatásokat.

Amit vizsgálok tehát: szociális étkeztetés nyugdíjasok számára, házi segítségnyújtás, időskorúak nappali intézményi ellátása, demens betegek nappali intézményi ellátása, demens betegek bentlakásos intézményi ellátása, időskorúak ápoló-gondozó otthoni ellátása, emelt színvonalú bentlakásos ellátás. Erre 2010-ben az utolsó, szocialisták által elfogadott költségvetésben a magyar költségvetés 50 milliárd forintot költött; tavaly, 2016-ban 74 milliárd forintot. 50 százalékkal emelkedtek azok a szociális támogatások, azok a szociális költségvetési sorok, amelyek az idős embereknek ezeket az előbb felsorolt szolgáltatásokat nyújtották.

Azt hiszem, hogy ebből egyértelmű, hogy nem csökkentek ezek a szociális támogatások, hanem nőttek, ebben az esetben közel 50 százalékkal nőttek. Ezért érezheti ma egy idős ember nagyobb biztonságban magát, mint ahogy 2010-ben érezhette magát. Ha pedig a szocialisták visszajönnek, újra csökkenteni fogják ezeket az ellátásokat, újra megpróbálják megadóztatni a nyugdíjasok jövedelmét, ahogy a Horn-kabinet is megpróbálta, sőt meg is tette, vagy a Gyurcsány-kabinet is megpróbálta, csak már ideje nem maradt rá.

Úgyhogy azt hiszem, hogy aki biztonságot akar az idős éveire, az semmiképpen ne a szocialistákat válassza, szavahihetőségben pedig azt hiszem, ez az 50 milliárd kontra 74 milliárd elég egyértelműen cáfolta képviselő úr egész felszólalását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Mielőtt rátérnék a hozzászólásom lényegére, nem mehetek el én sem természetesen szó nélkül amellett, amit jobbikos képviselőtársamtól hallottunk. *(Vágó Sebestyén közbeszól.)* Igen finom szavakat fogok használni *(Közbeszólások a Jobbik soraiból, köztük Sneider Tamás: És idézd!)*, nem olyanokat, amilyeneket önök. Már csak azért sem, mert az a stílus, nem feltétlenül ami jegyzőkönyvbe került, hanem ami utána itt egymás között volt, úgy gondolom, hogy ez egy érettségiző diáktól sem elfogadható. Önöknek ezt a politikáját a harag táplálja. *(Sneider Tamás közbeszól.)* Ezt a haragot nem fogják tőlem megkapni, hogy ne táplálja az önök politikáját. Forduljon hátra, nézze meg a képviselőtársát, és akkor látni fogja a szemében azt, amiről én beszélek.

Úgy gondolom, hogy még egy dolog elvárható lett volna, hogy a kormányt képviselő államtitkár nagyjában-egészében ugyanezt elmondja *(Dr. Rétvári Bence: A házelnök úr rögtön reagált.)*, amit a házelnök is elmondott. A kormány is jó lett volna, ha megszólal ebben a tekintetben. *(Dr. Rétvári Bence: Az ülésvezető elnök megtette.)* Azért vagyunk mi országgyűlési képviselők, hogy ne úgy viselkedjünk, mint éretlen gyerekek. Azért akarják az emberek ránk bízni ilyen vagy olyan összetételben az országot, azért akarják a nyugdíjasok azt, joggal kéri ezt rajtunk számon, hogy valamilyen szinten az életükön megpróbáljunk, mindenki a saját eszközeivel bármiben is javítani. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Nem pedig azt várják el tőlünk, hogy éretlen gyerekeként padosorokban kiabálva próbáljuk meg a hangsúlyosabb jogán ezt a politikát folytatni. *(Sneider Tamás közbeszól.)*

Rátérve arra, amivel a hozzászólásomban is szerettem volna foglalkozni, az nem más, mint a szolgálati járandóság, illetve a bányásznyugdíjak kérdése.

Azon a területen, ahonnan én jöttem, ott nagyon sok mindennel, úgy gondolom, ez összefüggésben van. Én Baranyából jöttem, és ott azért azt lehet látni, azon kívül, hogy a bányabezárások után megszűnt egy szakmakultúra, megszűnt az embereknek egyébként a megélhetését biztosító munka is, pedig az nagyon kemény munka volt. Amikor önök ezt átalakították, és a korhatár előtti nyugdíjazás lehetőségét, a bányásznyugdíjak lehetőségét elvették, nem beszélve arról, hogy utána ezt járadékká alakították, adhatóvá tették, nagyon sokan rokkantak meg ezen eléggé különös élettani hatásokat is okozó munkavégzés során, akkor úgy gondolom, hogy joggal és okkal kértük, javasoltuk, adott esetben követeltük a kormánytól azt, hogy azoknak az embereknek, akik felépítettek megyéket, felépítettek városokat, adott esetben az ő munkájukkal ellátták annak idején az egész Dunántúlt megtermelhető javakkal, akkor azoknak az embereknek tisztességes, normális, olyan nyugdíjaskort tudjanak önök is biztosítani, amire mi is törekedtünk.

Nincsenek sokan, és éppen ezért úgy gondolom, hogy a lehető legfájóbb az, hogy a kormánynak még az is kellett. Egészen pontosan, akik bányászjáradékot kapnak ma Magyarországon, az 2861 fő. Szinte hihetetlen, hogy nem lehetett semmilyenfajta kivételt tenni azokkal az emberekkel, akik azon kívül, hogy egy nagyon megterhelő, és ahogy mondom, különös és maradandó élettani hatásokat gyakorló munkát végeztek sokszor, nem kevésszer, 5 ezer műszak kellett ahhoz, hogy valaki elmehessen bányásznyugdíjba; 5 ezerszer kellett lemenni 8 órára 1700-1800 méter mélyre és ott dolgozni, fejteni a szénét; róluk gondoskodni, úgy gondolom, az nem-hogy csak felelősség, hanem kötelesség is, de a kormánynak még ez is kellett.

Ez is kellett; és természetesen mindenkit, aki ebben a munkában megrokkant, őket vissza is rendelték, általában lehetetlen határidőkkel. Visszarendelték, nagyon sokan elmondták nekem fogadóóráimon, megalázó, olyan vizsgálatoknak vetették őket alá, amelyeket egészen biztosan nem érdemeltek meg. A legtöbben úgy fogalmaztak: már megint elolvastuk a Közlönyben azt, hogy meggyógyultunk. És sok sikert kívántak önök ezeknek az embereknek, akik korábban nagyon sokat dolgoztak a bányában, önök sok sikert kívántak a mai magyar, dél-magyarországi munkaerőpiacon. 45-50-55 évesen úgy, hogy egy bizonyos szakmakultúrához értenek, a többihez pedig nem.

Úgy gondolom, hogy ezzel teljesen méltánytalanul jártak el velük szemben. Nagyon sokszor mondtuk, nagyon sokszor itt a parlamentben is, kint az utcán is, tüntetéseken is elmondtuk: korábban a kormányok nem véletlenül állapodtak meg a bányászokkal. Pontosán tudták, hogy mivel jár az ő munkájuk. Pontosán tudták, hogy az a munka, amit ők elvégeznek, azzal jár, hogy egy relatíve magasabb bérért olyan munkát végeznek, ami visszafordíthatatlan egészségkárosodással jár.

Tisztelt Államtitkár Úr! 97 százaléka a bányászoknak nem éli meg az öregségnyugdíj-korhatárt. Ez egy ilyen munka. Nincsenek olyan sokan, hogy ne lehetne őket megfelelően ellátni, már csak azért sem, mert amióta önök vannak, azóta azokon a településeken, ahol bányászok laknak, ott az egyik legnagyobb az elvándorlás. Nem sikerült önöknek az ipari szerkezetátalakítás, 20-25 százaléka hiányzik a városnak; 20-25 százaléka hiányzik a falvaknak, ahova már nem lehet visszavinni a fizetőképes keresletet. Osztogathatnak önök Erzsébet-utalványt. Hát, jöjjön el velem, államtitkár úr, Észak-Baranyába, aztán megpróbáljuk az észak-baranyai aprófalvas településeken beváltani! Föl lehet ülni, kérem szépen, annak a nyugdíjasnak arra az egy buszra, amelyik eljön Komlóra, talán ott majd el tudja fogadtatni valamelyik üzletben, esetleg a kalandvágyóbbak továbbmehetnek Pécsre is, és akkor önök egy egész napos programot tudtak csinálni a nyugdíjasoknak azért, mert a járandóságukat Erzsébet-utalványban fizették ki.

Úgy gondolom, hogy ez porhintés. Úgy gondolom, hogy ezek olyan kavicsok, gombok, amelyeket önök azok elé az emberek elé szórnak, akik valójában ennél sokkal többet érdemelnek, mert azok az emberek annak idején fölépítettek városokat, és megtermelték a Dunántúlnak szinte a teljes jövedelmét, ezért sokkal nagyobb tiszteletet nekik! En ezt javaslom, és azt gondolom, hogy a Magyar Szocialista Párt ebben jó kezdeményezéseket tett, fogadják meg ezt, biztos, hogy javukra fog válni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(20.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A legutolsó felszólalás végéből megtudhattuk, hogy az MSZP utólag sem támogatja azt, hogy a tavalyi év végén tízezer forintos Erzsébet-utalványt kaptak a nyugdíjasok. Erről szerintem érdemes a nyugdíjasokat is megkérdezni, hogy örültek-e ők ennek vagy sem. Azt hiszem, hogy ez a tízezer forint leginkább azoknak segített, akiknek a rezsicsökkentés is a legnagyobb mértékben segített, akiknek a legnehezebb adott esetben kijönni a havi nyugdíjükből. Nekik ez a tízezer forint nyilván többet ért *(Dr. Szakács László: 2500-ért váltották be nekik!)*, mint azoknak, akik nagyobb nyugdíjjal rendelkeznek.

Ugyanakkor itt ódákat és dicshimnuszokat zenének főleg az MSZP-s képviselők a kötelező magánnyugdíjpénztári rendszerrel kapcsolatban. Engedjék meg, hogy azért kijózanítsam a jelenlévőket egy-két adattal! 2011 első negyedévéig működési költségre a magánnyugdíjpénztárak 150 milliárd forintot fordí-

tottak. Ez a 150 milliárd forint nyilvánvalóan a nyugdíjalapban is jó lett volna. Ha egy átlagos magyar munkavállaló 13 évig folyamatosan tagja volt valamely kötelező magánnyugdíjpénztárnak, amit a Horn-kormány írt elő, hogy kötelező az állami pénztár helyett a magánnyugdíjpénztárakba fektetni a jövedelmük egy részét, akkor körülbelül 1,7 millió forintot fizetett be, és 2010 végén a számláján 2,3 millió forintot írtak jóvá, tehát annyi volt az összeg rajta. Ha ugyanebben az időszakban az egyik legbiztonságosabb, sőt a legbiztonságosabb befektetési formába, állampapírba fektette volna ez alatt a 13 év alatt ugyanezt az 1,7 millió forintot ugyanez az állampolgár, akkor 200 ezer forinttal több lett volna az állampapírszámláján, mint amennyi volt a magánnyugdíjpénztári megtakarításán. Ő 13 év alatt ezen az 1,7 millió forintot 200 ezer forintot veszített ahhoz képest, ha állampapírba fektette volna a vagyonát.

Ha pedig ezt nemcsak egy személyre vetítve nézem, hanem az összes magánnyugdíjpénztári vagyona nézve nézem, akkor azt láthatjuk, hogy 2012-ig körülbelül 700 milliárd forint az, amit a magyar nyugdíjjáru-lék-befizetők elvesztettek azzal, hogy ezt a pénzt nem állampapírba fektették vagy nem az állami rendszerbe fizették be, hanem kötelező magánnyugdíjpénztári rendszerbe, s mindemellett van, ahogy mondtam, a 150 milliárd forintos működési költség. Sok-sok mindenre lehetett volna fordítani ezeket az összegeket, ha nem a kötelező magánnyugdíjpénztári rendszerre. Úgyhogy kérem, ne mondanak megtévesztő példákat.

Szintén többször hallottuk, hogy a járuléklapfont újra visszaállítanák az MSZP-s képviselőtársaink. Ez azt jelentette volna a múltban, hogy például 2013-ban 50 milliárd forinttal csökkentették volna a nyugdíjkassza bevételeit, az idei évben pedig körülbelül 70 milliárd forintot vennének ki ezáltal a nyugdíjkasszából. Mondják meg, tisztelt képviselő urak és hölgyek, hogy miután többször elmondták, hogy ezt a plafonrendszert visszaállítanák, azok után akkor ezt az 50 és 70 milliárd forintot évente, azt a lukat, amit ütnének a nyugdíjrendszeren, mivel pótolnák ki. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Fel-szólalásra következik Teleki László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Én nem kívánok reagálni különösebben Vágó Sebestyén képviselőtársam mondataira *(Vágó Sebestyén közbeszól.)*, mert azt gondolom, nem a Jobbikkal van ebben a dologban vitám, hanem a kormány intézkedéseivel. Arra viszont egyetlenegy gondolattal ki kell térnem, hogy amikor azt mondja, hogy roma nőket küldenek nyugdíjasokhoz, és valószínű, hogy ők fogják elkövetni azt, hogy nem szolgálják ki őket... *(Sneider Tamás: Nem mondta a roma nőket...)* De

mondta a roma nőket, vissza lehet nézni. *(Vágó Sebestyén: Ügyrendben...)* Én erre azt mondtam...

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Bocsásson meg, képviselő úr, egy másodperc türelmét kérem! Ezen ne nyissunk vitát! Vágó Sebestyén képviselő úr ügyrendi kérdésben kért szót. Amikor a vitát lezártuk, megadom képviselő úrnak a szót, és ezt az ügyet tisztázzuk itt, a Házban. *(Teleki László felé:)* Folytas-sa, képviselő úr!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Én azt gondolom - mindig elmondtam a parlamentben -, hogy egyenlően kell mérni mindenkit. Ha valaki bűnt elkövet ebben az esetben is, akkor bűnhődjön érte, és kapja meg a méltó büntetését, de azt nem, hogy kiemeljük az egyik népcsoportot, és azt mondjuk, hogy ha ők elmennek egy nyugdíjashoz, akkor abból lehet bűncselekmény. Nincs ilyen! Olyan van, hogy ha valaki elköveti, azt el kell ítélni az én értékrendem szerint, mert demokráciát gondolok Magyarországon. Önök nem így gondolják, ami nem probléma, de lehet erről is vitatkozni.

Én a mondandómban Szakács László képviselő úrhoz szeretnék kapcsolódni, aki azt mondta, hogy a bányászok 97 százaléka nem éri meg a nyugdíjat. Ugyanezt szeretném elmondani, hogy a romatársadalomnál is hasonló a helyzet. Nagyon sokan ebben a teremben - most nem vagyunk sokan - vagy Magyarországon élvezhetik annak a munkának az eredményét, amit kétkezi munkával a roma lakosság elvégzett Magyarországon. Itt elsősorban az úthálózat-építésre gondolok, vagy éppen nagyon sokan olyan lakásban laknak, amely házakat romák építettek fel, és lehetne sorolni, hogy a közterületek milyen állapotban vannak ott, ahol aktív munkásként tudnak elhelyezkedni, vagy akár a közfoglalkoztatásban is, akkor is lehet látni, hogy ha egy jó vezetés van, milyen eredmény születik.

Ma Magyarországon, úgy látom, egyetlenegy helyzet van: a roma lakosság is ugyanezt a százalékos arányt tudja elmondani, hogy 97-98 százaléka nem éri meg a nyugdíjaskort, azért, mert a romák többsége fizikai munkás jelenleg még, és ebből kifolyólag nagyon nehezen lehetne azt mondani, hogy megérik azt a nyugdíjaskort, amit behatároltak. Persze lehet azt mondani, hogy ez egy olyan tendencia, amit nem lehet nagyon visszafordítani, de amikor azt mondom, hogy komplexitásában kell kezelni nagyon sok mindent, akkor arra is gondolok, hogy az egészségügyi prevencióra sokkal többet kellene szánni a kormánynak, mint amit tesz, hogy ami az átlagéletkort jelenti, az tolódjön ki azoknál is, akik fizikai munkát végeznek, ebben az esetben akár a bányászokra, akár pedig másokra, akik fizikai munkát végeznek. Mert ha nem teszik ezt, akkor nyugodtan mondhatjuk, hogy önök szándékosan teszik meg azt, hogy a fizikai dolgozók nagy része ne érje meg a nyugdíjaskort, mert akkor nem kell nekik nyugdíjat fizetni. Ez nem lehet célja egy kormánynak, nem lehet célja egy

olyan országnak, amely abba az irányba megy, hogy a korfát tolja ki, hogy minél hosszabb ideig éljenek az emberek. Akkor viszont el kell tudni érni azt, hogy a roma lakosságnak, a fizikai munkát végzőknek is legyen esélyük.

Nem nagyon beszéltek arról, hogy a férfiak esetében a 40 éves munkaviszonnal mit akarnak, hogy akarják azt kezelni. Mert ha azt mondják, hogy most dübörög a gazdaság, akkor kérdezném azt, hogy hasonlóan, mint a nők esetében, a férfiak esetében gondolkodnak-e egy ilyen koncepcióban, mert nagyon sokan várják azt, hogy akik fizikai munkát végeznek, és 40 éve már dolgoznak, különböző fizikai munkát végeznek, legyen lehetőségük élvezni azt az 5-10 vagy 20 évet, amit még esetlegesen tudnának élni azután, hogy nyugdíjba vonulnak. Én nem hiszem, hogy ma a kormánynak van egy ilyen koncepciója, hogy a „férfi 40”-nel valamit tegyenek, de szeretném jelezni, hogy több százezer embert érintene, hogy ez a kérdés nyugvópontra kerüljön, mert ha nem, akkor ők nem fogják nagyon megérni azt, hogy elmehessenek nyugdíjba, és az unokáikkal vagy a gyerekeikkel élvezhessék azt az időt, amikor már nem a munkával kell tölteni az idejüket. Tehát ebben van felelőssége a kormánynak, hogy valóban akar-e egy ilyen irányba elmenni.

Persze mondhatják önök azt, hogy mi a „Nők 40”-et sem támogattuk, de ez nem így van. Volt olyan tétel, amit szerettünk volna, hogy bekerüljön abba a törvénybe, nem történt meg.

Én azt gondolom, nem az elmúlt nyolc évről kell beszélni, hanem a következő időszakról. A következő időszakban pedig ki kellene találni a kormánynak, hogy hogyan akar kedvezni a férfi 40-eseknek. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Selmeczi Gabriella képviselő asszonynak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Köszönjük szépen a szocialista párti képviselőtársainknak, hogy próbálnak ötletet adni az Orbán-kormánynak, hogy mit kellene majd a jövőben csinálnia. Szerintem ott kellett volna kezdeni vagy ott kell kezdeni, hogy önkritikusnak kell lenni. Nem értem, hogy miért beszél itt ön „férfiak 40”-ről akkor, amikor az ön párttársai voltak azok, akik kigyúrták az akkori kormányból, hogy megemeljék a nyugdíjba menetel korhatárát. 62 évről 65 évre lett fölémelve a nyugdíjkorhatár.

Én pedig azt a jótanácsot tudom adni önnek, hogy higgye el, hogy rendkívül hiteltelen az, amikor egyik kezükkel megszavazzák a nyugdíjkorhatár-emelést, megszavazzák, most nem sorolom, de a 13. havi nyugdíjat, a nyugdíjak elértéktelenítését, majd idejön a parlamentbe, és nem mondom azt, hogy kioktatja, vegyük úgy, hogy jótanácsokkal próbálja ellátni a kormányt. Hiteltelen egész egyszerűen,

tisztelt képviselőtársam. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

(20.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Én figyelmesen hallgattam a felszólalásokat, és van is, amelyikkel egyet lehet érteni, és ennek hangot is fogok adni.

Szerettem volna azért hallani azt, hogy kormánypárti oldalon mi a véleményük a korhatár alatti nyugdíjak esetleges visszaállításáról, hogy a rugalmasságát visszanyerje a nyugdíjrendszer, amelyet egy rapid intézkedéssel 2012. január 1-jével megszüntettek. Pontosan tudják önök is, hogy hány, de hány százezer embernek lehetetlenítették el a helyzetét.

Itt szó volt a rokkantnyugdíjakról. Mi azon az állásponton vagyunk, hogy akik véglegesen megrokkantak, azoknak nyugdíjvédelmet kell biztosítani. Nem állítottuk soha azt, hogy nem lesznek felülvizsgálatok, hiszen annak lenni kell, nem állítottuk azt sem, hogy a jövőben mindenki válogatás nélkül elmehet rokkantnyugdíjba, de azt igenis gondoljuk, hogy egy civilizált országban lenni kell rokkantsági és baleseti rokkantsági nyugdíjnak, márpedig azt gondolom, hogy Magyarország egy civilizált ország. S akik véglegesen megrokkantak, azoknak nyugdíjvédelmet kell biztosítani. S azt is állítjuk, hogy ha valakinek maradt annyi egészsége, amivel a munkaerőpiacon egy védett környezetben munkát tud vállalni, akkor azt kormányzati intézkedésekkel is támogatni kell.

Nem mondtak semmit arról a felvetésünkről, hogy az öregségnyugdíj-minimum mértéke gyalázatos, most már kilencedik éve 28 500 forint. Mi azt mondtuk, hogy a duplájára szeretnénk emelni ezt, ha lehetőséget kapunk rá. Merthogy ez a vitanap a méltányos és igazságos nyugdíjrendszerről szól, csak sem a méltányos intézkedéseket nem hallottuk, sem az igazságos intézkedéseket nem hallottuk kormányoldalról. És nem hallottuk, mi a véleményük azon túl. Én változatlanul állítom, hogy egy büszke szocialista voltam, aki bevezette többek között a 13. havi nyugdíjat. Ezt a gazdasági világválság elsodorta, és volt egy kezdeményezésünk, a nyugdíjprémium intézménye, amit most a kormánypárti oldalon hirdetnek mellédöngetve. Jelentem önöknek nagy alázattal, hogy a Bajnai-kormány tette lehetővé törvényileg a nyugdíjprémium kifizetését. Ha önök jövőre fizetnek ebben egy huncut fillért is, semmi mást nem csinálnak, mintsem a törvényi kötelezettségüknek tesznek majd eleget.

S nem hallottam egyetlenegy felvetést sem arra nézvést, hogy mi a véleményük a szolgálati nyugdíj ügyében, annál is inkább, mert ha valahol valaki adózott nyugdíjat, akkor az éppen az Orbán Viktor

vezette kormány, merthogy a szolgálati járandóság adóköteles jövedelem.

Dicsekedtek persze olyanokkal, amik eddig is voltak. Többször elhangzott az Erzsébet-utalvány. Hát, ez nem olyan nagy varázslás, régebben is volt ilyen. 70-80-90 ezer nyugdíjast lehetett üdültetni az üdülési utalványon keresztül, csak nem Erzsébet-program volt a neve. Munkahelyvédelmi program eddig is volt, évtizedek óta van, hiszen a különböző pályázatok kapcsán a vállalatok eddig is tudtak pályázni munkahelymegtartó támogatásra vagy valamilyen foglalkoztatássegítésre.

Ki kell hogy emeljem, melyek azok a felvetések, amelyekkel egyet lehet érteni. Volt egy felvetés ellenzéki oldalról, hogy legyen újra járulékos az, amit most adó formájában gyűjtenek be. Én ezzel tökéletesen egyetértek. De azt is szeretném hozzátenni, hogy érdemes lenne továbbgondolni ezt a dolgot. Megfosztották a társadalombiztosítást az önrendelkezésről. Ha azt mondjuk, hogy a szociális hozzájárulási adóval szemben járulékosfizetési kötelezettség van, akkor itt van egy filozófiai kérdés, ugyanis ha valami adó, akkor az közteher, a közteher után pedig nem jár semmiféle ellenszolgáltatás.

Ha valaki járulékosot fizet, azért meg járadék jár cserébe. Ha ezzel egyet lehet érteni, akkor ide be lehet iktatni egy alkotmányos garanciát. Mert ha van mellette alkotmányos garancia, akkor vissza lehet állítani a társadalombiztosítás önrendelkezését, sőt továbbmegyek, akár vagyonnal való ellátását is. Ez egy nagyon komoly filozófiai kérdés, és erről érdemes lenne beszélni.

S egyet tudok érteni például a bentlakásos időotthonok férőhelybővítési ügyeivel, annál is inkább, mert ahogy említettem a vezérszónokiban is, száz ellátottra ötven sorban állót rögzítettek az adminisztrációban. Kérem szépen, borzasztóan megnehezítették a szolgáltatásokhoz való hozzáférést, és nem csak ezen a területen; tudnám sorolni a szociális biztonság oldaláról. Azt gondolom, hogy a házi segítségnyújtással nem kéne dicsekedni, mert úgy szigorították meg a ponthatárt, hogy azok az emberek, akik el tudják érni a húsz pontot a házi segítségnyújtás esetében, azok olyan rossz állapotban vannak, hogy már bentlakásos időotthonban lenne a helyük és nem a házi segítségnyújtásban.

Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket, és köszönöm a türelmüket. A viszontlátásra. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, hogy az adott napirend keretében kíván-e még valaki felszólalni. Megadom a szót Selmeczi Gabriella képviselő asszonynak kettőperces időkeretben.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A nyugdíjpolitikai vitanap végén szeretném újra megköszönni a lehető-

séget, hogy tudtunk ma beszélni a nyugdíjasok helyzetéről és a nyugdíjrendszer helyzetéről.

Azokra a kérdésekre, amelyekre mi nagyon kíváncsiak voltunk, hogy mit mond az MSZP, illetve a Jobbik - most főleg az MSZP-re gondolok -, hogy vajon annak idején, amikor lehetőségük volt arra, hogy egy sokkal igazságosabb és méltányosabb nyugdíjrendszert alakítsanak ki, akkor miért hozták meg azokat a döntéseket, amelyek nagyon hűbavágók voltak a nyugdíjasok számára. Miért kellett elvenni egyhavi nyugdíjat, miért vették tervbe azt, hogy megadóztatják a nyugdíjakat, miért kellett elinflálni a nyugdíjakat, miért engedték, hogy a gyógyszerek térítési díjai nagyon magas ütemben emelkedjenek, miért szerették volna a nyugdíjasokat azzal sújtani, hogy vizitdíjat és kórházi rapidíjat vezetnek be? Hosszan sorolhatnám a kérdéseket, de igazából nem is nekünk, hanem nyugdíjas honfitársainknak kellene ezekre a kérdésekre megválaszolni.

Én a végén összefoglalásképpen azt tudom önöknek mondani, hogy ahogy a kormány, a Fidesz is megbecsüli a nyugdíjasokat, és számít a nyugdíjasok munkájára. Mi pedig azt tudjuk ígérni, hogy továbbra is azt a politikát folytatjuk, amit 2010-től elkezdtünk.

Szeretnénk a nyugdíjak vásárlóértékét tovább növelni, minden reményünk megvan arra, hogy nyugdíjprémiumot adhatunk majd a nyugdíjasoknak, a jövő évi költségvetésbe az erre szánt keret már be is van tervezve. Ha jó az ország gazdaságpolitikája, akkor nem csak a gyermekek és az aktívak érezhetik ennek számos előnyét.

Elnézést, elnök úr, kétpercesre adott nekem lehetőséget?

ELNÖK: Képviselő asszony, két percre kért szót.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Értem. Akkor megnyomom még egyszer a gombot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Parancsoljon! Folytassa nyugodtan, mert nincs más hozzászóló. Kettő perce van még.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm a rugalmasságát. Tehát szeretnénk folytatni a sikeres gazdaságpolitikát, mert egy sikeres gazdaságpolitika alapozza meg azt, hogy a nyugdíjasok életszínvonala is tovább emelkedhessen. Ennek az eszközrendszere, az eszközei nagyon sokfélék lehetnek. Csökkentettük a rezsit, a családpolitikánkon keresztül a nyugdíjasoknak is tudtunk segíteni. Csökkentettük a gyógyszerek térítési díjait. Szeretnénk egy sokkal elérhetőbb és egy korszerűbb egészségügyet létrehozni.

Számos tervünk van, számos elképzelésünk van. Reméljük, hogy az elkövetkezendő időszakban lehetőségünk lesz ezek közül minél többet megvalósítani. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Ismételten megkérdezem, hogy van-e még valakinek szándékában a felszólalási lehetőséggel élni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Ügyrendi kérdésben kért szót Vágó Sebestyén képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Képviselő úr, öné a szó.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azért kértem ügyrendben szót, mert a bekiabálási stílusnak - amit én egyébként elfogadok mint parlamenti műfajt - azért vannak bizonyos határai. Olyan szavak hangzottak el Teleki László képviselő úrtól, amikor én szoltam, amit felhőborítóknak és méltánytalannak tartok és visszautasítok. Személyes érintettség okán nem nyomhattam gombot, ugyanis egyik jelzőt sem tartom magamra illőnek azok közül, amiket elmondott. Finomítani fogom, amit mondott. Azt mondta rám, miközben felszólaltam, hogy „te náci férfi nemi szerv”. Szeretném, ha ez a jegyzőkönyvben lenne, mert lehet, hogy a bekiabálás nem került bele, és szeretném, ha a Házbizottság foglalkozna ezzel a kérdéssel.

(20.40)

Főleg azért felhőborító ez egyébként, tisztelt MSZP-s képviselők és tisztelt Teleki László, mert pont Teleki László az MSZP-kormányok alatt olyan pozícióban volt, minisztériumi pozícióban volt, amikor a román integrációjáért kellett volna küzdenie...

ELNÖK: Képviselő úr! Ön ügyrendi kérdésben kért szót.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Igen, ez az ügyrendhez hozzátartozik.

ELNÖK: Ezt én az ülés vezetőjeként nem tekintem ügyrendi kérdésnek.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Azt, hogy náci hímveszőnek nevezett engem Teleki László képviselő úr?

ELNÖK: Képviselő úr! Az ülést én vezetem, a jegyzőkönyveket pedig a jegyzőkönyvvezetők hitelesen vezetik. Önnek van lehetősége arra a frakción keresztül, hogy amennyiben sérelem érte, akkor forduljon a Házbizottsághoz a jegyzőkönyv csatolásával. Képviselő úr, ezt a vitát itt én nem tekintem ügyrendi kérdésnek, és lezártnak tekintem. Köszönöm szépen. *(Vágó Sebestyén: Köszönöm. - Sneider Tamás: A Házbizottsághoz fordulunk.)*

Tisztelt Országgyűlés! A politikai vitát lezárom. Viszonválaszra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, aki a kormány képviselőjében kíván válaszolni. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én is köszönöm mindenkinek, aki részt vett a vitában. Ez a vita egyrészt lehet, hogy sokak számára ígéretnek az egymásra licitálása volt, de úgy gondolom, hogy elsősorban ez egy hitelességi kérdés volt. Hiszen mindenkét, aki itt a parlamentben dolgozik, a saját szavazatait, a saját kormányzati döntései hitelesítenek vagy tesznek hiteltelenné.

Emlékszünk Lendvai Ildikóra, aki lassan mondta, hogy mindenki megértse: nem lesz gázáremelés. És utána nemcsak hogy lett gázáremelés 40 százalékos mértékben, hanem aztán lett 100 és 200 százalékos mértékben is gázáremelés, 100 százalékos mértékben pedig elektromosáram-emelés. Úgyhogy hiába mondják el sokan sokszor azt, aminek az ellenkezőjét tették saját kormányzási idejük alatt, azt hiszem, ez lenézése a nyugdíjasoknak, ha úgy gondolják, hogy nem emlékeznek arra, amit ők tettek, akár itt megszavaztak meg 2010 után vagy nem szavaztak meg 2010 után, vagy kormányzati döntésként 2010 előtt megtettek.

Azt hiszem, nem a nyugdíjasoknak van memóriazavaruk, hanem a Magyar Szocialista Párt egyes képviselőinek, akik úgy gondolják, hogy a nyugdíjasok számára ők 2010 előtt nagy szociális biztonságot, nagy egészségügyi biztonságot, illetőleg biztos nyugdíjat tudtak ígérni. Azt hiszem, a szerencsenosztásnak vagy a magyarizálásnak magasiskoláját láthattuk akkor, amikor az egyhavi nyugdíj, a 13. havi nyugdíj elvételéről volt szó.

Az viszont a kormánypártokat igazolja, hogy az elmúlt években 9,5 százalékkal nőtt a nyugdíj vásárlóértéke, miközben a teljes emelés több mint 23 százalék, 23,1 százalék volt. És a kormánypártok gazdaságpolitikájának következménye, amely nem Brüsszeltől vagy a Nemzetközök Valutaalaptól vagy a Világbanktól diktált gazdaságpolitika, hanem egy nemzeti alapokon álló gazdaságpolitika, amely viszont meg tudta teremteni az alapot arra, hogy a jövő évi költségvetési tervezetben 32 milliárd forintos nyugdíjprémiumsor is szerepeljen.

Azt mondhatom, hogy inkább megmosolyogtató kategória vagy a Sas-kabaré kategória, hogy a szocialisták azt mondják, mintha nem az ő felelőségük lenne a 13. havi nyugdíj elvétele, de az ő eredményük az, hogy a jövő évi költségvetésben 32 milliárd forintnyi nyugdíjprémium szerepel. Ez azért már egy olyan erős képzettársítás, amit, azt hiszem, kevesen hisznek el.

Az látható, hogy az MSZP-frakciót egyre inkább foglalkoztatja a nyugdíj kérdése. Ennek két oka lehet. Egyrészt a választások közeledtével a szavazatszerzés, a szavazatmaximalizálás, de szerintem a nyugdíjasok emlékeznek a szocialisták tevékenységére. A másik pedig, hogy Botka László elmondta, hogy ő mindenkit nyugdíjazni fog az MSZP-ből, aki a 2010-es és 2014-es nagy MSZP-s vesztesékeknek az alakja volt. Nem mintha ő persze nem lett volna itt

2010 és 2014 között a parlamentben. Így lehet, hogy a szocialista politikusok érdeklődése is Botka László mondata után vagy Botka László ellenében irányul, vagy pedig Botka László nyomán a saját nyugdíjuk iránti érdeklődés felé irányult.

Én bízom benne, hogy aki követte a vitát, az láthatta, hogy a Fidesz-KDNP-re számíthat. Más részéről vagy megszorításokat tapasztalhatott, vagy gyors politikai fordulatokat, amelyek azt is tartalmazták, hogy a széles körű választói felhatalmazáshoz most úgy kell tenni, mint ha a nyugdíjasokkal szemben is barátságosak lennének. Amit mi ígértünk a nyugdíjak értékének megőrzésével kapcsolatban, azt megtettük; míg a szocialisták elvettek egyhavi nyugdíjat, és az égbe emelték a rezsit, addig mi csökkentettük a rezsit, és meg tudtuk emelni a nyugdíjakat.

Köszönöm mindenkinek, aki részt vett a vitában, és köszönöm szépen, elnök úr, még egyszer a zárzó lehetőségét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most **napirend utáni felszólalás** következik.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr, 5 perces időkeretben. *(Vargha Tamás államtitkár elfoglalja helyét a padokban.)*

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Felszólalásom címe: „A pofádat befogod!” - így szólt a P. Mobil egykor híres dalszövege, illetve annak címe. Úgy vesszük észre egyébként, hogy a kormány ezt a szakszervezetekkel kapcsolatos filozófiájának vezérszavává tette. Sajnos itt tartunk 2017-ben. Felszólalásomban egyébként a munkavállalói érdekképviseletet érő munkáltatói támadásokról kívánok beszélni.

Mintegy 9 órával ezelőtt egy szóbeli kérdésben már próbáltam firtatni Tállai államtitkár urat arról, hogy mi is a kormány álláspontja azzal kapcsolatban, hogy miért zuhlott ilyen alacsony szintre Magyarországon, mondjuk, a szakszervezeti lefedettség, mi az oka annak, hogy a Fidesz-uralom néhány utolsó éve alatt a munkahelyi balesetek száma 17 ezerről 23 ezer fölé nőtt. Hozzáteszem, mindezek csak a bejelentett munkahelyi balesetek. Mi van azokkal, amiket nem jelentenek le, nem mernek lejelenteni? Nem csoda egyébként, hogy ilyen állapotok alakultak ki hazánkban, amikor a munkaügyi felügyeletet annyira meggyengítették, hogy 38 év kellene a hatóság embereinek ahhoz, hogy végiglátogassák az összes munkahelyet.

Egyébként a fene sem kívánja a fölösleges állami vegzatúrát, pusztán csak arról van szó, hogy a dolgozóval a rabszolgatartó ültetvényesként bánó munkaadók orrára is odakoppinthatna valaki. Abban, hogy ilyen sanyarú helyzetbe került a hazai érdekvédelem,

óriási szerepe volt a módszerváltás kormányainak, beleértve a magát baloldalinak hazudó, de vegytisztán multi- és nagytőkepárti, neoliberális szocialistáknak is. Emlékezzünk csak arra a sipákolásra, amit példának okáért anno a 18 ezer forintos minimálbér megemelésekor csaptak.

És persze óriási felelőssége volt a mindenkori hatalommal kollaboráló, az érdekvédelmet zsíros júdaskosztért eláruló, de az urizáló pöffeszkedésben a mostani kormánnyal is bátran versenybe szálló egynémely szakszervezeti vezetőnek is.

A Fidesz pedig mit tett? Dúvadként rontott a munkavállalói jogokra, új munka törvénykönyvet írtak - ami a Jobbik kormányra kerülése esetén megy is a kukába, ezt biztos kijelenthetem -, és jelentősen csorbította a Fidesz a magyar dolgozók jogait.

A munkavállalói érdekvédelem végső fegyverét, a sztrájkot pedig csaknem lehetlenné tették; erről sokat mesélhetnének a buszos közlekedési szakszervezetek is, hiszen világosan kiderült az ő példájuk során, hogy a bíróságok egyértelműen a tulajdonosi érdekeket védik. A bennszülöttnek tekintett magyar munkásokat gyártósori biorobottá, bérrabszolgává züllesztették. Elképesztő híreket hallani mostanság, és erről a nem lakájként viselkedő nem habonyi sajtó be is számolt.

Kusper Zsolt, a Magyarországi Mentődolgozók Szövetségének elnöke a mentők nagyobb erkölcsi és anyagi megbecsüléséért tartott minapi tüntetésükön a dolgozók megfélemlítésének egészen drasztikus módszereiről beszélt. Állítása szerint a vezetők olykor úgy érik el, hogy ne dolgozhasanak azok, akiket valamilyen okból félre szeretnének állítani, hogy arra kéri a foglalkozás-egészségügyi vizsgálatot végző orvost, nyilvánítsa munkára alkalmatlannak a dolgozót. Létezik-e aljasabb dolog egzisztenciális vágóhídra küldeni egy kigyerekes, hitellel agyonterhelt, de a hivatását amúgy jól végző munkavállalót, csak azért, mert ki meri nyitni a száját?

Mikor kezdenek végre hivatalból vizsgáldni ebben a nyilvánvaló módon Btk.-ba ütköző ügyben, hogy kiderítsék, akkor mi a valóság? Mi lesz a következő? Majd a pedagógusminősítésen buktatják el a nemzet azon napszámosságait, akik nem kívánnak a helyi vagy országos Döbrögik cselédjévé válni?

De felháborító botrány, ami a Tatabányai Erőmű Kft.-nél is történt. A VIMÉSZ elnökét, a 45 év folyamatos munkavisztonnyal rendelkező Kovács Ferenc szakszervezeti vezetőt két évvel a nyugdíjkorhatár előtt, a bértárgyalások kellős közepén azonnali hatállyal elbocsátották. Talán ugyan most meghátrálnak, és visszaveszik, de nyugodtan kijelenthetjük, az ilyesféle pofátlan munkáltatói arrogancia, az ilyesféle embertelenség és brutális önkény félelmet gerjeszt a munkavállalókban, amivel alapjaiban lehetetlenítik el a kollektív érdekvédelmet.

De nézzük csak, kik is a szakszervezet ellen támadást indító kft. tulajdonosai! Többségében a fideszes vezetésű önkormányzat, aztán ott az egykor a szocialista holdudvar részére privatizált ELMIB

Zrt., amelynek korábbi vezetői között érdekes figurákra bukkanhatunk.

(20.50)

Például a szocialista rezsím nagy túlélőjére, a korábban Puch László MSZP-s pártpénztárnokhoz köthető, de most a fideszes éra csúcsmenedzserének számító, tíz magyar óriásvállalatban is vezető tisztséget betöltő, közben meg svájci adóparadicsomban céget tulajdonló, az ellopott magánnyugdíjvagyonon cégével 300 milliót kereső - ó, micsoda eposzi jelzők! - Szivek Norbertre gondolok. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Érthető hát, hogy miért álságos, amikor Gúr Nándor múlt héten feláll itt az Országgyűlésben *(Az elnök ismét csenget.)*, sopánkodik amiatt, hogy mi történt Kovács

Ferencsel, az államtitkár meg egy semmitmondó válaszba...

ELNÖK: Képviselő úr!

ANDER BALÁZS (Jobbik): ...keni ezt az egész kérdést. Szégyen, gyalázat! Összenő, ami összetartozik! Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatatom önöket, hogy a tavaszi ülészak **következő ülésére** várhatóan 2017. június 12-én kerül sor.

Megköszönöm munkájukat, az **ülést bezárom**.

(Az ülés 20 óra 51 perckor ért véget.)

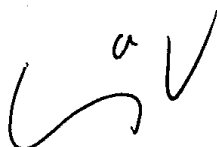
Gúr Nándor s.k.
jegyző

Ikotity István s.k.
jegyző

Móring József Attila s.k.
jegyző

dr. Tiba István s.k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)